

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΖ'

Πέμπτη 14 Ιουνίου 2018 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8987
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων, το 1ο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Χανίων, το 35ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά και το 8ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας, σελ. 8992, 8996, 9003
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και εβδομήντα πέντε (75) Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 8987 - 9035
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8987, 8988, 8989, 8990, 8991, 8993, 8996, 9006, 9007, 9009, 9010, 9011, 9012, 9014, 9017, 9018, 9020, 9023, 9024, 9026, 9027, 9031, 9033, 9034, 9035

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 8987-9001

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 9017-9035
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 9001-9017

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 9005, 9012, 9034

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 8996, 8997

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. ,

σελ. 9027

ΒΑΚΗ Φ. ,

σελ. 9019, 9020

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,

σελ. 9006, 9007

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,

σελ. 9006, 9010, 9011, 9012, 9013, 9021

ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. ,

σελ. 9025

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,

σελ. 8992, 8993

ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ. ,

σελ. 9007, 9008

ΓΡΕΓΟΣ Α. ,

σελ. 9034

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,

σελ. 8996, 9008, 9009

ΔΗΜΑΣ Χ. ,

σελ. 9032

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. ,

σελ. 9021

ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. ,

σελ. 9002, 9003

ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. ,

σελ. 9033

ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. ,

σελ. 9028

ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. ,

σελ. 9008

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. ,

σελ. 9009, 9010

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 9001

ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. ,

σελ. 9012, 9013

ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. ,

σελ. 8994, 8996

ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. ,

σελ. 9022

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. ,

σελ. 9018

ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. ,

σελ. 8997, 8998, 9002

ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. ,

σελ. 9031, 9032

ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. , σελ. 9028, 9030

ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ Α. ,

σελ. 9022

ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,

σελ. 9029

ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. ,

σελ. 9019, 9020

ΞΑΝΘΟΣ Α. ,

σελ. 9028, 9029

ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ. ,

σελ. 9011

ΡΙΖΟΥΛΗΣ Α. ,

σελ. 9026, 9027

ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. ,

σελ. 9035

ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. ,

σελ. 9003

ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,

σελ. 8999

ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ Κ. ,

σελ. 9013, 9014

ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. ,

σελ. 9024

ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,

σελ. 8991

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. ,

σελ. 9015, 9017

ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. ,

σελ. 9023

ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,

σελ. 9014

ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. ,

σελ. 9000

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ Ι. ,

σελ. 9026

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. ,

σελ. 9011, 9034

ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,

σελ. 8989, 9017

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,

σελ. 9010, 9011

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,

σελ. 8987, 8988, 8989, 8990, 8991, 8993, 8996

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,

σελ. 8990, 9017, 9018, 9020, 9023, 9024, 9026, 9027, 9031, 9033, 9035

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,

σελ. 8990

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,

σελ. 9009

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. ,

σελ. 8990

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 8988

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ. του Αχ. ,

σελ. 9031

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,

σελ. 9017, 9018

ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. ,

σελ. 8989

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,

σελ. 9006, 9007, 9009, 9010, 9011, 9012, 9014

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,

σελ. 8988, 8990

ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. ,

σελ. 9027, 9029

ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. ,

σελ. 8988, 8989

ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,

σελ. 9020

ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. ,

σελ. 8990

ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,

σελ. 8988

ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,

σελ. 8990

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,

σελ. 8988, 8989, 8990

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. ,

σελ. 8993

ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. ,

σελ. 8993

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,

σελ. 9006

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,

σελ. 8993

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,

σελ. 9011

ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,

σελ. 9027, 9030, 9033

ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,

σελ. 9011

ΜΑΡΤΙΝΟΥ Γ. ,

σελ. 8996

ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Ι. ,

σελ. 9026

ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. ,

σελ. 9010

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,

σελ. 9006

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΖ'

Πέμπτη 14 Ιουνίου 2018 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 14 Ιουνίου 2018, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.16', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΤΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 14-6-2018 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΛΣΤ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 14 Ιουνίου 2018, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Διατάξεις για την ολοκλήρωση της Συμφωνίας Δημοσιονομικών Στόχων και Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων - Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2019-2022 και λοιπές διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και εβδομήντα πέντε Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

Αυτό έγινε κοινή συναινέσει όλων των πτερύγων του Σώματος κατά τη διάρκεια διεξαγωγής της ψηφοφορίας, για να είμαστε εντάξει και να μην υπάρχει θέμα διακοπής εκείνη την ώρα της συνεδρίασης. Το είχαμε εξηγήσει πριν. Στη Διάσκεψη των Προέδρων που έγινε πριν από λίγο, αναγνώστηκε και το σχετικό κείμενο για να μπει στα Πρακτικά. Το λέω, για να είμαστε πολύ συγκεκριμένοι για το πώς γίνονται τυπικά αυτά. Άρα εμείς μπαίνομε κατευθείαν στη συζήτηση.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής, σε συνδυασμό και με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 91 παράγραφος 5 και των άρθρων 96 και 97 του Κανονισμού της Βουλής.

Ειδικότερα ως προς την οργάνωση της συζήτησης θα πρότεινα η ακολουθούμενη διαδικασία να είναι ως εξής:

Η συζήτηση θα αρχίσει με την ομιλία των δύο συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας κυρίων Κωνσταντίνου Τσιάρα και Γεωργίου Γεωργαντά, που έχουν οριστεί από την Κοινοβουλευτική τους Ομάδα και υπογράφουν την πρόταση δυσπιστίας. Ο χρόνος ομιλίας είναι δεκαπέντε λεπτά για τον καθένα.

Η εγγραφή των άλλων ομιλητών θα γίνει με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των δύο πρώτων ομιλητών της Νέας Δημοκρατίας και ο χρόνος ομιλίας τους θα είναι επτά λεπτά

χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας. Όταν κλείσει το σύστημα ηλεκτρονικής εγγραφής, οι αρμόδιες υπηρεσίες θα καταρτίσουν έναν ενιαίο κατάλογο στον οποίο θα εναλλάσσονται οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης με τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, για να τηρηθεί η κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων εκπροσώπηση με κύκλους ομιλητών, ως εξής: ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, Δημοκρατική Συμπαράταξη, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, Χρυσή Αυγή, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία, ΚΚΕ, Ανεξάρτητοι Έλληνες, Ποτάμι, Ένωση Κεντρώων, Ανεξάρτητος Βουλευτής. Αυτή είναι η δεκαπεντάδα που έχουμε χρησιμοποιήσει και σε άλλες περιπτώσεις. Αυτό, όμως, δεν θα γίνει κατόπιν προτάσεων των κομμάτων όπως γινόταν, και κατόπιν προσυνεννόησης για το πόσοι θα είναι οι κύκλοι, αλλά θα προκύψει από τη σειρά με την οποία θα γραφτείτε και θα καταρτιστεί ο κατάλογος ομιλητών από τις υπηρεσίες με μία τέτοια διαδοχή.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα είναι ο οριζόμενος στο άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο χρόνος ομιλίας του Πρωθυπουργού και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θα είναι είκοσι λεπτά και των Προέδρων των υπολοίπων Κοινοβουλευτικών Ομάδων, δηλαδή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή, του ΚΚΕ, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, του Ποταμιού και της Ένωσης Κεντρώων θα είναι δεκαπέντε λεπτά.

Οι Υπουργοί θα λάβουν τον λόγο για δέκα λεπτά.

Οι αναπληρωτές των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δέκα λεπτά. Εάν, όμως, προηγηθεί ομιλία Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο αναπληρωτής του θα περιοριστεί στον χρόνο της δευτερολογίας ή της τριτολογίας, δηλαδή στα πέντε συν τρία λεπτά αντίστοιχα, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση σύμφωνα με την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων που ελήφθη κατά πλειοψηφία, θα ολοκληρωθεί το αργότερο έως τις 14.00' της τρίτης μέρας με ονομαστική ψηφοφορία, δηλαδή το Σάββατο στις 14.00' το μεσημέρι. Εφόσον εξαντληθεί νωρίτερα ο κατάλογος των ομιλητών, η συζήτηση θα ολοκληρωθεί μέχρι το βράδυ -προφανώς αργά το βράδυ- της Παρασκευής 15 Ιουνίου 2018 με ονομαστική ψηφοφορία. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, δηλαδή με εκατόν πενήντα και μία ψήφους, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής. Η δεύτερη συνεδρίαση, της Παρασκευής 15 Ιουνίου 2018, θα αρχίσει στις 9.30'. Η τρίτη συνεδρίαση, του Σαββάτου 16 Ιουνίου 2018, θα αρχίσει επίσης στις 9.30'.

Θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση, πριν ζητήσω την έγκριση του Σώματος για τη συνολική πρόταση που διατυπώσαμε. Εξ

όσων γνωρίζω, σε συνεννόηση με την Κυβέρνηση, θα είναι ένας αριθμός Υπουργών της τάξης των δεκαπέντε. Δεν θα είναι όπως άλλες φορές, σε αντίστοιχες προτάσεις στις προγραμματικές δηλώσεις, που ήταν κοντά στο σύνολο των Υπουργών. Η διάθεση που υπάρχει -τη διατυπώσαμε και στη Διάσκεψη των Προέδρων- είναι να υπάρχει πρώτον, μια κατ'οικονομία εκ μέρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων παρουσίαση του μεγαλύτερου μέρους ή όσων Βουλευτών θελήσουν να μιλήσουν, έτσι ώστε να μπορούμε να διαχειριστούμε τον χρόνο.

Επίσης θα παρακαλούσα να υπάρχει μια πολύ μεγάλη αυστηρότητα στον χρόνο, διότι αντιληφθήκατε και από την προηγούμενη διαδικασία ότι αδικήθηκαν συνάδελφοι. Ήταν σαράντα συνάδελφοι που δεν μίλησαν. Οι είκοσι εξ αυτών θα μπορούσαν να είχαν μιλήσει, αν είχαμε καλύτερη τήρηση στον χρόνο. Μην αδικούμε εαυτούς και αλλήλους.

Συμφωνεί το Σώμα με αυτή τη συνολική πρόταση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Χατζηδάκη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Νέα Δημοκρατία έχει ένσταση για αυτά τα οποία παρουσιάσατε ως πρόταση. Κυρίως ενιστάμεθα σε σχέση με τη λήξη της συζητήσεως. Είπατε προηγουμένως ότι η συζήτηση θα λήξει οπωσδήποτε το Σάββατο στις 14.00'.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να υπενθυμίσω την κοινοβουλευτική παράδοση. Με όλες τις κυβερνήσεις μέχρι τώρα είναι τριήμερη η συζήτηση και πηγαίνει η ψηφοφορία τα μεσάνυχτα της τρίτης ημέρας.

Αν πάτε στη δική σας πρόταση μομφής, του ΣΥΡΙΖΑ, το 2013 εναντίον της κυβερνήσεως Σαμαρά, ξεκίνησε Παρασκευή και τέλειωσε Κυριακή μεσάνυχτα. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί αυτή η σπουδή. Δεν είναι μόνο η φαλκίδευση του δικαιώματος της Αντιπολιτεύσεως. Είναι ύψιστο δικαίωμα για την Αντιπολίτευση στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, να καταθέτει πρόταση δυσπιστίας.

Όμως την ίδια στιγμή διερωτώμεθα τι φοβάται η Κυβέρνηση. Φοβάται τη Βουλή; Φοβάται τη συζήτηση σε αυτό το Σώμα ή μήπως για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, φοβάται η κυβερνητική πλειοψηφία τον λαό, καθώς έχουν προαγγελθεί συλλαλητήρια για το Σάββατο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι η πρακτική αυτή της κυβερνητικής πλειοψηφίας είναι φοβική απέναντι στον λαό αλλά και αλαζονική ταυτόχρονα. Νομίζω ότι έστω την τελευταία στιγμή η κυβερνητική πλειοψηφία, η Κυβέρνηση πρέπει να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και να δείξει ψήγματα δημοκρατικής ευαισθησίας.

Είναι υποχρέωση απέναντι στη Βουλή και απέναντι στον λαό να γίνει κανονικά αυτή η συζήτηση, σύμφωνα με τις παραδόσεις της Βουλής των Ελλήνων, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ωραία.

Θα ακούσουμε και τον κ. Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να μακρηγορήσω.

Θέλω, όμως, συνάδελφοι, να σας πω ότι είμαστε εδώ από τη Δευτέρα και έχουμε κάνει πολλές ώρες συζητήσεων αυτή την εβδομάδα.

Ωστόσο, κύριε Πρόεδρε, πολλές φορές τα μέλη του Προεδρείου όταν πιέζονταν από τον χρόνο, απευθύνονταν στους ομιλητές, στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και τους έλεγαν ότι «επειδή μιλάτε λίγο περισσότερο ή επειδή παίρνετε τον λόγο, απαντώντας σε κάποιον Υπουργό, στρέφεστε εναντίον των συναδέλφων σας που είναι στον κατάλογο και θέλουν και αυτοί να αγορεύσουν».

Για ζητήματα που σχετίζονται με πρόταση δυσπιστίας ή εμπιστοσύνης, δηλαδή που αφορούν το συνολικό κυβερνητικό έργο, είναι υποχρέωσή σας να δώσετε χώρο σε κάθε άποψη που θέλει να εκφραστεί, ούτως ώστε να μη στρέφεται μετά λόγω των πιέσεων που δέχεται το Προεδρείο ο ένας Βουλευτής εναντίον του άλλου.

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, να αλλάξετε την πρόταση που

απευθύνετε στο Σώμα για να μπορέσουμε να ψηφίσουμε όλοι μαζί. Εμείς δεν συμφωνήσαμε στη Διάσκεψη των Προέδρων. Ο κ. Κεγκερόγλου με έχει ενημερώσει. Σας παρακαλώ, όμως, εσάς να μην έχουμε διαδικαστικές διαφωνίες για ένα τόσο σοβαρό θέμα.

Μπορείτε να δώσετε χώρο, να δώσετε χρόνο και αυτό θα αποβεί προς όφελος της συνολικής συζήτησης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο κ. Μιχαλολιάκος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Κύριε Πρόεδρε, πέραν του τυπικού της υποθέσεως που επιβάλλει τριήμερη διαδικασία και το πέραν να είναι τα μεσάνυχτα του Σαββάτου, υπάρχει και η πολιτική ουσία του θέματος. Εάν δεν φοβάστε αυτή την πλατεία έξω, την οποία κάποτε λέγατε ότι θα την κάνετε πλατεία Ταχρίρ, τότε η διαδικασία να τελειώσει το Σάββατο στις δώδεκα η ώρα το βράδυ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Άκουσα τρεις απόψεις συγκλίνουσες απολύτως επί του θέματος. Ποιος άλλος θέλει τον λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ θέλω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έχετε τον λόγο, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ανεξάρτητα των επιδιώξεων της πρότασης μομφής-δυσπιστίας από τη Νέα Δημοκρατία και των παιχνιδιών των υπολοίπων κομμάτων και όσον αφορά εδώ τη συζήτηση για το πώς θα οργανωθεί και όλα αυτά, εμείς θα θέλαμε να θέσουμε το εξής ζήτημα: Κατ' αρχάς πρέπει να ακολουθήσουμε την πεπατημένη προηγούμενων συζητήσεων που έχουν γίνει σε αντίστοιχες περιπτώσεις, όπου μετά τους δύο πρώτους εισηγητές από το κόμμα που καταθέτει την πρόταση μομφής, υπάρχει ένας κύκλος, ο πρώτος κύκλος ομιλητών, που μιλάει ένας από κάθε κόμμα, ο οποίος έχει και μεγαλύτερη ευχέρεια χρόνου, για να μπορέσει να εκθέσει ολοκληρωμένα τις απόψεις του κόμματος. Και να μη μπορούμε σε επτάλεπτους κύκλους, όπως είπατε εσείς, των δεκαπέντε ομιλητών.

Άρα θεωρούμε ότι πρέπει να γίνει αυτός ο πρώτος κύκλος, να ακολουθήσει, δηλαδή, ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, της Δημοκρατικής Συμπαράταξης και των υπολοίπων κομμάτων με δεκαπέντε λεπτά χρόνο ομιλίας, για να μπορούν να εκθέσουν ολοκληρωμένα την εκτίμηση του κόμματος απέναντι στην πρόταση δυσπιστίας και να μην περιοριστεί αυτή η δυνατότητα. Και μετά να ακολουθήσουν οι κύκλοι, με βάση την αναλογία που είπατε και εσείς, των ομιλητών που θα γραφτούν με το σύστημα της ηλεκτρονικής εγγραφής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Για τη λήξη τι λέτε, κύριε συνάδελφε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα μούμε τώρα σε αυτά τα ζητήματα. Εμείς θέλουμε να υπάρχει ένας χρόνος. Έτσι και αλλιώς ως κόμμα δεν θα συμμετέχουμε σε αυτό το παιχνίδι του αποπροσανατολισμού. Από εκεί και πέρα κανονίστε εσείς πώς μπορείτε να κανονίσετε καλύτερα τον χρόνο. Εμάς αυτό που μας ενδιαφέρει, είναι να μπορέσουν να εκθέσουν οι εισηγητές των κομμάτων συνολικά την άποψή τους και να υπάρχει αυτή η δυνατότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα που έθεσε ο κ. Καραθανασόπουλος, εφόσον θα μιλήσουν και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι που θα έχουν ακριβώς αυτόν τον χρόνο που είπα, ίσως παρέλκει. Δεν ετέθη στη Διάσκεψη των Προέδρων. Να το εξετάσουμε. Δεν έχω καμμία ιδιαίτερη αντίθεση πάνω σε αυτό το πράγμα να γίνει. Να το κάνομε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, για επιβεβαίωση να πω ότι στην πρόταση μομφής που είχε καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στην κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, είχε ακολουθηθεί ακριβώς αυτή η διαδικασία. Μετά τους δύο πρώτους ομιλητές από τον ΣΥΡΙΖΑ υπήρχε ένας κύκλος κατά προτεραιότητα οχτώ Βουλευτών που μπόρεσαν και εξέθεσαν συνολικά τις απόψεις του κόμματος. Άρα λέω να ακολουθήσουμε

αυτή τη διαδικασία τουλάχιστον για τους κατά προτεραιότητα εισηγητές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν υπάρχει αντίρρηση επ' αυτού.

Θέλω να αναφερθώ στα υπόλοιπα, στις απόψεις οι οποίες ακούστηκαν. Είναι σαφές ότι θα υπάρξει άπλα στη συζήτηση αυτή. Και έτσι πρέπει να γίνει. Το οικείο άρθρο του Κανονισμού λέει για συζήτηση μέχρι τρεις μέρες. Άρα δεν υπάρχει καμμία διάθεση ούτε -νομίζω- διάσταση απόψεων επ' αυτού, για το κατά πόσο μπορεί να κρατηθεί αυτή η συζήτηση.

Ως προς τις ώρες που θα μπορεί να γίνει αυτή η συζήτηση, θα μπορούσε να ήταν και μέχρι 1.00' ή 2.00' τα μεσάνυχτα και σήμερα και αύριο. Δεν υπάρχει θέμα. Δεν θα οριστούν οι ώρες που συζητάει η Βουλή, από το πώς κάθε κόμμα, ενδεχομένως, έχει τις αντίστοιχες κινητοποιήσεις ή οτιδήποτε άλλο. Έχουμε την άνεση και την δυνατότητα να δώσουμε ικανό χρόνο ομιλίας σε όλους τους ομιλητές, τους οποίους η ίδια η Βουλή διά της πλειοψηφίας της θα αποφασίσει. Δεν θα αποκλειστεί κανείς.

Πλην όμως εγώ είπα κάτι και το είπα με καλή διάθεση. Βλέπω ότι ήσασταν προετοιμασμένοι εδώ για να σηκωθεί το θέμα και θα το σηκώσω και εγώ μέσα στη Αίθουσα, διότι στη Διάσκεψη των Προέδρων μίλησα διαφορετικά.

Σας είπα ότι είχα συνεννοηθεί με την Κυβέρνηση αντί για τους τριάντα πέντε Υπουργούς ή Αναπληρωτές Υπουργούς ή Υφυπουργούς, που συνήθως κατά μέσο όρο σε όλες αυτές τις συζητήσεις που αναφερθήκατε είχαν πάρει τον λόγο -είτε από πλευράς αυτής της Κυβέρνησης -εννών στις προγραμματικές δηλώσεις- είτε από πλευράς της παρελθούσας κυβέρνησης- να είναι δώδεκα, δεκατρείς, δεκαπέντε Υπουργοί μέσα στο πλαίσιο μιας γενικότερης οικονομίας της συζήτησης.

Επίσης υπήρχε πολύ καλή διάθεση -και χρεώνομαι εγώ προσωπικά αυτή την πρόταση- διότι αρκετοί συνάδελφοι από όλα τα κόμματα -και βεβαίως δεν θα πω κανένα όνομα- μου το συνέστησαν, επειδή είναι Σάββατο το απόγευμα, να μπορούν να πάνε ή με αεροπλάνο ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο στις περιφέρειες τους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιος το είπε αυτό;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ! Πάνω σε αυτό το ζήτημα -είναι διαδικαστικό ζήτημα αυτό που συζητάμε- μην είστε τόσο απόλυτοι. Εντάξει;

Το τελευταίο το οποίο φοβάται αυτή η Κυβέρνηση και αυτή η Έδρα, είναι οι μαζικές κινητοποιήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διότι ξέρετε κάτι; Υπάρχει ένα προτέρημα, υπάρχει ένα πρόκριμα, υπάρχει μια παράδοση και υπάρχει μια διαδρομή, διότι έχουμε συμμετάσχει επί πολλά χρόνια και δεν τις έχουμε δει ούτε πίσω από τζάμια ούτε -ας πούμε- απ' έξω.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ πολύ, λοιπόν. Οι αιτιάσεις...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Στην πλατεία Ταχρίρ....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, κύριε Μιχαλολιάκο. Σας άκουσα με προσοχή.

Οι αιτιάσεις που αφορούν σε μαζικές κινητοποιήσεις, οι οποίες θα ξεκινήσουν αύριο με ομιλητή τον κ. Πατούλη - θα γίνουν αύριο, την Παρασκευή. Εγώ δεν ήξερα καν για το Σάββατο. Εάν συγκαλεί κάποιο κόμμα για το Σάββατο δεν το ήξερα. Γι' αυτό σας λέω ότι ήταν εντελώς καλοπροαίρετη η πρόταση.

Αύριο, λοιπόν, θα γίνει μια διαδήλωση. Θα συνεχιστεί και το Σάββατο; Δεν το γνωρίζω καν. Ας συνεχιστεί και το Σάββατο. Γίνονται πάρα πολλές τέτοιες εκδηλώσεις. Δεν έχει καμμία σχέση η πρόταση την οποία κάνουμε με τις διαδηλώσεις.

Πλην, όμως, θέλουν από κάποιες πλευρές να στηθεί μια τέτοια επικοινωνιακή αντιπαράθεση. Δεν είναι τυχαίο πως εκπρόσωπος του κόμματός σας -είμαι ευθύς, κύριε Πρόεδρε- πήγε στους κοινοβουλευτικούς συντάκτες μία ώρα πριν από την Διάσκεψη των Προέδρων, για να καταγγείλει αυτό το πράγμα. Είπαν πως ξέρουν ότι ο Πρόεδρος της Βουλής σκέφτεται για μέχρι το Σάββατο το μεσημέρι, διότι φοβούνται -εάν είναι δυνατόν!- τις διαδηλώσεις.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, να ξεκινήσει η διαδικασία. Η ίδια η Αίθουσα θα δώσει το τράτο, θα ξέρουμε και αύριο το μεσημέρι πώς πηγαίνει η διαδικασία και πώς θα πάμε. Βεβαίως εάν δεν υπάρχει καμμία αυτοσυγκράτηση από καμμία πλευρά -εννών ως προς το πλήθος των ανθρώπων, των συναδέλφων που θα μιλήσουν- δεν μπορώ κι εγώ να εγγυηθώ ότι θα υπάρχει η ίδια αυτοσυγκράτηση, όπως θα θεωρούσα ότι θα έπρεπε να υπάρχει, από πλευράς της Κυβέρνησης.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι μπορεί να γίνει μια καθολική συζήτηση.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν θα έχουμε δικαίωμα να μιλήσουμε; Λέτε για αυτοσυγκράτηση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κεδίκογλου, δεν εννών αυτό. Με συγχωρείτε. Εννών ότι σε κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα για έναν, όχι περιορισμένο, ευρύ αριθμό Βουλευτών της, μπορεί να υπάρξει συνεννόηση για την παρέμβαση σε αυτά τα ζητήματα. Περί αυτού πρόκειται. Τίποτα άλλο.

Δεν το θέλετε. Θα ξεκινήσουμε, όπως θα ξεκινήσουμε, με τη διαδικασία που είπαμε και θα προχωρήσουμε. Δεν πρόκειται κανείς να περιορίσει κανέναν. Εδώ θα είμαστε. Η διαδικασία για τα ωράρια θα πρέπει να είναι αυστηρή, εννών για τους όρους που θα μιλούν οι συνάδελφοι. Θα πάμε σήμερα μέχρι τη μία η ώρα το βράδυ, για να δούμε πόσο και ποι οι θα εξαντληθούν στη συζήτηση. Και θα προχωρήσουμε και αύριο άνετα από τις 9.30' το πρωί. Δεν υπάρχει κανένα θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όσο για τις πλατείες Ταχρίρ κ.λπ. που άκουσα προηγούμενα, ελάτε τώρα! Εκεί έγιναν αιματηρά επεισόδια, άλλαξαν καθεστώτα. Μην επανέρχεστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Εσείς τα λέγατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Το «εσείς» είναι σχετικό. Ξέρετε πού αναφέρεστε.

Ορίστε, κύριε Χατζηδάκη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται -υπενθυμίζω- για πρόταση δυσπιστίας για άσκηση δικαιώματος της Αντιπολιτεύσεως. Η Κυβέρνηση δικαιούται να σέβεται ή να μη σέβεται τον εαυτό της. Δεν δικαιούται να μη σέβεται την Αντιπολίτευση και τη Βουλή. Οι Βουλευτές πρέπει να έχουν όλοι την άνεση χρόνου να τοποθετηθούν. Υπάρχει το Σύνταγμα, υπάρχει ο Κανονισμός της Βουλής, υπάρχει το κοινοβουλευτικό έθιμο, η κοινοβουλευτική παράδοση. Πάντοτε η συζήτηση σε αυτή τη Βουλή, από τη Μεταπολίτευση και μετά, για πρόταση δυσπιστίας διαρκούσε τρεις μέρες και τελείωνε τα μεσάνυχτα της τελευταίας μέρας. Έτσι έγινε όταν καταθέτατε εσείς προτάσεις δυσπιστίας.

Ζητάμε να εφαρμοστεί για τη δική μας πρόταση δυσπιστίας ακριβώς αυτό που εφαρμόστηκε για τη δική σας πρόταση δυσπιστίας. Είναι υπερβολικό, κύριε Πρόεδρε; Είναι άδικο; Είναι ακραίο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και κάτι για την Κυβέρνηση. Πραγματικά δεν καταλαβαίνω αυτή την αμηχανία, αυτόν τον φόβο, αυτή την τάση περιορισμού του χρόνου των ομιλιών. Άκουσα τον Πρωθυπουργό προηγουμένως να λέει ότι είναι υπερήφανος για την οικονομική του πολιτική, να λέει ότι είναι υπερήφανος για τη συμφωνία που έκανε με τα Σκόπια. Ε αφού είστε υπερήφανοι, δώστε στους εαυτούς σας έστω τον χρόνο να διαφημίσετε την πολιτική σας. Αλλά, προφανώς, δεν πιστεύετε ούτε μόνοι σας αυτά τα οποία λέτε. Έχετε χάσει την εμπιστοσύνη του λαού, αλλά έχετε χάσει και την εμπιστοσύνη των εαυτών σας, προφανώς. Άλλα λέτε και άλλα εννοείτε. Αναφέρομαι στην κυβερνητική πλειοψηφία.

Ελπίζω, ξαναλέω, να τηρηθεί για τη Νέα Δημοκρατία, αυτό που τηρήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία όταν είχε την πλειοψηφία στην πρόταση δυσπιστίας του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι το προβλε-

πόμενο έως τρεις μέρες, εφόσον συνεδριάζουμε σήμερα Πέμπτη, αύριο Παρασκευή έως το Σάββατο το βράδυ, καλύπτεται και νομίζω ότι κάθε συνάδελφος που θέλει να μιλήσει και να τοποθετηθεί επί της ουσίας, θα έχει να πει κάτι.

Σε ό,τι αφορά τώρα κάποιες φωνές...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Συμφωνείτε; Όσο πάει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Όχι μέχρι το Σάββατο είναι μια χαρά. Σήμερα είναι Πέμπτη.

Σε ό,τι αφορά τα θεσμικά τα οποία είπε και ο κ. Χατζηδάκης, ο σεβόμενος τους θεσμούς ας συγκαλέσει πρώτος τους συναδέλφους του, τον κ. Σαμαρά και τον κ. Βορίδη, οι οποίοι θέλουν να αλλάξουν το Σύνταγμα και να δώσουν άλλες αρμοδιότητες στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, κύριε Λοβέρδο, δεν έχει κανένα νόημα. Θα προχωρήσουμε όπως είπαμε. Τα ίδια λέτε κι εσείς έτσι κι αλλιώς. Θα προχωρήσουμε όπως είπατε, δεν υπάρχει κανένα θέμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θέλετε τον λόγο. Ορίστε πάρτε τον.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς με τρόπο πάρα πολύ ήπιο καταθέσαμε μια πρόταση. Ζητάω τον λόγο τώρα -και σας ευχαριστώ που μου τον δώσατε- για κάτι που είπατε εσείς, το οποίο το θεωρώ έξω από τον κύκλο των δικών σας αρμοδιοτήτων και της ευπρέπειας με την οποία ασκείτε τα καθήκοντά σας.

Είναι δυνατόν να λέτε ότι αφού τον προτείνει η Αντιπολίτευση αυτόν τον τρόπο διεξαγωγής της συζήτησης, θα εξαπολύσετε Υπουργούς και Υφυπουργούς; Τι είστε εσείς; Εσείς δεν είστε εκπρόσωπος της Κυβέρνησης. Είστε ο Πρόεδρος της Βουλής. Η Κυβέρνηση θα κάνει αυτό που νομίζει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας παρακαλώ πάρα πολύ να μην το ξεκινήσουμε έτσι. Να σταματήσουμε εδώ, να μας πείτε ποια είναι η διαδικασία και να προχωρήσουμε. Είναι δυνατόν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Λοιπόν, επειδή κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε και με συγχωρείτε πολύ, κύριε Λοβέρδο, ενώ οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας κατάλαβαν κανονικά, σας είπα πως η πρόταση αυτή είχε μέσα της και το στοιχείο -διότι ακούστηκε στη Διάσκεψη των Προέδρων ότι συνήθως σε τέτοιες συζητήσεις μιλάνε πάρα πολλοί Υπουργοί και δεν μιλάνε οι Βουλευτές- μιας αυτοσυγκράτησης και από πλευράς παρεμβάσεων της Κυβέρνησης. Περί αυτού πρόκειται. Σας επαναλαμβάνω, μετά από συνεννόηση με την Κυβέρνηση τα είπα αυτά στη Διάσκεψη των Προέδρων. Ήσασταν πριν από λίγο. Είναι προφανές πως ανάλογα με την οικονομία της όλης συζήτησης, κάθε πολιτική δύναμη και η Κυβέρνηση θα ασκήσει τα καθήκοντά της στο πλαίσιο των ωραρίων τα οποία θα υπάρξουν. Δεν υπάρχει κανέναν πρόβλημα. Επ' αυτού πρόκειται. Προφανώς αποσύρεται. Δεν αποσύρεται; Εγώ θα την αποσύρω;

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Γεωργιάδη, εσείς τι έχετε να πείτε;

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Επί της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε, θέλω κι εγώ. Σας ευχαριστώ.

Δεν ξέρω πώς έγινε η προηγούμενη αντίστοιχη πρόταση. Είμαστε νέοι στο Κοινοβούλιο ως Ένωση Κεντρώων. Δεν ξέρω πόση διάρκεια είχε.

Σίγουρα θα πρέπει να δούμε αυτό που είπε ο κ. Καραθανασόπουλος, να έχουν τον εύλογο χρόνο τα δεκαπέντε λεπτά οι εισηγητές να συζητήσουν, να παραθέσουν τις προτάσεις και τη θέση του κόμματος. Σίγουρα θα πρέπει να μιλήσουν όλοι, αλλά θα πρέπει να σεβαστούμε και τις υπηρεσίες και τους ανθρώπους που εργάζονται εδώ στη Βουλή, για το πόσο και ποιο θα είναι το χρονικό όριο που θα δουλέψουν, γιατί θα υπενθυμίσω ότι κάποιοι είναι από τις 9.00' το πρωί πάλι εδώ και δεν μπορούμε να τους κρατήσουμε μέχρι τη 1.00', 2.00' ή τις 3.00' μετά τα μεσάνυχτα,

γιατί υπάρχει και άλλος κίνδυνος μετά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Γιατί φωνάζετε κύριοι; Τι κακό είπα; Δεν θέλετε, δηλαδή, οι άνθρωποι που εργάζονται εδώ, να έχουν ένα φυσιολογικό ωράριο που οδηγούν και να πηγαίνουν στο σπίτι τους με ασφάλεια; Και θα έλθουν οι ίδιοι άνθρωποι 9.30' το πρωί;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Εγώ δεν ξέρω. Το λέω ως άνθρωπος, επειδή έχω δεχτεί παράπονα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Πολύ καλά. Εντάξει.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και το λέω επειδή αναφέρετε για 1.00' και 2.00' η ώρα μετά τα μεσάνυχτα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εκεί θα πάμε.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εδώ να είμαστε, αλλά να δούμε και με τους ανθρώπους αν είναι σε θέση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Είναι φυσιολογικό αυτό. Εκεί θα πάμε. Και θα πάμε εκεί με ομιλητές οι οποίοι θα μιλήσουν και δεν μίλησαν χτες και προχτές.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ελάτε κύριε Χατζηδάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα κάνουμε νέο ανατολικό ή νέο μακεδονικό ζήτημα και νομίζω ότι δεν τιμά τη Βουλή. Ο κ. Ξυδάκης, προηγουμένως, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ δείχνοντας πιστεύω δημοκρατική ευαισθησία σας είπε: «ας δώσουμε τον χρόνο στους συναδέλφους και ας προχωρήσουμε μέχρι το απόγευμα».

Κύριε Πρόεδρε, θα γραφτούν οι συνάδελφοι. Έχω την εντύπωση ότι θα υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον. Όλη η ελληνική κοινωνία έχει στραμμένα τα βλέμματά της εδώ. Οι συνάδελφοι θα γραφτούν. Πρέπει να έχουν όλη την άνεση χρόνου να μιλήσουν. Τι πειράζει, δηλαδή, το Σάββατο το βράδυ να γίνει κανονικά η συνεδρίαση, όπως γινόταν από το 1974 και μετά; Προτείνει ο κ. Ξυδάκης ως εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Δεν πρότεινα αυτό. Μη με χρησιμοποιείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μας έχετε συνηθίσει να μη δείχνετε ευαισθησία απέναντι στο Σώμα. Γνωρίζομαστε πολύ καλά όλοι εδώ μεταξύ μας. Ας κλείσει εδώ η συζήτηση. Είναι παραπάνω από εύλογη η αξίωση της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Άλλωστε μπορεί να είναι μια πρώτη επιτυχία σας αυτή η συζήτηση, αν αποδεχτώ τώρα το να πάμε μέχρι Σάββατο βράδυ. Έτσι δεν είναι; Είναι πολύ σημαντικό. Σήμερα, όμως, θα πάμε μέχρι τη 1.30'. Δεν υπάρχει κάποια αντίρρηση.

Ευχαριστώ πολύ.

Παρακαλώ πολύ τον πρώτο εισηγητή...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποια είναι η απόφαση σας;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει δεν υπάρχει θέμα.

Συμφωνεί το Σώμα με τη συνολική πρόταση έτσι όπως έχει διαμορφωθεί, δηλαδή, ότι θα πάμε με άνεση -δεν υπάρχει κανένα ζήτημα- μέχρι το Σάββατο το βράδυ;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έτσι. Εφόσον, βέβαια, έχει τελειώσει πιο νωρίς, μπορούμε να διακόψουμε μερικές ώρες και να έρθουμε ξανά το Σάββατο το βράδυ. Δεν εννοείτε αυτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Αυτή η ειρωνεία δεν χρειάζεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Συνεννοηθήκαμε.

Παρακαλώ τον κ. Τσιάρα να πάρει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά. Θα μου επιτρέψετε σε ό,τι με αφορά όσο θα είμαι στο Προεδρείο να κρατάω και την ώρα, διότι ύστερα δεν μπορώ να παρέμβω.

Η εγγραφή έχει ξεκινήσει. Θα είναι μέχρι τους δύο πρώτους.

Ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική ευθύνη της εκάστοτε Κυβέρνησης είναι παρακολούθημα της γενικής αρμοδιότητας που της παρέχει το Σύνταγμα. Να αποφασιζει και να κατευθύνει

τη γενική πολιτική της χώρας και βάσει του Συντάγματος, αυτή η πολιτική ευθύνη της εκάστοτε κυβέρνησης, είναι συλλογική. Είναι συλλογική για ολόκληρο το Υπουργικό Συμβούλιο αλλά δεν είναι απρόσωπη. Επιμερίζεται αφ' ενός στο πρόσωπο του ίδιου του Πρωθυπουργού που φέρει την ευθύνη σχηματισμού της Κυβέρνησης του. Επιμερίζεται ταυτόχρονα στα κόμματα που στηρίζουν την Κυβέρνηση με την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης. Και εν τέλει επιμερίζεται στους ίδιους τους Βουλευτές, που στηρίζουν μια κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό της.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και η συνταγματική κοινοβουλευτική μας τάξη επιτρέπει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία. Με συγχωρείτε, κύριε Τσιάρα, ένα λεπτό. Θα σας αφαιρέσω τον χρονό, δεν υπάρχει θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Προσέξτε. Αν υπάρχει συμφωνία ανάμεσα στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, επί τόπου να εφαρμόσουμε και την πρόταση που έκανε ο κ. Καραθανασόπουλος -δεν υπάρχει καμία αντίρρηση- όχι βέβαια για δεκαπέντε λεπτά, αλλά όσο και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι για δέκα-δώδεκα λεπτά, ώστε να γίνει μια σειρά των οκτώ και ύστερα να ξεκινήσουν όσοι γραφτούν. Αλλά συνεννοηθείτε εσείς, διότι δεν το είχαμε πει στη Διάσκεψη.

Συνεχίστε, κύριε Τσιάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και η συνταγματική κοινοβουλευτική μας τάξη επιτρέπει τον επιμερισμό της πρότασης δυσπιστίας στο πρόσωπο ενός Υπουργού, μην αυταπατάστε. Η ψήφος εμπιστοσύνης παρέχεται σε μια κυβέρνηση καθ' ολοκληρία και, βεβαίως, χωρίς αστερίσκους. Η εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση δεν είναι αλά καρτ και σίγουρα δεν μπορεί να είναι όταν πρόκειται για εκείνες τις πολιτικές επιλογές που καθορίζουν το μέλλον και αφορούν την ιστορία της πατρίδας μας.

Τα λέω όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, ως απάντηση σε ένα επιχείρημα που μάλλον δεν φαντάζει σοβαρό, πως η συγκολλητική ουσία της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι δήθεν «η προσπάθεια εξόδου της χώρας από την επιτροπεία και τα μνημόνια». Μόλις πριν από δύο ώρες ψηφίσατε ένα ακόμα μνημόνιο, το δεύτερο επί θητείας σας, και θέσατε τη χώρα σε επιτροπεία για πολλά χρόνια ακόμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, φέρετε την ευθύνη στο ακέραιο και για το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής, ευθύνη πολιτική και ιστορική, γιατί εδώ που έχουν φτάσει τα πράγματα, κυβερνητικοί εταίροι περιορισμένης ευθύνης και κυβερνητικοί εταίροι μειωμένης ευθύνης προφανώς δεν υπάρχουν. Μην επιχειρήσετε να ξαναπουλήσετε αυτό το παραμύθι. Δεν περνάει πουθενά, πολύ περισσότερο όταν αυτή η δήθεν επιμέρους συνεργασία δεν καταγράφεται πουθενά. Επιμέρους συμφωνία κυβερνητικής συνεργασίας μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ δεν υπάρχει πουθενά. Το μόνο που υπάρχει είναι η ανεπιφύλακτη ψήφος που παρείχατε στις προγραμματικές δηλώσεις αυτής της Κυβέρνησης.

Βεβαίως, κύριοι της Συμπολίτευσης, όλα όσα είπα αφορούν σε μια κανονική κυβέρνηση, σε μια κανονική Βουλή, όταν εκφράζεται μια κανονική πλειοψηφία, γιατί από το 2015 και από την πρώτη μέρα συγκρότησης αυτής της ερμαφρόδιτης Πλειοψηφίας όλα όσα προανέφερα έχουν πάψει να ισχύουν.

Από την επομένη της συγκρότησης της παρούσας Βουλής αφού οι Υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ δέθηκαν σφιχτά στις καρέκλες των Υπουργείων τους, αμέσως μετά άρχισαν να παρατράγουδα, με τον μικρότερο από τους κυβερνητικούς εταίρους -κατά σύμπτωση δεν βλέπω κανέναν εδώ εκ των Βουλευτών του- να αίρει κατά το δοκούν και κατά περίπτωση την εμπιστοσύνη του στην Κυβέρνηση, εκκινώντας από νομοσχέδια όπως η φαρμακευτική κάρναβη, το σύμφωνο συμβίωσης, τα Θρησκευτικά στα σχολεία, η αναδοχή από τα ομόφυλα ζευγάρια, το νομοσχέδιο για την ταυτότητα φύλου. Οι ΑΝΕΛ και ο κ. Καμμένος παρέμειναν στις καρέκλες τους με τις ψήφους των άλλων, αυτών που κάποτε τους έλεγαν προδότες και γερμανοτσολιάδες. Το λέω αυτό για να θυμόμαστε.

Έφτασαν, όμως, στην επιτομή του πολιτικού οπορτουισμού και αριβισμού στη μέγιστη πολιτική υποκρισία στο ζήτημα της συμφωνίας για την ονομασία του κράτους των Σκοπίων, με τον κ. Καμμένο να καταγγέλλει με περισσό πατριωτισμό όσα απεργάζονταν ο κ. Κοτζιάς με τον Σκοπιανό ομόλογό του, ενώ στη συνέχεια με περίσσιο πολιτικό θράσος δεν δίσταζε κάτω από τη νεραντζιά του Μαξίμου, να επιβεβαιώνει την εμπιστοσύνη του σε εκείνον που λίγα λεπτά πριν είχε καταγγείλει. Όλη αυτή την ανεντιμότητα απέναντι στους πολίτες έχετε το πολιτικό θράσος να την ονομάζετε έντιμη συνεργασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν υπάρχει μια λέξη που να περιγράφει με ακρίβεια αυτή την Κυβέρνηση, αυτή η λέξη είναι η λέξη «περίπου». Περίπου αριστεροί, περίπου δημοκρατικοί, περίπου Κυβέρνηση. Περίπου δημοκρατικοί, γιατί δημοκρατική Κυβέρνηση με ένα τέταρτο μνημόνιο που η εφαρμογή του ξεπερνά τον χρόνο της συνταγματικής λήξης της θητείας αυτής της Κυβέρνησης, προφανώς δεν γίνεται. Περίπου αριστερή, γιατί αριστερή Κυβέρνηση με Πάνο Καμμένο, αγαπητοί σύντροφοι, συνάδελφοι, πάλι δεν γίνεται.

Και προπάντων περίπου Κυβέρνηση γιατί κανονική κυβέρνηση που προσέρχεται σε κρίσιμες διαπραγματεύσεις με δυο γραμμές και κυβερνά με δυο διαφορετικές πλειοψηφίες δεν γίνεται. Αλλά εδώ δεν έχουμε μια περίπου συμφωνία με τα Σκόπια -ας το ξεκαθαρίσουμε αυτό- σαν αυτές της αξιότιμης Υπουργού της κ. Αχτσιόγλου που υπογράφει μειώσεις συντάξεων, αλλά δεν ξέρει -υποτίθεται- εάν θα εφαρμοστούν.

Ο κ. Κοτζιάς έχει συνομολογήσει με τον Σκοπιανό Υπουργό Εξωτερικών μια κανονική συμφωνία, που ανεξάρτητα από το πότε θα κυρωθεί από την Βουλή των Ελλήνων, παράγει έννομα αποτελέσματα άμεσα με την υπογραφή της. Και σε αυτή τη συμφωνία δεν απευθύνονται στους κυρίους και τις κυρίες του ΣΥΡΙΖΑ, που έχουν διακηρυγμένη τη θέση τους για το όνομα «Μακεδονία» από το 2008 -είναι άλλωστε πολλοί, ο Υπουργός Οικονομικών, η Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο Πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών, πολλά επιφανή στελέχη που έλεγαν ότι «δεν μας ενδιαφέρει αν θα λέγεται Μακεδονία», αλλά στους συναδέλφους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ από τη βόρειο Ελλάδα και στους συναδέλφους Βουλευτές των Ανεξάρτητων Ελλήνων που υποτίθεται ότι έχουν κόκκινες γραμμές.

Σε αυτή τη συμφωνία, κυρίες και κύριοι, παραβιάζονται όλες οι κόκκινες γραμμές. «Erga omnes». Υπάρχει αλήθεια erga omnes σε αυτή τη συμφωνία; Είναι εντυπωσιακό ότι η Κυβέρνηση προέβη στην ανήκουστη υποχώρηση, να μην προσδιορίσει καν τον απώτατο χρόνο εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 1, παράγραφος 10 προβλέπεται ότι για τα επίσημα έγγραφα που προορίζονται για διεθνή χρήση η αλλαγή του ονόματος θα γίνει εντός πέντε ετών, ενώ η αλλαγή για τα έγγραφα που προορίζονται για εσωτερική χρήση στην πραγματικότητα συνδέεται με την εξέλιξη της ενταξιακής διαδικασίας της συγκεκριμένης χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή, μετατίθεται σε ένα αβέβαιο μακρινό μέλλον, όπως ακριβώς βεβαίως, επεδίωκε εξαρχής η σκοπιανή πλευρά.

Επίσης, στο άρθρο 1, παράγραφος 3^ο, που αφορά τις συντημήσεις του ονόματος που χρησιμοποιείται στο έντερνετ, σε εμπορικές χρήσεις κ.λπ. παραμένουν τα σημερινά ακρωνύμια της χώρας. Επιπλέον, στο άρθρο 1, παράγραφος 3θ, μετατίθεται για το μέλλον και η διευθέτηση των εμπορικών ονομασιών και σημάτων και επωνυμιών. Η μετάθεση των υποχρεώσεων της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας να εφαρμόσει τη συμφωνία σε ένα αβέβαιο μέλλον, όπως και η παραχώρηση της χρήσης των σημερινών κωδικών καθιστά γράμμα κενό το περιβόητο «erga omnes».

Πάμε σε ένα άλλο κεφάλαιο, αυτό του αλυτρωτισμού. Αλήθεια, μέσα από αυτή τη συμφωνία, αίρονται όλα αυτά, τα οποία υποτίθεται ότι υποστηρίζαμε και έπρεπε να μην υπάρχουν, που εκφράζουν την αλυτρωτική διάθεση της γειτονικής χώρας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εθνικισμός της γειτονικής χώρας βρίσκεται, με τη συμφωνία που παρουσιάσατε, το πλέον πρόσφορο έδαφος, για να αναπτυχθεί. Και αυτό συμβαίνει πρωτίστως, λόγω της μεγάλης και εντελώς αδικαιολόγητης υποχώ-

ρησης της Κυβέρνησης στην παραχώρηση της χρήσης του επιθέτου «Μακεδονικής» για την εθνότητα και τη γλώσσα.

Είναι η πρώτη φορά, που αναγνωρίζεται από την Ελλάδα δήθεν μακεδονική εθνότητα και δήθεν μακεδονική γλώσσα. Η εξέλιξη αυτή είναι απαράδεκτη, διότι η αναγνώριση μακεδονικής γλώσσας και εθνότητας αποτελεί, όπως όλοι λίγο πολύ γνωρίζουμε, τη ρίζα του σκοπιανού αλυτρωτισμού. Τα ακραία στοιχεία της γειτονικής μας χώρας, διαθέτοντας πλέον και με τη βούλα της Ελλάδος τον αυτοπροσδιορισμό «Μακεδόνες», θα νομιμοποιούνται και έναντι της Ελλάδος να ισχυριστούν στο μέλλον ότι το μακεδονικό έθνος επεκτείνεται και πέραν των δικών τους συνόρων. Διότι, όταν οι πολίτες ενός κράτους ονομάζονται «Μακεδόνες» και η χώρα τους «Βόρεια Μακεδονία», συνάγεται αβίαστα το συμπέρασμα ότι υπάρχει και μια άλλη Μακεδονία, προφανώς η «Νότια» στην οποία κατοικούν άλλοι Μακεδόνες, οι οποίοι βρίσκονται υπό την κυριαρχία ενός άλλου κράτους.

Αντί, λοιπόν, να αμβλυνθεί ο αλυτρωτισμός των Σκοπίων, με τη συμφωνία Τσίπρα-Καμμένου, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενισχύεται. Η επίσημη αναγνώριση μακεδονικής εθνότητας συνιστά μια μειζονος σημασίας ελληνική υποχώρηση, που όχι μόνο προσφέρει νομιμοποιητική βάση στον σκοπιανό αλυτρωτισμό, αλλά στην ουσία τον ενισχύει.

Πόσο προβληματική και εσφαλμένη είναι η εκχώρηση της μακεδονικής εθνότητας επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι η Βουλγαρία, αν και όλοι γνωρίζουμε ότι ήταν από τους πρώτους, που έσπευσαν να αναγνωρίσουν τη γείτονα χώρα με τη συνταγματική τους ονομασία, Δημοκρατία της Μακεδονίας, ουδέποτε αναγνώρισε μακεδονική εθνότητα και μακεδονική γλώσσα και τούτο γιατί θεωρούσε τους Σκοπιανούς τμήμα του ευρύτερου βουλγαρικού έθνους με τη γλώσσα τους ως βουλγαρική διάλεκτο.

Αυτό, άλλωστε, εξηγεί και τη χθεσινή ανακοίνωση του βουλγαρικού Υπουργείου Εξωτερικών, που κάλεσε την Ελλάδα και τα Σκόπια να διαψεύσουν ότι η συμφωνία δεν θα ερμηνευτεί ως βάση για μελλοντικές αλλαγές στα υπάρχοντα σύνορα ή για αξιώσεις έναντι γειτονικών κρατών ως προς τη γλώσσα, τον πολιτισμό, την ιστορία και την ταυτότητα.

Το πόσο λάθος ήταν –τέλος- η διπλωματική στόχευση του κ. Κοτζιά τάχα να αποσυνδέσει τον σκοπιανό αλυτρωτισμό από την αρχαία Μακεδονία φαίνεται και από την αποδοχή εκ μέρους του της πρώτης πρότασης, που αφορούσε το όνομα «Μακεδονία του Ίλιντεν», δηλαδή της επιτομής του μακεδονικού αλυτρωτισμού του τέλους του 19ου αρχών 20ου αιώνα, ο οποίος εκδηλωνόταν με το σύνθημα «Η Μακεδονία στους Μακεδόνες», διότι υπενθυμίζεται πως, όταν η σημερινή Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας έγινε τμήμα της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας, η τελευταία προώθησε την πολιτική ύπαρξης του μακεδονικού έθνους, μέρος του οποίου γι' αυτούς ζει υπό την ελληνική κυριαρχία. Γι' αυτό και ήταν απολύτως απαράδεκτη η πρόταση των Σκοπίων, που αρχικώς είχε δεχθεί η Κυβέρνηση, που την είχε ανακοινώσει και ο Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας, που έδινε το όνομα «Μακεδονία του Ίλιντεν», γιατί στην πραγματικότητα, μέσα από αυτήν την εξέλιξη υπήρχαν στόχοι, που, όπως όλα δείχνουν –δυστυχώς- δεν εξουδετερώνει η σημερινή συμφωνία.

Αλλά, αυτό που είναι εντελώς ανήκουστο και απέκρυψε τις τελευταίες ώρες η Κυβέρνηση είναι το εξής: σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 5 θα συσταθεί διεπιστημονική επιτροπή, η οποία θα εξετάσει τον τρόπο διδασκαλίας της Ιστορίας και των δύο χωρών, ώστε να αρθούν οι αλυτρωτικές αναφορές. Με άλλα λόγια, η εν λόγω επιτροπή, δεν θα εξετάσει μόνο τον τρόπο διδασκαλίας της ιστορίας των Σκοπίων, αλλά και της Ελλάδας.

Με απλά λόγια, η Κυβέρνηση την όποια στηρίζουν οι Βουλευτές της συμπολίτευσης, η Κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, με το άρθρο αυτό αποδέχεται ότι και η Ελλάδα θα πρέπει να ελεγχθεί για πιθανή αλυτρωτική προπαγάνδα στην Ιστορία που διδάσκονται τα παιδιά μας στα σχολεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα απίθανο ρεσιτάλ ύβρεων και ποταπών εκφράσεων από τον Πρόεδρο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων τον περασμένο Σεπτέμβριο ακούσαμε τον κ. Καμμένο να αναπτύσσει ένα απίθανο λογύδριο με το ρητορικό ερώτημα: «Τζάμπα μάγκας ή πληρωμένος βλαξ;»

Ξέρετε, είναι πολύ συνηθισμένο στη ζωή, τα ρητορικά ερωτήματα να επιστρέφουν και να εκδικούνται.

Πλέον, κύριοι συνάδελφοι των ΑΝΕΑ -που βεβαίως δεν είστε εδώ, για να ακούσετε, αντιλαμβάνομαι τη δυσκολία- επειδή, όπως καταλαβαίνετε, η ζωή έχει φτάσει εδώ, που οι τζάμπα μάγκες δεν περνάνε πια. Και εσείς που δεν είστε εδώ και ενδεχομένως προβληματίζεστε αυτήν τη στιγμή, καλείστε να αποφασίσετε σήμερα τον αυριανό σας ρόλο και να αποφασίσετε αν θα τηρήσετε τη δέσμευσή σας ή αν θα αναλάβετε τον ρόλο των προθύμων του κ. Τσίπρα, προκειμένου, απλά και μόνο, να κερδίσετε μερικούς ακόμα μήνες βουλευτικής ή κυβερνητικής θητείας.

Εμείς δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι από τη διαδικασία που ξεκινάμε σήμερα θα καταδειχθεί η δυσαρμονία ανάμεσα στις επιλογές της Κυβέρνησης και τις προτεραιότητες της κυβερνητικής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Άλλωστε, τη δυσαρμονία ανάμεσα στις επιλογές της κοινωνίας και τον ΣΥΡΙΖΑ νομίζω ότι πολύ σύντομα θα την αποκαλύψει στις κάλπες ο ελληνικός λαός. Αυτή τη φορά δεν θα μπορέσετε να κρυφτείτε πίσω από τις κομματικές γραμμές.

Όλοι, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, θα αποκαλυφθείτε ένας-ένας μπροστά στον ελληνικό λαό, γιατί τώρα πλέον, δεν υπάρχει συλλογική ευθύνη πίσω από την οποία μπορείτε να κρύψετε την προσωπική ευθύνη, που φέρετε από τον ρόλο σας ως Βουλευτές, απέναντι από την ιστορία μας.

Είναι προφανές, όσοι καταψηφίσετε την πρόταση δυσπιστίας, στην πραγματικότητα θα δώσετε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να υπογράψει μια συμφωνία η οποία -δυστυχώς- δεν εξυπηρετεί τα εθνικά μας συμφέροντα και δημιουργεί πολλά προβλήματα στο μέλλον για την πατρίδα μας.

Στην πραγματικότητα, επικυρώνετε με δική σας ευθύνη την ανιστόρητη, θα σας έλεγα, συμφωνία, η οποία δεν έχει χώρο σε αυτό το ελληνικό Κοινοβούλιο αυτήν τη δεδομένη χρονική στιγμή.

Για όλους αυτούς τους λόγους η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε αυτήν την πρόταση δυσπιστίας. Ο Πρόεδρος μας Κυριάκος Μητσοτάκης, σύσσωμη η Κοινοβουλευτική Ομάδα, γιατί είναι η στιγμή, αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναλάβει ο καθένας από εμάς την ευθύνη του ρόλου του απέναντι στην κοινωνία, απέναντι στην ιστορία, απέναντι στην πατρίδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και οκτώ εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων και το 1ο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Χανίων.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ιστορικότητα των στιγμών ποτέ δεν ανακοινώνεται με πανηγυρικό τρόπο, ιδίως σε ένα Κοινοβούλιο. Την αισθάνεται και την προσλαμβάνει ο καθένας, με βάση την πορεία του, με βάση τη συνείδησή του, με βάση τις γνώσεις του, με βάση τις καταβολές του.

Όσοι δεν συνειδητοποιούν την ιστορικότητα αυτής της συνεδρίασης, τότε πραγματικά δεν δικαιούνται άξια να λέγονται Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, οι οποίοι κατανοούν την ιστορική συνέχεια και οι οποίοι αποδέχονται την ευαισθησία και το φρόνημα του ελληνικού λαού.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Είναι ιστορική αυτή η πρόταση δυσπιστίας, η οποία έγινε για έναν και μόνο λόγο, για ένα πολύ μεγάλο εθνικό ζήτημα, το οποίο πράγματι ταλαιπωρεί τη χώρα επί δεκαετίες.

Θα είναι μια χρήσιμη συζήτηση αυτή, που θα γίνει για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι για να αποδομηθεί η απαράδεκτη αυτή συμφωνία, γιατί δυστυχώς, αυτήν τη δυνατότητα δεν μας την έδωσε η Κυβέρνηση νωρίτερα, δεν μας την έδωσε ο Πρωθυπουργός νωρίτερα, δεν ήρθε στη Βουλή για να γίνει αυτή η συζήτηση και να εγκριθεί ή όχι αυτή η συμφωνία.

Ο άλλος λόγος είναι για να πάρει ο καθένας από τους Βουλευτές εδώ την ευθύνη απέναντι στη συνείδησή του και στην ιστορία για τη στήριξη ή όχι αυτής της συμφωνίας. Η ψήφος των Βουλευτών το Σάββατο κατά της πρότασης δυσπιστίας ανοίγει τον δρόμο για τις Πρέσπες. Η υπερψήφιση της πρότασης δυσπιστίας ακυρώνει αυτήν τη συμφωνία.

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κάντε ησυχία!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ο κάθε Βουλευτής τοποθετείται και ή συνυπογράφει ουσιαστικά μαζί με τον κ. Κοτζιά την Κυριακή αυτήν τη συμφωνία ή τον αποτρέπει από το να πάει και να την υπογράψει. Δεν κρυβόμαστε πια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κανείς δεν θα μπορεί να πει ότι...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ...απειλή... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εδώ είμαστε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Θα σας δούμε όλους το Σάββατο. Όλοι το Σάββατο!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Με συγχωρείτε, κύριε Γεωργαντά.

Κύριε Δρίτσα, ηρεμία, σας παρακαλώ. Διότι η πρόταση μομφής γίνεται ακριβώς, για να πέσει η Κυβέρνηση το Σάββατο και να μην υπογραφεί την Κυριακή. Δεν το έκρυψε κανείς αυτό. Γιατί εξεγείρεστε; Σοβαρά το λέω! Αυτή είναι η διαδικασία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ζήτησε να έρθει η συμφωνία στη Βουλή για να κυρωθεί, πριν πάει στις Πρέσπες. Το αρνήθηκε η Κυβέρνηση αυτό! Το ζήτησα με! Ζήτησα να έρθει μόνο η συμφωνία εδώ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν είχαμε πρόθεση να κάνουμε πρόταση δυσπιστίας. Την κάναμε γιατί είναι το μοναδικό μέσο που μας αφήσατε. Δεν μας αφήσατε άλλη δυνατότητα.

Το Σάββατο οι προβολείς θα πέσουν στον καθένα από τους Βουλευτές. Κανείς δεν θα μπορεί να πει «δεν ήξερα», «δεν γνώριζα», «δεν κατάλαβα». Όποιος καταψηφίσει την πρόταση δυσπιστίας, υπερψηφίζει και συνυπογράφει τη συμφωνία. Γιατί κάνουν έτσι οι συνάδελφοι; Όποιος πιστεύει ότι είναι μια χρήσιμη και καλή συμφωνία, μπορεί να βγει εδώ, να ανέβει και να αιτιολογήσει την ψήφο του και να ψηφίσει «κατά» της πρότασης δυσπιστίας το Σάββατο.

Το να υπογράψουμε, όμως, την Κυριακή, να δημιουργηθούν τετελεσμένα για τη χώρα, να δεσμευθεί η χώρα και κάποιοι να κρύβονται πίσω από το γεγονός ότι για ψήφιση δεν ήρθε στη Βουλή και να λένε «όταν έρθει, τότε θα δούμε πώς θα το τοποθετηθούμε», είναι υποκρισία!

Θα τοποθετηθούμε όλοι το Σάββατο, όποιος θέλει ή όποιος δεν θέλει αυτή τη συμφωνία. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή για κανέναν μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ή είναι μια καλή συμφωνία κι αν ανέβει όποιος θέλει να την υποστηρίξει και ουσιαστικά να την υπερψηφίσει ή όχι.

Θα πω και κάτι ακόμη. Σε αυτή τη διαδικασία δεν υπάρχει ούτε το «παρών», ούτε η απουσία από την Αίθουσα. Από την ιστορία δεν κρύβεσαι. Η ευθύνη του καθενός εδώ είναι απέναντι στην ιστορία. Είναι μια τάση, η οποία θα επηρεάσει τις επόμενες γενιές. Ούτε «παρών» υπάρχει ούτε απουσία από το Κοινοβούλιο υπάρχει. Όλοι το Σάββατο θα πουν το «ναι» ή το «όχι».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Απευθύνομαι στους Βουλευτές της Βορείου Ελλάδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Σε όλους!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΓΕΨΗ: Δεν έχει βόρεια Ελλάδα εδώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Απευθύνομαι στους Βουλευτές ειδικά της Βορείου Ελλάδας για έναν λόγο ακόμα. Θα τον πω και θα τον καταλάβουν οι βορειοελλαδίτες. Όλοι όσοι ζούμε κοντά στα σύνορα ξέρουμε πολύ καλά ότι όλα αυτά τα χρόνια αποκάλυψαμε τους γείτονες απέναντί μας ως Σκοπιανούς. Από πότε θα τους πούμε Μακεδόνες; Θέλετε να τους πούμε Μακεδόνες; Σκοπιανούς τους λέγαμε μια ζωή. Αυτή είναι η ιστορική μνήμη όλων των κατοίκων των νομών της βορείου Ελλάδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλετε πλέον να τους δώσουμε εθνότητα μακεδονική. Θέλετε να τους δώσουμε γλώσσα μακεδονική.

Απευθύνομαι στους συναδέλφους Βουλευτές της Βορείου Ελλάδας. Αυτά που λέω τα γνωρίζει πολύ καλά και ο Θόδωρος Παραστατίδης, και ο Μάρκος Μπόλαρης, και ο Γιώργιος Λαζαρίδης. Τα γνωρίζουν όλα. Ποτέ τους Σκοπιανούς δεν τους είπαμε «Μακεδόνες». Πάντα «Σκοπιανούς» τους λέγαμε. Ποτέ δεν παραδεχθήκαμε την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας.

Να σας πω, όμως, ποιο είναι το πιο παράδοξο απ' όλα; Την ανυπαρξία της μακεδονικής γλώσσας την παραδέχεται το ίδιο το κείμενο της συμφωνίας. Θα την λέμε «μακεδονική», με την υποσημείωση ότι «έχει ρίζες σλάβικες». Μα, τότε γιατί να την πούμε «μακεδονική»; Ας μου απαντήσει κάποιος: γιατί να την πούμε «μακεδονική»; Η ίδια η συμφωνία παραδέχεται ότι έχει σλάβικες ρίζες. Για ποιον λόγο να την πούμε «μακεδονική»; Τι εξυπηρετεί αυτό;

Είναι πάρα πολύ απλά τα ζητήματα. Κάποιοι από εσάς, είχατε προαποφασίσει αυτήν την εξέλιξη. Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός αδιαφόρησαν για τον κόσμο που βγήκε στους δρόμους. Αδιαφόρησε για το Κοινοβούλιο. Ανέφερε και χαρακτήρισε ως «ετερόκλητο πλήθος» ή ως «ακροδεξιό πλήθος» όλους όσους γέμισαν τις πλατείες. Δεν σκέφτηκε, δεν συλλογίστηκε ότι πάντα ο λαός έχει το αισθητήριο. Σε αυτό το αισθητήριο κόντρα δεν μπορείς να πας. Και βεβαίως, ποτέ δεν μπορείς να υποκρίνεσαι σε άλλα και να πράττεις άλλα.

Ακόμα και στην πρώτη αναγγελία για τη συμφωνία αυτά τα οποία ανέφερε είναι ψευδή, με βάση την ίδια τη συμφωνία, όπως την είδαμε στη συνέχεια. Μα, είναι δυνατόν να βγαίνει ο Πρωθυπουργός της χώρας και να αναφέρεται σε στοιχεία, τα οποία μετά δεν υπάρχουν στην ίδια τη συμφωνία;

Ξέρουμε πολύ καλά ότι όλες οι προϋποθέσεις που είχαμε βάλει, δεν υφίστανται και δεν υπάρχουν. Και προσπαθούμε να καταλάβουμε τη σκοπιμότητα αυτής της βιασύνης, τη σκοπιμότητα αυτής της επιλογής. Έχετε την αίσθηση ότι δεν υπήρχαν πιέσεις παλαιότερα στις ελληνικές κυβερνήσεις; Έχετε την αίσθηση ότι οι εξωτερικοί παράγοντες, που πολλές φορές θέλουν να παρέμβουν στη χώρα μας, δεν προσπάθησαν να το κάνουν και παλαιότερα;

Και να σας πω κάτι; Θεωρητικά, το 2008 ήταν μια καλή συγκυρία. Ξέρετε γιατί ήταν μια καλή συγκυρία; Γιατί γινόταν μία διαπραγμάτευση ουσιαστικά για τα ίδια πράγματα στο Βουκουρέστι, χωρίς τον κόσμο στις πλατείες, χωρίς την πίεση του κόσμου. Και ξέρετε, γιατί δεν ήταν ο κόσμος στις πλατείες; Γιατί είχε εμπιστοσύνη στη Νέα Δημοκρατία και στην κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή! Γι' αυτό δεν ήταν ο κόσμος στις πλατείες το 2008!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και εκείνη η κυβέρνηση πέτυχε αυτό που σήμερα εσείς το απεμπολήσατε τόσο πολύ εύκολα. Πέτυχε μια ομόφωνη απόφαση ότι εάν δεν λυθεί το ονοματολογικό, δεν έχουμε καμμία είσοδο των γειτόνων μας στο ΝΑΤΟ. Τώρα, η πόρτα ανοίγει την Κυριακή. Η πόρτα για το ΝΑΤΟ ανοίγει την Κυριακή, χωρίς να μπορεί να την κλείσει κανένας. Τα τετελεσμένα δημιουργούνται. Η χώρα δεσμεύεται με την υπογραφή της Κυριακής. Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό. Η επικύρωση της συμφωνίας όταν γίνει, εάν ποτέ γίνει, έχει άλλες συνέπειες. Η δέσμευση της χώρας γίνεται την Κυριακή.

Κύριοι συνάδελφοι, ελάτε και υπερασπιστείτε τη συμφωνία. Ελάτε και απαντήστε στα παιδιά των σχολείων για το ότι αυτά που έμαθαν για την Ιστορία θα τα επανεξετάσει μια επιτροπή που

θα γίνει τώρα. Διότι ουσιαστικά, εμείς συνομολογούμε ότι υπάρχουν αλυτρωτικά στοιχεία στα δικά μας βιβλία ιστορίας και πρέπει να αλλάξουν και τα δικά μας βιβλία ιστορίας.

Μα, μόνο η αποδοχή ενός τέτοιου γεγονότος είναι η μεγαλύτερη ήττα, που μπορώ να φανταστώ εγώ για μια ελληνική κυβέρνηση. Αποδεχτήκαμε την επαναδιαπραγμάτευση της ιστορίας μας; Το καταλαβαίνετε; Σε ποιο ελληνικό σχολικό βιβλίο υπάρχει τέτοιο αλυτρωτικό στοιχείο; Να μου το πει ένας, να το δω, να το καταλάβω. Δεχθήκατε την επαναδιαπραγμάτευση της Ιστορίας μας, όπως τη μαθαίνουν τα παιδιά στο σχολείο; Απαντήστε στα παιδιά στο σχολείο τι ήταν αυτό που έμαθαν και δεν ήταν σωστό. Πρέπει να καταλάβουμε τι δεν ήταν σωστό. Πώς αποδέχεστε αυτό το πράγμα;

Κύριοι συνάδελφοι, όποιος το Σάββατο πει «ναι» στην πρόταση δυσπιστίας ακυρώνει αυτή την επαίσχυντη συμφωνία. Είναι τόσο απλό. Όποιος πει «όχι», δεν είναι απλά στήριξη στην Κυβέρνηση. Δεν έκανε η Κυβέρνηση αυτό που είχε δικαίωμα να κάνει. Ο μόνος τρόπος για να σταματήσει αυτή η διαδικασία, ο μόνος τρόπος για να ακυρωθεί αυτή η δρομολογημένη υπαναχώρηση από δεδομένες θέσεις όλων των ελληνικών Κυβερνήσεων είναι να υπερψηφιστεί η πρόταση δυσπιστίας.

Θα έρθουν οι κυβερνώντες, θα έρθουν οι Υπουργοί τις επόμενες μέρες και θα αναφερθούν σε δήθεν στοιχεία από τα προηγούμενα χρόνια, σε δήθεν έγγραφα. Να σας πω κάτι; Εσείς συμφωνήσατε. Κανείς άλλος δεν συμφώνησε ποτέ! Συμφωνία έχουμε τώρα, τώρα! Ποτέ δεν είχαμε συμφωνία! Καμμία ελληνική κυβέρνηση δεν υπαναχώρησε. Καμμία! Συμφωνία υπάρχει τώρα! Στην ιστορία θα μείνει η συμφωνία σας. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έφτασε ο Υπουργός των Εξωτερικών να δημοσιοποιεί στοιχεία, τα οποία ήταν υπέρ των επιχειρημάτων της άλλης πλευράς. Πότε Υπουργός των Εξωτερικών δημοσιοποίησε στοιχεία υπέρ της άλλης πλευράς; Έδωσε επιχειρήματα σε αυτούς, που δεν τα γνώριζε κανένας, που αποδείχθηκαν ότι ήταν και ψευδή από τον επιστημονικό κόσμο, ο οποίος διαχειρίστηκε εκείνη την περίοδο τα πολύ σοβαρά ζητήματα της χώρας.

Για μια ακόμη φορά, απευθύνομαι στους Βουλευτές των ΑΝΕΛ, οι οποίοι ίσως έχουν παρασυρθεί και έχουν εγκλωβιστεί από τον Αρχηγό τους. Κανένας δεν σας δεσμεύει σε μία επιλογή, σε μία κίνηση, σε μία τακτική η οποία είναι αντίθετη με τη συνείδησή σας. Από την πρώτη στιγμή, πολλοί από εσάς είχατε πει με παρρησία τη συγκεκριμένη θέση. Ήρθε η ώρα για το μεγάλο «ναι» ή για το μεγάλο «όχι».

Μην αφήνετε να σας παρασύρει κάποιος ο οποίος διαφάνηκε, αποδείχθηκε ότι δεν έχει καμμία κόκκινη γραμμή και κανέναν ενδοιασμό σε έναν δρόμο, για τον οποίο η ίδια η συνείδησή σας δεν το επιτρέπει. Είναι μια θέση, την οποία εκφράσατε πολλοί από εσάς από την πρώτη στιγμή και πραγματικά, δεν μπορώ να καταλάβω πως το Σάββατο εσείς -εσείς που είχατε αυτήν την πάγια θέση- θα έρθετε και θα πείτε «όχι» σε αυτήν την πρόταση δυσπιστίας. Το «όχι» αυτό είναι η υπογραφή σας κάτω από την υπογραφή του Κοτζιά. Η συμφωνία στις Πρέσπες θα έχει την υπογραφή του Κοτζιά επάνω και όλων των υπολοίπων Βουλευτών από κάτω, όλων των Βουλευτών οι οποίοι θα καταψηφίσουν την πρόταση δυσπιστίας. Αυτή είναι η αλήθεια, αυτό είναι το ιστορικό γεγονός, το οποίο θα συμβεί, ένα ιστορικό γεγονός βαρύ για να το σηκώσει ο καθένας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Τσιάρας, η ευθύνη δεν είναι συλλογική. Η ευθύνη σε αυτά τα ζητήματα είναι ατομική, ατομική απέναντι στην ιστορία, απέναντι στη συνείδησή σας, απέναντι στους ανθρώπους που σας στήριξαν και σας έστειλαν εδώ, ειδικά αυτών οι οποίοι είχατε ως ευαγγέλιο, ως προμετωπίδα στον προεκλογικό σας λόγο, ότι δεν πρόκειται όχι απλά να ψηφίσετε, αλλά να επιτρέψετε ποτέ να γίνει μια τέτοια βλαπτική συμφωνία των συμφερόντων της χώρας.

Εσείς, λοιπόν, που εκλεγήκατε με αυτήν την προμετωπίδα, ήρθε η ώρα να δείτε αν πράγματι είστε συνεπείς σε αυτόν τον προεκλογικό σας λόγο ή όχι. Μετά το Σάββατο, δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία, σε κανέναν και για κανέναν λόγο.

Τα πράγματα είναι καθαρά: όποιος στηρίζει αυτήν τη συμφωνία έρχεται εδώ πάνω, την υποστηρίζει και καταψηφίζει την πρόταση δυσπιστίας. Όποιος δεν θέλει να γίνει η συμφωνία αυτή, όποιος δεν θέλει να δεσμευτεί η χώρα, έρχεται και υπερψηφίζει την πρόταση δυσπιστίας το Σάββατο. Μετά το Σάββατο τα τετελεσμένα έχουν δημιουργηθεί, πλέον θα είναι αργά για όλους και δεν θα υπάρχει καμμία δικαιολογία για κανέναν.

Αυτό το «όταν θα έρθει η συμφωνία, θα δούμε» είναι υποκριτικό. Όποιοι το μεθόδευσαν, ήθελαν πραγματικά να σας εγκλωβίσουν. Ήρθε η ώρα να απεμπλακείτε, συνεπείς στη συνείδησή σας, στην ιστορική σας ευθύνη και να συμβαδίσετε με το φρόνημα του λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ας μην επιδιώξει η Κυβέρνηση το Σάββατο να τελειώσει γρήγορα την ομιλία. Πρέπει να εξαντληθούν όλος ο κατάλογος των Βουλευτών, όλοι οι εγγεγραμμένοι. Είναι ένα εθνικό ζήτημα και είναι απαράδεκτο να μην επιτραπεί να μιλήσει σε όποιον επιθυμεί να μιλήσει, ό,τι ώρα και να μιλήσει, ό,τι ώρα και να συγκεντρωθεί ο κόσμος απ' έξω. Να ξέρετε ότι δεν μπορείτε να ξεφύγετε από αυτό. Δεν μπορείτε να ξεφύγετε από τις ευθύνες, που δημιουργεί η συναίνεσή σας στη συγκεκριμένη στάση σας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Πολύ ωραία.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Κατρούγκαλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να απαντήσω στα λίγα επιχειρήματα που μόρεσα να αλιεύσω από τις κραυγές, που ακούστηκαν, δίνοντας μια έμφαση στα δύο μοναδικά ζητήματα -που νομίζω ότι και καλόπιστοι άνθρωποι μπορεί να αναρωτηθούν αν έχουμε πράγματι μια εθνικά επωφελή συμφωνία- που αφορούν το ζήτημα της ταυτότητας και της γλώσσας.

Εισαγωγικά λέω ότι ο ελέφαντας που υπάρχει στο δωμάτιο δεν είναι μόνο η συμφωνία αυτή καθ' αυτή, αλλά και η προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας ενώπιον μιας προφανώς εθνικά επωφελούς συμφωνίας, πολύ καλύτερης αυτής, που είχαν διαπραγματευτεί οι ίδιοι όταν ήταν στην Κυβέρνηση, η οποία αρχικά προσπάθησε να θέσει τον πήχη της διαπραγμάτευσης πολύ ψηλά και όταν, παρ' όλα αυτά, καταφέραμε να ξεπεράσουμε και αυτά τα υψηλά στάνταρ, που εμείς οι ίδιοι θέσαμε στον εαυτό μας, να προσπαθήσουν τώρα να εμφανίσουν το «άσπρο ως μαύρο».

Είχαμε πράγματι μια κίνηση εκκρεμούς των θέσεων του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας: από την εθνική θέση για τη σύνθετη ονομασία, όπως είχε διαμορφωθεί τουλάχιστον από το 1995 με την ενδιάμεση συμφωνία και εδώ, μέχρι εθνικιστικές κραυγές, που ουσιαστικά δικαιώνουν τον διανοούμενο που έγραψε σήμερα στην Εφημερίδα των Συντακτών ότι είναι σαν, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας να θέλει να πάρει την εντολή σχηματισμού της κυβέρνησης από τον κ. Ιβανόφ.

Η σύμπτωση, δηλαδή, των ακραίων εθνικιστικών κύκλων, που θέλουν να ματαιώσουν τη συμφωνία αποτελεί στην πραγματικότητα μια πλήρη υπονόμηση και ματαίωση της εθνικής θέσης.

Και σήμερα δεν άκουσα από τη Νέα Δημοκρατία αν εξακολουθούν να θεωρούν ότι η σύνθετη ονομασία αποτελεί ακόμη τμήμα της εθνικά αποδεκτής λύσης, όπως είχε συμφωνηθεί.

Αντιπαρέρχομαι γρήγορα τα επιχειρήματα, που ένας συνεπής αναγνώστης θα μπορούσε να δει, διαβάζοντας με προσοχή τη συνθήκη.

Άκουσα από τον πρώτο εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν υπάρχει «erga omnes», διότι προβλέπονται μεταβατικές περίοδοι στο άρθρο 1 παράγραφος 10 για την αντικατάσταση των εγγράφων.

Πρόκειται για καθαρή διαστρέβλωση ή για αδυναμία ανάγνωσης. Το άρθρο 1 παράγραφος 9, η προηγούμενη ρύθμιση, λέει ρητά ότι οποιοδήποτε νέο διοικητικό έγγραφο εκδοθεί στο μέλλον θα έχει την ονομασία Βόρεια Μακεδονία. Υπάρχουν, όμως,

εκατομμύρια, ενδεχομένως δεκάδες εκατομμύρια ήδη υφιστάμενα έγγραφα. Για την ανανέωση αυτών των εγγράφων, είναι προφανές ότι πρέπει να προβλεφθεί μια μεταβατική προθεσμία, ακριβώς γιατί εμείς θέλουμε αυτή η συμφωνία να εφαρμοστεί. Και αν ζητούσαμε από την άλλη πλευρά, όχι απλώς την αυτονόητη υποχρέωση ό,τι εκδίδεται στο μέλλον να έχει την ονομασία που συμφωνήθηκε, αλλά και την αυτόματη αντικατάσταση των υφιστάμενων εγγράφων, θα ζητούσαμε κάτι το αδύνατο.

Τα θέματα της ταυτότητας, της εθνότητας και της γλώσσας θα είναι ο κορμός της ομιλίας μου.

Για τα συνταγματικά θέματα, που, επίσης, κατά τη γνώμη μου, προβλήθηκαν ως προφάσεις εν αμαρτίαις, ένας πρωτοετής του Συνταγματικού Δικαίου θα σας έλεγε τα δύο προφανή πράγματα: ότι οι διεθνείς συμφωνίες συνάπτονται με την υπογραφή του αρμόδιου Υπουργού Εξωτερικών, κυρώνονται και από την κύρωση και μετά τίθενται μόνο σε ισχύ και, στη συνέχεια, εκδίδονται και δημοσιεύονται με την υπογραφή του Προέδρου της Δημοκρατίας και την εντολή του να δημοσιευθεί ο κυρωτικός νόμος. Ο ισχυρισμός από νομική άποψη ότι δεσμεύεται ένα κράτος με την υπογραφή και ότι υπάρχουν τετελεσμένα νομικά, που δεν ανατρέπονται είναι αυταπόδεικτα ψευδής.

Δύο ιστορικά παραδείγματα θα σας πω: Ο πρόεδρος Ουίλσον διαπραγματεύθηκε τη σύναψη της συμφωνίας για την Κοινωνία των Εθνών. Δεν την πέρασε ποτέ από το Αμερικανικό Κογκρέσο, δεν μπόρεσε, και οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν έγιναν ποτέ μέλος της Κοινωνίας των Εθνών. Αντίστοιχη ήταν και η τύχη της συμφωνίας «Start III», «Start II» του 1993.

Ας πάμε, όμως, στην ουσία. Υπάρχει αναφορά στην εθνότητα στη συμφωνία, την οποία θα φέρουμε για κύρωση; Προσοχή! Θα τη φέρουμε σε κύρωση, όταν η άλλη πλευρά έχει εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις της, που είναι διπλωματική επιτυχία. Και η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να την ακυρώσει, ζητώντας μια προ-έγκριση, που από πουθενά στο Σύνταγμα δεν προκύπτει και που θα ήταν αντίθετη με το πολιτικό κεκτημένο της διαπραγμάτευσης. Στη συνθήκη δεν υπάρχει καμμία αναφορά σε εθνότητα ή εθνικότητα ούτε θα μπορούσε να υπάρχει. Υπάρχει αναφορά στην ιθαγένεια, στην υπηκοότητα.

Ανοιξτε τα διαβατήριά σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Εκεί θα δείτε ότι ο όρος «nationality» είναι ακριβώς ο όρος «ιθαγένεια» ή «υπηκοότητα», ο νομικός δεσμός δηλαδή του πολίτη με το κράτος. Δεν είναι η εθνότητα, γιατί με την εθνότητα δεν ασχολείται και ούτε μπορούσε να ασχοληθεί η συμφωνία. Είναι ζήτημα συνειδησίας και αυτοπροσδιορισμού.

Αυτό που πετυχαίνει η συμφωνία είναι να αποσυνδέσει την ταυτότητα του γειτονικού κράτους, στην οποία έχουν δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού, από την ελληνική ιστορία και από κάθε επιχείρημα ή πρόσχημα αλυτρωτισμού απέναντι στην ελληνική Μακεδονία.

Με λίγα λόγια, ξεχωρίζει τη γεωγραφία από την ιστορία, γιατί είναι αναμφισβήτητο ότι η αρχαία Μακεδονία ήταν ελληνική. Εξίσου αναμφισβήτητο, όμως, είναι ότι στη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας ήδη από τον 6^ο-7^ο αιώνα υπάρχουν σλαβικά φύλα και την περίοδο της ενδογένεσης, τον 19^ο αιώνα, ισχύει αυτό που περιγράφει ο Τρικούπης σε ομιλία του το 1880.

Σας διαβάζω: «Η Μακεδονία δύναται να διαιρεθεί εις τρία τμήματα: τη μεσημβρινήν, ήτις είναι και θα είναι ελληνική, οτιδήποτε και αν συμβεί, την κεντρικήν, την περιλαμβανούσα ελληνικούς πληθυσμούς και την αρκτικήν, δηλαδή τη βόρεια, την μη οικουμένην υφ' Ελλήνων». Σε μεταγενέστερή του συνέντευξη λέει την περίφημη φράση «όταν έλθει ο μέγας πόλεμος, η Μακεδονία θα γίνει ή ελληνική ή βουλγαρική κατά τον νικήσαντα».

Η ζωή δεν αποδείχθηκε τόσο δυαδική, άσπρο-μαύρο. Δεν είχαμε μόνο τον βουλγαρικό εθνικισμό, που ήταν ο βασικός αντίπαλός μας στον μακεδονικό αγώνα, είχαμε και τον σερβικό εθνικισμό, είχαμε και μια μερίδα πληθυσμού, που μολοντί ήταν Σλάβοι δεν αυτοπροσδιορίζονταν εθνικά, ανάλογα με τον βουλγαρικό ή τον σερβικό εθνικισμό.

Πώς τους περιγράφει αυτούς ο Μυριβήλης στο μυθιστόρημά του «Η ζωή εν τάφω»; Το μυθιστόρημα είναι αυτοβιογραφικό, όπως ξέρετε. Τον περιθάλπουν χωριάτες «που τη γλώσσα τους την καταλαβαίνουν περίφημα και οι Βούλγαροι και οι Σέρβοι.

Όμως, αντιπαθούν τους πρώτους, τους Βουλγάρους, γιατί πήραν τα παιδιά τους στον στρατό. Μισούν τους δεύτερους, που τους κακομεταχειρίζονται για Βουλγάρους και κοιτάνε με αρκετή συμπαθητική περιέργεια εμάς, τους περαστικούς Ρωμιούς, επειδή είμαστε πνευματικοί υπήκοοι του «Πατρίκ», δηλαδή του Πατριάρχη. Κι είναι και οι τάφοι των προεστών και των παπάδων τους, που είναι σκαλισμένοι με τα ιερά και μυστηριώδη ελληνικά γράμματα. Αυτά μας κάνουν προνομιούχους αντίκρου στα μάτια τους, μολοντί δεν θέλουν αυτοί να είναι μήτε Μπουλγκάρ, δηλαδή Βούλγαροι, μήτε Σερρ, δηλαδή Σέρβοι, μήτε Γκρρτς, Έλληνες, μοναχά Μακεντώνορτοντόξ».

Αυτούς τους ανθρώπους δεν τους λέγαμε Σκοπιανούς σε όλη τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα. Τους λέγαμε Σλαβομακεδόνες και ως προς την ταυτότητά τους τίποτα δεν αναφέρει η συμφωνία.

Τι παραδέχθηκαν οι ίδιοι, για πρώτη φορά επίσημα; Κάτι το ιστορικά αυταπόδεικτο, αλλά που άλλα εθνικιστικά καθεστώτα της γείτονος το διεκδικούσαν: ότι καμμία σχέση δεν έχει η δική τους ταυτότητα με την ελληνική ιστορία της Μακεδονίας. Καμμία σχέση δεν έχουν με τον Μέγα Αλέξανδρο και έχουν αναλάβει ρητή υποχρέωση να ανακαλέσουν, όπου και να βρίσκεται το σύμβολο του Ήλιου της Βεργίνας, μαζί και με όλα τα άλλα ιστορικά μνημεία, που ανατρέχουν στη δική μας περίοδο.

Και γιατί δεν θα μπορούσε να αναφέρεται η εθνότητα; Γιατί η αυτοδιάθεση των λαών, έλεγαν οι κλασικοί του μαρξισμού, ο αυτοπροσδιορισμός, λέει σήμερα το Διεθνές Δίκαιο, είναι δικαίωμα που δεν προσδιορίζεται τόσο πολύ από αντικειμενικούς κανόνες, αλλά από το τι αισθάνεται αυτός που αυτοπροσδιορίζεται.

Ο Ρενάν, μιλώντας για την Αλσατία, έλεγε ότι από πλευράς γλώσσας, αίματος, εδάφους, ιστορίας θα έπρεπε να είναι Γερμανοί. Όμως, οι ίδιοι θέλουν να είναι Γάλλοι και αυτό φτάνει για να τελειώσει η συζήτηση.

Άρα, το έθνος προσδιορίζεται όχι αντικειμενικά, αλλά υποκειμενικά. Δεν είναι δουλειά της διεθνούς συνθήκης να το καθορίσει. Εμείς τι θέλαμε να κάνουμε; Να άρουμε οτιδήποτε θα μπορεί στο μέλλον να είναι πηγή αλυτρωτισμού και έντασης μεταξύ των κρατών και αυτό το πετύχαμε με πολύ καλύτερο τρόπο, από οποιαδήποτε διαπραγμάτευση στο παρελθόν. Στο κάτω-κάτω πατρίδα είναι αυτό που αγαπάμε. Και εμείς δεν θέλουμε να στερήσουμε την πατρίδα από κανέναν λαό. Θέλουμε να ζήσουμε ομαλά και ειρηνικά μαζί τους και να μην υπάρχει τίποτα να μας χωρίζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την επιείκειά σας, διότι θα ήθελα να πω δύο λόγια για τη γλώσσα. Μόνοι τους την έλεγαν μακεδονική. Εμείς τη λέγαμε σλαβομακεδονική και καμμία φορά και εμείς απλώς μακεδονική.

Ο Παύλος Μελάς, σε μια επιστολή του στις 16 Μαρτίου 1904, μιλάει για τον γνωστό μακεδονομάχο, τον Καπετάν Κώτα, που όλοι ξέρονε ότι δεν μίλαγε ελληνικά. Λέει στην επιστολή: «ωμίλησε μακεδονικά», μετέφραζε στα ελληνικά ο Πύρζας.

Ο συλοβάτης της εθνικοφροσύνης, ηγέτης του κόμματός σας, ο αιώνιος Ευάγγελος Αβέρωφ-Τοσίτσας στις 17 Σεπτεμβρίου 1959 λέει στη Βουλή: «Εις το ζήτημα της γλώσσας πολλά δύναται να λεχθούν. Πρώτον, εις την ελληνικήν Μακεδονίαν δεν ομιλείται η μακεδονική γλώσσα, η οποία ομιλείται εις τα Σκόπια και έχει και γραμματικήν και συντακτικήν». Πετάγεται ένας πιο εθνικόφρων και του λέει: «Μακεδονική γλώσσα δεν υπήρξεν ποτέ. Μόνο η ελληνική γλώσσα υπήρξεν εις την Μακεδονίαν. Μην χρησιμοποιείτε τοιαύτας εκφράσεις».

Και απαντά ο κακομοίρης ο Αβέρωφ: «Κύριε συνάδελφε, εάν μου εκάματε την τιμήν να με παρακολουθήσετε, θα βλέπατε ότι είπον ότι εις την Μακεδονίαν ομιλείται η ελληνική και εις τινα σημεία ένα τοπικόν ιδίωμα», αυτό που λέει ο κ. Μπαμπινιώτης, το σλαβομακεδονικό. Και συνεχίζει: «Κατά ποίαν λογική, όμως, θα ηθέλατε η Ελληνική Κυβέρνησις να είπη εις την γιουγκοσλαβικήν, με μίαν γλώσσαν όπως η μακεδονική, την οποία το Σύνταγμα έχει μεταξύ των επισήμων γλωσσών, να είπη ότι εγώ θέλω να την καταργήσετε; Είναι ωσάν να είπωμεν ότι πρέπει να καταργηθεί το Σύνταγμα της.».

Και δεν το είπε μόνο ο Αβέρωφ αυτό. Όπως γνωρίζετε, στην τρίτη Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την Τυποποίηση

των Γεωγραφικών Ονομάτων που έγινε το '77, συζητήθηκαν πράγματι τεχνικά θέματα, πώς θα ονομάζονται τα τοπωνύμια. Τι αναγνώρισε, όμως, τότε η χώρα μας; Ότι στη διπλανή χώρα υπάρχουν δύο γλώσσες: Η σερβοκροατική και η μακεδονική. Και από τη στιγμή που αυτό το αναγνώρισαμε, ακόμη και όταν εγέρθηκαν αντιρρήσεις το 2007 και το 2012, ήταν κάτι που το είχαμε συμφωνήσει και που ο ΟΗΕ το είχε συμπεριλάβει στον επίσημο κατάλογο, στο πινάκιο του -όχι των επίσημων γλωσσών, στο επίσημο πινάκιο των γλωσσών που αναγνωρίζει για τα τοπωνύμια- και από εκεί και μετά δεν μπορούσε να αμφισβητηθεί.

Ολοκληρώνω. Δεν υπάρχει καλόπιστος άνθρωπος που έχει διαβάσει τη συμφωνία, που να μην αναγνωρίζει ότι καλύψαμε στο 110% αυτό που ήταν η εθνική θέση από το 1995, γιατί προσθέσαμε και τη συνταγματική αναθεώρηση σε αυτό, κάτι που δεν ήταν ποτέ από τα προαπαιτούμενα που οι ελληνικές κυβερνήσεις έθεταν.

Εγώ θεωρώ -και θα το πω ειλικρινά- αυτήν την πρόταση μομφής που καταθέσατε την πιο μακροσκελή επιστολή αυτοκτονίας. Αυτοκτονήσατε πολιτικά. Πρώτα-πρώτα, γιατί αρνιέστε τον εαυτό σας. Αρνιέστε τον εαυτό σας, γιατί αρνείστε την εθνική θέση που διαμόρφωσε, συνδιαμόρφωσε ο Καραμανλής και ο Μητσοτάκης. Δεν σας κάνει εντύπωση ότι ο κ. Σαμαράς επικαλέστηκε τάχα -αυτός που καθύβριζε βέβαια το '90- τον Καραμανλή και τον Παπανδρέου, αλλά όχι τον Μητσοτάκη; Έχετε ξεχάσει τι έλεγε ο αείμνηστος Μητσοτάκης για τον κ. Σαμαρά; Δεν ανησυχείτε για ότι η παράταξή σας, που είναι μια από τις παραδοσιακές ιστορικές παρατάξεις της χώρας έχει ζητήσει ακροδεξιές αυτή τη στιγμή ατραπούς, που καμμία σχέση δεν έχουν με την παράδοση των αρχηγών τους; Δεν αισθάνεστε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Συνομιλείτε, παρακαλώ.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αν είχα εδώ τον κ. Μητσοτάκη, θα τον ρώταγα. Αυτά είναι ζητήματα πολιτικής παράδοσης του ίδιου και της οικογένειάς του. Μπορεί να τα ξεπεράσει αυτά. Στο κάτω-κάτω, ο κάθε πολιτικός και ο κάθε άνθρωπος δικαιούται να είναι πατροκτόνος αν προωθή τις ιδέες τις δικές του. Είναι δικές του, όμως, αυτές οι ιδέες; Ο ίδιος δεν ήθελε να εμφανίζεται ως μεταρρυθμιστής πολιτικός που αυτήν την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, την παράταξη που μαζί με το παλαιό ΠΑΣΟΚ ήταν οι δυνάμεις της διαπλοκής, οι δυνάμεις που έφεραν την χώρα στο τέλμα των μνημονίων, θα την έφερνε σε μια νέα άνοιξη; Αυτή είναι η ανανέωση του κ. Μητσοτάκη, η ταύτισή του με ό,τι ακροδεξιό, ό,τι αντιδραστικό έχει να δείξει η ελληνική εθνικοφροσύνη; Γι' αυτόν τον λόγο, λοιπόν, ζητώ να απορριφθεί η πρόταση μομφής και να δώσετε την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Πού ήσουνα τότε; Δεν ντρέπεσαι; Δεν θυμάσαι πού ήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριε Γρηγοράκο, δεν χρειάζονται ούτε εντάσεις ούτε εξάρσεις.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Η ιστορία πρέπει να υπάρχει σε αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Να υπάρχει, αλλά όχι να εκφωνείται στη Βουλή κατά το δοκούν. Καθένας να την ξέρει, να την γράφει, να την λέει ...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Είκοσι χρόνια ΠΑΣΟΚ ήταν, στις καλύτερες θέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεννέα μαθητρίες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 35^ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Αθανασία (Σία) Αναγνωστοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ για δέκα λεπτά. Αμέσως μετά θα ακολουθήσουν ο κ. Γκιουλέκας και ο κ. Κουμουτσάκος. Ο κ. Γκιουλέκας είναι στην

πρώτη οκτάδα εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντως βρισκόμαστε σε μια ιστορική στιγμή, μια ιστορική στιγμή που σηματοδοτείται από το κλείσιμο μιας συμφωνίας για ένα μείζον ζήτημα που απασχόλησε την ελληνική κοινωνία και την ελληνική πολιτική ηγεσία επί είκοσι επτά χρόνια.

Βρισκόμαστε, όμως, σε μια ιστορική στιγμή και για έναν άλλον λόγο. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση προσπαθεί σήμερα εδώ και θα προσπαθήσει και αύριο και μεθαύριο, όχι απλώς να συζητήσει μια πρόταση μομφής, όπως είναι το κοινοβουλευτικό και το συνταγματικό της δικαίωμα, αλλά να διχάσει και να εγκαλέσει Βουλευτές της Συγκυβέρνησης ως εθνικούς προδότες.

Αφού η «αριστερή παρένθεση» δεν κάρπισε, αφού η καταστροφολογία ότι δεν θα βγούμε από τα μνημόνια δεν ευδοχώθηκε, το τελευταίο προπύργιο είναι τα εθνικά θέματα.

Υπάρχει μνήμη, ιστορική μνήμη σ' αυτήν την κοινωνία και σ' αυτήν εδώ τη Βουλή πότε η Δεξιά χρησιμοποιεί, όταν δεν έχει μια γόνιμη πολιτική, τα εθνικά θέματα, για να δημιουργήσει καθεστώς εθνικοφροσύνης; εθνικοί προδότες και εθνικόφρονες. Αυτό δεν πρέπει να το επιτρέψει η Ελληνική Βουλή. Πρέπει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Έχουμε ένα ζήτημα, το οποίο κλείνει με την ιστορική συμφωνία, αυτό του μακεδονικού. Τι ήταν το μακεδονικό; Πώς δημιουργήθηκε; Πότε δημιουργήθηκε και ποια ηγεσία ανέλαβε να βγάλει από το τέλμα τη χώρα;

Σας διαβάζω, αν και λείπουν τώρα οι κύριοι και οι κυρίες της Νέας Δημοκρατίας, κυρίως όμως ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και η κ. Μπακογιάννη...

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΤΙΝΟΥ: Εδώ είμαστε. Ποιος λείπει;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ:...τους οποίους θα ήθελα να κοιτώ στα μάτια και να διαβάσω, γιατί αρχεία έχουμε και πάρα πολλά. Στις 13 Απριλίου 1992, στο δεύτερο Εθνικό Συμβούλιο που γίνεται υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τότε και με Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, τι λέει ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης τότε, όταν ακόμα η Νέα Δημοκρατία μπορούσε να παραγάγει πολιτική; Λέει ο Μητσοτάκης, προειδοποιεί τους πολιτικούς Αρχηγούς ότι κινδυνεύουν να λάβουν μια απόφαση η οποία θα οδηγήσει την Ελλάδα για πενήντα χρόνια στην περιπέτεια που έχει σήμερα το Κυπριακό. «Έχουμε το Κυπριακό» -λέει- «Αναρωτιέμαι, να προσθέσουμε τώρα ένα ακόμα άλυτο πρόβλημα χωρίς διέξοδο; Τα ηρωικά εδώ μέσα τα αποφασίζουμε. Ποια, όμως, διέξοδος θα υπάρχει; Πότε θα βγει η Ελλάδα από το αδιέξοδο, όταν αυτή η δημοκρατία αναγνωρισθεί από διάφορες χώρες; Ποτέ. Ούτε με τη δική μου Κυβέρνηση ούτε με καμιά άλλη. Η μόνη διέξοδος είναι, εάν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε, να συνεργαστεί η Ελλάδα ειρηνικά με τα Σκόπια και να τη βοηθήσει μαζί με την Κοινότητα, με την ΕΟΚ...».

Και συνεχίζει: «Διαμορφώνουμε και η δική μας Κυβέρνηση έχει ευθύνη» -γιατί ήταν ο Σαμαράς τότε Υπουργός Εξωτερικών που εδιαφοροποιείτο από τη θέση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη- «για την κοινή γνώμη που διαμορφώνουμε στον ελληνικό λαό...».

Και καταλήγει: «Μια δεύτερη γραμμή άμυνας είναι ένας επιθετικός προσδιορισμός του τύπου «Βόρειος Μακεδονία», με τον οποίον να κλείσει το θέμα και να ακολουθήσει κατόπιν μια επίθεση φιλίας προς τη γείτονα χώρα...».

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, εκείνες τις στιγμές, ξέρει ποιο είναι το διακύβευμα της ιστορίας. Έχει καταρρεύσει ένας ολόκληρος κόσμος, το πρώην ανατολικό μπλοκ, αποδεδειγμένα δυνάμεις στην περιοχή και η χώρα, εάν θέλει να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση -τότε στην ΕΟΚ- αλλά και στην περιοχή μας, πρέπει η ίδια να δώσει λύση στα προβλήματα και όχι να γίνεται μέρος του προβλήματος.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης εκείνη την εποχή ήξερε, ως αστός πολιτικός, ότι μία χώρα που θέλει να έχει μέλλον παίρνει τις πραγματικότητες της ιστορίας που έχουν διαμορφωθεί και βάσει αυτών διαμορφώνει το μέλλον. Δεν πάει να κρυφτεί ή να σκηκώσει εθνικιστικούς σκελετούς από την ντουλάπα. Αυτό το έκανε ο κ. Σαμαράς, γιατί ήθελε να φτιάξει πολιτική καριέρα. Μην

ξεχνάτε ότι εκείνη την περίοδο δημιουργείται και το Δίκτυο 21. Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά.

Τότε βγαίνουν οι εθνικιστικοί σκελετοί από την ντουλάπα για το μακεδονικό. Τότε αρχίζει να φτιάχνεται ένα εθνικιστικό αφήγημα -όχι εθνικό, το εθνικό αφήγημα το έχει ο Μητσοτάκης εκείνη την περίοδο. Ο Σαμαράς φτιάχνει ένα εθνικιστικό αφήγημα, το οποίο ξαναγυρίζει στους Μακεδονομάχους. Προσέξτε, όμως, οι Μακεδονομάχοι έπαιζαν το κεφάλι τους σε μία στιγμή που η ιστορία παιζόταν σε άλλο γήπεδο, όχι στο γήπεδο της δεκαετίας του 1990.

Παίρνει, λοιπόν, τη σκυτάλη από το πουθενά, για να την πάει στο πουθενά. Δημιουργεί ένα μείζον πρόβλημα και διαμορφώνει μία κοινή γνώμη με τα συλλαλητήρια τότε, με τις διάφορες οργανώσεις και εγκλωβίζει την πολιτική ηγεσία. Πολύς κόσμος τότε και από τη δική μας την πλευρά μίλησε και έδωσε στήριξη στον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, για να μπορέσει να βγει η χώρα από το αδιέξοδο.

Δυστυχώς, τα πράγματα δεν έγιναν έτσι. Ακολούθησε μετά η ενδιάμεση συμφωνία του 2008 κ.λπ.. Χαράσσεται μία εθνική γραμμή, η οποία λέει σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό και βέβαια τον όρο «Μακεδονία» μέσα στη σύνθετη ονομασία.

Από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας διαφώνησε κανένας σε αυτό; Διαφώνησε κανένας από εσάς τότε; Γιατί τώρα έρχεστε και προσπαθείτε να δημιουργήσετε ένα μείζον εθνικό ζήτημα και να βγάλετε πάλι τους σκελετούς από τις ντουλάπες, για να διχάσετε κατ' αυτόν τον τρόπο την ελληνική κοινωνία; Η ελληνική ιστορία έχει πληρώσει πάρα πολύ ακριβά εθνικόφρονες και εθνικούς προδότες. Αυτόν τον διχασμό μην προσπαθήσετε να τον επαναφέρετε.

Η ελληνική ιστορία, επίσης, έχει να επιδείξει μεγάλες στιγμές, όταν οι πολιτικές ηγεσίες είχαν το θάρρος να οραματιστούν το μέλλον αυτής της κοινωνίας με παρηγορία και να δώσουν μία νέα προοπτική σε σχέση με την περιοχή.

Το 1913 υπογράφει η Συνθήκη του Βουκουρεστίου. Μιλάτε συνέχεια για ιστορία, μόνο που ιστορία δεν ξέρετε. Τι αναγνωρίζει η Ελλάδα με την υπογραφή της και τι έχει πετύχει; Ήταν ο Ελευθέριος Βενιζέλος τότε στην ηγεσία της χώρας. Αναγνωρίζει η Ελλάδα μετά από πολλούς κόπους, μετά από πάρα πολλές μάχες, μετά από πολλές αντιπαραθέσεις των Βαλκάνιων όσι, παιδιά, εμείς έχουμε ειρήνη εδώ. Καταρρέει ο κόσμος δίπλα μας, η Οθωμανική Αυτοκρατορία, αλλά εμείς τα βρίσκουμε μεταξύ μας και μοιραζόμαστε μία κληρονομιά, την Οθωμανική Βυζαντινή, τη μεγάλη Μακεδονία.

Κατοχυρώνεται, λοιπόν, η ενσωμάτωση της ελληνικής Μακεδονίας στον εθνικό κορμό, στην Ελλάδα. Αυτό λέει το 1913 και αυτή η συνθήκη δεν σηκώνει κανέναν αναθεωρητισμό. Γιατί αν φτάσουμε σε αναθεωρητισμούς αυτής της συνθήκης, τότε νομιμοποιούμε τους αναθεωρητισμούς από τους οποίους κινδυνεύουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και ήρθε ο Βενιζέλος στη Βουλή -δεν ήταν αυτή η Βουλή- και είπε -υπάρχουν ηχογραφημένα τα Πρακτικά-: «Τον εθνικό εχθρό,...» -γιατί ήταν ένας μεγάλος πολιτικός σε αυτά τα θέματα, συμφωνεί δεν συμφωνεί κανείς μαζί του, είχε όμως προοπτική για το μέλλον της Ελλάδας- «...την οθωμανική αυτοκρατορία μου την υπέδειξε η συγκυρία. Προαιώνιους εχθρούς δεν έχω. Δηλαδή, εγώ ήθελα να κατοχυρώσω τα Βαλκάνια. Με τους Οθωμανούς τι θα κάνω είναι άλλη υπόθεση».

Και τι έκανε ο Βενιζέλος, μιας και θέλετε να μιλάμε για ιστορία; Οχτώ χρόνια μετά τη μεγαλύτερη εθνική καταστροφή έκανε την Ελληνοτουρκική φιλία, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Διότι ήξερε ένα πράγμα: Μια μικρή χώρα για να μπορεί να επιβιώσει σε αυτήν την περιοχή πρέπει να φτιάξει ένα φιλικό περιβάλλον. Κι έρχεστε τώρα και μιλάτε μετά από τόσα χρόνια, που δεν τολμήσατε τη δική σας θέση.

Και μας λέει ο κ. Κουμουτσάκος ότι έχουμε ένα πυρηνικό όπλο -εγώ δεν το κατάλαβα αυτό το πυρηνικό όπλο, αλλά τέλος πάντων- σε μία εποχή και σε μία περιοχή όπου οι αναθεωρητισμοί πηγαίνουν κι έρχονται. Για να έχει μέλλον αυτή η χώρα, τι πρέπει να κάνει με τη γειτονική της χώρα και με τις άλλες γειτονικές

χώρες; Πρέπει να φτιάξει μια ασπίδα φιλίας, συνανάπτυξης και αλληλεγγύης, άρα να απονομιμοποιεί συνεχώς όλους τους αναθεωρητισμούς.

Ο Υπουργός κ. Κατρούγκαλος εξήγησε πάρα πολύ καλά τη συμφωνία. Δεν θα μπω σε αυτό. Είναι ψέματα. Είναι υποκρισία. Είναι κυνισμός σας όταν λέτε ότι αυτή η συμφωνία είναι κακή και εθνοπροδοτική. Το ξέρετε ότι λέτε ψέματα.

Ξέρετε, όμως, πού οδηγεί αυτό; Σε αυτό που δεν μπορέσατε να κάνετε ούτε με την οικονομία. Διότι και η οικονομία ήταν ένα μεγάλο εθνικό πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, τελειώστε αμέσως.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Διότι δεν ξέρετε, δεν βλέπατε, δεν τολμήσατε -γιατί η πολιτική είναι τόλμη- στο όνομα αυτού του λαού, τον οποίο θέλετε τώρα να υπερασπιστείτε, να φτιάξετε μία πατριωτική γραμμή. Και πατριωτική γραμμή σημαίνει ότι ορίζω το εθνικό συμφέρον σε σχέση με τα δεδομένα που έχω και τους κινδύνους που εγκυμονεί το μέλλον.

Εγώ θέλω να κλείσω λέγοντας ένα πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, έχετε κλείσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε αυτήν την περιοχή του κόσμου, της Ευρώπης, έχουμε μεσοτοιχίες τα έθνη μεταξύ μας, οι οποίες είναι δύσκολα διακριτές. Αποφασίζει ένας λαός την κρίσιμη στιγμή: Ή αυτές τις μεσοτοιχίες τις κάνει ασπίδα προστασίας για να προχωρήσει στο μέλλον ή τις κάνει οχυρό, κλείνεται στο καβούκι και πολεμάει με όλον τον κόσμο απ' έξω.

Ελπίζω αυτό το Κοινοβούλιο να αρθεί στο ύψος των ιστορικών περιστάσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουμουτσάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μια ιστορική μέρα. Είναι ημέρα ευθύνης, εθνικής ευθύνης, αλλά και δημοκρατικής ευθύνης.

Η Βουλή των Ελλήνων μπορεί σήμερα σε αυτήν τη συζήτηση να ανακόψει την πορεία παρακμής στην οποία έβαλε τη χώρα η χειρότερη Κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης. Δεν είναι όμως μόνον ημέρα ευθύνης. Είναι και ημέρα αρχών και συνείδησης της καθεμίας και του καθενός.

Απευθύνομαι σε αυτό το σημείο στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και των Ανεξάρτητων Ελλήνων και τους ρωτώ: Πόσες φορές αυτά τα χρόνια κοιταχτήκατε στον εσωτερικό καθρέφτη της συνείδησής σας και είπατε «Τι πάω να κάνω; Τι πάω να ψηφίσω; Αφού άλλα έλεγα και άλλα υποσχέθηκα»;

Είμαι βέβαιος ότι ήταν πολλές αυτές οι οδυνηρές φορές που αισθανθήκατε αγανακτισμένοι, προδομένοι και θυμωμένοι γιατί άλλα λέγατε και άλλα ψηφίζατε. Όμως τα ξεπεράσατε αυτά τα συναισθήματα. Μεταξύ συνείδησης και εξουσίας, επιλέξατε την εξουσία. Αυτό, όμως, έως τώρα -η επιλογή σας αντί της συνείδησης η εξουσία- αφορούσε την οικονομία. Αντέχετε αλήθεια να το κάνετε και για ένα τόσο κρίσιμο για την πατρίδα ζήτημα, όπως το όνομα της γειτονικής χώρας;

Σε δύο μέρες θα κληθείτε να απαντήσετε στους εαυτούς σας, στα παιδιά σας και στην ιστορία. Η επιλογή, αλλά και η ευθύνη θα είναι όλη δική σας. Η ιστορία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ανοίξει το βιβλίο της και κρατάει σημειώσεις για το τι έκανε ο καθένας και η καθεμία από εμάς.

Ο κ. Κοτζιάς σε μία πρόσφατη συνέντευξή του επικαλέστηκε τον Καβάφη θυμίζοντας ένα συγκλονιστικό στίχο που μιλά για τη στιγμή της συνείδησης, την καταλυτική στιγμή που καλούμαστε να πούμε το μεγάλο «ναι» ή το μεγάλο «όχι».

Ξέρετε τι θα γράψει η ιστορία εάν ψηφίσετε, όπως δείχνετε ότι θα ψηφίσετε, το Σάββατο; Ότι για το μακεδονικό στη σύγχρονη μορφή του όλοι οι προηγούμενοι είπαν «όχι», ενώ εσείς είσατε

έτοιμοι να πείτε «ναι». Αυτό θα γράψει η ιστορία ό,τι και να πείτε, όσο και αν φωνάζετε.

Δυστυχώς, σήμερα δεν εγκαλείστε μόνο για τη θλιβερή σας απόδοση στην οικονομία. Εγκαλείστε και για κάτι πολύ σοβαρότερο και για κάτι πολύ μεγαλύτερο. Έχει να κάνει με τα εθνικά συμφέροντα, την ιστορία και τελικά την αξιοπρέπεια των Ελλήνων.

Αποφασίστε να διαπραγματευτείτε το ζήτημα της ονομασίας της γειτονικής χώρας έτσι ξαφνικά. Γιατί; Πιστεύω ότι για τρεις λόγους το αποφασίσατε: Πρώτον, γιατί αισθανθήκατε ισχυροί με το διαπραγματευτικό όπλο που εμείς σας δώσαμε, δηλαδή την απόφαση του 2008 στη Σύνοδο Κορυφής του NATO στο Βουκουρέστι, όταν η κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή με Υπουργό Εξωτερικών τη Ντόρα Μπακογιάννη και Υπουργό Άμυνας τον Βαγγέλη Μεϊμαράκη έκαναν αυτό που φάνταζε ακατόρθωτο. Έπεισαν τους εχθρικούς μέχρι στιγμής εταίρους να υιοθετήσουν πλήρως την ελληνική θέση κι έτσι ομόφωνα η συμμαχία να αποφασίσει ότι χωρίς λύση η χώρα αυτή δεν μπορεί να μπει στη συμμαχία. Κι αυτή η απόφαση επαναλήφθηκε έκτοτε τουλάχιστον οκτώ φορές και δεσμεύει τη συμμαχία και ίδιας λογικής απόφαση έχει λάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έχετε, λοιπόν, στο χέρι σας αυτή την ισχυρή διαπραγματευτική δυνατότητα, αυτό που ονόμασα διαπραγματευτικό πυρηνικό όπλο. Αυτός ήταν ο πρώτος λόγος που το αποφασίσατε, λοιπόν, γιατί βασισμένοι στη δική μας διπλωματική κληρονομιά αισθανθήκατε ότι έχετε ένα καλό χαρτί στα χέρια σας.

Ο δεύτερος λόγος είναι γιατί η συγκυρία -όχι οι δικές σας ενέργειες, αλλά η συγκυρία- στη γειτονική χώρα θεωρήσατε ότι σας ευνόησε. Έπεσε η ακραία εθνικιστική Κυβέρνηση του Γκρούεφσκι και διαμορφώθηκε η κυβέρνηση Ζάεφ, πιο ευέλικτη, πιο έτοιμη για συμβιβασμό. Και γιατί; Γιατί τα δέκα χρόνια που έμεινε η χώρα αυτή εκτός Ευρώπης και NATO είχε δείξει πια ότι δεν αντέχεται άλλο αυτή η απομόνωση και ήρθε η ώρα του μεγάλου συμβιβασμού. Εκείνοι, λοιπόν, ήταν και παραμένουν οι επισημείωντες. Εκείνοι ζητούν λύση, όχι εμείς.

Ο τρίτος λόγος που θέλατε να διαπραγματευτείτε ήταν ότι πιστέψατε -κι αυτός είναι ο χειρότερος λόγος, το μεγάλο σας λάθος, θα έλεγα εγκληματικό λάθος- ότι μπορείτε να εργαλειοποιήσετε αυτό το εθνικό θέμα, να το εκμεταλλευτείτε για να διεμβολίσετε το πολιτικό σύστημα, να αλλάξετε το πολιτικό σύστημα και να χτυπήσετε τους πολιτικούς σας αντιπάλους και κυρίως τη Νέα Δημοκρατία. Διαψευστήκατε. Είμαστε μια γροθιά και μας έχετε μπροστά σας.

Όμως είναι ακριβώς αυτός ο μικροκομματικός σχεδιασμός σας που υποθήκευσε και το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης που κάνατε. Μείωσε το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης που μπορούσατε να φέρετε.

Γιατί; Διότι διχάσατε συνειδητά. Διχάσατε συνειδητά, ξεχνώντας ότι ειδικά σε αυτό το θέμα, που αφορά την ψυχή και την αξιοπρέπεια όλων των Ελλήνων, το αργαγές εσωτερικό μέτωπο είναι αυτό που μπορούσε να οδηγήσει σε καλό αποτέλεσμα.

Εσείς διαλύσατε το εσωτερικό μέτωπο και για αυτό φέρατε την κακή, την άκρως προβληματική συμφωνία, που σήμερα εμείς απορρίπτουμε. Και την απορρίπτουμε γιατί και στο παρελθόν, άλλωστε, έχουμε απορρίψει άλλες κακές συμφωνίες, κακούς συμβιβασμούς, αψηφώντας ασφυκτικές πιέσεις κάθε μορφής. Εμείς αντέξαμε, λοιπόν, στα δύσκολα. Εσείς υποκύπτετε στα εύκολα.

Γιατί τι άλλο παρά άτακτη υποχώρηση συνιστά η συμφωνία που είναι έτοιμος να υπογράψει ο Πρωθυπουργός σας, με μακεδονική γλώσσα, με μακεδονική εθνότητα, με ασαφές «erga omnes», με άκρως προβληματική διαδικασία για το τι θα γίνει στο NATO ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Και απέναντι σε όλα αυτά τι αντιτάσσετε; Ότι στο παρελθόν -λέτε- μέσα στα τριάντα χρόνια της διαπραγμάτευσης είχαν συζητηθεί και διάφορα άλλα μη ικανοποιητικά ονόματα. Ξεχνάτε, όμως, κάτι: Ότι συζητήθηκαν, δεν συμφωνήθηκαν. Εσείς συμφωνείτε και μας απειλείτε και προσπαθείτε να μας εκβιάσετε με δήθεν απειλές, απαράδεκτες και παράνομες -ξαναλέω, απαράδεκτες και παράνομες- σκοτεινές βουτιές σε απόρρητα του Υπουργείου Εξωτερικών, τα οποία διαρρέετε όπως θέλετε και

όπου θέλετε, εκτός πλαισίου, εκτός χρόνου και εκτός τόπου.

Και ποιοι τα κάνουν αυτά; Ποιοι; Εσείς, η Κυβέρνησή σας, ο Πρωθυπουργός σας, ο Υπουργός Εξωτερικών σας, που δεχθήκατε -γιατί είχατε δεχθεί και μην κρύβεστε- το χειρότερο, το πιο βαριά προβληματικό, το πιο βαριά αλυτρωτικό όνομα στην ιστορία των τριάντα χρόνων αυτών των διαπραγματεύσεων, τη «Μακεδονία του Ίλιντεν».

Εσείς κατηγορείτε ποιους; Κατηγορείτε εκείνους που δεν συμφώνησαν εσείς που συμφωνήσατε στο χειρότερο όνομα των τριάντα χρόνων, αυτό που, αν δεν αντιδρούσαν σύσσωμες οι πολιτικές δυνάμεις και η ελληνική κοινωνία, θα ήταν σήμερα το όνομα της συμφωνίας.

Και στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω κάτι ιδιαίτερα σοβαρό και θα ήθελα να το προσέξετε. Διάβασα με προσοχή τη συμφωνία στο σύνολο και στη λεπτομέρεια της και το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξα είναι ότι αυτή η συμφωνία στο σύνολό της είναι μια συμφωνία που υλοποιεί το περιεχόμενο του ονόματος «Μακεδονία του Ίλιντεν». Αλλάξατε την επικεφαλίδα, αλλά κρατήσατε το σώμα. Αυτή η συμφωνία ήταν έτοιμη, προσαρμοσμένη στο όνομα «Μακεδονία του Ίλιντεν», στο πιο αλυτρωτικό στην ιστορία των διαπραγματεύσεων. Δεν σας βγήκε και απλώς αλλάξατε την επικεφαλίδα. Όλο το άλλο, όμως, υπηρετεί το πιο αλυτρωτικό όνομα στα τριάντα χρόνια των διαπραγματεύσεων.

Με την ίδια λογική αντιμετωπίσατε και το θέμα της γλώσσας. Αναφέρθηκε σήμερα σε αυτό, δεν θα επανέλθω. Πάντως, από τη συζήτηση προκύπτει το απίθανο, το πραγματικά απίθανο: Ενώ σας δίνουμε υπαρκτά επιχειρήματα, ότι δεν έχει αναγνωριθεί μακεδονική γλώσσα από την Ελλάδα στη σύγχρονη μορφή του μακεδονικού, εσείς βρίσκετε, ψάχνετε, είσατε πολύ λεπτολόγοι στο να αναζητήσετε επιχειρήματα που είναι υπέρ της άλλης πλευράς. Ε, αυτό δεν έχει ξαναγίνει! Αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ, Υπουργός Εξωτερικών και μια κυβέρνηση να αναζητεί επιχειρήματα που είναι υπέρ της άλλης ανάγνωσης, όχι υπέρ της δικής μας ανάγνωσης.

Και θα σας πω κάτι προσωπικό. Ως διπλωμάτης για πολλά χρόνια έπαιρνα οδηγίες από το Υπουργείο Εξωτερικών. Οι οδηγίες που έπαιρνα -είτε ήμουν σε διεθνή οργανισμό είτε σε διμερή πρεσβεία- έλεγαν σε εμένα και σε όλους τους συναδέλφους «όταν βλέπετε το επίθετο μακεδονική ή μακεδονικός σε σχέση με τη γειτονική χώρα, θα ενίστασαι, θα κάνεις προσπάθειες να το αλλάξεις». Αυτά παίρναμε ως οδηγίες.

Σήμερα, λοιπόν, κανένας διπλωμάτης που έχει δώσει μάχες γι' αυτά τα θέματα, σύμφωνα με αυτές τις οδηγίες, δεν μπορεί να δεχθεί τη δική σας υποχώρηση.

Κυρίες και κύριοι, αυτά ήταν τα ουσιαστικά -και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό- και σοβαρά προβλήματα της συμφωνίας που φέρνετε σήμερα. Υπάρχει, όμως, και ένα μείζον θεσμικό και πολιτικό: Ποιος με την υπογραφή του θα δεσμεύσει τη χώρα; Ένας απομονωμένος από τον λαό, αλλά και την Κυβέρνησή του και το Υπουργικό του Συμβούλιο Πρωθυπουργός, χωρίς να έχει τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Εθνικής Άμυνας. (Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Οι κυβερνήσεις έπεσαν τότε, γι' αυτό αρχίζει και μυρίζει πτώση και στη δική σας.

Ακούστε, λοιπόν, επειδή το επικαλείστε: Εκείνη η Κυβέρνηση με τέτοια προβλήματα έπεσε και ετοιμάζεστε να πέσετε και εσείς, αργά ή γρήγορα.

Ένας Πρωθυπουργός, λοιπόν, απομονωμένος από τον λαό, χωρίς τη στήριξη του κυβερνητικού του εταίρου, χωρίς τη στήριξη του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, που δεν μπόρεσε να πείσει -προσέξτε το- με τη διαπραγμάτευση που κάνει και το αποτέλεσμα της τον κυβερνητικό του εταίρο, πιστεύετε ότι θα πείσει τον ελληνικό λαό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κουμουτσάκο, έχετε τελειώσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Αυτός, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός είναι έτοιμος με την υπογραφή του να δεσμεύσει τη χώρα.

Εμείς κάνουμε ό,τι μπορούμε για να το αποτρέψουμε αυτό. Ζητήσαμε να γίνει συζήτηση, προκειμένου να πάρει εντολή ή να πάρει έγκριση από τη Βουλή, αν έπεισε, για να υπογράψει. Δεν

το θέλησε γιατί θα εξετιθέτο ο ανύπαρκτος στη σημερινή συνεδρίαση και εξαφανισμένος κυβερνητικός του εταίρος. Γι' αυτό δεν το ήθελε. Και επειδή οφείλαμε θεσμικά και πολιτικά απέναντι στον ελληνικό λαό, καταθέσαμε την πρόταση μομφής, για να μετρηθείτε με την ιστορία, για να πείτε το μεγάλο «ναι» ή το μεγάλο «όχι». Και θα πείτε «ναι» και εμείς θα πούμε «όχι» και η ιστορία αυτό θα γράψει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε. Το τελευταίο που είπατε, κύριε Κουμουτσάκο, είναι αυτονόητο.

Τον λόγο έχει ο κ. Σκανδαλίδης από τη Δημοκρατική Συμπάραξη ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, ψηφίζουμε «ναι» στην πρόταση δυσπιστίας, γιατί καταδικάσατε την Ελλάδα να πορεύεται χωρίς πυξίδα σε έναν κόσμο τρικυμίας, σε μια εποχή που το καράβι έπρεπε να πλεύσει σε ήρεμα νερά, με μια Κυβέρνηση δίγλωσση, δίβουλη, αμήχανη, να υποτάσσει στις εσωτερικές αναγκαιότητες, τα κρίσιμα εθνικά ζητήματα και να ανοίγει τον ασκό του Αιόλου. Σε μια εποχή που η εξωτερική απειλή δυναμώνει, που η σύγκρουση γεωστρατηγικών και οικονομικών συμφερόντων μαίνεται στην περιοχή, η Ευρώπη, που προσπαθεί να βρει τον βηματισμό της, υποτάσσεται στις πιέσεις και επιχειρεί να κλείσει άρον άρον κρίσιμα εθνικά θέματα.

Και τώρα έρχεστε με τη συμφωνία στο θέμα των Σκοπίων. Είναι μια συμφωνία που κακώς επισύρει αυτή τη δραματική αντιπαράθεση με ιστορικούς απλώς όρους. Έχει πολύ συγκεκριμένες προτάσεις. Έχει θετικά σημεία που οφείλει κανείς να αναγνωρίσει, πάνω σε αυτά που παλεύαμε αυτά τα χρόνια. Έχει, όμως, τόσο μεγάλα κενά, που τα θετικά αναίρονται.

Έχει κενά σε αυτά που είπε η Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής το πρωί και που αφορούν την ταυτότητα, τη γλώσσα, τον χρόνο που γίνεται η πρόσκληση του ΝΑΤΟ και σε τελευταία ανάχρον τον τρόπο που τελικά η Εθνική Αντιπροσωπεία πρόκειται να αποφασίσει με ένα «ναι» ή με ένα «όχι» πάνω σε μια κατάσταση που θα έχει διαμορφώσει μια σειρά από τετελεσμένα. Και να μην υποβαθμίζουμε αυτά τα κενά, λέγοντας μερικά πράγματα που δεν στέκουν, όπως, παραδείγματος χάριν, ότι «nationality» σημαίνει ιθαγένεια. Η λέξη «nationality» είναι κλασικά η λέξη που σημαίνει εθνότητα. Και αυτή η εθνότητα και αυτός ο αυτοπροσδιορισμός, που ουσιαστικά αποδεχόμαστε μέσα από τη συμφωνία να χρησιμοποιούν κατά το δοκούν στο εσωτερικό των Σκοπίων, είναι ακριβώς ένα από τα μεγάλα κενά που σήμερα φέρνει η πρόταση που φέρνετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Εγώ θα μείνω σε ένα θέμα καθαρά δημοκρατικής και πολιτικής νομιμοποίησης. Προχώρησε μόνος του ο Πρωθυπουργός, ερήμην της Κυβέρνησης, με την οπερετική αντίθεση του Υπουργού Άμυνας, που μας κάνει ρεζίλι διεθνώς, χωρίς καμιά διαβούλευση με τα κόμματα που εκπροσωπούν τον λαό, με ένα χρονοδιάγραμμα που θα φέρει τη μεν χώρα να δέχεται τετελεσμένα και την άφωνη Βουλή να αποφασίζει κατόπιν εορτής με ένα «ναι» ή με ένα «όχι» και το κυριότερο, με τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού απέναντι τόσο στο εθνικό θέμα όσο και στη γενικότερη κατάσταση που φέρετε τη χώρα. Σε έναν λαό τέτοιες αποφάσεις εντείνουν την ανασφάλειά του, μεγαλώνουν το αίσθημα της αναξιοπρέπειας που έχει και είναι φανερό ότι βρίσκουν τη χώρα στο σημείο μηδέν.

Ο τρόπος που χειριστήκατε το μακεδονικό είναι συνέχεια του τρόπου, της προχειρότητας με την οποία χειριστήκατε το ταξίδι του Ερντογάν, την απάντηση στις απειλές της Τουρκίας -πότε λεονταρισμοί, πότε μετριοπαθείς- την αιχμαλωσία των αξιωματικών μας, τις μεταναστευτικές ροές.

Και όμως, η κρίση στην περιοχή γέννησε μια ιστορική ευκαιρία. Η χώρα ήταν και είναι ακόμα και σήμερα ο μόνος πυλώνας ανάπτυξης, δημοκρατίας, ασφάλειας και προστασίας των ευρωπαϊκών συνόρων. Θα μπορούσε κάτω από διαφορετικές συνθήκες με με διαφορετική κυβέρνηση να επαναδιαπραγματευτεί με τη Δύση τον ρόλο της στις επόμενες δεκαετίες.

Το ερώτημα είναι: Με ποια εθνική ηγεσία, με ποια εθνική στρα-

τηγική, με ποιο εθνικό μέτωπο δυνάμεων του ενωμένου ελληνισμού, που θα μπορούσε να απαιτήσει σε νέους εθνικούς στόχους την κατάκτησή τους και να περάσει μέσα από μια νικηφόρα πορεία;

Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι, ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν μπορεί να οδηγήσει τη χώρα στις σημερινές κρίσιμες συνθήκες και είναι προφανής ο λόγος για τον οποίο ψηφίζουμε την πρόταση δυσπιστίας.

Ψηφίζουμε την πρόταση δυσπιστίας, γιατί μετά την τυπική έξοδο από τα μνημόνια οδηγείτε τη χώρα ξυπόλητη στα αγκάθια. Τέσσερις προϋποθέσεις τέθηκαν:

Πρώτον, η αξιολόγηση. Την κλείσατε άρον-άρον, με πλήρη παράδοση και με ουσιαστική αναθεώρηση του τρίτου μνημονίου, με την περιβόητη εγγύηση στο υπερταμείο.

Το πλαίσιο μετά την έξοδο, που είναι ένα μνημόνιο χωρίς χρηματοδότηση και που βάζει απείρωσ περισσότερα βάρη στις πλάτες του λαού, με ένα μεσοπρόθεσμο αναπτυξιακό σχέδιο ανύπαρκτο, άδικο και βάνουσο στην ουσία, όταν ουσιαστικά ό,τι ψηφίσαμε πριν τα κάνει πράξη στον συγκεκριμένο χρόνο και με άτεγκτο τρόπο.

Τέλος, ενώ η συζήτηση για το χρέος κάτω από μια σοβαρή διαπραγμάτευση θα είχε πρώτα οδηγήσει σε κάποιες αποφάσεις που αφορούν το χρέος και την ελάφρυνσή του, έρχεται, αφού γίνουν αυτά τα τρία προηγούμενα, να σημάδεψει τα επόμενα χρόνια με τα αιματηρά πλεονάσματα και την ύφεση στην οποία θα καταδικάσετε τη χώρα με τρόπο που να δείχνει ότι όχι απλώς πηγαίνει ξυπόλυτη στα αγκάθια, αλλά πρόκειται κυριολεκτικά να γκρεμιστεί.

Ψηφίζουμε την πρόταση δυσπιστίας, γιατί με την πολιτική σας δημιουργήσατε μείζονα κρίση θεσμών και δημοκρατίας. Με την εργαλειακή αντίληψη και την άλωση του κράτους, με τη χειραγώγηση των θεσμών, με την κατάργηση της ανεξαρτησίας των εξουσιών, με τη νέα διαπλοκή που πασχίζει να σας μετατρέψει από κυβέρνηση σε εξουσία, δηλαδή σε καθεστώς, δείχνετε την αντίληψη που έχετε για τη λειτουργία της δημοκρατίας. Είναι κρίσιμο στη σημερινή φάση να αντιμετωπίζουμε μαζί με την οικονομική κρίση και κρίση μιας δημοκρατίας που σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης ήταν στερή και σταθερή.

Ψηφίζουμε την πρόταση δυσπιστίας, γιατί με την πολιτική σας σε μια εποχή που ο ελληνισμός ενωμένος έπρεπε να θέτει τους νέους εθνικούς στόχους, καλλιεργείτε την πόλωση, τον διχασμό, τη μετωπική σύγκρουση. Καλλιεργείτε ακριβώς όσα έχει βιώσει με βάνουσο τρόπο στη διάρκεια του το ελληνικό έθνος και η ελληνική ιστορία.

Ξέρετε ποιο είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι ότι έχετε έναν στόχο. Θέλετε πάση θυσία να διαμορφώσετε ένα σενάριο κομματικής σωτηρίας. Έχετε απλώσει τον τραχανά. Έχετε βάλει όλα τα θέματα στο τραπέζι. Τα διεκδικείτε με κάθε τρόπο. Παίζετε το ένα με το άλλο, ανάλογα με τη συγκυρία και με τις τακτικές. Σ' αυτό είστε ικανοί, το ομολογώ. Όμως το σενάριο κομματικής σωτηρίας είναι κόντρα, δυστυχώς, στα σενάρια εθνικής σωτηρίας που έπρεπε να είναι το πρόγραμμα ενός προοδευτικού κόμματος, μιας προοδευτικής Κυβέρνησης που οδηγεί τη χώρα πραγματικά στην πρόοδο και στην ανάπτυξη.

Αυτός είναι ο πιο σημαντικός λόγος για τον οποίο εμείς ζητούμε εκλογές τώρα, γιατί η χώρα οδηγείται σε δρόμο ολισθηρό και αδιέξοδο και γιατί κάθε μέρα που περνά αυτός ο κίνδυνος γίνεται μεγαλύτερος.

Θα ήθελα να πω και μια κουβέντα για την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι αυτή που διαχρονικά έχει την ιστορική ευθύνη για την έναρξη του μακεδονικού και τον τρόπο χειρισμού. Είναι αυτή που καλλιεργήσε την πόλωση και καλλιεργεί και αποδέχεται την πόλωση, γιατί ο δικομματισμός αυτός την ευνοεί και στέκεται στις δημοσκοπικές της επιδόσεις. Είναι αυτή που με την πολιτική της γέννησε την κρίση, την κρίση που έφερε τα μνημόνια. Δεν έφεραν τα μνημόνια την κρίση.

Εδώ θέλω να πω και μια κουβέντα για την παράταξη που εκπροσωπώ. Λοιδορήθηκε, κατηγορήθηκε, σήκωσε το βάρος με αίσημα ευθύνης και περηφάνιας. Όμως είναι αυτή η παράταξη που έθετε και πετύχαινε εθνικούς στόχους σε όλη τη μεταπολιτευτική περίοδο.

Το 1981 άλλαξε τους όρους ένταξης στην τότε ΕΟΚ. Στα μέσα της δεκαετίας του 1980 πετύχαινε με βέτο τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα και τα μετέπειτα Προγράμματα Σύγκλισης. Τον Μάρτιο του 1987 χειρίστηκε την ελληνοτουρκική κρίση με τρόπο που ουσιαστικά ανέτρεψε για πρώτη φορά τους αρνητικούς συσχετισμούς που είχαν διαμορφωθεί μετά τη Μεταπολίτευση. Το 1994, μετά από τέσσερα χαμένα χρόνια, έφερε το Πρόγραμμα Σύγκλισης που υλοποιήθηκε για να οδηγήσει τη χώρα στην ΟΝΕ και το ευρώ και βάζοντας εθνικούς στόχους έφτασε στο Ελσίνκι και την ένταξη της Κύπρου, που ήταν εθνικές επιτυχίες. Ήταν εθνικοί στόχοι συγκεκριμένοι, υπαρκτοί και μετρήσιμοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ακούω διάφορες εκδοχές της ιστορίας. Υπάρχει μια κοινή άποψη ανάμεσα στο κυβερνών κόμμα και την Αξιωματική Αντιπολίτευση για το διάβασμα της ιστορίας. Είναι η εποχή του κ. Μητσotάκης, όπου διαχωρίζεται ο κ. Μητσotάκης ο παλαιός με τον κ. Σαμαρά. Τέσσερα χαμένα χρόνια ήταν εκείνα. Δυο Προγράμματα Σύγκλισης απέρριψε η Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού καθυστέρησε η χώρα εκείνη την τετραετία. Και είναι η εποχή που επιχειρείται πάλι να διαχωριστεί ο κ. Καραμανλής ο νεότερος με τον κ. Σαμαρά. Είναι η τετραετία που οδήγησε ουσιαστικά στην κρίση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Όμως δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση η ιστορία να ξαναγραφεί. Και τώρα ο λαός δεν ξεχνά ή μάλλον ήρθε η στιγμή να θυμηθεί ότι εμείς οδηγήσαμε πάντα τα πράγματα προς τα εμπρός και εσείς κάνετε κάθε προσπάθεια να τα φέρετε πίσω.

Όμως δεν θα σας περάσει. Επιστρέφουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Σκανδαλίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Χατζησάββας από τον Λαϊκό Σύνδεσμο -Χρυσή Αυγή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Είναι αυτονόητο ότι η Χρυσή Αυγή θα στηρίξει την πρόταση μομφής και θα στήριζε οποιονδήποτε τρόπο, έμμεσο ή άμεσο, θα στερούσε απ' αυτήν την Κυβέρνηση το δικαίωμα να περάσει αυτή την προδοτική συμφωνία.

Είναι εξοργιστικό, επίσης, να βλέπουμε σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα να γίνεται στην αρχή της συζήτησης ολόκληρη φασαρία για το αν θα τελειώσουμε το μεσημέρι του Σαββάτου ή το βράδυ του Σαββάτου. Όταν όλος ο ελληνικός λαός έχει το βλέμμα του στραμμένο εδώ πέρα γιατί ξεπουλιέται η πατρίδα του, εσάς σας νοιάζει αν θα προλάβουν κάποιοι Βουλευτές το τελευταίο αεροπλάνο ή τον τελευταίο αγώνα ποδοσφαίρου.

Όσον αφορά τη συμφωνία, θα αναφερθώ σε κάποια πολύ σημαντικά σημεία της και θα αναφερθούν οι συναγωνιστές μου ομιλητές στις επόμενες. Το επίσημο όνομα, λοιπόν, που θέλετε να δώσετε στα Σκόπια είναι «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», το οποίο θα είναι το συνταγματικό όνομα τους δεύτερου μέρους της συμφωνίας και θα χρησιμοποιείται *erga omnes*.

Μπολβαριανή Δημοκρατία της Βενεζουέλας είναι το κανονικό όνομα της Βενεζουέλας, αλλά κανένας δεν το γνωρίζει. Γι' αυτό θα πρέπει να σταματήσετε τα περί *erga omnes* και τις άλλες ανοησίες. Ούτως ή άλλως δεν έχει σημασία το δεύτερο συνθετικό, δεν έχει σημασία αν θα είναι «Βόρεια Μακεδονία», αν θα είναι «*Severna Makedonija*», αν θα είναι «Μακεδονία του Ίλιντεν». Το ζήτημα είναι να μην υπάρχει το όνομα «Μακεδονία». Αυτό είναι το πρόβλημα της συμφωνίας και της διαπραγματεύσεως που κάνετε τόσο καιρό. Σε αυτό βέβαια συμφωνείτε όλοι, στη σύνθετη ονομασία.

Επίσης, μιλάτε για την ιθαγένεια, η οποία θα είναι: μακεδονική, πολίτης της δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας. Μιλάτε για τη γλώσσα. Στην εθνικότητα βέβαια και τη γλώσσα θα αναφερθώ παρακάτω.

Να πω, όμως, ότι τα μέλη -λέει- δεσμεύονται να μην επιχειρούν, υποκινούν, υποστηρίζουν και να ανέχονται δραστηριότητες

μη φιλικού χαρακτήρα άλλου μέλους και έκαστο μέλος θα κοινοποιεί άμεσα στο άλλο μέλος οποιαδήποτε πληροφορία κατέχει αναφορικά, οποιαδήποτε παρόμοια πράξη ή πρόθεση. Δεσμεύεται να μην προβαίνει ή να επιτρέπει οποιεσδήποτε αλυτρωτικές δηλώσεις.

Ποια είναι, όμως, η διαφορά στα δύο κράτη; Εδώ θα κυβερνάει ΣΥΡΙΖΑ τώρα και Νέα Δημοκρατία, οι οποίοι με νόμους διώκουν τους Έλληνες πατριώτες και τους Έλληνες εθνικιστές και δεν αφήνουν να πεις τίποτα το οποίο να είναι εθνικό. Εκεί στα Σκόπια έχουν τον Ιβανόφ του VMRO, οι οποίοι θέλουν εδάφη από την Ελλάδα, θέλουν τη Φλώρινα, θέλουν την Έδεσσα, θέλουν το Κιλκίς, θέλουν πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη.

Τα Σκόπια, λοιπόν, απεγνωσμένα αναζητούν έναν συνδυαστικό κρίκο στο μόρφωμα αυτό που αποτελεί το κράτιδιο. Οι Βούλγαροι από τη μία πλευρά δίνουν διαβητήρια σε όποιον πολίτη των Σκοπίων θέλει να πάει να πολιτογραφηθεί Βούλγαρος, εξυπηρετώντας τον βουλγαρικό αλυτρωτισμό που αυτός ουσιαστικά είναι ο εχθρός για τη Μακεδονία μας. Από την άλλη πλευρά έχουμε τους Αλβανούς να χτυπούν στρατιωτικά στο Τέτοβο.

Μέσα στη μεγάλη αυτή ανάγκη, μέσα σε αυτή την απόγνωση του να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να μπουν στο ΝΑΤΟ να διασωθούν, να μην τους φάνε, ζητάνε και το όνομα και το πετυχαίνουν. Εθνική ταυτότητα θέλουν, γλώσσα μακεδονική θέλουν και εσείς τα παραχωρείτε. Παίρνοντας αυτά τα δύο, παίρνοντας το όνομα, παίρνοντας και την εθνική ταυτότητα τη μακεδονική και τη γλώσσα τη μακεδονική, έχουν κερδίσει τα πάντα χωρίς να έχουν καμιά απολύτως άλλη αλυτρωτική απαίτηση στο μέλλον.

Οποιοσδήποτε αναζητεί τώρα, στο μέλλον ή σε εκατό διακόσια χρόνια να βρει τι ήταν αυτοί οι Μακεδόνες και τι είναι η Μακεδονία, θα βρίσκει στο τέλος ότι η Μακεδονία είναι αυτό το κράτιδιο. Δεν μπορείτε να το καταλάβετε αυτό; Δεν μπορείτε να καταλάβετε ότι ούτε υποσημειώσεις θα διαβάζουν, ούτε αστερίσκους. Τα δίνετε, λοιπόν, και τα δύο.

Και δεν καταλαβαίνει ο κόσμος κάτι πολύ απλό. Ο απελευθερωτικός αγώνας για τη Μακεδονία είχε ξεκινήσει όταν προσπαθούσαν οι Έλληνες να απελευθερωθούν από τον οθωμανικό ζυγό. Αυτή ήταν η πρώτη φάση της απελευθέρωσης.

Στη δεύτερη φάση έπρεπε να υπερασπιστούν τα απελευθερωμένα εδάφη από τους Σλάβους που ήθελαν πρόσβαση στη θάλασσα. Αυτό περιγράφεται πάρα πολύ γλαφυρά σε βιβλία όπως «Τα μυστικά του βάλτου» και άλλα ιστορικά βιβλία, πέρα των μυθιστορηματικών, και αναφέρουν μέσα τις μάχες στις Πρέσπες, στον βάλτο των Γιαννιτσών, για βασανισμούς, εκκαθαρίσεις, δολοφονίες που έκαναν οι κομιτατζήδες εναντίον του ελληνικού στοιχείου. Εκεί πολέμησαν ήρωες όπως ο Άγρας, ο Παύλος Μελάς και ο καπετάν Κώττας, ο οποίος καπετάν Κώττας λένε κάποιον ότι ήταν σλαβόφωνος. Και επειδή ήταν σλαβόφωνος τι πάει να πει αυτό; Είχε ελληνική, ελληνικοτατη εθνική συνείδηση.

Δεν προϋποτίθεται η γλώσσα για την εθνική συνείδηση. Και αυτό αποδεικνύεται βεβαίως, γιατί πάρα πολλοί, οι οποίοι ομιλούν εδώ πέρα την ελληνική γλώσσα, δεν έχουν ελληνική εθνική συνείδηση και το αποδεικνύουν με κάθε ευκαιρία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Η τρίτη φάση, λοιπόν, του απελευθερωτικού αγώνα ήταν η αντιμετώπιση των συνασπισμένων Σλάβων και Ελλαδιτών κομμουνιστών στην ένοπλη προσπάθεια προσάρτησης της ελληνικής Μακεδονίας και Θράκης στο σοβιετικό μπλοκ και αμέσως μετά την αλυτρωτική προπαγάνδα του Τίτο και των Βουλγάρων μέσα από media.

Εγώ στο Κιλκίς από μικρό παιδί έβλεπα Μακεδονία TV1, TV2, TV3 που ήταν των Σκοπίων. Περνούσαν οι φορτηγατζήδες από τα Σκόπια και έβαζαν σφραγίδα «Μακεδονία». Καμμία αντίδραση από το ελληνικό κράτος και από όλες τις κυβερνήσεις, δεκαετίες τώρα.

Έχουμε τη «NOVA ZORA». Την ξέρετε τη «NOVA ZORA»; Φυσικά από εδώ την ξέρετε σίγουρα. Είναι μια εφημερίδα που γράφει διγλώσσα σλαβικά και ελληνικά προπαγάνδα υπέρ της μη ελληνικότητας της Μακεδονίας, υπέρ των Σκοπίων των σκλαβωμένων που τους έχουν καταπιέσει οι Έλληνες και πρέπει να τους απελευθερώσουν. Αυτά υπερασπίζονται και το «ΟΥΠΑΝΙΟ

ΤΟΞΟ» που σε πολλές περιοχές πριμοδοτούνταν από πολλές κυβερνήσεις και βρίσκαμε ψηφοδέλτια μέσα στις κάλπες, ακόμα και όταν δεν συμμετείχε σε εκλογές.

Τα πανηγύρια φυσικά με αλλαγμένους στίχους που λένε «να απελευθερώσουμε τη Θεσσαλονίκη», αυτά που θα λέγονται μέσα στην Ελλάδα, ποιος θα τα καταγγέλλει; Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ;

Σήμερα λοιπόν, θα πρέπει να καταλάβει ο ελληνικός λαός ότι ζούμε την τρίτη φάση του απελευθερωτικού αγώνα. Δεν έχει τελειώσει ο απελευθερωτικός αγώνας. Αυτά όλα τα ζει το τοπικό στοιχείο της Μακεδονίας μας και δεν μπορεί να δεχθεί καμμία διαπραγμάτευση για το όνομα.

Ακόμα και από ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ που τους κοροϊδίζατε και σας ψηφίσανε, για να τους σκίσετε το μνημόνιο, για να τους δώσετε πίσω μισθούς και συντάξεις, υπάρχουν αντιδράσεις, κινητοποιούνται όλοι, κατεβαίνουν στα συλλαλητήρια. Στα συλλαλητήρια, τις πιο μαζικές εκδηλώσεις που έγιναν τα τελευταία χρόνια, που δεν τις φοβάστε, δεν σας είδαμε πουθενά, κρυμμένοι ήσασταν όλοι. Κάνατε τα αδύνατα δυνατά να μην δει τίποτα ο κόσμος ακόμα και από το media.

Εσείς που απομείνατε λοιπόν, στο ΣΥΡΙΖΑ και δεν χαιρετήσατε μαζί με Λαφαζάνη και Κωνσταντοπούλου, προσπαθείτε τώρα να το παίξετε και ιδεολόγοι, οι συνθηκολογημένοι διαχειριστές των μνημονίων. Ακόμη και οι ψηφοφόροι σας όμως, δεν το δέχονται.

Έχει χυθεί αίμα λοιπόν, σε όλες τις περιοχές της Μακεδονίας και αυτό δεν το ξεχνάμε εμείς οι Μακεδόνες. Οι παππούδες μας πολέμησαν για τη Μακεδονία. Έχουμε εντολές από τους νεκρούς ήρωες. Ο Παύλος Μελάς γράφει σε μια επιστολή προς τη σύζυγό του: «Είμαι ευτυχής μόνο και μόνο με την ιδέα ότι ήμθα εδώ για να υπερασπιστούμε την πατρίδα μας. Εύχομαι επίσης, ο γιος μου ο Μίκης να αισθανθεί κάποτε τη χαρά που αισθάνομαι εγώ». Αυτά γράφει καίγόμενος από τον εθνικιστικό του ενθουσιασμό ο ήρωας Παύλος Μελάς.

Αυτό είναι και το χρέος που αισθανόμαστε εμείς ως Έλληνες πατριώτες χρυσαιυγίτες. Όταν τα παιδιά μας, μετά από δέκα, είκοσι, τριάντα χρόνια θα μας ρωτάνε τι κάναμε όταν ξεπουλούσαν μέρος της Ελλάδας και της ιστορίας μας, θα λέμε ότι εμείς οι χρυσαιυγίτες αντισταθήκαμε, δεν το δεχθήκαμε έτσι. Και θα συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε όπου και όποτε χρειαστεί. Και όπως λέμε και πιστεύουμε, έχουμε χρέος, όχι απέναντι σε αυτούς που δίνουν εντολές, για να δίνουν δανεικά στην Ελλάδα, έχουμε χρέος και θα είναι και κριτές μας οι νεκροί ήρωες που έχυσαν το αίμα τους για την πατρίδα μας και τα αγέννητα παιδιά του έθνους μας.

Συνεχίζοντας στη δεύτερη επιστολή του Παύλου Μελά υπάρχει μια περιγραφή του τι γίνονταν. Και λέει προς τη σύζυγό του: «Δεν έχεις ιδέα πόσο πατριωτισμό έχουν αυτοί οι άνθρωποι. Πρέπει κανείς να γνωρίζει τους κινδύνους που καθημερινά διατρέχουν, για να εννοήσει και το θάρρος και τον πατριωτισμό τους». Πράγματι, οι υπόδουλοι Έλληνες της μακεδονικής γης τότε, είχαν υποστεί τα μύρια όσα. Σκότωναν, έκαιγαν, εκκαθάριζαν και δεν φοβήθηκαν. Θα φοβηθούμε τώρα επειδή παίρνετε κάποιες αποφάσεις εδώ μέσα που δεν έχουν καμμία εφαρμογή, κανένα αντίκρισμα στον ελληνικό λαό έξω;

Δεν έχετε, λοιπόν, καμμία νομιμοποίηση, όχι για συμφωνία, ούτε καν για διαπραγμάτευση, δεν έχετε. Τα βιβλία μας, την ιστορία μας, δεν πρόκειται να τα αλλάξουμε με καμμία απόφαση που θα πάρετε. Το όνομα, το ιστορικό αυτό όνομα και ό,τι άλλο πηγαιίνει μαζί του είτε το θέλετε είτε όχι, δεν πρόκειται να το χαρίσουμε με κανέναν τρόπο. Θα πρέπει να πει ο ελληνικός λαός, μαζί με τους Βουλευτές που είναι ενάντια, «όχι στην εθνική προδοσία». Δεν πρέπει να περάσει αυτή η συμφωνία με κανέναν τρόπο. Θα γίνουν διαμαρτυρίες, θα γίνουν συλλαλητήρια.

Και επικαλούμαι εγώ φυσικά και ένα άρθρο από το Σύνταγμα, το 120: «Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία».

Έτσι κι εμείς, λοιπόν, ως Χρυσή Αυγή λέμε σε όλους εσάς να μην κάνετε καμμία συμφωνία. Είναι πολύ σημαντικό. Καμμία συμφωνία δεν επιτρέπεται να γίνει από την παρούσα Βουλή. Κανένας

συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας. Ο κόσμος δεν θα το αφήσει να περάσει έτσι. Θα κάνουμε αυτό που πρέπει κι ας γίνει ό,τι θέλει. Γιατί Μακεδονία είτε με τον έναν τρόπο είτε με τον άλλο τρόπο ή θα την έχουμε εμείς ή δεν θα την έχει κανείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ο κ. Καραθανασόπουλος έχει τον λόγο, παρακαλώ πολύ, από το ΚΚΕ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το ΚΚΕ αλλά και ο ελληνικός λαός έχει πλούσια πείρα από τις δικομματικές αντιπαραθέσεις και από τους καυγάδες, έχει πλούσια πείρα από ανάλογες προτάσεις μομφής και δυσπιστίας που έχουν γίνει στο παρελθόν από άλλα κόμματα.

Επιδίωξη όλων αυτών των προτάσεων ήταν και είναι η παραπλάνηση του λαού και ο αποπροσανατολισμός από τις αιτίες και τους υπεύθυνους των προβλημάτων και της επιδείνωσης της θέσης τους. Επιδίωξη τέτοιου είδους προτάσεων δεν είναι τίποτε άλλο παρά η προσπάθεια ενσωμάτωσης και εγκλωβισμού της λαϊκής δυσανεξίας στις μυλόπετρες του συστήματος ενσωμάτωσης της και επιλογής ανάμεσα είτε στη Σκύλα είτε στη Χάρυβδη από την άλλη μεριά. Το έργο αυτό που πριν λίγο ξεκίνησε, έχει επαναληφθεί πολλές φορές στο παρελθόν με τις ανάλογες προτάσεις.

Κυρίες και κύριοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει τοποθετηθεί με σαφήνεια, αλλά και με μεγάλη ευθύνη από τις αρχές της δεκαετίας του '90 για το συγκεκριμένο ζήτημα, όταν όλα τα άλλα κόμματα τότε τρέχατε στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, όταν συμμετείχατε όλοι, πλην Λακεδαιμονίων, του ΚΚΕ δηλαδή, όπως έλεγε και ο Λεωνίδας Κύρκος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Τι όμως, κρύβεται και τι δεν ακούστηκε καθόλου από τη μέχρι τώρα συζήτηση και δεν πρόκειται να ακουστεί από τα άλλα κόμματα και στη συνέχεια πλην του ΚΚΕ; Ποιος ήταν υπεύθυνος για αυτά τα ζητήματα τα οποία ξέσπασαν στις αρχές της δεκαετίας του '90; Δεν ήταν υπεύθυνη η ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Γιουγκοσλαβία για τον διαμελισμό της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας από τους Γερμανούς, τους Αμερικανούς και το ΝΑΤΟ; Αυτοί δεν αξιοποίησαν λεγόμενα εθνικιστικά, εθνικά ζητήματα και προβλήματα για να προχωρήσουν στην αποσταθεροποίηση της περιοχής, στον διαμελισμό της νέας Γιουγκοσλαβίας, στη δημιουργία κρατών προτεκτοράτων, στην επαναχάραξη των συνόρων; Αυτό το κρύβετε.

Γιατί βεβαίως, τότε είτε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην πρώτη επέμβαση των ιμπεριαλιστών στη Γιουγκοσλαβία είτε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στη δεύτερη επέμβαση ενάντια στον σφαγέα, όπως λέγατε τότε, Μιλόσεβιτς είχαν δώσει οι ελληνικές κυβερνήσεις γη και ύδωρ για να εξαπολύσουν οι ιμπεριαλιστές τις επιθέσεις τους στα Βαλκάνια. Και ο λαός με την πάλη του προστάθηκε να αποτρέψει αυτήν την εξέλιξη των πραγμάτων, με το ΚΚΕ πρωταγωνιστή, γιατί δεν πατάγαμε σε δύο βάρκες και δεν λέγαμε ίσες αποστάσεις από τον σφαγέα, όπως αποκαλούσαν κάποιους τον Μιλόσεβιτς, παρ' ότι δεν ήμασταν σύμφωνοι με την πολιτική του Μιλόσεβιτς ούτε τον στηρίζαμε και τους νατοϊκούς από την άλλη, όπως έκανε ο Συνασπισμός τότε.

Είχαμε αναδείξει από την πρώτη στιγμή ότι το πρόβλημα δεν βρίσκεται στην ονομασία και όσοι καλλιεργούσαν αυτήν τη λογική, δεν έκαναν τίποτε άλλο παρά να τροφοδοτούν τον εθνικισμό στο αλυτρωτισμό. Καυτηρίασαμε τον εθνικισμό. Είχαμε αναδείξει ως βασικό ζήτημα τη δράση των ιμπεριαλιστών στην περιοχή, οι οποίοι αποτελούν και τον παράγοντα της ανασφάλειας, της αλλαγής συνόρων, της υποδαύλισης του εθνικισμού και του αλυτρωτισμού. Και καταγγέλαμε απερίφραστα τον αλυτρωτισμό.

Οι ιμπεριαλιστές με τις παρεμβάσεις τους επεδίωκαν την ενίσχυση της θέσης τους, την ενίσχυση της παρουσίας τους στην περιοχή και με στρατιωτικές βάσεις, όπως έγιναν για παράδειγμα στο Κόσοβο και αλλού.

Επεδίωκαν την ενίσχυση της παρουσίας, αλλά και του ρόλου των μονοπωλιακών τους ομίλων, για διεξόδυση στην περιοχή, για εκμετάλλευση των λαών, αλλά και των πλουτοπαραγωγικών

πηγών της περιοχής, για το μοίρασμα και το ξαναμοίρασμα της περιοχής. Οι ιμπεριαλιστές βρίσκονται πίσω και αξιοποιούν τον εθνικισμό, στη λογική του «διαίρει και βασίλευε». Αυτή η λογική είναι που διευκολύνει το έργο του στην αλλαγή των συνόρων.

Κυρίες και κύριοι, αυτήν την πείρα αξιοποίησε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για να κρίνει τη συμφωνία την οποία ετοιμάζεται να υπογράψει η Κυβέρνηση με τα Σκόπια. Αυτή η συμφωνία -είναι φανερό άλλωστε, δεν το κρύβει ούτε η ίδια η Κυβέρνηση-, έχει τη σφραγίδα των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε, αυτή η συμφωνία επιτεύχθηκε με την απρόκλητη παρέμβασή τους και με τις πιέσεις που ασκούσαν. Γι' αυτό, άλλωστε και δεν είναι τυχαίο ότι πρώτοι οι οποίοι χαιρέτησαν αυτήν τη συμφωνία ήταν το State Department, ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο Αμερικάνος Πρόεδρος και όλοι αυτοί οι εκπρόσωποι των ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Με αυτήν τη συμφωνία, είναι φανερό ότι αφ' ενός μεν επιδιώκετε την ένταξη και επιταχύνετε τη διαδικασία της ένταξής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ, δίνετε -όπως χαρακτηρίσε από την πρώτη στιγμή το κόμμα μας- συστατική επιστολή στον κ. Ζάεφ για να αιτηθεί την ένταξή του, αναβείτε το πράσινο φως. Αποτελεί πρόκληση να αποτελέτε τους σημαιοφόρους, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, στην ενίσχυση του ρόλου του ιμπεριαλισμού στην περιοχή του αμερικανονατοϊκού ιμπεριαλισμού, ο οποίος αποτελεί τον παράγοντα της όξυνσης των αντιθέσεων, αποτελεί το βασικό παράγοντα αποσταθεροποίησης και όχι σταθερότητας στην περιοχή.

Άλλωστε, η εμπειρία αυτό δείχνει. Η Αλβανία δεν εντάχθηκε στο ΝΑΤΟ; Σταμάτησαν οι αλυτρωτικές της βλέψεις με το ανύπαρκτο θέμα των Τσάμηδων; Η Τουρκία δεν είναι ιδρυτικό μέλος του ΝΑΤΟ και σύμμαχός μας για δεκαετίες; Σταμάτησε τις επεκτατικές της βλέψεις απέναντι στο Αιγαίο, αξιοποιώντας μια σειρά ζητήματα; Έτσι, λοιπόν, αυτή η ένταξη θα αποσταθεροποιήσει περαιτέρω την περιοχή.

Και αποτελεί πρόκληση ένα κόμμα το οποίο είπε για «πρώτη φορά αριστερά» στην Κυβέρνηση, να ενισχύετε με τη συμφωνία αυτή τους ιμπεριαλιστές στην περιοχή. Αυτό το οποίο πρέπει να γίνει, αυτό το οποίο βροντοφωνάζει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και παλεύει η εργατική τάξη και ο λαός, είναι η χώρα μας να αποδεσμευτεί από το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποδυναμωθεί ο ρόλος και η δύναμη του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην περιοχή, αλλά και ευρύτερα και συνολικά. Από την άλλη με τη συμφωνία αυτή παραμένει το σπέρμα του αλυτρωτισμού, με την αποδοχή των θέσεων περί Μακεδόνια πολύτιμη και περί μακεδονικής γλώσσας από την Κυβέρνηση. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας με τη στάση του δεν πρόκειται να αθωώσει τον ιμπεριαλισμό, όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως κάνουν τα άλλα αστικά κόμματα.

Κυρίες και κύριοι, είναι επικίνδυνη και προκλητική η θέση ότι με αυτήν τη συμφωνία ενισχύεται η θέση και ο ρόλος της Ελλάδας στα Βαλκάνια. Γιατί αυτή η ενίσχυση δεν είναι τίποτα άλλο παρά ενταγμένη στα πλαίσια του δευτερεύοντος ανταγωνισμού ανάμεσα στην αστική τάξη της Ελλάδας και στην αστική τάξη της Τουρκίας, για το ποιος θα έχει το πάνω χέρι στα Βαλκάνια.

Αυτή η λογική αποτελεί και τη μήτρα της περαιτέρω αποσταθεροποίησης της περιοχής. Εξυπηρετεί τις ανάγκες και τις προτεραιότητες της ελληνικής αστικής τάξης, των ελληνικών επιχειρηματικών ομίλων για ακόμη μεγαλύτερη διείσδυση στην περιοχή. Είναι μια συμφωνία η οποία ενισχύει τον εθνικισμό και δεν καλλιεργεί το αίσθημα φιλίας και συναδέλφωσης των λαών. Αυτό το αίσθημα θα ενισχυθεί στην κοινή τους πάλη ενάντια στους ιμπεριαλιστές και τους εκμεταλλευτές.

Από την άλλη, η στάση της Νέας Δημοκρατίας -και όχι μόνο της Νέας Δημοκρατίας-, είναι υποκριτική. Γιατί και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και τα άλλα κόμματα συμφωνούν με τη στρατηγική. Συμφωνούν δηλαδή, ότι το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ενδυναμώσει τη θέση της και την παρουσία της στην περιοχή. Συμφωνούν με την ένταξη των Δυτικών Βαλκανίων στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Συμφωνούν με την ισχυροποίηση της θέσης της Ελλάδας στα Βαλκάνια. Στηρίζουν και συμφωνούν με τη λογική της αναβάθμισης της χώρας μας στην

ευρύτερη περιοχή, μια στρατηγική επιλογή της αστικής τάξης για τη θωράκιση των συμφερόντων των ελληνικών επιχειρηματικών ομίλων για την περαιτέρω ισχυροποίησή τους και διείσδυσή τους. Συμφωνείτε με την επέκταση των ιμπεριαλιστών στα Βαλκάνια, συμφωνείτε με την ένταση της εκμετάλλευσης των λαών.

Άλλωστε, η αναβάθμιση της θέσης της χώρας μας αποτελεί την άλλη όψη του ίδιου επαχθούς νομίσματος, του νομίσματος της ταξικής πολιτικής που εφαρμόζεται στο εσωτερικό, της αντιλαϊκής επίθεσης που υπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου για τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας.

Στη διήμερη συζήτηση που προηγήθηκε για το πολυνομοσχέδιο και το μεσοπρόθεσμο αποδείχθηκε για μια ακόμα φορά η στρατηγική σύμπλευση του ΣΥΡΙΖΑ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Όλοι μαζί μιλάτε και εκθειάζετε την καπιταλιστική ανάπτυξη. Από κοινού επιδιώκετε, αλλά και ανταγωνίζεστε ταυτόχρονα για το ποιος καλύτερα μπορεί να στηρίξει με το συμφέρον των μονοπωλίων, για το ποιος καλύτερα μπορεί να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων, για το ποιος καλύτερα μπορεί να επιβάλει την πολιτική της ένταξης, της εκμετάλλευσης των εργαζομένων και την καταπίεση του λαού. Μαζί στηρίζετε το σάπιο και εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα.

Άλλωστε, από κοινού ψηφίζατε και ψηφίζετε τα μνημόνια, από κοινού τα υλοποιείτε, ο ένας παίρνει το νήμα από τον άλλον, τη σκυτάλη από τον άλλον και συνεχίζει να εφαρμόζει την ίδια πολιτική στις ίδιες ράγες που τις έχουν χαράξει με το αίμα και τον ιδρώτα των λαών η αστική τάξη, το κεφάλαιο και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας βρίσκεται στην άλλη όχθη, μαζί με την εργατική τάξη και τον λαό που διαδήλωσε σήμερα, που συμμετείχε στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Είμαστε μαζί. Οι εργαζόμενοι και ο λαός έχουν τη δύναμη και την πείρα. Μπορούν να κάνουν την αποφασιστική μομφή και δυσπιστία με τους αγώνες τους απέναντι στην Κυβέρνηση, αλλά και στα κόμματα που στηρίζουν αυτό το σάπιο σύστημα, απέναντι στους καπιταλιστικούς ομίλους και στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Μην αυταπατάστε, κυρίες και κύριοι. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν πρόκειται να γίνει συμπλήρωμα κανενός κόμματος, ούτε του ΣΥΡΙΖΑ ούτε της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θα γίνουμε «ουρά» στις υποκριτικές και αποκρουστικές σας επιδιώξεις. Με τη στάση μας δεν θα σας διευκολύνουμε σ' αυτό το επικίνδυνο για τα συμφέροντα του λαού και αδιέξοδο για τον λαό παιχνίδι που κάνετε.

Η θέση του ΚΚΕ βρίσκεται στο μετερίζι της οργάνωσης της λαϊκής πάλης, στην αποφασιστικότητα και τη μαχητικότητα των αγώνων της εργατικής τάξης, στην ενότητα του λαού, στην κοινή δράση με τους λαούς των Βαλκανίων για να ηττηθούν οι ιμπεριαλιστές και το σύστημά τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Ζουράρις από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Πρόεδρε, τα σέβη μου.

Συνάδελφοι, υπάρχει αυτή η πρόταση δυσπιστίας, η οποία εάν είχαμε μια σχέση με την κυριολεξία, θα έπρεπε να ονομαστεί πρόταση θυμής, διότι υποθέτω ότι στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκονί, ότι ενδεχομένως φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης.

Παρακολούθησα -βεβαίως με κάποιες αποστάσεις- επί τόσα χρόνια την καταπληκτική διαχείριση επί πενήντα χρόνια αυτού που λέγεται Μεταπολίτευση των δύο πρωτοπυγμάχων της διαχειρίσεως αυτής, δηλαδή το τότε ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία πάντοτε νυν και αεί.

Θυμώμαι ότι κατ' επανάληψη παράγοντες διεθνείς και ημέτεροι είχαν πει ότι ποτέ δεν έχει γίνει τέτοια χρεοκοπία, εν καιρώ ειρήνης να χάσει μια χώρα το 25% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος μαζί με όλες τις συνεπαγόμενες καταστροφές.

Υπενθυμίζω στην αγαπητή μείζονα Αντιπολίτευση και ενδεχομένως και στη συγκυβέρνηση τότε, από το 2010 έως το 2014, ότι αυτή η συγκυβέρνηση είχε διαχειριστεί τότε πέντε τακτικούς

προϋπολογισμούς. Κατά τη διάρκεια της συνδιαχειρίσεώς σας επί πέντε τακτικούς προϋπολογισμούς κατορθώσατε να στείλετε περίπου διακόσιες πενήντα χιλιάδες νέους της παραγωγικής και γόνιμης ηλικίας στο εξωτερικό, κυνηγημένους, και μάλιστα με υψηλότατο μορφωτικό βαθμό που είχε στοιχίσει περίπου από μισό εκατομμύριο ευρώ ο καθένας για να τον παραλάβουμε από το βρεφονηπιακό σταθμό να τον πάμε μέχρι τις μεταπτυχιακές.

Πέρασαν, λοιπόν, πέντε τακτικοί προϋπολογισμοί και στείλατε στο εξωτερικό διακόσιους πενήντα χιλιάδες ανθρώπους, νέους, μαζί με άλλες διακόσιες χιλιάδες, όπως λέει η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία και η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία, συνολικά τετρακόσιες τριάντα χιλιάδες. Φαίνεται πως τώρα έχουν αρχίσει μερικοί να επιστρέφουν.

Παρακολούθησα προ ολίγου το υποδειγματικό μάθημα που σας έκανε η Σία Αναγνωστοπούλου για τα θέματα της ιστορίας και του λεγομένου «Μακεδονικού», δηλαδή του Σκοπιανού. Και παρακολούθησα εμβρόντητος πολλές φορές τον συνάδελφο Πολάκη και βεβαίως τον Υπουργό Ξανθό, όπου μου έμαθαν πράγματα που εμείς οι κοινοί θνητοί ήταν αδύνατο να τα ξέρουμε. Δηλαδή, αυτή η απίστευτη κατάσταση της αλληλοσυσχετίσεως και της αλληλοδιαπλοκής μεταξύ φαρμάκων, εταιρειών, ιατρών, φαρμακοποιών, παραγγελιών μηχανημάτων, οι γάζες τις οποίες στο φαρμακείο τις έπαιρνες «χ» και απέναντι στο νοσοκομείο με τις επιτροπές αυτές -στις οποίες εγώ, για παράδειγμα, ποτέ δεν ήμουν- στοιχίζαν περίπου πέντε φορές παραπάνω ή οκτώ φορές παραπάνω. Αυτά τα αίσχη δημιουργήθηκαν κατά την διάρκεια της περιφέρειας πεντηκονταετίας. Δηλαδή, ενσωματώνονται όλα στην πρόταση δυσπιστίας σας, διότι είναι οργανικό τμήμα της δυσπιστίας την οποία απονέμετε εσείς ως μείζονα Αντιπολίτευση προς τον εαυτό σας. Είναι εξωφρενικό δηλαδή!

Σας είπαν όλοι ότι αυτό δεν έχει γίνει ποτέ. Μάλιστα, θυμάμαι τα πρώτα χρόνια που ήμουν εδώ Βουλευτής, που λέγατε πως η συγκυβέρνηση αυτή, τώρα, η δική μου, είναι η χειρότερη που έχει γίνει ποτέ κ.λπ.. Και λέω το εξής: Εσείς επί πενήντα χρόνια στείλατε, πραγματικά, τη χώρα στο ντουβάρι, εν καιρώ ειρήνης, με το εύκολο χρήμα κ.λπ., με τέτοια απίστευτη χρεοκοπία, με μαζική μετανάστευση την οποία θυμάμαι εγώ όταν ήμουν μικρό παιδί, το 1952 με 1957. Τότε, όμως, έφευγαν οι φτωχοί, ενώ τώρα φεύγουν και οι υπερμορφωμένοι. Αυτό, λοιπόν, δεν συνιστά τη χειρότερη κυβέρνηση του πλανήτη; Λέγω ως λογικήν συνεπαγωγήν τον επιτευχθέντων κατά τη διάρκεια της θητείας σας.

Επομένως, η πρόταση δυσπιστίας σας δεν έχει μόνο στοιχεία θυμωδίας λόγω της ανακολουθίας μεταξύ της τερατώδους αυτής συμπλησιάσεως του έργου σας και της αποτυχίας σας. Έχει και στοιχεία, τα οποία είναι εξόχως προσβλητικά για τη σημερινή προσπάθεια που έκανε επί τρία, τέσσερα χρόνια, μέσα σε συνθήκες, βεβαίως, καταστροφής όπου εμβληματικώς -πραγματικά, μπαλώματα κάναμε- προσπαθήσαμε επί τέσσερα χρόνια περίπου να μειώσουμε, να αμβλύνουμε, να αναχαιτίσουμε αυτήν την καταράκη. Και κατορθώσαμε αρκετά πράγματα, τα οποία τα ξέρετε και τα κρίνετε.

Βεβαίως, φαίνεται ότι ένα από τα στοιχεία σας είναι το σκοπιανό θέμα, γιατί μαίνεστε. Παρακολούθησα, για παράδειγμα, τον κ. Κουμουτσάκο προχθές. Ξέρετε, η αλήθεια είναι ότι καμιά φορά διαβάζουμε τα ίδια πράγματα. Τουλάχιστον από το επάγγελμα μου υπήρξα προσεκτικός αναγνώστης και καλούτσικος νομικός. Κατόρθωσα να διαβάσω τα εντελώς αντίθετα, το οποίο το έμαθα πολύ καλά. Διάβασα και το κείμενο που μας διένειμε η Κυβέρνηση, αυτό το προσχέδιο το οποίο μας ανέπτυξε και ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας προχθές. Δεν θα μακρολογήσω, βεβαίως, γιατί «ου με πείσεις καν με πείσης». Δεν θα πείσω εγώ τον κ. Κουμουτσάκο, απλώς θα πω το εξής: Με βάση το συντελεστή νοημοσύνης που έχω εγώ και τον δείκτη ευπαιδευσίας που έχει ο κ. Κουμουτσάκος, κατόρθωσα και εγώ να διαβάσω αυτό το κείμενο και να φτάσω στα εντελώς αντίθετα αποτελέσματα και συμπεράσματα του κ. Κουμουτσάκου. Τι να κάνουμε; Έτσι είναι η ζωή. Γι' αυτό υπάρχει η διαλεκτική, γι' αυτό υπάρχει η αντιστοίχια βεβαίως και είναι ιερή...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Με τιμάτε, κύριε καθηγητά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Βεβαίως. Δεν μπορώ να πείσω κανέναν εάν δεν υπάρχει η δυνατότητα να έχουμε αυτό, τουλάχιστον,

που λέει στον «Πολιτικό» ο Πλάτων, το «διαλεκτικώτεροι γίνεσθαι». Εσείς δεν θέλετε να είστε διαλεκτικότεροι, θέλετε να είστε απλώς «αλεκτικότεροι». Όχι με το αλέκτωρ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ανθεκτικότεροι είμαστε σε σχέση με την Κυβέρνηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Ανθεκτικότεροι; Μου έκανε εντύπωση -μπορεί καμιά φορά να το συζητήσουμε- αυτή η αναγνωστική σου υπερεπάρκεια στο κείμενο. Πού τα βρήκες αυτά; Είναι καταπληκτικό.

Εν πάση περιπτώσει, θα τελειώσω, διότι, ναι, μακρηγόρησα.

Ήταν υποδειγματική και ρωμαλέα η επιχειρηματολογία της Σίας Αναγνωστοπούλου.

Παρακολούθησα, βέβαια, με πολύ προσοχή τον Πρωθυπουργό της χώρας προχθές και μου έκανε εντύπωση. Μου άρεσε πάρα πολύ. Οι δημοσιογράφοι ήταν εκτός τόπου και χρόνου και οι δύο-μια και οι τρεις. Είναι δυνατόν να έχεις τρεις δημοσιογράφους και να μην είναι κανένας Μακεδόνας, να μην υπηρετεί σε σταθμό, σε τηλεόραση της Μακεδονίας; Μπορεί ένας από τους δύο κυρίους και τη μία κυρία να έχει κάποια σχέση με τη Μακεδονία ασαφής, χαλαρή. Είναι δυνατόν; Τι είναι αυτός ο αθηνοκεντρισμός; Χαμπάρι και αυτοί, όπως κι εσείς.

Επομένως, θα πω το εξής: Συγκινήθηκα μέχρι δακρύων όταν άκουσα τον Πρωθυπουργό της χώρας να λέει: «Δεν φοβάμαι τις διαδηλώσεις. Τις σέβομαι». Τις σέβεται. Συνέβη το εξής: Όταν άκουσα από τον Πρωθυπουργό προχθές να λέει και στα ελληνικά αυτό λέγατε «Βόρεια Μακεδονία», ξαφνικά αισθάνθηκα τη σωματική μου κατάσταση -δηλαδή άρχισα να έχω σπασμούς στο στομάχι, να έχω ρίγος και τάση προς έμετο- όπως ακριβώς όταν πριν από χρόνια ήρθαν τα δύο αδέρφια μου και μου είπαν ότι πέθανε η μητέρα μας. Αυτό είχα όταν άκουσα στα ελληνικά τον όρο «Μακεδονία».

Βέβαια, θα μιλήσω αργότερα, αν υπάρχουμε ακόμη εδώ, αν μιλήσω σε έξι μήνες, οψέποτε, για το θέμα. Ένα πράγμα θα σας πω μόνο, χωρίς να λέω απολύτως τίποτα: Εγώ προέρχομαι -προσωπικά, γιατί οι ANEL θα σας πουν τα δικά τους, εγώ ως συνεργαζόμενος θα σας πω άλλα- από ένα επικο-τραγικό μείγμα, είμαι δηλαδή Κωνσταντινουπολίτης Κρητομακεδών. Καταλαβαίνετε, δηλαδή, ότι εάν χρειαστεί να ψηφίσω, δεν θα ψηφίσω τα ελάττω.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω διτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγρήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 8^ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Σαρίδης από την Ένωση Κεντρώων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί φτάσαμε ως εδώ;

Σήμερα, λοιπόν, κύριοι, από την Ένωση Κεντρώων θα πάρετε την απάντηση στο γιατί φτάσαμε ως εδώ. Η κοροϊδία φτάνει! Το ποτήρι ξεχειλίζει! Η Μακεδονία χάνεται και είστε υπεύθυνοι όλοι, όλοι όσοι είχατε θέσεις ευθύνης, όλοι όσοι διαχειριστήκατε το μείζον αυτό εθνικό θέμα, όλοι όσοι δείξατε ανευθυνότητα και δεν πατήσατε τα πόδια σας και δεν σηκώσατε τη φωνή σας και δεν φανήκατε αντάξιοι των περιστάσεων όταν οι στιγμές, όταν οι καιροί το απαιτούσαν!

Πόσοι από εσάς που υπηρετήσατε με λάθος τρόπο τα εθνικά συμφέροντα, παρατηθήκατε; Πόσοι είχατε την ευθιξία να αναλάβετε την πολιτική ευθύνη και να πάτε σπίτια σας; Πόσοι ζητήσατε συγγνώμη; Πόσοι είπατε, «Έχω ευθύνη»; Πόσοι; Κανείς. Ούτε ένας. Και υπάρχουν πολλοί μέσα σε αυτήν την Αίθουσα που διαχειρίστηκαν αυτό το θέμα.

Ναι, σήμερα είναι μια ιστορική μέρα. Σήμερα η Αντιπολίτευση δυσπιστεί και η Κυβέρνηση πανηγυρίζει, ο καθένας από την πλευρά του, ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Και οι δύο, όμως, είστε εκτός πραγματικότητας. Αυτό είναι το γενικό σχόλιο

που θέλει να κάνει η Ένωση Κεντρώων σε αυτήν την παρωδία που παρακολουθούν οι πολίτες. Όλοι είσαστε εκτός πραγματικότητας!

Η μεν Αντιπολίτευση καταγγέλλει τα πεπραγμένα της Κυβέρνησης περιμένοντας τους πολίτες να βγουν στους δρόμους, πιστεύοντας ότι αν βγουν, θα είναι επειδή τους φώναξε αυτή, πώς θα βγουν, δηλαδή, για να την στηρίξουν να ανατρέψει την Κυβέρνηση.

Η δε Κυβέρνηση πανηγυρίζει, περιμένοντας αυτάρεσκα το χειροκρότημα και τα συγχαρητήρια, που πιστεύει ότι τις αξίζουν, αφού ενός γιατί, δήθεν, βγάλει με καθαρό τρόπο την χώρα από τα μνημόνια και αφού ετέρου επειδή, δήθεν, έλυσε με τον καλύτερο τρόπο το σκοπιανό.

Και οι μεν και οι δε κοροϊδεύετε τον κόσμο ή έστω νομίζετε ότι τον κοροϊδεύετε.

Η Αντιπολίτευση καταγγέλλει και δυσπιστεί, αλλά δεν μας έχει πει ακόμα ούτε ποια είναι η θέση της στο σκοπιανό, εάν, δηλαδή, θα συμφωνούσαν να περιέχεται η λέξη «Μακεδονία» στο όνομα των γειτόνων ανεξαρτήτως των λεπτομερειών.

Σας ρωτώ ευθέως: Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα δεχόσασταν μια λύση που θα έδινε τον όρο «Μακεδονία» στην υποθετική περίπτωση που εσείς οι ίδιοι διαχειρίζοσταν αυτό το θέμα χωρίς κανέναν περιορισμό στις λεπτομέρειες της συμφωνίας;

Τι σήμαινε το 2008 στις διαπραγματεύσεις η σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό σε ένα κρατίδιο που είχαμε ήδη αποδεχθεί στην ενδιάμεση συμφωνία την λέξη FYROM;

Είχατε, κύριοι, την υποχρέωση να καταγγείλετε -και το ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του '90 και η Νέα Δημοκρατία- την ενδιάμεση συμφωνία όταν την ποδοπατούσαν οι Σκοπιανοί εκατοντάδες φορές. Το κάνατε; Γιατί δεν το κάνατε;

Σας ξαναρωτώ, λοιπόν: Θα δεχόσασταν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μια λύση που θα έδινε το όνομα «Μακεδονία» στην υποθετική περίπτωση που γράφατε μόνοι σας, εσείς οι ίδιοι, χωρίς κανέναν περιορισμό, τις λεπτομέρειες;

Δεν έχετε απαντήσει σε αυτό το ερώτημα και έρχεστε τώρα να πείσετε πως είναι κακή η συμφωνία όχι επειδή περιέχει το όνομα «Μακεδονία», αλλά επειδή οι όροι, τα γράμματα αυτά δεν είναι καθώς πρέπει.

Για αυτό σας λέω το εξής: Αυτή είναι η διαφορά μας με την Ένωση Κεντρώων, ότι είστε εκτός πραγματικότητας. Διότι η Ένωση Κεντρώων δεν αποδέχεται με κανέναν τρόπο τον όρο «Μακεδονία» σε οποιαδήποτε συμφωνία.

Όσοι βγουν, λοιπόν, στους δρόμους διαδηλώνουν κατά της εκχώρησης της λέξης του ονόματος «Μακεδονία». Δεν θα βγει κανείς στους δρόμους για τα φιλά γράμματα.

Παρ' όλα αυτά, προσπαθείτε να καπελώσετε τα όσα αρχικά αποφεύγατε. Ποια ήταν η στάση σας πριν το πρώτο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης; Νομίζετε ότι έχουν κοντή μνήμη οι συμπολίτες μας; Νομίζετε πως δεν θυμούνται ότι σε τρεις μέρες αλλάξατε τρεις φορές τη στάση σας;

Ούτε και μας έχετε πει, τελικά, ποιους από τους τριακόσιους πενήντα μνημονιακούς νόμους που έχουν ψηφιστεί, που έχουν επιβληθεί με βία μέσα σε αυτή την Αίθουσα τα τελευταία οκτώ χρόνια θα τους καταργούσατε ή θα τους αλλάζατε, αν είχατε την ευκαιρία. Μόνο τους νόμους του Γαβρόγλου σας έχω ακούσει να λέτε πως θα ξηλώσετε κι όσους, δηλαδή, του Φίλη δεν έχει ξηλώσει ήδη ο κ. Γαβρόγλου.

Η Κυβέρνηση, από την άλλη, πανηγυρίζει και χαίρεται. Μάλλον, όμως, δεν έχει καταλάβει ότι δεν βρέχει. Δεν είναι βροχή αυτό που πέφτει, αγαπητοί συνάδελφοι. Ισχυρίζεστε ότι μας βγάλατε από τα μνημόνια. Το ότι το λέτε αυτό την ίδια μέρα που δίνετε, δια νόμου, το δικαίωμα στο υπερταμείο να μπορεί για τα επόμενα εξήντα χρόνια, στην περίπτωση που δεν καταφέρουμε να πληρώσουμε τους τόκους των δόσεων μας στην ώρα τους - να ξεπουλήσουμε, δηλαδή, ακόμα και το νερό- εξηγεί μια χαρά στους πολίτες το πόσο βάση έχει ο ισχυρισμός σας για καθαρή έξοδο.

Λύσατε το σκοπιανό, μας είπατε, και μάλιστα επειδή το θέλατε εσείς οι ίδιοι κι όχι επειδή δεχθήκατε πιέσεις από τις Ηνωμένες Πολιτείες ή από τη Γερμανία, όχι επειδή σας πίεσε ο διεθνής πα-

ράγοντας. Πώς γίνεται να ισχυρίζεστε, κύριοι της Κυβέρνησης, πως το λύσατε το θέμα με δική σας πρωτοβουλία, όταν μόλις χθες ο κύριος Πρωθυπουργός στη συνέντευξή του παραδέχθηκε ότι ο εταίρος του, ο κ. Καμμένος, ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, δεν έδωσε ιδιαίτερη σημασία όταν τον άκουσε να μιλάει για σύνθετη ονομασία στις προγραμματικές δηλώσεις του Σεπτεμβρίου του 2015, καθώς δεν πίστευε πως υπήρχε προοπτική λύσης;

Άλλωστε, η συνεργασία ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, όπως μας το λέτε, κάθε φορά που άλλα ψηφίζει ο ένας και άλλα ψηφίζει ο άλλος, στηρίχθηκε σε δύο πόδια: Στην υπόσχεση για καλύτερη διαχείριση των μνημονίων από εκείνους που έφεραν τη χώρα σε αυτό το σημείο και στην υπόσχεση για αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της διαφθοράς και της διαπλοκής.

Κανείς από εσάς δεν είπε στους πολίτες πριν τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, ότι έχετε σκοπό να λύσετε το Σκοπιανό. Κανείς δεν τολμά να ισχυριστεί πως είχατε συνεννοηθεί με τους Ανεξάρτητους Έλληνες γι' αυτό εδώ το θέμα.

Άρα, κύριοι της Κυβέρνησης, σήμερα βρίσκεστε σε αυτή τη θέση επειδή το διαλέξατε. Μόνοι σας ανοίξατε το σκοπιανό. Άρα, μόνοι σας προχωρήσατε σε ενέργειες, εκτός της συμφωνίας σας, που είχατε κάνει με τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Με λίγα λόγια, κοροϊδέψατε τους κυβερνητικούς σας εταίρους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάτε για μία ιστορική στιγμή και οι μεν και οι δε για διαφορετικούς λόγους. Κάνετε λόγο για ιστορικές ευθύνες, αναφέρεστε στην ιστορική μνήμη. Με λίγα λόγια, αποφασίσατε να τα βάλετε και με τη λέξη «ιστορία». Πόσες λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους απ' όσα έχετε κάνει και οι μεν και οι δε! Να θυμηθούμε λίγο πόσες λέξεις έχετε κακοποιήσει; Να πούμε για «ανάπτυξη», «επενδύσεις», «μεταρρυθμίσεις», για «καθαρές εξόδους», «εξορθολογισμούς μισθών», «προνομοθετήσεις»; Μέσα σε όλες αυτές τις ελληνικές λέξεις που έχετε ξεφτίλσει, είπατε, λοιπόν, να προσθέσετε και μία λέξη ακόμα, τη λέξη «ιστορία».

Είστε, όμως, πραγματικά -και με θλίψη το λέω- πολύ μικροί για να αλλοιώσετε την ιστορία, αλλά και να γράψετε ιστορία. Είστε μικροί γιατί λέτε ψέματα -και οι δύο- στον ελληνικό λαό. Θυμηθήκατε όλοι, δήθεν, ξαφνικά τις αρχές σας, τις αξίες σας, τα πιστεύα σας και παραλίγο να μας πείσετε ότι έχετε και συνείδηση και πως αυτή καθοδηγεί τις πράξεις σας.

Λέτε ψέματα, αγαπητοί συνάδελφοι. Πού ήταν οι αρχές σας, πού ήταν οι αξίες σας, πού ήταν τα πιστεύα σας, όταν το καλοκαίρι του 2015, με τη ψήφο διακοσίων πενήντα Βουλευτών, παραδώσατε τη χώρα; Πού ήταν η συνείδησή σας, όταν παραδώσατε όλοι μαζί τη χώρα, όταν παραδώσατε την εθνική μας κυριαρχία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα το θυμηθήκατε; Και γιατί το θυμηθήκατε τώρα, αγαπητοί συνάδελφοι; Επειδή πλησιάζουν εκλογές; Η Αντιπολίτευση δέχεται να δοθεί το όνομα «Μακεδονία» ή απλά διαμαρτύρεται για τις λεπτομέρειες; Η Κυβέρνηση δέχεται να δοθεί το όνομα «Μακεδονία» ή επειδή υπέκυψε σε εκβιασμούς, προχώρησε;

Αυτό το ξέρει ο κ. Καμμένος;

Τι σχέση έχει, λοιπόν, αυτή η κοινή σας στάση, αυτή η θέση και των δύο, αφού και οι δύο δίνετε το όνομα «Μακεδονία»; Τι σχέση έχουν αυτά που λέτε και κάνετε, με το αίτημα των συμπολιτών μου να μην δεχθούμε καμμία χρήση του όρου «Μακεδονία»; Πόσες λέξεις κατέληξαν μισητές και ακατανόητες τα τελευταία χρόνια εξαιτίας σας;

Δεν θα το πετύχετε, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό με τη «Μακεδονία». Θα φάτε τα μούτρα σας, προσπαθώντας να πουλήσετε τη λέξη «Μακεδονία». Έχει γραφτεί με αίμα αυτή η λέξη στη συνείδηση των Ελλήνων. Δεν μπορείτε να της αλλοιώσετε το νόημα, δεν μπορείτε να της κάνετε απολύτως τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ρίχνει χαλάζι στην πόλη μου τη Θεσσαλονίκη και θα πρέπει να πάω να σταθώ δίπλα στους συμπολίτες μου, γιατί στη χώρα μου στέκομαι εδώ κάθε μέρα, 24 ώρες, κάθε λεπτό.

Γι' αυτό, λοιπόν, απαντώ στην πρόταση δυσπιστίας της Νέας

Δημοκρατίας και ξεκαθαρίζω τη στάση της Ένωσης Κεντρώων: Να δεσμευτεί ο κ. Μητσοτάκης απ' αυτό εδώ το Βήμα -όποτε μιλήσει δημόσια- ότι δεν θα δεχτεί το όνομα Μακεδονία εάν και εφόσον αυτός είναι στην κυβέρνηση. Να γυρίσει και να πει ότι θα ξεκινήσει από μηδενική βάση τις διαπραγματεύσεις. Να δεσμευτεί ότι θα είναι περισσότερο Έλληνας από τους Έλληνες που κυβέρνησαν αυτήν εδώ τη χώρα και η Ένωση Κεντρώων θα στηρίξει την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Αμανατίδης.

Και μετά θα ξεκινήσουμε τον κατάλογο των ομιλητών με πρώτο ομιλητή τον κ. Βαρεμένο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βρισκόμαστε εδώ σήμερα να συζητήσουμε την πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, την οποία κατέθεσαν όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και σύσσωμη η Κοινοβουλευτική Ομάδα της.

Διαβάζοντας, λοιπόν, την πρόταση δυσπιστίας, αυτή κατατίθεται γιατί τριάντα χρόνια τώρα αυτή η Κυβέρνηση φτωχοποιεί τους πολίτες, υπέγραψε δύο αχρείαστα μνημόνια -και, μάλιστα, αυτό είναι και επόμενο μνημόνιο- δέσμευσε τη χώρα με βαριές περικοπές συντάξεων και μισθών, αύξησε τους φόρους, υποθήκευσε δημόσια περιουσία, ανασφάλεια παντού, με απαράδεκτες μεθοδεύσεις προκαλεί βλάβη στη λειτουργία των θεσμών και του κράτους δικαίου.

Και γιατί την καταθέτει τώρα; Γιατί λέει ότι η ανακοίνωση της συμφωνίας με την κυβέρνηση της ΠΓΔΜ, είναι η σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι της αγανάκτησης. Εάν, λοιπόν, το δεύτερο είναι η «σταγόνα», το προηγούμενο είναι το «ποτήρι». Γιατί, λοιπόν, ενώ είχατε το δικαίωμα να καταθέσετε πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης για το «ποτήρι», δεν την καταθέσατε πιο μπουρστά και τελικά την καταθέτετε για την «σταγόνα»;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και θα σας πω γιατί. Γιατί είστε υποκριτές και γιατί και εσείς οι ίδιοι δεν πιστεύετε στην πρόταση μομφής, την οποία κάνετε. Αφήστε που η λέξη αχρείαστα μνημόνια μας παραπέμπει στο success story του κ. Σαμαρά, το οποίο ευτυχώς σταμάτησε το 2015, γιατί μας φόρτωσε 20 δισεκατομμύρια επιπλέον για τα επόμενα χρόνια. Και αυτό το σταμάτησε η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το 2015.

Ο κ. Μητσοτάκης στην ομιλία του είπε το εξής: «Το πρόβλημα των Σκοπίων δεν μπορεί να γίνει δικό μας πρόβλημα». Αλήθεια, δεν είναι πρόβλημα της χώρας μας ένας επίσημος αλτρωτισμός σε γειτονική χώρα και όπου ενισχύονται και μπορούν να ενισχυθούν οι εθνικιστικές δυνάμεις; Δεν είναι πρόβλημα για τη χώρα μας το ότι περίπου εκατόν σαράντα χώρες αναγνώρισαν τη γειτονική χώρα με τη συνταγματική της ονομασία; Δεν είναι πρόβλημα για τη χώρα μας η διείσδυση και η ενίσχυση του ρόλου τρίτων δυνάμεων στη γειτονική χώρα; Δεν είναι πρόβλημα για τη χώρα μας -γιατί αντίθετη άποψη έχει η Ιερά Σύνοδος- η σχισματική εκκλησία της γειτονικής χώρας; Δεν είναι πρόβλημα για τη χώρα μας το πώς θα γίνει η πολιτική διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν είναι πρόβλημα για τη χώρα μας η σταθερότητα, η ειρήνη, η ευημερία και η ανάπτυξη στην περιοχή; Δεν είναι πρόβλημα για τη χώρα μας η ενίσχυση του γεωπολιτικού και γεωστρατηγικού τους ρόλου;

Είναι προβλήματα για τη χώρα μας. Έχετε μάθει, όμως, να είστε μια δύναμη αδράνειας, μία δύναμη η οποία δεν μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει ενεργητική, πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική.

Γιατί, λοιπόν, καταθέτετε πρόταση δυσπιστίας; Για να μην δημιουργηθούν -όπως λέτε- επιζήμια τετελεσμένα.

Ποια είναι, λοιπόν, τα επιζήμια τετελεσμένα, για να πληροφορηθεί και ο ελληνικός λαός;

Το ότι για πρώτη φορά αλλάζει μία χώρα το Σύνταγμά της με γεωγραφική σύνθετη ονομασία, erga omnes πραγματικά και όχι international erga omnes; Το ότι αυτό κατοχυρώνεται με συνταγματικό τρόπο; Το ότι είναι παρελθόν ο αλτρωτισμός; Το ότι οι ίδιοι παραδέχονται ότι οι όροι Μακεδονία, μακεδονικός, Μακε-

δόνας αναφέρονται σε διαφορετικό ιστορικό πλαίσιο και πολιτιστική κληρονομιά; Το ότι με αυτούς τους όρους για εμάς αναφέρονται όχι μόνο η περιοχή ή ο πληθυσμός της βόρειας περιοχής μας, αλλά και τα χαρακτηριστικά τους, ο ελληνικός πολιτισμός, η ιστορία, η κουλτούρα και η κληρονομιά αυτής της περιοχής από την αρχαιότητα έως σήμερα;

Είναι επιζήμιο τετελεσμένο το ότι γι' αυτούς με τους όρους αυτούς εννοούνται η επικράτεια, η γλώσσα και ο πληθυσμός τους με τη δική τους ιστορία, διαφορετικά από αυτά που αναφέρονται σε μας; Είναι επιζήμιο τετελεσμένο το ότι η επίσημη γλώσσα τους αναγνωρίζουν ότι ανήκει στην ομάδα των νότιων σλαβικών γλωσσών και ότι και η επίσημη γλώσσα και τα άλλα χαρακτηριστικά τους δεν έχουν σχέση με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, την ιστορία, την κουλτούρα και την κληρονομιά της βόρειας περιοχής του Πρώτου Μέρους; Αυτά είναι τα επιζήμια τετελεσμένα; Να μας απαντήσετε.

Ακόμα και τώρα δεν έχετε προτάσεις. Μίλησε ο κ. Κουμουτσάκος για πυρηνικό όπλο και αναφέρθηκε στο ένα κομμάτι μόνο, στο τι έγινε στο Βουκουρέστι το 2008. Προκαλώ τον κ. Κουμουτσάκο και όποιον άλλο θέλει: Στις 14 Μαρτίου του 2008 η χώρα είχε θέση για σύνθετη γεωγραφική ονομασία, ναι ή όχι, με τα πιο επίσημα χείλη των πολιτικών εκείνης της εποχής; Ναι ή όχι; Θα μας απαντήσετε; Είναι καλύτερη η σιγή, γιατί γνωρίζετε. Γι' αυτό λέω ότι είναι υποκριτική η στάση σας.

Εδώ ακόμα και τώρα δεν λέτε ποια είναι η θέση σας. Λέτε αντίθεση, δηλαδή λέτε «δεν θέλουμε αυτήν τη συμφωνία». Εσείς τι θέλετε; Τι θέλετε τη σύνθετη γεωγραφική ονομασία, ναι ή όχι; Τι θέλετε erga omnes πραγματικά; Θέλετε συνταγματικές αλλαγές;

Ξέρετε, είχατε αποφασίσει από την αρχή ότι δεν θα ψηφίσετε αυτήν τη συμφωνία ή οποιαδήποτε συμφωνία. Άλλωστε, δεν πιστέψατε ποτέ ότι θα γίνει αυτή η συμφωνία, όπως πιστέψατε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι η αριστερή παρένθεση. Και στα δύο γελαστήκατε. Γι' αυτό ακριβώς στην αρχή μιλήσατε για μυστική διπλωματία, μετά μιλήσατε για αλτρωτισμό, μετά για erga omnes, για συνταγματικές αλλαγές και όταν έγιναν όλα αυτά έρχεστε σε κάτι, που εσείς οι ίδιοι το δώσατε και οι δυνάμεις σας και δεν αντιδράσατε από το 1977, να μιλήσατε για τη μακεδονική γλώσσα.

Άρα, λοιπόν, όσο κρατάτε το πυρηνικό όπλο, θα σκάσει στα χέρια σας. Γιατί ακόμα και τώρα δεν καταφέρατε να αποκτήσετε erga omnes θέση και για το εξωτερικό και για το εσωτερικό. Άλλα λέτε στο εξωτερικό, στη Σόφια, και άλλα λέτε στο εσωτερικό της χώρας. Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί δεν βάζετε πρώτα τα εθνικά συμφέροντα. Βάζετε το εσωτερικό μέτωπό σας και τη συνοχή σας.

Είναι κακό ένα κόμμα, όπως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που θέλει να κυβερνήσει, να κρίνει και να βγάξει θέσεις ή μάλλον να μην βγάξει θέση κοιτώντας στο εσωτερικό της. Και όταν κοιτάτε στο εσωτερικό σας, τρομάζετε, γιατί είναι τεράστιες οι αντιθέσεις. Και όταν κοιτάτε προς τα έξω, στον κόσμο, νομίζετε ότι αυτές οι αντιθέσεις είναι και στον ελληνικό λαό. Δεν θα διχάσετε τον ελληνικό λαό εσείς. Ο ελληνικός λαός ενωμένος έδωσε τη μάχη αυτά τα τρία χρόνια, ενωμένος βγαίνει από αυτή την κρίση και ενωμένος θα δώσει και τον αγώνα του και για το μέλλον.

Η θέση σας είναι ανιστόρητη, πολιτικά ανεύθυνη, αλλά και συνάμα επικίνδυνη. Και θα σας πω γιατί είναι επικίνδυνη. Άκουσα τον κ. Γεωργαντά, ο οποίος ακόμα και τώρα επιμένει ότι πρέπει πρώτα να έρθει για κύρωση η συμφωνία στη Βουλή και μετά να πάει να υπογραφεί από τον Υπουργό Εξωτερικών.

Κυρίες και κύριοι, είναι η ασφαλιστική δικλείδα την οποία έχει η χώρα μας για το ότι όλα αυτά θα γίνουν πραγματικότητα και εσείς το δίνετε, το πετάτε; Γι' αυτό είστε επικίνδυνοι. Πρέπει να κοιτάξετε με ευθύνη. Είναι δυνατόν να το λέτε αυτό; Είναι δυνατόν να το ακούω από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας;

Θέλετε να σας πω τι λέει;

Όσον αφορά τη διαδικασία χρονικά, λέει η συμφωνία: «Το Δεύτερο Μέρος...», η FYROM δηλαδή, «...χωρίς καθυστέρηση θα καταθέσει τη συμφωνία στο κοινοβούλιο του για κύρωση. Στη συνέχεια της κύρωσης από το κοινοβούλιο του, το Δεύτερο Μέρος θα γνωστοποιήσει στο Πρώτο Μέρος ότι έχει κυρώσει τη συμφωνία. Το Δεύτερο Μέρος...», η FYROM δηλαδή, «...εφόσον

αποφασίζει, θα κάνει δημοψήφισμα, θα κάνει τις συνταγματικές αλλαγές, όπως προβλέπεται, θα κάνει συνολικά τις συνταγματικές τροποποιήσεις μέχρι το τέλος του 2018...», δεν υπάρχουν ατέρμονα, «...και μετά από όλα αυτά θα έρθει η παρούσα συμφωνία για κύρωση στην ελληνική Βουλή».

Κι αυτό εδώ, την ασφαλιστική δικλείδα, το χαρίζετε, το πετάτε; Να το ξανασκεφθείτε.

Από την άλλη μεριά, δείτε την επιχειρηματολογία των δυο αδελφών κομμάτων στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, το δε VMRO στη γειτονική χώρα και τη Νέα Δημοκρατία. Αν αφήσετε την ίδια επιχειρηματολογία και αλλάξετε μόνο τα ονόματα και το ποιος τα λέει, δεν θα βρείτε καμμία απολύτως διαφορά, γιατί είναι οι δυνάμεις της οπισθοδρόμησης.

Κάποιους τους έχει πιάσει τώρα η ευαισθησία για τη βόρεια Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη, όπου όταν έκλεινε η βιομηχανική ζώνη και μαστιζόταν από ποσοστά ανεργίας πολύ μεγάλα, εργάζονταν στη βόρεια Ελλάδα και τη χαϊδεύαν μόνο όταν γινόταν η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης. Και έλεγαν, «Τι καλά που είστε. Είστε η συμπτωτέουσα εσείς». Και από κει και μετά τα προβλήματα ήταν μεγάλα.

Αυτή η Κυβέρνηση έδειξε ενδιαφέρον για τη βόρεια Ελλάδα και τα προβλήματά της. Ο Πρωθυπουργός βρίσκεται πολύ συχνά στη Θεσσαλονίκη. Η λειτουργία του Πρωθυπουργού κάθε φορά στη Θεσσαλονίκη είναι η επίλυση προβλημάτων, όπως ο ΟΑΣΘ, το μετρό, οι ελεύθεροι χώροι. Και εκεί φαίνεται το ενδιαφέρον που έχουμε. Ακόμη και για το Κιλκίς, όπου αναφέρθηκε ο κ. Γεωργαντάς, για την περιοχή του, δέκα χρόνια έκαναν να μεταφέρουν το τμήμα του ΤΕΙ στο καινούργιο κτήριο και ήρθαμε εμείς και το κάναμε. Και να μην έχουν ανησυχία, γιατί το ΤΕΙ θα ενισχύσει το Κιλκίς. Έτσι, λοιπόν, είχαν συνηθίσει. Να έρχονται πάνω και να χτυπούν τις πλάτες και τα προβλήματα να τρέχουν.

Η ιστορία θα μας κρίνει και θα μας γράψει για ό,τι κάνατε και κάνατε σε βάρος της χώρας, λειτουργώντας σαν ένα ιστορικό βαρίδι. Κι αυτό γιατί; Γιατί υπερασπιζόσαστε τους λίγους και το παλιό. Εμείς υπερασπιζόμαστε τους πολλούς και φέρνουμε το νέο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορούμε να κοιτάξουμε στα μάτια τους Θεσσαλονικείς και όλον τον ελληνικό λαό και να του πούμε ότι η συμφωνία αυτή λύνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, υπηρετεί στο έπακρο την εθνική γραμμή και διασφαλίζει ρητά και επίσημα πλέον τις θέσεις της χώρας μας. Λύνουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ένα πρόβλημα, που ταλαιπωρούσε τη χώρα και που θα δώσει τον γεωπολιτικό και στρατηγικό ρόλο στη χώρα μας στην ευρύτερη περιοχή.

Μην επενδύετε και μην ποτίζετε το δέντρο του ακραίου εθνικιστικού λαϊκισμού, γιατί αν οι θέσεις σας είναι μόνο ασαφείς, αυτή τη στιγμή δίνετε τροφή σε αυτούς που αύριο πρώτα απ' όλα σε εσάς θα βγουν απέναντι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Θα δώσω τον λόγο στον κ. Βαρεμένο, ο οποίος είναι ο πρώτος εκ του καταλόγου. Πρώτον, θα παρακαλούσα πολύ να τηρείται το επτάλεπτο, ούτως ώστε να μιλήσουν αυτοί που μπορούν να μιλήσουν με βάση το επτάλεπτο έως τη 1.30', όπως είπαμε.

Δεύτερον, όποιου συναδέλφου Βουλευτή εκφωνείται το όνομά του και δεν είναι στην Αίθουσα, να ξέρετε ότι θα διαγράφεται αυτομάτως και δεν θα έχει δικαίωμα, για παράδειγμα αύριο και εφ'όσον εκφωνήθηκε, να αιτηθεί –να το πω έτσι– να μιλήσει την επόμενη μέρα.

Κύριε Βαρεμένε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας το λογύδριο του κ. Χατζηδάκη στην αρχή της κουβέντας για τη διαδικασία, κάποια στιγμή ένιωσα τον εαυτό μου να ερωτοτροπεί με τον θαυμασμό για τον ιερό ζήλο των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, να εξαντλήσουν τον χρόνο με την παρουσία τους εδώ στη Βουλή και τα επιχειρήματά τους. Τελικά διαπίστωσα ότι κάποια θαύματα

δεν διαρκούν τρεις ημέρες και το μεγάλο τέσσερις, αλλά αρκούν και λίγα λεπτά για να μας προσγειώσουν στην πραγματικότητα.

Μιας και μιλάω για πραγματικότητα, ποιος είναι ο λόγος που ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έκανε την πρόταση μομφής; Κατά τη γνώμη μου, μετατρέπει ένα πολύ σημαντικό θέμα στρατηγικών επιπτώσεων εξωτερικής πολιτικής της χώρας σε ένα εσωτερικό πολιτικό παίγνιο, κοινώς τζογάρει. Τι τζογάρει; Ένα θέμα, όπως το μακεδονικό, το οποίο ταλαιπωρεί τη χώρα τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Και μπαίνει πού αυτό το θέμα; Στον τροχό τώρα που γυρίζει, στον τροχό των συλλαλητηρίων, των εθνικών παρεξηγήσεων, των συγχύσεων, που πολλές φορές είναι κατανοητές από ένα μέρος της κοινής γνώμης. Και πότε συμβαίνει αυτό; Τριάντα χρόνια μετά από τότε που η χώρα βίωσε κάποιους πολιτικούς τυχοδιωκτισμούς που είχαν ως αποτέλεσμα τον εγκλωβισμό της σε σύμφαιο διπλωματικό έργο, σε μια κατανάλωση διπλωματικού κεφαλαίου.

Φλέτταρε με τη γραφικότητα –κινήθηκε ανεμόμυλους και κάποια στιγμή πρέπει να το παραδεχθείτε, αν θέλετε, να είστε ειλικρινείς σε αυτή την Αίθουσα– και την αίσθηση ότι βιώνουμε μία ήττα. Αχρείασθη που θα έλεγε και κάποιος.

Κοιτάξτε να δείτε. Ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης είχε πει ότι το μακεδονικό θέμα χρησιμοποιήθηκε ως πρόσχημα για να ανατραπεί η κυβέρνηση του. Δεν το γνωρίζω ούτε είμαι αρμόδιος να το κρίνω. Ας το κρίνει και ας το αποτιμήσει η ιστορία. Είπε και κάτι άλλο ο κ. Κωνσταντίνος Μητσotάκης τότε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν είναι κύριος, έχει «φύγει», είναι αείμνηστος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Α, συγγνώμη.

Είπε και κάτι άλλο ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης τότε. Ότι τη βραδιά που διαλυόταν η Γιουγκοσλαβία, αναζήτησε στο τηλέφωνο τον κ. Αντώνη Σαμαρά, δεν τον βρήκε και ο τότε Πρωθυπουργός είπε ότι ήθελε να του πει το εξής: ότι τώρα που οι Γερμανοί και οι άλλοι «καίγονται» για την αναγνώριση της Κροατίας, είναι η ώρα για να τεθεί το θέμα και οι όροι για τα Σκόπια. Δεν υπαινίσσομαι ότι ο πρώην Πρωθυπουργός συνειδητά αγνόησε ή ζημίωσε τα εθνικά συμφέροντα. Αυτό που λέω, όμως, είναι ότι χάθηκε μια ιστορική ευκαιρία και όταν εγκαλείσαι για την απώλεια αυτής της ιστορικής ευκαιρίας, δεν μπορείς μετά να εμφανίζεσαι ως μακεδονομάχος, να εγκαλείς τους άλλους για ταπεινωτική συμπεριφορά και για έλλειψη πατριωτισμού.

Και ξέρετε ποια είναι η αποκορύφωση του πολιτικού σουρεαλισμού; Η αποκορύφωση του πολιτικού σουρεαλισμού είναι ότι ο κ. Σαμαράς αυτή την άποψη την επιβάλλει στη Νέα Δημοκρατία και έρχεται ο Κυριάκος Μητσotάκης και φοράει την ναοπιλία του μακεδονομάχου, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα, αχρηστεύοντας, πετάγοντας στον κάλαθο των αχρήστων ό,τι θετικό πρόσφερε η παραταξή του στη διαμόρφωση της εθνικής στρατηγικής με την οποία πήγε η χώρα το 2008 στο Βουκουρεστί. Η μάλιστα δεν συνέβη αυτό; Δεν ζούμε στη χώρα των λαιστρυγόνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Των λωτοφάγων!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Των λωτοφάγων, σωστά. Καλά, και οι λαιστρυγόνες δεν πήγαιναν πίσω.

Κύριε Χατζηδάκη, εγώ θεωρώ ότι πίσω από αυτή τη νοοτροπία και αυτή την πρακτική κρύβεται η νοοτροπία της Ελλάδας που οδηγήθηκε σε χρεωκοπία, όπου τα πάντα όμως μπορούν να μπουκνουν στον τζόγο. Δεν θα αφήσουμε και κάτι έξω από αυτόν τον τζόγο; Και νομίζετε ότι θα κερδίσετε όσοι επενδύετε και ποντάρετε εκεί. Και αν υποθεθεί ότι θα κερδίσετε, η χώρα θα έχει κερδίσει ή θα έχει χάσει;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα έχει κερδίσει πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Το θέμα είναι, κύριε συνάδελφε, ότι πατριώτης δεν είναι αυτός που βγαίνει στα κεραμίδια και κραυγάζει για το πόσο πατριώτης είναι. Καμιά φορά οι κραυγές μπορεί να θέλουν να κρύψουν και κάτι.

Το ερώτημα είναι το εξής: Ποια Ελλάδα θέλουμε, κύριοι; Πανταχόθεν πολιορκημένη; Περίκλειστη; Φοβική; Αυτή την Ελλάδα θέλουμε; Ποιο τόξο θέλετε στα βόρεια σύνορα, για να σχηματιστεί; Πείτε μας, ποιο τόξο; Ποιον πραγματικό κίνδυνο στην εξω-

τερική πολιτική αγνοείτε; Μπορείτε να το πείτε αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θεωρώ ότι η εκμετάλλευση των αγνών αισθημάτων μιας μερίδας του λαού για μικροπολιτικές σκοπιμότητες αποτελεί ύβρη. Αυτή η ύβρις στο πρόσφατο παρελθόν που σας περιέγραφα οδήγησε στη νέμεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βαρεμένε, παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι τελικά δεν θα συμβεί αυτό. Στη χώρα αξίζει ένα καλύτερο μέλλον. Επιτυχημένα το είπε ο κ. Θεοδωράκης. Πώς, αλλιώς, θέλετε τη Θεσσαλονίκη πρωτεύουσα των Βαλκανίων με τα πάντα κλειστά γύρω; Ε, δεν γίνεται!

Ποια είναι η πρότασή σας γι' αυτό; Εσείς για το όνομα τι λέτε; Για τον κ. Καμμένο τα άκουσα. Και αν θέλετε, το λαμβάνω και υπ' όψιν μου. Για την ουσία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Φτάσαμε στα οκτώ λεπτά, κύριε Αντιπρόεδρε. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Λέω και τελειώνω τώρα, κύριε Πρόεδρε, ότι όσοι επιχειρούν να διχάσουν τον ελληνικό λαό πρέπει να απομονωθούν. Εγώ θεωρώ ότι εάν κάτι το 1990 ήταν λάθος, σήμερα μπορεί και να αποδειχθεί έγκλημα, αλλά εγώ πιστεύω ότι δεν μπορεί να συντελεστεί. Μια ήττα διπλωματική μπορεί, πρέπει να μετατραπεί σε μια εθνική νίκη προς όφελος, όχι μόνο του ελληνικού λαού, αλλά και των λαών της περιοχής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε η ώρα να μιλήσουμε για τη Μακεδονία. Βέβαια, στο Βήμα αυτό οφείλουμε όσοι ανεβαίνουμε να έχουμε συναίσθηση της ευθύνης που έχουμε αναλάβει απέναντι στην πατρίδα, απέναντι στο έθνος και οφείλουμε να «στεγνώνουμε» τον εαυτό μας από συναισθήματα, προκειμένου να είμαστε αντικειμενικοί και ακριβοδίκαιοι.

Ωστόσο, δεν μπορούμε πάντα να το πετύχουμε. Και ο ομιλών, εγώ δεν μπορώ να ξεχάσω ότι βρίσκομαι εδώ, σε τούτο το Βήμα, κουβαλώντας στις πλάτες μου την ευθύνη της εκπροσώπησης χιλιάδων Μακεδόνων πολιτών, χιλιάδων Θεσσαλονικέων, που αυτές τις μέρες με έχουν κατακλύσει με ένα μήνυμα: Μην ξεπουλήσετε τα δίκαια της Μακεδονίας μας.

Δεν μπορώ να μην κυριαρχούμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από συναισθήματα και έντονη συγκίνηση, όταν καλούμαι να μιλήσω για τη Μακεδονία από τούτο το Βήμα, εγώ, ο έγγονος του μακεδονομάχου και βαλκανομάχου πάππου μου, του Ηλία του Γκιουλέκα, που πάλεψε και μάτωσε για τη Μακεδονία. Και δεν μπορώ να ξεχάσω όσα εκείνος μου έλεγε για το πώς κρατήθηκε όρθια η Μακεδονία και όσα μου είπαν πολλοί από εκείνους, που πρόλαβα ως δημοσιογράφος και κατέγραφα τις μαρτυρίες τους, που αγωνίστηκαν και πολέμησαν στα δύσκολα χρόνια.

Και επειδή άκουσα προηγουμένως να κάνουν και ο κ. Κατρούγκαλος και η κ. Αναγνωστοπούλου και άλλοι αναφορές στο Μακεδονικό Αγώνα και στον Παύλο Μελά, που έχυσε το αίμα του και έδωσε τη ζωή του για τη Μακεδονία, να σας θυμίσω και να θυμίσω για την ιστορία ότι όταν κρεμούσαν στο Ατ Παζάρ, στο Μοναστήρι, τον καπετάν-Κώττα, εκείνος γύρισε στο σλάβικο ιδίωμα που μιλούσε και φώναξε «Ντά ζίβε Γκρέτσια», «Να ζήσει η Ελλάδα!». Είναι η γλώσσα αυτή που μιλούσε και που εσείς την αναγνωρίζετε ως μακεδονική γλώσσα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όχι, δεν μπορούμε να τα ξεχάσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν πειράζει, εσείς βαφτίσατε τον πατριωτισμό εθνικισμό και σας ενοχλεί, μας λέτε «βέκκιους», μας λέτε παλιούς, οπισθοδρο-

μικούς. Εσείς, νομίζετε όταν μιλάμε γι' αυτά, για την ιστορία είστε οι καινούργιοι, ότι κομίζετε το καινούργιο. Πάμε, λοιπόν, εδώ και ας πάρουμε μια ξεκάθαρη θέση ο καθένας, χωρίς περιστροφές.

Όλοι θέλουμε λύση. Κι εμείς στη Νέα Δημοκρατία, επιδιώκουμε λύση. Ποια λύση, όμως; Βεβαίως, η Ελλάδα επιθυμεί σταθερότητα στην περιοχή, σε όλα τα Βαλκάνια και βεβαίως αναγνωρίζουμε το δικαίωμα των Σκοπίων να ενταχθούν και στο NATO και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όχι όμως επί βλάβη των εθνικών μας συμφερόντων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης και της Συμπολίτευσης.

Αυτό που παρουσιάζει η Κυβέρνηση ως «λύση» στο σκοπιανό είναι στην πραγματικότητα ένας οδυνηρός εθνικός συμβιβασμός, ένα πραγματικό ξεπούλημα της Μακεδονίας.

Και επειδή άκουσα προχθές πως ο Έλληνας Πρωθυπουργός είπε ότι αισθάνεται εθνικά υπερήφανος, θέλουμε να του πούμε ότι αυτό που σεβάστηκαν οι αιώνες, η ίδια η ιστορία, αυτό που διατηρήσαμε ως λαός με πολλούς αγώνες, με πολλές θυσίες, ο Αλέξης Τσίπρας το παρέδωσε εν μια νυκτί. Έφερε μια κατάρπυση και απαράδεκτη συμφωνία, που δίνει το μείζον στους Σκοπιανούς και ενισχύει τον σκοπιανό αλτρωτισμό, παρά τα όσα περί του αντιθέτου δηλώνει ο Πρωθυπουργός.

Το κείμενο της συμφωνίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιβεβαιώνει τις χειρότερες προβλέψεις μας. Παραδώσατε το όνομα Μακεδονία και αναγνωρίσατε στους Σκοπιανούς μακεδονική ταυτότητα και ενισχύει τον σκοπιανό αλτρωτισμό, παρά τα όσα περιανού αλτρωτισμού.

Παραδώσατε στους Σκοπιανούς τον όρο μακεδονικός και αναγνωρίσατε το δικαίωμα τους να αυτοπροσδιορίζονται ως Μακεδόνες. Είστε εθνικά υπερήφανοι για αυτό;

Αναγνωρίσατε κράτος με το όνομα North Macedonia, που θα μεταφράζεται σε όλες τις γλώσσες, δηλαδή βόρεια Μακεδονία. Ποιο erga omnes και ποια είναι η νότια Μακεδονία; Εμείς οι Μακεδόνες τι είμαστε; Οι κάτοικοι της νότιας Μακεδονίας; Και πού αναφέρεται στη συμφωνία το δήθεν αμετάφραστο «Severna Makedonija»; Πουθενά. Για ανοίξετε το άρθρο 1, παράγραφος 3α, της συμφωνίας και διαβάστε. Το λεγόμενο erga omnes έχει πάει περίπατο.

Πουθενά δεν προσδιορίζεται ο απώτατος χρόνος εκπλήρωσης των υποχρεώσεων των Σκοπιανών, ενώ ο Τσίπρας και ο Κοτζιάς αποδέχτηκαν και τη διατήρηση των σημερινών ακρωνυμίων της χώρας MK και MKD, δηλαδή σκέτο Macedonia. Για διαβάστε το άρθρο 1 παράγραφος 3ε της συμφωνίας. Είστε και για αυτό εθνικά υπερήφανοι; Συμφωνήσατε να συσταθεί επιτροπή, η οποία -άκουσον άκουσον- θα εξετάσει τον τρόπο διδασκαλίας της ιστορίας των δύο χωρών, ώστε να αρθούν οι αλτρωτικές αναφορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα εξεταστεί μόνο η ιστορία των Σκοπίων, αλλά και η ιστορία των Ελλήνων, μη τυχόν και έχει μέσα στοιχεία εθνικής αλτρωτικής προπαγάνδας. Μήπως και ο μακεδονικός αγώνας θα χαρακτηριστεί ως εθνικιστική έξαρση των Ελλήνων; Πραγματικά, πόσο χαμηλά μπορείτε να πέσετε; Και για αυτό είστε εθνικά υπερήφανοι;

Σχετικά με τις εμπορικές συμφωνίες, τα τοπωνύμια, τα σήματα, θα αναλάβει μια διεθνής ομάδα να μας πει σε μια τριετία τι θα γίνει με αμφισβητούμενο το τελικό αποτέλεσμα. Δεν ξέρουμε αν θα μπορούμε να ονομάζουμε τα προϊόντα μας μακεδονικά.

Η συμφωνία, στο άρθρο 7, αναφέρει ότι η κάθε χώρα θα ερμηνεύει τον όρο Μακεδονία και Μακεδόνας κατά βούληση. Δεν σημαίνει, τίποτα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι Σκοπιανοί αποκηρύσσουν την όποια σχέση με την αρχαία Ελλάδα, γιατί οι ίδιοι ισχυρίζονται ψευδώς ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν είχαν καμμία σχέση με τους αρχαίους Έλληνες και με τον αρχαίο πολιτικό πολιτισμό. Τι θα εμποδίσει αύριο μια άλλη κυβέρνηση στα Σκόπια να συνεχίσει να διαδίδει τα ιστορικά ψεύδη περί μακεδονικού έθνους ψεύδη που υπερασπίζονται έως σήμερα;

Κι επειδή κάνατε αναφορά σε κάποιους ηγέτες -και ήταν και απρέπιά σας, γιατί το κάνατε με μειωτικά σχόλια- και μάλιστα σε εκλιπόντες ηγέτες, όπως ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Ευάγγελος Αβέρωφ, ο Κώστας Μητσστάκης, θα σας πω ότι όταν

μιλούσαν αυτοί οι ηγέτες για τη Μακεδονία δάκρυζαν.

Να θυμίσω εκείνη τη σκηνή του μεγάλου μακεδόνα πολιτικού Κωνσταντίνου Καραμανλή, που όταν στο αεροδρόμιο «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» αναφέρθηκε στο άδικο, που γινόταν σε βάρος της πατρίδας μας, άφησε ένα δάκρυ να κυλήσει και είπε ότι: «Δεν υπάρχει παρά μόνον μία Μακεδονία και η Μακεδονία αυτή είναι ελληνική».

Κι αν ο Αλέξης Τσίπρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πιστεύει ότι η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική και αν στον ΣΥΡΙΖΑ επιμένετε να αποκαλείτε πολλοί τα Σκόπια σκέτο Μακεδονία -έχουμε τα ντοκουμέντα, έχουμε τα χαρτιά σας, αλλά ας αφήσουμε την παρελθοντολογία-, θα σας πω τι έκανε ένας ηγέτης, όταν στάθηκε αντιμέτωπος με την ιστορία. Θα σας πω τι έκανε ο Κώστας Καραμανλής στο Βουκουρέστι το 2008: Απέτρεψε την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ με το ψευδεπίγραφο όνομα Μακεδονία. Αυτή είναι εθνική υπερήφανη στάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Γκιουλέκα, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών διαφωνεί με αυτήν την συμφωνία. Είναι απέναντι στο ξεπούλημα της Μακεδονίας και της ιστορίας. Εμείς θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να ακυρώσουμε αυτήν την επαίσχυντη συμφωνία. Αυτό επιτάσσει η εθνική συνείδηση, πάνω και πέρα και από κόμματα και από παρατάξεις.

Καλούμε τον Αλέξη Τσίπρα να μην υπογράψει αυτήν την κάκιστη συμφωνία επί ζημία των εθνικών μας συμφερόντων. Αν δεν το κάνει, τον διαβεβαιώνουμε ότι θα μας βρει απέναντί του στη Βουλή, όπως θα βρει απέναντί του εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες πολίτες στις πλατείες και στα συλλαλητήρια, που θα δίνουν τους αγώνες για τα δίκαια της Μακεδονίας.

Όποιοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίσει «ναι» το βράδυ του Σαββάτου θα εκχωρήσει ουσιαστικά στους Σκοπιανούς αυτό που επί χρόνια αγωνίζονταν να πάρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Γκιουλέκα, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Συναισθανθείτε τις ευθύνες σας απέναντι στη χώρα και απέναντι στην ιστορία.

Το Σάββατο το βράδυ θα αναμετρηθεί ο καθένας πάνω απ' όλα με τη συνείδησή του και θα καταγραφεί και στη συνείδηση των συμπολιτών του ως εκείνος, που απέτρεψε μια επαίσχυντη συμφωνία ή ως εκείνος που συνήνεσε σε μια μείζονα εθνική υποχώρηση. Τους μοιραίους ανθρώπους και τα μοιραία λάθη τα πλήρωσε ακριβά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο τόπος. Επιλέξτε εάν θα καταγραφείτε στην ιστορία στην παρούσα περίπτωση ως οι μοιραίοι άνθρωποι της Ελλάδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Καματερός από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απόψε είμαι βαθιά συγκινημένος γιατί κινδυνεύει να είναι η τελευταία μου ομιλία στη Βουλή. Αφού μετά την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας κινδυνεύει να πέσει η Κυβέρνηση είναι η τελευταία μου ομιλία από αυτό το Βήμα.

Μα, καλά, αυτό πιστεύετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Πιστεύετε ότι θα ρίξετε την Κυβέρνηση με αυτόν τον τρόπο; Και γιατί κάνατε την πρόταση; Για να τρομάξουμε; Τον κόσμο τρομάζετε. Μάλιστα, συμφωνείτε με αυτά που λέει ο Ιβάνοφ των Σκοπίων. Φανταστείτε να είχαμε μια κυβέρνηση στα Σκόπια με τον Ιβάνοφ και μια κυβέρνηση εδώ με τον Σαμαρά. Τι θα γινόταν; Θα έκαναν πόλεμο; Πλησιάζουν πολύ στις απόψεις που ακούσαμε από τη Χρυσή Αυγή, ότι δεν δεχόμαστε τίποτα και ότι η μόνη λύση είναι ο πόλεμος. Γιατί λίγο, πολύ για πόλεμο έλεγαν.

Η υιοθέτηση αυτής της ακροδεξιάς ατζέντας νομίζετε ότι σας βοηθάει; Ξέρετε ποιους βοηθάει. Αυτό ακριβώς που θέλετε να αποφύγετε αυτό πετυχαίνετε με αυτή σας την πολιτική.

Μάλιστα, εκ των εισηγητών της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Γεωργαντάς προσπάθησε να μας τρομάξει ακόμη παραπάνω. Με στεντόρειο ύφος και δυνατή φωνή, όπως και ο προηγούμενος

ομιλητής, μας απειλούσε ότι όποιος ψηφίσει κατά της πρότασης μομφής, της πρότασης δυσπιστίας, θα είναι σαν να δίνει τη Μακεδονία. Όποιος ψηφίσει κατά της πρότασης δυσπιστίας είναι προδότης της πατρίδας. Όποιοι, όποιοι, όποιοι... Τρομάξαμε!

Δόμησε όλη του την ομιλία πάνω σε αυτό το πράγμα, μόνο στο μακεδονικό, παρ' όλο που στο γραπτό κείμενο που έχει καταθέσει η Νέα Δημοκρατία δεν αναφέρεται μόνο στο μακεδονικό. Αναφέρεται και σε άλλα ζητήματα. Και πολύ καλά έκανε, γιατί ίσως κάποιος τους συμβούλεψε ότι «ξέρετε, δεν μπορούμε εδώ να ψηφίσουμε να πέσει η Κυβέρνηση για ένα ζήτημα το οποίο είναι σε εξέλιξη». Και δεν ξέρουμε αν θα έρθει τελικά η συμφωνία -μακάρι να έρθει στη Βουλή- αφού έχει να περάσει από κάποιες διαδικασίες. Πρέπει να εγκριθεί από το Κοινοβούλιο των Σκοπίων. Πρέπει να γίνει δημοψήφισμα, πρέπει να κάνουμε κάποια πράγματα, πρέπει να αλλάξουν το Σύνταγμα τους και μετά θα έρθει εδώ. Τι περιμένουν δηλαδή από κάποιους Βουλευτές που στηρίζουν τώρα την Κυβέρνηση; Περιμένουν να ρίξουν την Κυβέρνηση για ένα θέμα το οποίο δεν έχει έρθει ακόμα για να ψηφίσουμε; Για ηλίθιους τους περνούν; Γι' αυτό, λοιπόν, θα έρθει στην ώρα του και τότε θα δούμε.

Γι' αυτό, λοιπόν, επειδή το ξέρουν αυτό, βάζουν μέσα στην πρόταση μομφής και διάφορα άλλα. Βάζουν, αν δείτε την πρώτη πρόταση, ότι «μας χρέωσε η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με δυο άχρηστα μνημόνια». Εννοούν το τέταρτο.

Εγώ σας λέω ότι με την πρόταση που κάνετε, εσείς είστε υπέρ του τέταρτου μνημονίου. Γιατί κάνοντας την πρόταση να πέσει η Κυβέρνηση λίγο πριν κλείσει και η τέταρτη αξιολόγηση και λίγο πριν βγούμε από τα μνημόνια, τι κάνετε; Θα κάνετε καινούργιο μνημόνιο. Πες ότι πέφτει η Κυβέρνηση και αναλαμβάνετε εσείς, τι θα κάνετε; Καινούργιο μνημόνιο ή θα επαναδιαπραγματευτείτε, όπως μας λέτε; Εδώ γελάνε. Θα επαναδιαπραγματευτούν αυτοί που τους είδαμε πώς διαπραγματεύτηκαν όλο αυτό το διάστημα που όχι μόνο υπέγραψαν ό,τι τους λέγανε, αλλά λέγανε: «ευκαιρία να βάλουμε κι άλλα πράγματα τα οποία δεν θα μπορούσαμε να περάσουμε μόνοι μας».

Γιατί δυσανασχετείτε; Ποιος είπε για απολύσεις, ότι θα τις κάναμε έτσι κι αλλιώς; Ποιος ήταν και είναι υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων; Ποιος είναι υπέρ της ιδιωτικής ασφάλισης και της διάλυσης του συστήματος της δημόσιας υγείας;

Αναφέρουν, επίσης, στο κείμενό τους ότι έκανε η Κυβέρνησή μας βαριές περικοπές στις συντάξεις και στους μισθούς. Ποιοι μιλάνε; Αυτοί που έκαναν περικοπές 40% και 50%, που μείωσαν το ΑΕΠ 25%, μιλούν για περικοπές ξέροντας ότι οι όποιες περικοπές έγιναν δεν έχουν καμμία σχέση με τη δική τους περίοδο και ότι ήταν σε τελείως διαφορετική κατεύθυνση, για την προστασία των χαμηλοσυνταξιούχων. Γι' αυτό και στις χαμηλές συντάξεις από ένα όριο και κάτω δεν έγιναν περικοπές και έγιναν μόνο στις υψηλές συντάξεις.

Μας λένε ότι υποθηκεύσαμε τη δημόσια περιουσία. Και ποιοι το λένε; Το λένε αυτοί που είχαν κάνει το ΤΑΙΠΕΔ ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, ότι εισέπραττε από την εκποίηση να τα δίνει στα δάνεια. Κι ήρθαμε εμείς και φτιάξαμε αυτό το υπερταμείο, βάζοντας μέσα εκεί το ΤΑΙΠΕΔ, για να γλιτώσουμε την υπόλοιπη περιουσία και όχι να εκποιηθεί, αλλά να αξιοποιηθεί.

Να μην αναφέρω περισσότερα, γιατί όλα αυτά τα συζητήσαμε. Τα αναφέρω μόνο και μόνο για να δείξω ότι όποιος -για να χρησιμοποιήσω την ορολογία του κ. Γεωργαντά- ψηφίσει υπέρ της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας, είναι σαν να ψηφίζει να γίνουν όλα αυτά, να επανέλθουν αυτοί που θέλανε τα μνημόνια, για να συνεχίσουν τα μνημόνια, για να ξεπουλήσουν τη δημόσια περιουσία, για να φέρουν την ιδιωτική ασφάλιση, για να διαλύσουν το σύστημα υγείας. Αυτό ψηφίζουν όλοι όσοι θα ψηφίσουν την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος από τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα.

Οφείλω μια εξήγηση στους συναδέλφους στελέχη του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οκολογίας και

θέλω να τους πω ότι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να αλλάζουν. Αλίμονο αν δεν άλλαζαν.

Γι' αυτό, αγαπητοί μου συνάδελφοι, θέλω να με συγχωρήσετε για την αντίδρασή μου προηγουμένως, γιατί ο κ. Φίλης τώρα μου είπε ότι τα είπα.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι είμαστε ξεκάθαροι μεταξύ μας. Πιστεύω ότι είστε ένα δημοκρατικό κόμμα, αλλά άνθρωποι με τους οποίους συνυπήρξα -ξέρω την ιστορία τους, ξέρω τι έκαναν και τι δεν έκαναν- ειλικρινά λυπάμαι πάρα πολύ όταν έρχονται εδώ και μου κουνούν το χέρι. Είναι τουλάχιστον ανήθικο.

Και οφείλετε εσείς οι ίδιοι, ασχέτως του πολιτικού αρραβώνα ή παντρείας που έχετε κάνει, τουλάχιστον να τους συνετίζετε να μην μας προκαλούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρεθήκατε στο τιμόνι της διακυβέρνησης της χώρας υποσχόμενοι τον ουρανό με τα άστρα. Εγώ είμαι εδώ για να κάνω αντιπολίτευση -αυτός είναι ο ρόλος της Αντιπολίτευσης-, αλλά να λέω και τα καλά.

Ιδιαίτερα αυτοί με τους οποίους συνεργάζεστε στην Κυβέρνηση με όπλο καταγγελλικό, ισοπεδωτικό λόγο, συκοφαντίες, συνωμοσιολογίες, «ψεκασμούς», αναχρονιστικές ιδέες και ιδεοληψίες προστάθησαν να απαξιώσουν τους αντιπάλους σας. Με αυτούς συνεργάζεστε.

Εκμεταλλευθήκατε τα πάντα και χωρίς κανέναν ενδοιασμό προσπαθείτε μαζί τους να αντιμετωπίσετε τα προβλήματα της χώρας. Μα, αυτό δεν είναι γάμος ούτε σύμφωνο συμβίωσης! Είναι κάτι καινούργιο που η ιστορία θα το γράψει.

Αποφύγατε εσείς οι ίδιοι όπως ο διάολος το λιβάνι να ρίξετε άπλετο φως στις θεατές και αθέατες πλευρές του δημοσιονομικού εκτροχιασμού της χώρας και μέχρι χθες δικάσατε τον Γεωργίου. Και δεν τον δικάσατε για αυτά, αλλά τον δικάσατε διότι παρέλειψε να ενημερώσει το διοικητικό συμβούλιο.

Και επιδιώξατε, βέβαια, με αυτά που κάνατε, την εύνοια του νεότερου Καραμανλή, ο οποίος νομίζω ότι ήρθε επιτέλους η ώρα, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να μιλήσει. Το οφείλει στους Έλληνες. Το οφείλει σε αυτούς που τον έκαναν Πρωθυπουργό. Το οφείλει στον ελληνικό λαό.

Το οφείλει στον γενάρχη της Νέας Δημοκρατίας και στο δάκρυ του, που είπατε προηγουμένως, αγαπητέ κύριε Γκιουλέκα.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε πει για την ενδιάμεση συμφωνία: «Μακεδονία είναι η ψυχή μας». Και οφείλουμε να το θυμόμαστε.

Ανακαλύψατε την περιβόητη θεωρία ότι τα μνημόνια έφεραν την κρίση ενώ συνέβη ακριβώς το αντίθετο, καλλιεργώντας εσκεμμένα ψευδαισθήσεις στους Έλληνες πολίτες. Διάρκως φωνάζατε για τα διαπλεκόμενα συμφέροντα και μόλις εγκατασταθήκατε στην εξουσία, μετατραπήκατε σε φανατικούς υπηρέτες τους. Δες τα δάσκα και τα βουνά!

Συκοφαντήσατε τον Ευάγγελο Βενιζέλο και το ΠΑΣΟΚ για το PSI. Εσείς, όμως, βάλατε τα μεγαλύτερα δικηγόρικά γραφεία και τους μεγαλύτερους δικηγόρους της Ευρώπης για να πάνε να υπερασπιστούν το PSI.

Μολονότι ο αντιμνημονιακός σας οίστρος είχε βρεθεί στα ύψη, όταν η χώρα βρέθηκε στα τάρταρα και με το ένα πόδι εκτός Ευρωζώνης εξαιτίας σας, υπηρέτησα με ασίγηστο πάθος τα μνημόνια. Μάλιστα, φτάσατε σήμερα σε σημείο να υπερηφανεύεστε όχι απλά γιατί υλοποιείτε μνημονιακούς όρους, αλλά γιατί υπερβαίνετε κιόλας τα πλεονάσματα, τα κάνετε υπερπλεονάσματα, φορολογώντας σκληρά τη μεσαία και κατώτερη τάξη.

Και όλα αυτά, γιατί εσείς οι ίδιοι έχετε σαηγευτεί από την εξουσία.

Το χειρότερο, όμως, από όλα είναι ότι έχετε υποκαταστήσει την πολιτική με τον αμοραλισμό και τον κυνισμό με αυτόν που συγκαυερνάτε. Τον καλύπτετε για όσα έχει κάνει. Η κυβερνητική σας θητεία δείχνει ότι πολυτεύμενοι χωρίς αρχές και αξίες είστε ικανοί για όλα.

Γι' αυτό εσείς, ενώ είστε μια νέα δύναμη, είχατε μια νέα πνοή, καταντήσατε τους εαυτούς σας επιζήμιους και επικίνδυνους για την κοινωνία και για τη χώρα. Η ηγεσία σας, βλέποντας την πρωτοφανή και κοινωνική και πολιτική βύθισή της, σκαρφίζεται τα πάντα, προκειμένου να περισώσει ό,τι μπορεί, έχοντας ως τρόπο ζωής τη μικροπολιτική. Καταφύγατε σε πράξεις και ενέργειες με μοναδικό γνώμονα να πλήξετε τους αντιπάλους σας. Τη μια ανα-

σύρατε από τα ντουλάπια τη «NOVARTIS» και τώρα ανακαλύψατε το σκοπιανό, γιατί πιστέψατε ότι θα πλήξετε τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Η συμφωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά έχει θετικά σημεία και ανταποκρίνεται σε αυτά στα οποία θέλαμε και εμείς να συμμετάσχουμε. Δεν είχε, όμως, τη στοιχειώδη προετοιμασία. Χωρίς κάποιο συγκεκριμένο σχέδιο, χωρίς ενημέρωση των κομμάτων δρομολογήσατε σύναψη συμφωνίας με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Θα θέλαμε να λυθεί το ζήτημα αυτό με όλους μαζί και με εθνική συναίνεση. Όμως η συμφωνία αυτή βρήκε αντιφάσεις, ερωτημάτων και ανακρίβειών. Η φόρμουλα που αποδεχθήκατε ως τελική κατάληξη του σκοπιανού είναι ανεκμάτιστη. Τίποτα δεν είναι δεδομένο. Όλα είναι υπό αίρεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το κυριότερο είναι ότι δεχθήκατε να δώσετε το πράσινο φως στη γειτονική χώρα, μολονότι γνωρίζετε ότι τα συμφωνηθέντα ανάμεσα στους δύο Πρωθυπουργούς μπορεί ανά στιγμή να καταλυθούν, να αλλάξουν και να παρερμηνευθούν.

Η έλλειψη, λοιπόν, λογικής συνοχής στη διευθέτηση των διαφορών με τα Σκόπια είναι εμφανής σε όλες τις κρίσιμες παραμέτρους. Είτε από επιπολαιότητα είτε από σκοπιμότητα είτε από ασχετοσύνη το πρόβλημα που προκαλείται αν υιοθετηθεί η συμφωνημένη πρόταση, είναι ο αλτρωτισμός, που δεν εξαλείφεται και θα ενισχυθεί περισσότερο.

Το ζήτημα της γλώσσας και της ταυτότητας δεν είναι δευτερεύοντα θέματα. Στην πραγματικότητα υποκρύπτουν ανομολόγητες επιδιώξεις. Δεν αντιλαμβάνεστε ότι, αποδεχόμενοι τον όρο μακεδονική, επιτρέπετε να επιχειρηθεί θεμελίωση μακεδονικού έθνους; Δεν ξέρετε ότι η γλώσσα και η ταυτότητα είναι τα οχήματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Γρηγοράκο, ολοκληρώστε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όλοι πήραν λίγο παραπάνω χρόνο. Επιτρέψτε μου και εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κοιτάξτε, δεν μπορώ να επιβάλω εγώ με το ζόρι, εάν και εσείς οι ίδιοι δεν κατανοείτε ότι εντός του επταλήπτου θα πρέπει να ολοκληρώσετε την ομιλία σας. Και δεν αναφέρομαι σε εσάς μόνο. Στο τέλος θα διαμαρτύρονται κάποιοι που θα αποκλειστούν.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Μην εξαντλείτε σε εμένα, κύριε Πρόεδρε, την αυστηρότητά σας. Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας είπα ότι δεν αναφέρομαι μόνο σε εσάς.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Μην δίνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ευκαιρία στην Τουρκία να κάνει κακές σκέψεις, με αυτά που πάτε να υπογράψετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι το σκοπιανό αντιμειωπίστηκε και αντιμετωπίζεται με μικροκομματικά και επικοινωνιακά τερτίπια. Η διαφοροποίηση του κυβερνητικού εταίρου, του κ. Πάνου Καμμένου, στρέφεται ευθέως κατά της κυβερνητικής συνοχής. Αν ο κ. Καμμένος παραμείνει στη θέση που έχει εκφράσει, τότε η Κυβέρνηση δεν διαθέτει τη δεδηλωμένη. Το ουσιαστικό αυτό ζήτημα δεν μπορεί να το επισκιάσει η οποιαδήποτε αποδοχή της συμφωνίας για τα Σκόπια.

Τελειώνοντας, τονίζω ότι η πρότασή μας είναι σαφής και γνωστή. Η προσφυγή στις κάλπες είναι μονόδρομος. Η απόρριψη της πρότασης δυσπιστίας του κ. Μητσοτάκη δεν σας δίνει την παραμικρή πολιτική ανάσα. Όσο νωρίτερα το αντιληφθείτε, τόσο καλύτερα για σας και πρωτίστως για τη χώρα. Δεν μπορείτε να διορθώσετε τίποτα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Καραγιαννίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λίγο πριν κλείσουμε την πόρτα σε μία οκταετία που ήταν -τουλάχιστον τα πρώτα πέντε χρόνια της- καταστροφικά, η Νέα Δη-

μοκρατία αποφάσισε να χρησιμοποιήσει το εργαλείο της «ελλαδεμπορίας», να πουλήσει πατρίδα! Θα το φάμε και αυτό γιατί έτσι είναι ο Κανονισμός στη Βουλή και έτσι πρέπει να γίνεται.

Όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα, κατ' αρχάς θα ήθελα να ξέρω όταν πηγαίνετε -γιατί κάνατε και Υπουργοί και Υφυπουργοί- στο εξωτερικό τους ανθρώπους αυτούς τους λέτε Σκοπιανούς ή κατοίκους, πολίτες της FYROM; Γιατί εδώ το Σκοπιανό έδωσε και πήρε! Φαντάζομαι ότι όταν πηγαίνετε στο εξωτερικό και μιλάτε σε διπλωματικό ή υπουργικό επίπεδο δεν χρησιμοποιείτε αυτήν την γλώσσα. Οπότε ας την χρησιμοποιείτε τουλάχιστον και λίγο εδώ.

Πάμε και στην περιβόητη «ιθαγένεια» που είναι ένας από τους λόγους που λέτε ότι δώσαμε κάτι. Στο διαβατήριο -και όλοι έχουμε διαβατήριο- στην τρίτη γραμμή γράφει «ιθαγένεια/nationality». Τώρα θα ισχύει το «Macedonian/citizen of North Macedonia». Ξέρετε ποιο είναι μέχρι σήμερα; Γι' αυτό κάνετε κάτι; Όταν έρχονται οι πολίτες της FYROM στην Ελλάδα, τους απαγορεύετε την είσοδο γιατί γράφει «Macedonian»;

Είχατε πει κάτι πριν, όλα τα χρόνια που χρησιμοποιείται σε όλη την υφήλιο αυτό το μακεδονικό διαβατήριο το αντίστοιχο που έχουν οι πολίτες της FYROM, σ' αυτούς τους πολίτες γιατί έγραφε «Macedonian»; Τι κάνατε όλα τα προηγούμενα χρόνια; Είναι πλέον καθεστώς που αλλάζει, όπου μπαίνει από το σκέτο «Macedonian», «citizen of North Macedonia», δηλαδή πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας; Τι ήταν πριν; Τι κάνατε; Θα το πείτε; Πώς κυκλοφορούσαν αυτοί οι πολίτες στον κόσμο;

Όσον αφορά το δεύτερο, τη γλώσσα, θα διαβάσω μια εμβληματική για τη δεξιά παράταξη συγγραφέα, της οποίας το βιβλίο «Τα Μυστικά του Βάλτου» είναι επίσης εμβληματικό, την Πηνελόπη Δέλτα. Λέει «Ήταν ένα κράμα των βαλκανικών εθνικοτήτων τότε η Μακεδονία. Έλληνες, Βούλγαροι, Ρουμάνοι, Σέρβοι, Αλβανοί, χριστιανοί και μουσουλμάνοι ζούσαν φύρδην-μίγδην κάτω από τον βαρύ ζυγό των Τούρκων. Η γλώσσα τους ήταν η ίδια, μακεδονική, ένα κράμα και αυτή από σλαβικά και ελληνικά ανακατωμένα με λέξεις τουρκικές. Όπως και στα βυζαντινά χρόνια, οι πληθυσμοί ήταν ανακατωμένοι τόσο που δύσκολο χωρίζεις Έλληνα από Βούλγαρο, τις δύο φυλές που κυριαρχούσαν. Εθνική συνειδηση είχαν τη μακεδονική μονάχα».

Θα το ρίξετε στη φωτιά το βιβλίο; Ελπίζω πως όχι.

Ο Αδαμάντιος Κοραής λέει το 1824, όταν δεν είχαμε ανακαλύψει ακόμα τις προτάσεις δυσπιστίας και το μακεδονικό κ.λπ.: «Οι Μακεδόνες επροχωρούσαν καθημέραν εις την κατάλυσιν της ελευθερίας της Ελλάδας και οι Έλληνες ήταν δουλωμένοι στους Μακεδόνες. Μετά τη μακεδονική δεσποτεία έπεσαν υπό κάτω εις των Ρωμαίων την εξουσία και τέλος στους Τούρκους».

Θα τον κάψουμε και τον Αδαμάντιο Κοραή τώρα;

Ο άλλος εμβληματικός για τη δεξιά παράταξη, αυτός που ουσιαστικά με τα ιστορικά του γραπτά δημιούργησε το ελληνικό έθνος, ο κ. Παπαρηγόπουλος, λέει το 1849: «Οι Μακεδόνες ήσαν έθνος ιλυρικό μεμειγμένο μετά Ελλήνων. Στη δε Χαιρώνεια έγινε σύγκρουση Ελλήνων και Μακεδόνων».

Ενώ σε ένα άλλο σημείο αποφαινεται ότι «Οι Μακεδόνες ήταν κράμα Ιλλυρίων και Ελλήνων και το κυριότερο χαρακτηριστικό του κράματος τούτου ήταν το ελληνικό ως εξάγεται εκ της γλώσσας και των παραδόσεων αυτών».

Θα το παραδεχθούμε αυτό ή θα το πετάξουμε και αυτό στη φωτιά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ελληνικό είπε, όχι σκοπιανό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Προφανώς, μείγμα Ιλλυρίων και Ελλήνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Εσείς το κάνετε μακεδονικό αυτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Εντάξει, δεν πειράζει τι το κάνουμε. Θα φανεί στο τέλος τι το κάνουμε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μη γίνεται διάλογος.

Κύριε Βορίδη, είστε ο επόμενος ομιλητής. Θα πάρετε τον λόγο μετά τον κ. Καραγιαννίδη.

Κύριε Καραγιαννίδη, συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Λέει ένα άλλο έγγραφο το οποίο ειπώθηκε μέσα στη Βουλή των Ελλήνων το 1913: «Υπάρχει τμημάτιση της Μακεδονίας σε τρεις κυριάρχους, τη Σερβία τότε, τη Βουλγαρία και την Ελλάδα». Δηλαδή, από τότε αναγνωρίζεται ότι η γεωγραφική Μακεδονία επεκτείνεται σε τρεις χώρες.

Σε όλη αυτή, λοιπόν, την ιστορία θα πρέπει να πείτε κάποια επιχειρήματα που να στέκονται και να πείτε και κάποια επιχειρήματα που λέγατε και το 2008, γιατί η πρότασή σας όταν ήσασταν κυβέρνηση «σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό» δεν έχει αλλάξει. Τώρα, βέβαια, επειδή θα κάνετε τα συλλαλητήρια αύριο και μεθαύριο, έχετε αποφασίσει να χαϊδέψετε όλες τις πλάτες.

Προσέξτε τώρα ένα περίεργο πράγμα. Στο facebook μου ήρθε ένα μήνυμα που λέει ότι ο Κωνσταντίνος Κυρανάκης άλλαξε την ώρα της εκδήλωσης «Όλοι στο Σύνταγμα για τη Μακεδονία μας».

Τουλάχιστον, μην καρφώνεστε. Δηλαδή, θα τα κάνετε που θα τα κάνετε εσείς, ακηδεμόνευτα και ακομμάτιστα -που έχει μπει όλος ο κομματικός μηχανισμός- μην τα κάνετε και τόσο ξεκάρφωτα, βρε παιδάκι μου. Τουλάχιστον, προσπαθήστε να υπάρχει κάτι το οποίο...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, δεν γίνεται έτσι. Υπάρχει μεγάλη φασαρία εδώ πέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Κυριαζίδη, σας παρακαλώ. Σεβαστείτε τον ομιλητή. Έλεος! Στο κάτω-κάτω, παρακαλώ πολύ τον κ. Χατζηδάκη να νουθετηθεί...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Μα, δεν έχει σταματήσει να μιλάει, επτά λεπτά που μιλάω από κάτω μουρμουρίζει. Έτσι αντιλαμβάνεται τον διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αφήστε, κύριε Καραγιαννίδη, να πω δυο κουβέντες και εγώ και πείτε και εσείς μετά.

Κύριε Χατζηδάκη, σας παρακαλώ πολύ, νουθετήστε τους συνάδελφους σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν είναι ο κ. Χατζηδάκης, όχι, όχι. Δεν έχει ανοίξει το στόμα του ο κ. Χατζηδάκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, απευθύνομαι προσωπικά.

Ορίστε, κύριε Καραγιαννίδη, συνεχίστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Για να μη μιλάμε για ακηδεμόνευτα και ακομμάτιστα, αυτό το πράγμα στο οποίο επενδύετε αύριο και μεθαύριο και όσο πάει, νομίζετε ότι θα σας πάει πολύ μακριά -που δεν θα σας πάει- είναι αυτό το πράγμα που προσπαθείτε να κάνετε.

Θα κλείσω με μια ερώτηση. Το 1992-1994 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ από τη μία και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από την άλλη, έστειλαν για διαπραγμάτευση, όταν γινόταν η κουβέντα για τις γλώσσες στον ΟΗΕ, κάποιον αντιπρόσωπο; Το ρωτώ, γιατί αύριο θα σας τα πουν με ονοματεπώνυμο. Εγώ σας το ρωτώ από σήμερα για να ξέρετε. Το 1992 και το 1994 στείλατε διαπραγματευτές εσείς, οι υπερέφανοι Έλληνες, για να διαπραγματευθούν τη γλώσσα της FYROM στον ΟΗΕ;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Βορίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος συνάδελφος που μόλις κατήλθε από το Βήμα υπήρξε αποκαλυπτικός, γιατί αυτό ακριβώς ήταν το πνεύμα της διαπραγμάτευσης της Κυβέρνησης, το επιχείρημα των Σκοπιανών εκτενώς αναλυμένο στη Βουλή των Ελλήνων. Το καταλάβαμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όταν αυτά λες -ήθελα να ακούσω τη γνώμη του κ. Αμανατίδη- άραγε, τι ακριβώς διαπραγματευτικό αποτέλεσμα να φέρεται, αφού, έτσι όπως μας τα είπε ο καλός συνάδελφος, πάλι καλά που έβαλαν και το «Βόρεια Μακεδονία»; Διότι πηγαίναμε στο «φέρτε κατευθείαν το σκέτο». Πάλι καλά! Να είστε καλά! Να συγχαρούμε τον Κοτζιά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με αυτή την άποψη κάτι έβαλε, το «Βόρεια Μακεδονία».

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, ηρεμήστε!

Κύριε Βορίδη, συνεχίστε, παρακαλώ!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Η ερώτηση είναι ρητορική, πάντως. Δεν χρειάζεται απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε να απαντήσετε, μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Επειδή μου έκανε μια ερώτηση ο κ. Βορίδης, κύριε Πρόεδρε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όπως νιώθετε. Εγώ δέχομαι τις διακοπές, αρκεί να μην αφαιρούνται από τον χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, δεν επιτρέπει τις διακοπές το Προεδρείο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Με αυτή την προϋπόθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μια παρέμβαση, λοιπόν -γιατί κάτι ακούω, κύριε Πρόεδρε- παρακαλώ προς το Προεδρείο και προς τον κ. Βούτση. Έχουμε συμφωνήσει πλέον ότι η διεξαγωγή της συζήτησης θα γίνει μέχρι τη δωδεκάτη νυχτερινή του Σαββάτου. Το συμφωνήσαμε εδώ. Δεν φαντάζομαι -επειδή τώρα παίρνετε μηνύματα για τις κινητοποιήσεις- ότι θα αλλάξετε τον χρόνο λήξεως της συνεδρίασης. Η Ολομέλεια έχει ήδη αποφασίσει. Ωραία. Σημαντικό αυτό να το ξέρουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα ασχοληθώ με το περιεχόμενο της συμφωνίας, γιατί έχει, ως προς τα μερίζονα και ως προς τα ζητήματα με τα οποία ουσιαστικά εκχωρεί βασικά μας δικαιώματα και ευαισθησίες, αναλυθεί από τους συναδέλφους.

Θέλω, όμως, να ασχοληθώ με ένα επιχείρημα που θα το ακούσουμε από τους απολειπομένους των ΑΝΕΛ, γιατί αυτοί χάθηκαν από τη συζήτηση. Στο ζήτημα που είναι το μερίζον -δηλαδή τι- να πέσει αυτή η Κυβέρνηση που πάει να υπογράψει αυτή τη συμφωνία -αυτό συζητάμε σήμερα- που αφορά στη Μακεδονία μας, οι ευαίσθητοι λείπουν.

Όμως, προσέξτε. Τι θα έρθουν να σας πουν; Τι θα έρθουν να σας πουν οι ευαίσθητοι; Αυτοί δεν είναι σ' αυτή την κατηγορία των ευαίσθητων. Ακούσαμε την άποψη, είναι οι άλλοι. Όμως, αυτοί εδώ θα έρθουν να σας πουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί να έρθει αυτό στη Βουλή για να ψηφιστεί, γιατί να έρθει στη Βουλή για να εγκριθεί αυτό που θέλει να υπογράψει, αν σταθεί η Κυβέρνησή του, ο κ. Τσίπρας στις επόμενες ημέρες; Γιατί να έρθει εδώ;

Το ακούσαμε από έναν συνάδελφο, ο οποίος είπε, μα, καλά, αφού τώρα είμαστε σε μια διαδικασία. Σε ποια διαδικασία; Θα υπογραφεί μια συμφωνία και η συμφωνία έχει βήματα. Ποια βήματα έχει η συμφωνία;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μη βιάζεστε.

Είναι και ένας λαμπρός συνάδελφος -συνάδελφος νομικός δηλαδή, με αυτή την έννοια το λέω- ο κ. Τζανακόπουλος, ο οποίος έκανε μια δήλωση όπου λέει: Δεν κατανοώ το διεθνές δίκαιο. Εδώ συνέχεια όλο μου λένε νομικά ότι κάτι δεν κατανοώ εγώ. Τελικώς αφού τα κατανοώ, τουλάχιστον αυτό. Όμως, λέει, δεν υπάρχουν έννομες συνέπειες από αυτή τη συμφωνία.

Και θα ακούσουμε το ότι, σε τελευταία ανάλυση, γιατί να έρθει εδώ να την εγκρίνουμε; Θα έρθει αφού τελειώσουν όλα. Σωστά. Τι δηλαδή θα έχει τελειώσει; Να πούμε τα βήματα που προβλέπει η συμφωνία; Θα ψηφίσει η σκοπιανή Βουλή. Μπορεί να γίνει και ένα δημοψήφισμα. Θα γίνουν και οι συνταγματικές τροποποιήσεις που προβλέπονται και μετά θα έρθει εδώ προς κύρωση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν το θέλετε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Καθίστε, κύριε Μαντά.

Ερώτημα: Ενόσω θα έχουν γίνει όλα αυτά, θα έχει πάρει έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων; Βέβαια. Και με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με το ΝΑΤΟ.

Πρώτο ερώτημα προς τους λαλισταίους εδώ. Η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων δεν είναι νομική συνέπεια ή μου φαίνεται εμένα; Δεύτερο ερώτημα. Το δημοψήφισμα που θα γίνει εκεί, η έγκριση από τη Βουλή τους είναι νομική συνέπεια ή όχι; Είναι. Τρίτο ερώτημα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Καθίστε. Δεν αφορά εσάς. Αυτούς αφορά. Ξέρετε γιατί τους αφορά; Γιατί αυτοί λένε ότι δεν θέλουν τη συμφωνία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ποιοι είναι αυτοί;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Οι ΑΝΕΛ. Δεν θέλουν τη συμφωνία. Δεν θέλουν το αποτέλεσμα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μα, δείχνω την άδεια Αίθουσα εδώ. Τι να κάνω τώρα; Πού θέλετε να δείξω; Στην κατεύθυνση αυτή δείχνω. Θα τα λέω περιφραστικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι θα γίνει, θα συνεχιστεί για πολύ αυτό, κύριε Μαντά; Ελάτε τώρα. Σας παρακαλώ. Ηρεμήστε. Αφήστε τον ομιλητή να ολοκληρώσει. Σας παρακαλώ. Είναι σε βάρος των επόμενων ομιλητών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ρωτάω, λοιπόν, αυτά όλα δεν είναι νομικές συνέπειες;

Πάω και στο τελικό ερώτημα. Δηλαδή τώρα τι εννοούν εδώ οι πονηροί; Εννοούν ότι θα έχουν ψηφίσει οι Σκοπιανοί στη Βουλή τους, θα έχει γίνει δημοψήφισμα που θα το έχει εγκρίνει, θα έχουν γίνει και οι συνταγματικές αλλαγές και θα έρθει εδώ προς κύρωση για να το καταψηφίσουμε εμείς, οπότε αυτοί θα τα ξαναλλάξουν. Αυτό εννοούν. Θα ξαναπάνε πίσω να πάρουν στο σύνταγμα τους το προηγούμενο όνομα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ποιον κοροϊδεύετε; Ποιον κοροϊδεύετε; Η διαδικασία αυτή, που ξεκινάει τώρα, είναι ουσιαστικά διαδικασία μονόδρομος, χωρίς δυνατότητα ανατροπής.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα απευθυνθώ σε όποιον δεν θέλει αυτή τη συμφωνία και τη θεωρεί κακή. Να είμαστε εξηγημένοι. Δεν σας αφορά. Εσείς θα φέρνατε μια ακόμα χειρότερη συμφωνία, αν μπορούσατε. Πιεζόμενοι από τον κόσμο φέρατε αυτή. Αυτοί, όμως, που την θεωρούν κακή, και μιλώ για τους ΑΝΕΛ και για τον κ. Καμμένο, όταν θα έρθουν εδώ το Σάββατο να ξέρουν το εξής: Με την ψήφο τους κρατάνε το στυλό του κ. Κοτζιά και του κ. Τσίπρα για να υπογράψουν αυτή τη συμφωνία η οποία δεν θα ανατρέπεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όποιος δεν το θέλει ψηφίζει να πέσει τώρα αυτή η Κυβέρνηση. Αυτό πρέπει να αποφασίσουν, αυτό να κάνουν, αυτή είναι η ευθύνη τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ουρσουζίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να απαντήσω στον κ. Βορίδη, μια και αναφέρθηκε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έδωσα τον λόγο τώρα στον κ. Ουρσουζίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Εντάξει. Μετά τον κ. Ουρσουζίδη θα ήθελα να μου δώσετε και εμένα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Ουρσουζίδη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, σήμερα συζητάμε ένα θέμα που ταλανίζει την πατρίδα μας για πάρα πολλά χρόνια.

Οι λαοί της Ελλάδας και της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας βρίσκονται μπροστά σε μία ιστορική στιγμή, τη στιγμή του πεπρωμένου, που δεν είναι άλλο, παρά η ειρηνική συνύπαρξη και η συνεργασία. Οι λαοί ορίζουν τις μοίρες τους, όχι η μοίρα τους λαούς.

Η άρση, επί δεκαετίες ενός -εντός εισαγωγικών ή εκτός- αδιέξοδου, αποτελεί τη βέλτιστη επιλογή προς όφελος των δύο λαών και όχι μόνο. Τα δυτικά Βαλκάνια κάνουν ένα αποφασιστικό βήμα προς την σταθερότητα και τη συνεργασία. Οι κοινωνίες είναι έτοιμες να δώσουν τα χέρια και να άρουν κάθε εμπόδιο που τις διχάζει, που τις αιχμαλωτίζει σε αδιέξοδες πολιτικές. Οι πολιτικοί οφείλουν να σεβαστούν τη βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας των δύο λαών.

Η κατάληξη της μακροχρόνιας προσπάθειας για λύση του ζη-

τήματος πρέπει να είναι δίκαιη και κοινά αποδεκτή. Δεν πρέπει να υπάρξουν ούτε νικητές ούτε ηττημένοι. Το δίκαιο της πυγμής, ο πειθαναγκασμός, δεν αντέχει στον χρόνο. Πρέπει να ζήσουμε με τους γείτονές μας ειρηνικά και να διαμορφώσουμε ένα πλαίσιο κατανόησης και συνεργασίας που να αντέχει στον χρόνο. Το οφείλουμε στις επόμενες γενιές.

Η μακραίωνη ιστορία μας που έρχεται από τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, τον ελληνικό κόσμο, δεν κινδυνεύει από κανέναν, ούτε μπορεί να αμφισβητηθεί από τον πολιτισμένο κόσμο. Ο Φίλιππος Β', ο μεγάλος αυτός άντρας της Μακεδονίας, γεννήθηκε το 382 π.Χ. και πέθανε το 336 π.Χ.. Τον διαδέχθηκε ο Μέγας Αλέξανδρος, που σε όλα τα μήκη και πλάτη του αρχαίου κόσμου μετέφερε ό,τι πιο ελληνικό υπήρξε, ό,τι πιο πολύτιμο είχαμε, τον πολιτισμό μας και είναι ευγνώμονες οι λαοί. Και όταν αναφέρονται στον Ισκαντέρ το κάνουν με μεγάλο σεβασμό.

Η ιστορία των γειτόνων μας έχει, επίσης, καταγραφεί από τους ιστορικούς και είναι σεβαστή. Χρονολογείται στην περιοχή μας από τον 7ο μ.Χ. αιώνα, δηλαδή περίπου 1.100 χρόνια μετέπειτα.

Επειδή έχουμε μία σύνθετη ονομασία, που θα ισχύει έναντι όλων και η οποία θα αποτυπωθεί στο Σύνταγμα της γειτονικής χώρας, αironτας κάθε αμφιβολία περί αλτρωτισμού, αυτό γίνεται πράξη με τη συμφωνία. Είναι μία σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό όπως προέκυψε, η οποία θα βάλει τα πράγματα στην ορθή, στην πραγματική τους διάσταση.

Αυτό αποτυπώνεται στη συμφωνία που είναι προϊόν ευσυνείδητων επιστημόνων, που αφοσιώθηκαν και δούλεψαν σκληρά, για να καταλήξουν σε μία αμοιβαία, αποδεκτή συμφωνία. Αισθάνομαι την ανάγκη να τους ευχαριστήσω γι' αυτό και για τα δύο μέρη, γιατί δούλεψαν προφανώς και οι γείτονες. Πιστεύουμε επιτέλους ότι βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο και κοντά στη συνεννόηση και την αμοιβαία κατανόηση που αποτελεί την επιτομή της ευημερίας μεταξύ των δύο λαών.

Αναφερόμενος στους Έλληνες πολίτες που παρακολουθούν, θέλω να πω ότι από αυτό εδώ το Βήμα πέρασαν πάρα πολλοί έντιμοι ευπατρίδες πολιτικοί. Προσέρχονται, λοιπόν, με μεγάλη προσοχή σε αυτά που λέω σε αυτό το Βήμα, με πλήρη συναίσθηση και πεποίθηση ότι ήρθε επιτέλους η ευλογημένη ώρα να άρουμε ό,τι μας χωρίζει και να αναδείξουμε ό,τι μας ενώνει με τους βόρειους γείτονές μας, στη βάση μιας ορθής και δίκαιης συμφωνίας.

Αυτό, βεβαίως, θα έπρεπε να γίνει κανονικά σε μία πανηγυρική διαδικασία και όχι με αφορμή μια πρόταση δυσπιστίας. Δεν πειράζει. Η ιστορία καταγράφει με τρόπο αμελικτο και τους λαϊκιστές, όπως αυτόν που διαδέχτηκε στο Βήμα και τους υπεύθυνους εκπροσώπους του ελληνικού λαού και των δύο χωρών.

Απευθυνόμενος στους βόρειους γείτονες θέλω να μεταφέρω ένα μήνυμα στη δική τους γλώσσα, στη νότιο σλαβική, όπως ορίζεται σαφέστατα στη συμφωνία. «Scupi sasedni, skupi Priateli, ot Republika Severna Makedonija kato predvizda dozovora vreme e da ostavim na zat vsitsko onova koeto ni razdelia, i da preminem v vzaimnoto pazbiratelstvo, satrydnitsestvo i liubov».

Αυτό στα ελληνικά, στην αρχαία ελληνική μακεδονική γλώσσα θα πει: «Αγαπητοί γείτονες, όπως συμφωνήσαμε με τη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας είναι καιρός να αφήσουμε πίσω όλα εκείνα τα οποία μας χωρίζουν και να περάσουμε στην αλληλοκατανόηση, τη συνεργασία και την αγάπη. Μαζί στο μέλλον».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε και για την οικονομία του χρόνου.

Κύριε Αμανατίδη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό αυστηρά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Βορίδη, σας ευχαριστώ που αναφερθήκατε, για να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Σας πείραξε μάλλον αυτό που είπα ότι εάν αλλάξουμε τις τοποθετήσεις, έτσι όπως είναι και αλλάξουμε τα ονόματα, θα είναι το ίδιο και το V με R και η τοποθέτηση του κ. Μητσotάκη.

Πάντως, πρέπει να αποφασίσετε το εξής: Αυτή είναι η τελευταία σας θέση, δηλαδή της Νέας Δημοκρατίας; Δηλαδή, πρώτα να κυρωθεί εδώ η συμφωνία και μετά να γίνουν όλα τα άλλα; Αν είναι αυτή η θέση σας, τότε θα πρέπει να απαντήσετε στον κ.

Κουμουτσάκο, που στις 19 Μαΐου είπε το εξής: «Είναι πολύ σημαντικό πριν φτάσουμε σε διαδικασία κύρωσης, να έχει αλλάξει το Σύνταγμα των Σκοπίων». Αποφασίστε ποια θέση θα υπερασπίζεστε αυτήν την ώρα και όταν την επόμενη ώρα ξαναβρείτε τη θέση, τα ξαναλέμε τότε.

Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κασιδιάρης από τη Χρυσή Αυγή.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω κάτι υπό την έννοια της παρερμηνείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα μην μπούμε σε αυτήν τη διαδικασία. Σας παρακαλώ. Έχω δώσει τον λόγο. Μόλις τελειώσει ο ομιλητής.

Κύριε Κασιδιάρη, έχετε τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Ακούγονται πολλές ιστορικές αναφορές και μάλιστα, προηγουμένως ένας ανιστόρητος Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ έπιασε στο στόμα του τον καπετάν Κώττα, τον μακεδονομάχο, ο οποίος ειδικευόταν στο να παίρνει τα κεφάλια των κομιτατζήδων. Αυτή ήταν η ειδικότητα του καπετάν Κώττα, ο οποίος δρούσε, μάλιστα, στην περιοχή των Πρεσπών.

Αν ζούσε σήμερα αυτός ο μακεδονομάχος και ερχόταν ο Ζάεφ για να διεκδικήσει την ελληνική ιστορία, τότε με πολύ απλές ενέργειες θα του έπαιρνε το κεφάλι και θα τον πετούσε μέσα στις λίμνες ακέφαλο. Αυτός είναι ο καπετάν Κώττας. Αυτοί είναι οι Έλληνες μακεδονομάχοι. Μπορεί να ήταν σλαβόφωνος, διότι από τα μέσα του 19ου αιώνα με βίαιο τρόπο είχε επιβληθεί γλωσσικός εκσλαβισμός στην περιοχή.

Όταν συνελήφθη από τους Τούρκους, όμως κι όταν ο Μήτρε Βλάχος και οι κομιτατζήδες του έκαψαν το σπίτι για να ξεκληρίσουν την οικογένειά του και ο Γερμανός Καραβαγγέλης προσπάθησε να κάνει συμφωνία με τους Τούρκους για να γλυτώσει τη ζωή του καπετάν Κώττα και του ζητούσαν να ενταχθεί στον τουρκικό στρατό, εκείνος αρνήθηκε και έδωσε τη ζωή του για την Ελλάδα. Ζήτησε έναν Έλληνα ιερέα για να τον κοινωνήσει στο τέλος και την ώρα εκείνη χρονοτριβώντας, έσπασε τα δεσμά του και διέφυγε μέσα στα στενά του Μοναστηρίου.

Έγινε ολόκληρη κινητοποίηση του τουρκικού στρατού για να τον συλλάβουν εκ νέου κι όταν τον ανέβασαν στο ικρίωμα, ο ίδιος κλώτσησε το υποπόδιο και φώναξε «Ζήτω η Ελλάς» στα σλάβικα. Αυτή ήταν μια ελληνική ψυχή αθάνατη, η οποία σήμερα μαζί με όλους τους ήρωες, που είναι ένα αιμάτινο ποτάμι μέσα στον χρόνο, έχει γράψει στην ιστορία με χρυσά ελληνικά γράμματα τη λέξη «Μακεδονία».

Από την πλευρά της Κυβέρνησης βλέπουμε έναν καταγέλαστο παριστάνοντα τον Πρωθυπουργό να βγαίνει στην ΕΡΤ και όταν του έκαναν το εύλογο ερώτημα «Αφού είστε δημοκράτης γιατί δεν κάνετε δημοψήφισμα;» -όλος ο ελληνικός λαός αυτό ρωτάει- «να βγει ένα 90% υπέρ του «όχι» στην προδοσία;» ο Τσίπρας απάντησε: «Δεν κάνω δημοψήφισμα, γιατί το θέμα αυτό δεν αφορά τους Έλληνες, αφορά τους Σκοπιανούς». Το όνομα, λέει, της Μακεδονίας δεν αφορά τους Έλληνες.

Το όνομα αυτό αφορά στους Έλληνες, δεν αφορά εσάς, γιατί εσείς πλέον δεν είστε Έλληνες. Έχετε αφελληνιστεί σε τέτοιο βαθμό που είστε πλέον αφελληνισμένοι κομμουνιστές και συμμορίτες. Δεν είστε καν κυβέρνηση. Έχετε απωλέσει τη δεδηλωμένη με τις γελοίες δηλώσεις του Καμμένου, ο οποίος λέει «δεν θέλω, δεν ψηφίζω, δεν κάνω». Με αυτές τις γελοιότητες χάσατε τη δεδηλωμένη και πλέον αποτελείτε μια αντικοινοβουλευτική συμμορία και όχι κυβέρνηση.

Βέβαια, η θέση της Χρυσής Αυγής απέναντι σε αυτό το συνονθύλευμα -γιατί ένα συνονθύλευμα είστε- είναι πως και φυσικά θα υπάρξει στο μέλλον παραδειγματική τιμωρία. Το έχω πει και τιμωρήθηκα με πρόστιμο και αποβολή από τη Βουλή.

Σ' αυτήν την προδοσία, όμως, ο ποινικός νόμος και το Σύνταγμα, προβλέπει τιμωρία για όσους παραδίδουν τα ιερά και τα όσια της Ελλάδος στον προαιώνιο εχθρό του Ελληνισμού.

Είς ό,τι αφορά τη Νέα Δημοκρατία, βεβαίως -γιατί εγώ πάντα είμαι δίκαιος- ως μην παριστάνουν σήμερα τους μακεδονομάχους. Από το Βουκουρέστι έχουν δώσει το όνομα «Μακεδονία», που βεβαίως αρνήθηκε ο Γκρουέφσκι την τότε συμφωνία και γι' αυτό δεν μπήκαν τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ. Το VMRO ήταν αυτό που

μπλόκαρε το Βουκουρέστι. Το βέτο ήταν από τους Σκοπιανούς κι όχι από τη Νέα Δημοκρατία.

Και ο Κουμουτσάκος δήλωσε -τον άκουγα στην τηλεόραση- ότι θα είμαστε υποχρεωμένοι να τηρήσουμε αυτήν τη συμφωνία. Αν ο Μητσοτάκης πίστευε ότι μπορεί να βγει κάτι καλό για την Ελλάδα, θα ερχόταν σε αυτό εδώ το Βήμα και θα έστελνε και μια επιστολή στο ΝΑΤΟ και θα έλεγε, πως όταν αναλάβει, αν στο μέλλον αναλάβει, κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία δεν πρόκειται να κυρώσει ποτέ στη Βουλή την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και τελείωνε το θέμα. Δεν κάνετε κάτι τέτοιο, το λέτε και μόνοι σας. Η Κυβέρνηση έχει συνέχεια, η εθνική μειοδοσία έχει συνέχεια.

Θα αναφερθώ στην ιστορία και πάλι. Το έχει λύσει το ζήτημα αυτό ο Στράβων εδώ και δύο χιλιades χρόνια με το «Εστιν ουν Ελλάς και η Μακεδονία». Βεβαίως, η Μακεδονία είναι μια καθαρά ελληνική υπόθεση, πολύ παλαιότερα, πολλά χρόνια πριν τον Στράβωνα, από τον Όμηρο, από τη ραψωδία Η' και τον στίχο 106 «οια τε φύλλα μακεδνής αιγείριοιο», όπου αναφέρεται στα φύλλα της υψηλής λεύκας, διότι «Μακεδνός», εκ του «Μάκος», μήκος στη δωρική, είναι ο ψηλός. Μακεδονία είναι η γη των ψηλών ανδρών.

Στη μυθολογία ο Μακεδών ήταν γιος του Λυκάονα, ο οποίος ήταν γιος του Πελασγού, ο οποίος ήταν ο πρώτος Έλληνας που αναδύθηκε από τη γη της Αρκαδίας. Βέβαια, αν όλο αυτό το λεξιλόγιο το αναφέρουμε στους Σκοπιανούς, θέλουν να χρησιμοποιήσουν τη λέξη «Μακεδονία», η οποία γι' αυτούς είναι μια λέξη κινέζικη. Δεν έχει καμμία σχέση με τη σλαβική γλώσσα, η οποία ήλθε τον 6ο αιώνα στην ευρύτερη περιοχή, όπως ο ίδιος ο Κίρο Γκλιγκόροφ είχε ομολογήσει. «Είμαστε Σλάβοι, ήλθαμε στην περιοχή τον 6ο αιώνα, δεν έχουμε απολύτως καμμία σχέση με τον Αλέξανδρο».

Και πώς να έχουν σχέση με τον Αλέξανδρο; Ο παππούς του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο Αλέξανδρος ο Α', ο οποίος ήταν πολύ μεγάλος Έλληνας, που παρά την υποτέλεια, παρά την κατάληψη της Μακεδονίας από τον περσικό στρατό -είχε προηγηθεί η δολοφονία των εκπροσώπων των Περσών, οι οποίοι είχαν πλησιάσει στη μακεδονική αυλή- εν συνεχεία διενεργούσε κατασκοπεία υπέρ των Ελλήνων και στη μάχη των Θερμοπυλών. Γι' αυτόν το λόγο και στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 504 π.Χ., οι Ελλανοδίκες τον έκριναν πως είναι γνήσιος Έλληνας Αργεΐος, απόγονος του οίκου των Τημενιδών.

Και βέβαια το όνομα του Μεγάλου Αλεξάνδρου αποτελείται από τα «αλέξω» συν «ανήρ», αυτός που διώχνει τους άνδρες, όπως έκανε σε όλες τις μάχες, όπως στην περιβόητη μάχη των Μαλλών, όταν μόνος εισέβαλε μέσα στο οχυρό του εχθρού και μόνος αντιμετώπιζε χιλιάδες αντιπάλους, σκότωσε τον βασιλιά των Μαλλών, δέχθηκε ένα βέλος στον πνεύμονα, τον διέσωσε τελευταία στιγμή ο Πευκέστας με την ασπίδα του Αχιλλέα και όταν οι στρατηγοί συναγωνίζονταν με τους απλούς στρατιώτες ποιος θα σώσει τον βασιλιά και όταν όλοι νόμιζαν πως ο Αλέξανδρος είναι νεκρός, εκτέλεσαν όλους τους αιχμαλώτους βαρβάρους της χώρας των Μαλλών, θεωρώντας ότι έχουν σκοτώσει τον βασιλέα Αλέξανδρο.

Αυτά για τους προηγούμενους ομιλητές από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ που μιλούσαν για τον ελληνικό πολιτισμό, ο οποίος διαδόθηκε στα βάθη της ανατολής από τους Έλληνες Μακεδόνες. Βεβαίως και διαδόθηκε ο ελληνικός πολιτισμός, αλλά δεν διαδόθηκε με λουλούδια, αγάπες και τέτοιους είδους συνθήματα, αλλά με την ισχύ των όπλων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άκουσα τον Κοτζιά στην τηλεόραση να λέει «αποφύγαμε τον κίνδυνο του σκοπιανού αλυτρωτισμού με αυτήν τη συμφωνία». Δηλαδή μας απειλούσαν τα Σκόπια; Με τι ακριβώς; Με αεροπλανοφόρα, με τανκς και με μεραρχίες; Οι πιο «ξεβράκωτοι» της χερσονήσου του Αίμου στρατιωτικά δεν μπορούν να απειλήσουν την Ελλάδα. Και αν υπήρχε μια εθνική Κυβέρνηση στην Ελλάδα και διέβλεπε μια τέτοια απειλή θα μπορούσε να στείλει δύο F16 να κάνουν υπερπητήσεις πάνω από την πόλη των Σκοπίων, πάνω από το Τέτοβο, να έκαναν τον κύκλο να περνούσαν πάνω από το Μοναστήρι, το οποίο το 1912 ήταν μια πόλη ελληνική και θα είχε απελευθερωθεί, αν δεν έστρεφε ο Κωνσταντίνος τη φορά του

στρατού προς τη Θεσσαλονίκη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Ολοκληρώνω.

Απέναντι σε αυτήν την κατάπτυστη συμφωνία, η οποία ξεπουλά τα ιερά και τα όσια της Ελλάδας, η οποία είναι μια καταστροφή για την πατρίδα μας, η Χρυσή Αυγή έχει μια άλλη αντιπρόταση. Η Χρυσή Αυγή έχει ένα άλλο σχέδιο.

Εφαρμογή του ελληνικού βέτο για οποιαδήποτε πρόοδο των συνομιλιών των Σκοπίων με το ΝΑΤΟ ή την Ευρωπαϊκή Ένωση. Να δώσουμε τη δυνατότητα στις φυγόκεντρες τάσεις εντός των Σκοπίων να εκδηλωθούν. Να δώσουμε τη δυνατότητα στους Σλάβους και τους Αλβανούς, που είναι και οι δύο ανθέλληνες, να σκοτωθούν μεταξύ τους, να γίνει εμφύλιος πόλεμος στα Σκόπια και στη συνέχεια η Ελλάς ως εγγυήτρια δύναμη να ηγεμονεύει στην περιοχή αυτή. Αυτή είναι η θέση της Χρυσής Αυγής.

Ο ελληνικός εθνικισμός γιγαντώνεται με τα συλλαλητήρια, γιγαντώνεται με τις μαζικές ανοικτές συγκεντρώσεις, θα γιγαντωθεί και αύριο και μεθαύριο εδώ, έξω από τη Βουλή. Όταν, λοιπόν, ο ελληνικός εθνικισμός κυριαρχήσει, τότε θα μιλάμε με άλλους όρους με όλους αυτούς οι οποίοι προδίδουν την Ελλάδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βορίδη, σε τι έγκειται η παρερμηνεία από τον Υπουργό;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα χρειαστώ ένα λεπτό μόνο για να εξηγήσω σε τι έγκειται η παρερμηνεία.

Ο κ. Αμανατίδης είπε ότι εγώ υπενόησα ότι η κύρωση της συμφωνίας πρέπει να έλθει πρώτα. Εγώ ουδέποτε είπα αυτό. Εκείνο το οποίο είπα και είπε και ο κ. Κουμουτσάκος είναι ότι βεβαίως και δεν πρέπει να γίνει αυτό. Εγώ εκείνο που είπα και επιμένω - και σ' αυτό πρέπει να απαντήσετε - είναι ότι αυτή η συμφωνία, άπαξ και υπογραφεί τώρα, παράγει έννομες συνέπειες που οδηγούν αναπόδραστα και αναπότρεπτα σε δεσμευτικό αποτέλεσμα και επομένως θα έπρεπε να έχετε πάρει εξουσιοδότηση για την υπογραφή αυτής της συμφωνίας, χωρίς η εξουσιοδότηση αυτή να αποτελεί κύρωση.

Επειδή θα έλθει ο κ. Φίλης και θα μου πει «τι σημαίνει εξουσιοδότηση», αυτό μας το έχετε απαντήσει εσείς, όταν το 2015 ήλθε ο κ. Τσίπρας και ζήτησε εξουσιοδότηση από το Σώμα, προκειμένου να διαπραγματευτεί μετά το περίφημο δημοψήφισμα το πώς θα κάνει το «όχι» «ναι». Ήλθατε τότε και πήρατε εξουσιοδότηση. Δεν έρχεστε τώρα να ζητήσετε αυτήν την εξουσιοδότηση γι' αυτήν την τόσο κρίσιμη συμφωνία, η οποία -το Ξανατονίζω για να μη δημιουργούμε θέματα- δεν αποτελεί κύρωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Τον λόγο έχει ο κ. Σπαρτινός από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ανακοινώθηκε η συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ κάποιοι έσπευσαν να πουν ότι έγινε την κατάλληλη στιγμή, γιατί συζητιόταν το πολυνομοσχέδιο εκείνη τη στιγμή, για να ξεφύγει η Κυβέρνηση από τη συζήτηση για το πολυνομοσχέδιο και να στρέψει αλλού το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης.

Απ' ό,τι αποδείχθηκε, όμως, στη συζήτηση για το πολυνομοσχέδιο, αυτό ακριβώς έκανε η Νέα Δημοκρατία, μεγάλο μέρος της τουλάχιστον, καθώς και κάποιες από τις παραφυάδες της Νέας Δημοκρατίας. Σταμάτησαν να συζητούν για το πολυνομοσχέδιο, ενώ ήξεραν ότι θα ακολουθήσει συζήτηση για τη συμφωνία και μιλούσαν από εκείνη τη στιγμή για τη συμφωνία αυτή.

Είναι προφανές ότι κατάλαβαν ότι τα άσφαιρα πυρά με τα οποία αναφέρονταν στο πολυνομοσχέδιο για μη καθαρή έξοδο, για νέα μνημόνια, για νέα μέτρα, για νέο αποκλεισμό της χώρας από τις αγορές, δεν ήταν μία βολική συζήτηση για να τη συνεχίσουν και έπρεπε να κρύψουν την αδυναμία τους να απαντήσουν στην πρόκληση της Κυβέρνησης να συζητήσουν με σοβαρότητα για την επόμενη μέρα. Με μία απότομη στροφή στις ρίζες της πιο πρωτόγονης, της πιο σκοτεινής παράδοσης της συντηρητικής παράταξης, αυτής που σοβαροί ηγέτες της στο παρελθόν είχαν προσπαθήσει να απολακτίσουν με μεγαλύτερη ή μικρότερη

επιτυχία, άλλαξαν τη θεματολογία και κύλησαν στην εύκολη ακροδεξιά υπερπατριωτική και από ορισμένους θα πω και πατριδοκάπηλη επιχειρηματολογία.

Η Δεξιά, λοιπόν, στο γνωστό πανάρχαιο γήπεδό της, να διαγράφει μέσα σε λίγες εβδομάδες, μετά από αλληπάλληλες αυτοαναιρέσεις των θέσεών της, μία πολυετή πορεία που είχαν χαράξει προηγούμενοι ηγέτες της προς μία έντιμη και βιώσιμη λύση των σχέσεων με τους βόρειους γείτονες, αλλά ταυτόχρονα και μία πορεία σταθεροποίησης της Νέας Δημοκρατίας στον χώρο της Κεντροδεξιάς απ' αυτόν της σκοταδιστικής Δεξιάς.

Φαίνεται ότι η ακροδεξιά ομάδα στην ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας έπεισε χωρίς ιδιαίτερο κόπο τον Πρόεδρό της ότι η μόδα σήμερα στην Ευρώπη δεν είναι η Κεντροδεξιά, αλλά μία άκρα Δεξιά με δυσδιάκριτα όρια από πολιτικά μορφώματα που εμπνέονται από τις απαξίες του εθνικισμού, της ξενοφοβίας, του ρατσισμού, της εθνικής απομόνωσης, ξεχνώντας ότι στις χώρες που αυτή η μόδα έχει πέραση, η συντηρητική παράταξη δεν είναι συνήθως ενιαία, αλλά αυτό αφορά τους ίδιους.

Με αυτήν τη γραμμή, λοιπόν, άρχισε η Νέα Δημοκρατία να καλοβλέπει το ακροατήριο της Χρυσής Αυγής, μιας και διαπιστώνει εδώ και καιρό την αδυναμία της να αντλήσει ψήφους από την υπόλοιπη κοινωνία, μπαίνοντας σε έναν ιδιότυπο, όχι και πολύ καλυμμένο, αλλά επικίνδυνο ανταγωνισμό μαζί της, με τη Χρυσή Αυγή.

Πρωσωπικά, σκεπτόμενος όλα αυτά, μου δημιουργείται και μία γενικότερη απορία: Πόσο καθοριστικό ρόλο μπορεί άραγε να παίξει ο ανθρώπινος παράγοντας σε κρίσιμες στιγμές που συμπίπτουν με πολιτικές ανακατατάξεις; Εν προκειμένω, πόσο ρόλο μπορεί να έπαιξε το γεγονός ότι ο κ. Σαμαράς δεν χώνεψε ποτέ του την ήττα του από τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα, έτσι που να φτάσει να μην παραδώσει ο ίδιος την πρωθυπουργία στον σημερινό Πρωθυπουργό, όταν είναι γνωστό σε όλον τον κόσμο ότι πολιτικοί ηγέτες τεράστιου διαμετρήματος, από όλες τις πολιτικές παρατάξεις, που θα ήταν ασέβεια να προχωρήσουμε σε συγκρίσεις, έχουν δεχτεί την ήττα τους με αξιοπρέπεια. Και αν η προσωπική αυτή διάσταση των πραγμάτων έχει παίξει πραγματικά καθοριστικό ρόλο στη στροφή της Νέας Δημοκρατίας, τι συμπεράσματα μπορεί κανείς να βγάλει για το κόμμα αυτό, την πολιτική του φυσιογνωμία, την ηγεσία του και τον Αρχηγό του;

Δεν νομίζω ότι τα ερωτήματα αυτά είναι μόνο δικά μου. Από ό,τι διαβάζουμε στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, από ό,τι βλέπουμε και ακούμε και στους διαδρόμους της Βουλής, καθώς ορισμένες φορές αυτά δεν ψιθυρίζονται, αλλά λέγονται δυνατά, τα ερωτήματα αυτά κυκλοφορούν και μέσα στους κόλπους της Νέας Δημοκρατίας.

Πρόταση δυσπιστίας, λοιπόν. Άραγε, σε ποιον δυσπιστεί, κυρίως, ο κ. Μητσοτάκης; Στην Κυβέρνηση, διότι είναι δήθεν επικίνδυνη και ενδοτική, ή μήπως στο κόμμα του, στα στελέχη του που πάρα πολλά δυσφορούν στην ενότητα του κόμματός του; Έχει άραγε σκεφτεί μήπως θα πρέπει να είναι δύσπιστος και περισσότερο ίσως απέναντι σε αυτούς που του έχουν επιβάλει την ακροδεξιά στροφή; Μήπως τον περιμένουν στην επόμενη στροφή; Δεν θα ήταν, πιστεύω, άσκοπο να το σκεφτεί και αυτό.

Κατηγορήθηκε η Κυβέρνηση ότι έφερε τη συμφωνία με απώτερο στόχο να δημιουργήσει προβλήματα στην ενότητα της Νέας Δημοκρατίας. Μα, εάν η Νέα Δημοκρατία είχε μία και σταθερή θέση σε αυτό το ζήτημα, αυτή που ξέρουμε από το 2008 και μετά, θα υπήρχε θέμα ενότητας; Ή μήπως εννοούν ότι θα έπρεπε να περιμένει η χώρα να ξεκαθαρίσει πρώτα η Νέα Δημοκρατία την άποψη της και μετά να αποτολμήσει να λύσει ένα πολύχρονο αγκάθι στην εξωτερική πολιτική και στη διπλωματία της;

Γι' αυτό, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης πρότεινε κάποια στιγμή, μεταξύ των άλλων, το θέμα να παραπεμφθεί για το μέλλον, παρ' όλο που θεωρεί μάλιστα ότι σήμερα οι συνθήκες ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκές για τη λύση του;

Ελπίζω να μας συγχωρέσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που δεν περιμέναμε άλλα είκοσι έξι χρόνια για να καταλήξετε τι θέλετε, με ποιον είσαστε και κατά πού θέλετε να τραβήξετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Σπαρτινέ, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ: Τελειώνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός μάς κάλεσε στην Κυβέρνηση, επειδή η κοινωνία είχε πέσει στα δύσκολα και εμείς αποδεχτήκαμε την εντολή του για να βγάλουμε τη χώρα από τα δύσκολα, να τη βγάλουμε από τα μνημόνια, να τη βγάλουμε από την περίοδο της διαπλοκής, του πελατειακού κράτους, του σκανδάλων της «SIEMENS», της «NOVARTIS», από την ανάπτυξη των offshore και να λύσουμε το παλιό αγκάθι των σχέσεων με τη FYROM μέσα στο πλαίσιο μιας πολυεπίπεδης εξωτερικής πολιτικής. Δεν τρομάξαμε ούτε τρομάζουμε, συνεχίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε, κύριε Σπαρτινέ. Φτάσαμε στα οκτώ λεπτά. Σας παρακαλώ, στερείτε χρόνο από επόμενους ομιλητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ: Αυτήν την πορεία δεν θα την ανακόψει κανείς από τους επαγγελματίες του πατριωτισμού και των offshore.

Σας ευχαριστώ πολύ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Χαράκοπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν προειδοποιούσαμε το 2015 ότι οι περίφημοι αντιμνημονιακοί λαϊκιστές θα καταστούν μοιραίοι για τη χώρα, δυστυχώς, δεν γίναμε πιστευτοί. Και σήμερα, μετά από τρία χαμένα χρόνια στην οικονομία, που μας στήριξαν δύο μνημόνια και φτωχοποίηση των Ελλήνων, κινδυνεύουμε με μη αναστρέψιμες, δυσμενείς συνέπειες στα εθνικά μας θέματα.

Δυστυχώς, αντιμετωπίζονται με τον ίδιο ανεύθυνο, τυχοδιωκτικό και αντιδημοκρατικό τρόπο από ανθρώπους που δεν δίνουν πεντάρα για την ελληνική ιστορία, που κάνουν τα χατίρια τρίτων με σκοπό να κερδίσουν τα εύσημα από αυτούς που προηγουμένως καθύβριζαν, που στηρίζουν την πολιτική τους στον εσωτερικό διχασμό και τον πολιτικό τους λόγο στην παραπλάνηση και το ψεύδος.

Μετά από μήνες διπλωματίας εν κρυπτώ, με επιλεκτικές διαρροές και άφθονους θεατρινισμούς, φτάσαμε στην πανηγυρική ανακοίνωση της συμφωνίας με τα Σκόπια, μία συμφωνία που παρουσιάστηκε ως μεγάλη επιτυχία για την οποία μας καλούσατε να νιώσουμε υπερήφανοι, μία συμφωνία κόλαφο για τα εθνικά μας συμφέροντα, που γίνεται πιο επώδυνος όσο μαθαίνουμε λεπτομέρειες σε όλα τα επίπεδα, στην ουσία του, στη διαχείρισή του, στις συνέπειές του.

Είναι μία εθνικά επιβλαβής συμφωνία όπου η Ελλάδα δίνει σχεδόν τα πάντα για να πάρει κάποιους αστερίσκους και υποσημειώσεις σαν φύλο συκής για όσους πανηγυρίζουν χωρίς αιδώς.

Βεβαίως, τι καλύτερο μπορούσαμε να περιμένουμε από μία Κυβέρνηση που στους κόλπους της έχει Υπουργούς και Βουλευτές που εδώ και χρόνια ζητάγαν επιτακτικά να αναγνωριστούν τα Σκόπια ως σκέτο Μακεδονία.

Κατ' αρχάς, στην ουσία. Πηχυαίοι οι τίτλοι για Severna Makedonija, για σλαβική ονομασία erga omnes, που στην πορεία γίνεται Βόρεια Μακεδονία στα αγγλικά και ακολουθείται από μία εθνικότητα που είναι μακεδονική, ούτε καν βορειομακεδονική, σκέτο μακεδονική.

Απαντήστε ευθέως: Ποιος άλλος -επειδή ψελλίζετε διάφορες ανακρίβειες- ποιος Πρωθυπουργός, ποια κυβέρνηση μίλησε για μακεδονική εθνότητα στο παρελθόν; Εδώ κρύβεται ο πυρήνας του κινδύνου από το γειτονικό κράτος και αυτό παραδίδετε σήμερα εσείς ελαφρά τη καρδία.

Άκουσα νωρίτερα έναν συνάδελφο -δεν τον βλέπω στην Αίθουσα και δεν θα τον μνημονεύσω ονομαστικά- ο οποίος προσπάθησε να μας πει ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν ήταν αμιγώς ελληνικό φύλο. Δεν κατάλαβα πώς προσπάθησε να συνδέσει αυτούς τους αρχαίους Μακεδόνες, που κατ' αυτόν δεν είναι αμιγώς αρχαίο ελληνικό φύλο, με τους σημερινούς κατοίκους των Σκοπίων, όταν και ο ίδιος ο εθνάρχης τους, ο Κίρο Γκλιγκόροφ, ομολογεί ότι ήρθαν στην περιοχή τον 6ο αιώνα και δεν έχουν καμμία σχέση με τον Μεγαλέξανδρο. Μην γίνεστε βασιλικότεροι και των Σκοπιανών!

Συνάμα χαρίζετε, σαν κουβαρντάδες που είστε στα εθνικά μας

δίκαια, και μακεδονική γλώσσα, με κάτι υποσημειώσεις που κανείς δεν λαμβάνει, βεβαίως, υπ' όψιν του. Αυτό που μένει είναι ένα κράτος που θα λέγεται Μακεδονία, που κατοικείται από Μακεδόνες που μιλούν μακεδονικά. Και οι Έλληνες Μακεδόνες τι θα λέγονται; Ή μάλλον τι θα επιτρέπεται να λέγονται; Νοτιομακεδόνες; Αν αυτό λέγεται επιτυχία, πώς, άραγε, θα χαρακτηριζόταν η αποτυχία;

Λέτε, βεβαίως, ότι να, γλυτώσαμε τον Μέγα Αλέξανδρο, αλλά η ελληνική Μακεδονία δεν σταματά στους ελληνιστικούς χρόνους, συνεχίζεται αδιάλειπτα στους ρωμαϊκούς και βυζαντινούς χρόνους και βέβαια μέσα στην τουρκοκρατία.

Ήδη ο κ. Ζάεφ επιφέρει για την κληρονομιά των Κύριλλου και Μεθόδιου, των δύο Ελλήνων Θεσσαλονικέων φωτιστών των Σλάβων.

Δεν χρειάζεται, όμως, να ανησυχούμε. Στο άρθρο 8 μνημονεύεται μία διμερής επιτροπή εμπειρογνομόνων που θα ασχοληθεί με θέματα ιστορικά, αρχαιολογικά και εκπαιδευτικά, που θα εξετάσει τα βιβλία και των δύο χωρών για να βγάλει όσα θεωρούνται αλυτρωτικά.

Ως εκ τούτου οι αναγνωρισμένοι Μακεδόνες της Βορείου Μακεδονίας εύλογα θα βγάλουν από τα σχολικά βιβλία μας και τον Κύριλλο και τον Μεθόδιο και άλλους Μακεδόνες που κάνουμε το λάθος να τους διδάσκουμε στα παιδιά μας, την ώρα που θα δίνουμε μάχες, βεβαίως, οπισθοφυλακής για τον μακεδονικό χαλβά.

Βεβαίως, γνωρίζετε ότι αυτό που φέρνεται βρίσκεται στον αντίποδα των αισθημάτων του ελληνικού λαού. Είναι μία συμφωνία που δεν πρόκειται ποτέ να γίνει αποδεκτή από τον ελληνικό λαό και το έχει δείξει με τη μεγάλη συμμετοχή του στα παλλαϊκά συλλαλητήρια.

Βγαίνει, όμως, τώρα ο Πρωθυπουργός με ύφος χιλίων καρδιναλίων και λέει: «Δεν με νοιάζουν τα συλλαλητήρια», τα οποία αποκαλεί απαξιωτικά «όχλους». Οι άνθρωποι που είχαν αναγάγει το πεζοδρόμιο σε ύψιστη πολιτική αξία δείχνουν σήμερα πόσο πραγματικά σέβονται τον λαό. Φτάνουν, όμως, στο σημείο να αποφεύγουν να φέρουν τη συμφωνία στη Βουλή, για να αποδειχθεί ότι η Κυβέρνησή σας στηρίζεται σε πηλίνα πόδια με έναν εταίρο που έχει σπάσει τα φρένα της λογικής, που το 2014 ζητούσε την ψήφο των πολιτών, για να εμποδίσει τους συριζαίους να διαπραγματευτούν για το μακεδονικό και τώρα πάει να βγάλει την ουρά του απ' έξω με γελοίες δικαιολογίες και έχει το θράσος ακόμη να φοράει πατριωτικές χλαμύδες, την ώρα που παραδίδεται το όνομα της Μακεδονίας! Τόσο πατριώτης, τόσο αξιόπιστος, τόσο φερέγγυος. Ας τον χαίρονται όσοι ακόμη τον ακολουθούν.

Και επειδή δεν μπορείτε να πείσετε κανέναν με τις «επιτυχίες» σας, ψάχνετε σανίδα σωτηρίας σε στρεβλώσεις του παρελθόντος. Χωρίς αιδώ προσπαθείτε να συγκρίνετε την εθνική ήττα που εσείς καταλήξατε με το περήφανο «όχι» του Κώστα Καραμανλή στο Βουκουρέστι.

Και τότε και τώρα υπήρχαν εξωθεν παρεμβάσεις. Το πολιτικό μέγεθος, όμως, των ηγετών είναι διαφορετικό δυστυχώς για τη χώρα, γιατί ό,τι και να πείτε ποτέ δεν αναγνωρίστηκε ούτε μακεδονική εθνότητα, ούτε μακεδονική γλώσσα, ούτε δόθηκε με δικασίες εξπρές ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, η ιστορία θα μας κρίνει όλους για τις επιλογές μας. Εσείς αποφασίσατε να καταγραφείτε με τα μελανότερα χρώματα. Δικαίωμά σας. Δεν είναι, όμως, δικαίωμά σας να σύρετε τον ελληνικό λαό σε μια ταπεινωτική συμφωνία με μακροχρόνιες συνέπειες. Θα σταθούμε απέναντι με όλες μας τις δυνάμεις, γνωρίζοντας ότι αυτή είναι και η θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, καλώντας τους Βουλευτές της Συμπόλιτευσης και ιδιαίτερα τους Βουλευτές της Βορείου Ελλάδας. Μην εξουσιοδοτείτε με την ψήφο σας τον κ. Τσίπρα να υπογράψει την εθνικά επιζήμια συμφωνία με τα Σκόπια. Σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων. Ακούστε τη συνείδησή σας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Φάμελ-

λος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε σήμερα πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, μία ημέρα μετά την αρχική συμφωνία που επετεύχθη με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, μία συμφωνία την οποία επικρότησε το σύνολο της υφής, κυβερνήσεις, θεσμοί, μέσα ενημέρωσης με μία επικεφαλίδα: «Η Μακεδονία αλλάζει όνομα».

Τι αλήθεια θέλει να πετύχει η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα ο κ. Μητσοτάκης; Σίγουρα θέλει να μην αλλάξει το συνταγματικό της όνομα η γείτονα χώρα, σίγουρα θέλει να μην αλλάξει Σύνταγμα, σίγουρα θέλει να μην σβήσουν οι αλυτρωτικές διεκδικήσεις εις βάρος της Ελλάδας και των Ελλήνων.

Σίγουρα θέλει να πλειοψηφήσει η εθνικιστική φωνή του VMRO, του Ιβάνοφ, του Γκρουέφσκι. Σίγουρα θέλει να επικρατήσει η αστάθεια. Σίγουρα θέλει να αφήσει τις ξένες δυνάμεις να κάνουν πολιτική στα βόρεια σύνορά μας και όχι η Ελλάδα.

Τι άλλο, όμως, θέλει να πετύχει; Θέλει να αμφισβητήσει, ταυτόχρονα, την προσπάθεια που κάνουν οι Έλληνες μαζί με την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, των ANEL και των Οικολόγων Πρασίνων αυτά τα τελευταία τρία χρόνια.

Ο κ. Τσιάρας ήταν ξεκάθαρος. Η πρόταση δυσπιστίας, όπως είπε, αφορά όλη την πολιτική μας. Ζήτησε να αναλάβουμε την ευθύνη για όλη την πολιτική. Βλέπεις δεν τους βγήκε η παρένθεση. Δεν σας βγήκαν τα άδεια ταμεία του Φεβρουαρίου του 2015. Δεν σας βγήκαν ο εκβιασμός της τρόικας εσωτερικού και εξωτερικού τότε. Δεν τους βγήκε ο κόφτης. Δεν τους βγήκε το πλεόνασμα. Όπως και δεν θα τους βγουν όλα αυτά τα ψέματα, με τα οποία ταίζουν μέσα από τους καναλάρχεις τους τους Έλληνες, περί περικοπής συντάξεων, περί νέων φόρων και νέας λιτότητας. Διότι όλα είναι ψέματα και τίποτα δεν αποδείχθηκε. Και επιχειρούν να σταματήσουν την πορεία για ένα καλύτερο αύριο με το κορυφαίο κοινοβουλευτικό εργαλείο.

Ε, λοιπόν, να το ξέρουν καλά όλοι και να το ξέρει η πατρίδα μας. Εμείς αναλαμβάνουμε όλη την ευθύνη. Άλλοι κρύφτηκαν πίσω από την ευθύνη στο τέλος τους 2014. Αναλαμβάνουμε όλη την ευθύνη, όπως κάνει πάντα η Αριστερά, όπως προστάζει ο Καζαντζάκης. Αγαπάμε την ευθύνη, γιατί αγαπάμε την πατρίδα μας, αγαπάμε τα παιδιά μας, αγαπάμε το μέλλον του τόπου μας. Τιμήσαμε και τιμούμε τις δεσμεύσεις μας.

Τι έχει γίνει, άραγε, αυτά τα χρόνια; Η Ελλάδα αποκατέστησε την αξιοπιστία της έναντι των Ευρωπαίων και όλων των θεσμών. Έτσι, τον ερχόμενο Αύγουστο τελειώνει οριστικά το μνημόνιο. Το ακούσατε, κύριε Χατζηδάκη; Τελειώνει οριστικά το μνημόνιο που εσείς υποχρεώσατε τη χώρα μας να μπει, χρεοκοπώντας την πατρίδα μας, χρεοκοπώντας την παραγωγή. Τελειώνει το μνημόνιο που περιορίζει την εθνική και λαϊκή κυριαρχία στην Ελλάδα. Κι αυτό το πέτυχε αυτή η Κυβέρνηση. Κι αυτό σας στενοχωρεί. Γι' αυτό κάνετε πρόταση δυσπιστίας.

Προχωρήσαμε σε δύσκολες μεταρρυθμίσεις, δίκαιες όμως. Με έργα έχουμε αποδείξει ότι η Ελλάδα μπορεί να πάει μπροστά. Η Ελλάδα έχει πλέον αναπτυξιακό σχέδιο. Δεν είχε μέχρι τώρα. Έχει διαφορετική πολιτική από την, τάχατες, ανάπτυξη, την ψεύτικη, τη φούσκα, που είχαν όλες οι πολιτικές της Μεταπολίτευσης. Με την καλύτερη επίδοση εδώ και χρόνια στη βιομηχανία, στην παραγωγή, στις εξαγωγές, στον τουρισμό, αποδεκτή κι από τους σκληρότερους επικριτές μας. Μία ανάπτυξη μαζί με τους παραγωγούς, μαζί με τους εργαζόμενους, με πραγματικό προϊόν και πραγματική εργασία. Με ρεκόρ στην απασχόληση το τελευταίο τρίμηνο. Ανάπτυξη που δεν είναι ανάπτυξη με αέρα. Είναι πρώτη στο ΕΣΠΑ, πρώτη στο Πακέτο Γιουνκέρ, όπως ο Πρόεδρος της Κομισιόν το είπε από εδώ, μέσα στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Διαψεύστε τον, αν μπορείτε! Βγείτε και διαψεύστε τον κ. Γιουνκέρ.

Μέσα σε τρία χρόνια κάναμε πράγματα που δεν έχουν γίνει σαράντα χρόνια. Τολμήσαμε να κάνουμε πράγματα. Αποκαταστήσαμε τον ρόλο της Ελλάδας στην Ευρώπη και στη Μεσόγειο και στην προοδευτική συζήτηση για μία άλλη Ευρώπη. Με αναπτυξιακά συνέδρια σε όλη τη χώρα, υλοποιώντας κι όχι εξαγγέλλοντας ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης. Με πραγματικό, δημοκρατικό

προγραμματισμό, που κάποτε κάποιον τον εξήγγειλαν, αλλά έπαιξαν μόνο στο Χρηματιστήριο τα λεφτά των Ελλήνων.

Θέσαμε το περιβάλλον στο επίκεντρο. Συζητάμε πια για τη βιώσιμη ανάπτυξη στην Ελλάδα, κάνοντας τομές που ήταν συνταγματικές επιταγές, αλλά έμεναν στα συρτάρια των Βουλευτών και των Υπουργών, με επιλογή τους, για σαράντα χρόνια. Έχουμε πλέον στρατηγική για την κυκλική οικονομία. Έχουμε ένα παραγωγικό μοντέλο το οποίο συζητάμε και υλοποιούμε, πραγματικά αισιόδοξο και βιώσιμο.

Με πραγματική ανακύκλωση, με νέο νόμο για την ανακύκλωση, διπλάσιασμός των πόρων, με έργα στους δήμους, στους πολίτες, με διαλογή στην πηγή, με πράσινα σημεία, κλείνοντας το 90% των χωματερών που έβαζαν μόνο πρόστιμα στη χώρα μας. Αυτοί είναι οι «μενουμευρώπηδες». Είχαν τριακόσιες χωματερές στην Ελλάδα το 2014. Αυτή είναι η πολιτική της Ευρώπης; Αυτό θέλατε τόσα χρόνια; Και ταυτόχρονα, ολοκληρώσαμε τις υποχρεώσεις στη χώρα για τη φύση και τη βιοποικιλότητα.

Οριοθετήσαμε τις περιοχές μας, καλύπτοντας και εθνικά συμφέροντα που είχατε αφήσει ακάλυπτα και σε περιοχές εθνικής σημασίας και ταυτόχρονα, δημιουργήσαμε φορείς στην Ελλάδα για να έχει το περιβάλλον εργασία, σύνδεση με το τοπικό προϊόν και αξιολόγηση.

Αποκτήσαμε σύγχρονο σχεδιασμό για τα νερά, με καθυστέρηση έξι χρόνων και λίγο πριν την καταδίκη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Υλοποιούμε τους δασικούς χάρτες που είχατε για σαράντα χρόνια στα συρτάρια. Κυρώσαμε σε έναν χρόνο το 32%, με υποστήριξη των αγροτών, με πρόβλεψη για την οικιστική πυκνωση.

Αποδίδουμε σε όλες τις πόλεις ελεύθερους χώρους στους πολίτες, όπως κάναμε στο πάρκο Τρίτη, στο πρώην Στρατόπεδο «Παύλου Μελά», στο πρώην Στρατόπεδο «Κόδρα», όπως κάναμε τώρα στου Γουδή. Υλοποιούμε 2,2 δισεκατομμύρια σε έργα για υγρά και στερεά απόβλητα και αναπτύσσουμε μία νέα καινοτόμο περιβαλλοντική διπλωματία, πιάνοντας για πρώτη φορά τους στόχους της Ελλάδας και για το Πρωτόκολλο και για τη Συμφωνία των Παρισίων, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα κι αυτό που έλειπε τόσα χρόνια, ένα ειδικό ταμείο για τις περιοχές που τόσα χρόνια παρήγαγαν ενέργεια για όλη την Ελλάδα. Γιατί είχατε ξεχάσει και την Πτολεμαίδα και τη Μεγαλόπολη και το Αμύνταιο.

Πέρα, όμως, από την αλλαγή στο αναπτυξιακό μοντέλο -αυτοί που θέλουν να σταματήσουν με την πρόταση δυσπιστίας και αυτοί που μπορεί να υποστηρίξουν, όσοι την ψηφίσουν, γιατί δεν είναι μόνο άμοιροι ευθυνών και αυτοί που θα υποστηρίξουν την πρόταση δυσπιστίας- αυτή η Κυβέρνηση βάζει ένα τέλος στη διαφθορά. Η καταπολέμηση της διαφθοράς και η αποκατάσταση του κράτους δικαίου δεν αφορά μόνο την πολιτική σκηνή, αφορά και την παραγωγή. Γιατί δεν είχαμε πρόσβαση όλοι στα εργαλεία της ανάπτυξης και της παραγωγής, ούτε όλοι οι επιχειρηματίες.

Αποκαλύφθηκε η διαπλοκή και η σύνδεση των κομμάτων εξουσίας τα τελευταία σαράντα χρόνια, του παλιού δικομματισμού με τα κανάλια, τα μέσα ενημέρωσης και τη δικαστική εξουσία. Αποκαλύφθηκε σε ποιους δίνανε δάνεια με «αέρα» και σας στεναχωρεί. Θέλετε να το σταματήσετε! Ήταν τα κόμματα και τα μέσα ενημέρωσης. Χρωστάνε ακόμα 400 εκατομμύρια τα κόμματα του δικομματισμού και δεν απαντούν το πόσα θα πληρώσουν. Η πρόταση δυσπιστίας τους έλειπε!

Τι αποκαλύφθηκε ταυτόχρονα, όμως; Αποκαλύφθηκαν τα δάνεια του «ΚΗΡΥΚΑ ΧΑΝΙΩΝ», του «καλύτερου βιογραφικού της Ελλάδας» και του μεγαλύτερου μπαταχτσή πιθανά, η σχέση της κ. Μαρέβα με offshore, εκεί που το πόθεν έσχες χάνει τη σχέση του με τη λογική. Αλλά και η διαπλοκή στο χώρο της υγείας που κόστισε στη «NOVARTIS» 23 δισεκατομμύρια και το ΚΕΕΛΠΝΟ. Αυτά θέλουμε να σταματήσουν με την πρόταση δυσπιστίας.

Τι είπε, όμως, ο άλλος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην Επιτροπή για τη διαλεύκανση των σκανδάλων στην Υγεία; Ο κ. Γεωργαντάς ζήτησε να μη συνεχιστεί η διερεύνηση για τα σκάνδαλα του ΚΕΕΛΠΝΟ από την εξεταστική επιτροπή. Έτσι δεν είναι, κύριε Υπουργέ; Πόσο πιο ξεκάθαρα να το πει ο άνθρωπος; Ξέρετε πόσος κόσμος σιτίζεται από το ΚΕΕΛΠΝΟ; Πώς περιμένουν, όμως, να πιστέψει ο λαός αυτά που λένε όταν μέσα στην

Βουλή παραδέχονται ότι είναι με τη διαπλοκή και τη διαφθορά;

Συνειδητά η Νέα Δημοκρατία λέει ψέματα και στα εθνικά θέματα, όπως είπαν και οι δύο εισηγητές της. Δεν σέβεται τον λαό. Τον θέλει ανενήμερωτο, τον θέλει ανιστόρητο, για να τον εκμεταλλεύεται, για να καλύπτει τα εγκλήματα κατά του λαού κατά της εργασίας, κατά της πατρίδας μας, τα οποία κάνει εδώ και χρόνια με τους συνεταίρους της ντόπιους και ξένους.

Και όταν ο λαός σηκώνει κεφάλι, έχει και άλλα εργαλεία για να περιορίσει την πρόσβαση στη γνώση και τη διεκδίκηση. Παλιότερα είχε τη βία και τη νοθεία. Τώρα έχει τη διαπλοκή, τα κανάλια, την τρομοκρατία, τους εκβιασμούς. Σήμερα βγάζει ένα άλλο όπλο από τη φαρέτρα της, γνωστό στην Ακροδεξιά, τον σκοταδισμό και τον λαϊκισμό και πάει την Ελλάδα πίσω. Γιατί είναι και ιδεολογική σας επιλογή να πάει η Ελλάδα πίσω, ενώ πάει μπροστά.

Σε όλα αυτά τα παραπάνω, η Κυβέρνηση ήρθε να προσθέσει τη βάση για τη λύση ενός προβλήματος που καθυστερεί τη βόρεια Ελλάδα και όλη τη χώρα μας τουλάχιστον 25 χρόνια, για να μην πω εβδομήντα.

Ας το ξεκαθαρίσουμε εξ αρχής. Ποιος Έλληνας ήθελε να έχουμε αυτή τη συζήτηση για το όνομα τη Μακεδονίας; Ποιος Έλληνας ήθελε να αμφισβητείται η ελληνικότητα του όρου Μακεδονία; Ποιος ήθελε να έχει ένα θέμα ανοιχτό και επικίνδυνο στα βόρεια σύνορα; Κανείς και πολύ περισσότερο εμείς που δεν το δημιουργήσαμε. Γιατί το δημιουργήσατε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, και σε ένα βαθμό συμμετείχαν και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ σε αυτό.

Αυτό είναι το πραγματικό πρόβλημα. Η χώρα μας δεν καλείται να σχεδιάσει σε λευκό χαρτί. Καλούμαστε να λύσουμε ένα πρόβλημα, που η δική σας πολιτική δημιούργησε. Γιατί εσείς αποτύχατε το 1992, τότε που προδώσατε το ίδιο το κόμμα σας και έριξε ο κ. Σαμαράς τη δική σας Κυβέρνηση, όταν ακόμα δεν υπήρχαν εθνικές λειτουργίες στα βόρεια σύνορα, δεν υπήρχε σύνταγμα, δεν υπήρχε αλυτρωτισμός, δεν υπήρχαν αγάλματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, δεν υπήρχε ο κ. Γκρουέφσκι, εντάσεις και ήττες. Μέχρι και Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχουμε χάσει για την FYROM και δεν το λέτε.

Αποτύχατε στα εύκολα, αλλά σημαντικά για τα εθνικά μας ζητήματα. Εμείς κληθήκαμε να πετύχουμε στα δύσκολα. Και αυτό καταφέρνουμε, γιατί το έχει ανάγκη η πατρίδα μας. Γιατί εάν δεν το λύσουμε, κάποιος πρέπει να απολογηθεί τι θα γίνει στα παιδιά μας εάν μείνει ένα απόστημα στα βόρεια σύνορα, στο οποίο παίζουν μπάλα άλλες δυνάμεις εις βάρος των συμφερόντων της Ελλάδας.

Το θέμα, λοιπόν, δεν είναι εάν θα το λύσει η Κυβέρνηση μας. Το θέμα είναι εάν θα το λύσει η Ελλάδα, κύριοι. Εφόσον ασχολείστε με τον μικροκομματισμό, φαίνεται ότι και με τα εθνικά ζητήματα κάνετε μικροπολιτική. Γιατί στην πολιτική αποδεικνύεστε μικροί.

Αυτά πρέπει να τα ξέρει η βόρεια Ελλάδα, να ξέρει την αλήθεια, ότι η Νέα Δημοκρατία θέλει να ρίξει την Κυβέρνηση -δεν θα το καταφέρει- γιατί θέλει να αφήσει ένα ανοιχτό πρόβλημα στα σύνορα. Βέβαια πρέπει να ξέρει και κάτι ακόμα η βόρεια Ελλάδα. Όλοι οι Βουλευτές αλλά και οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες που πηγαίνουν στα συλλαλητήρια λένε ψέματα στον λαό της Μακεδονίας. Γιατί είναι ίδιοι που ήταν μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κώστα Καραμανλή που κατέθεσε την πρόταση για σύνθετη ονομασία erga omnes στο Βουκουρέστι. Τώρα λένε ψέματα στον ελληνικό λαό. Λένε ψέματα στους Μακεδόνες. Όλοι αυτοί ήταν στην κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου -που υπογράψαν την πρόταση δυσπιστίας- που έστειλε τον κ. Βενιζέλο στον ΟΗΕ να πει για το erga omnes, σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό μέσα στο Βήμα του ΟΗΕ. Και τώρα λένε ψέματα.

Το ιστορικό του Μακεδονικού είναι καταγεγραμμένο. Το πρόβλημα είναι γραμμένο. Από το 1959 με τις θέσεις για τη μακεδονική γλώσσα του Αβέρωφ ή με το νομοθετικό διάταγμα που αναγνωρίζει Δημοκρατία της Μακεδονίας το 1959 ή το 1977 με τις αποφάσεις του ΟΗΕ.

Τι έχετε κάνει, όμως, μετά την προδοσία Σαμαρά έναντι της Νέας Δημοκρατίας; Το 1993 η Κίνα και η Ιαπωνία, το 1996 η Σερ-

βία, το 1998 το 50% των χωρών του ΟΗΕ αναγνώρισαν με το όνομα Μακεδονία τη γειτονική χώρα. Το 2004 οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, το 2007 ο Καναδάς οπότε και είχε φτάσει ήδη το 61% των μελών του ΟΗΕ, το 2011 εκατόν είκοσι εννιά χώρες και σήμερα εκατόν σαράντα εννιά χώρες αναγνωρίζουν ως Μακεδονία τους γείτονες, εμείς βέβαια, όχι. Εκατόν σαράντα εννιά χώρες είναι το αποτέλεσμα της δικής σας πολιτικής, της δικής σας διαπραγματεύσεως.

Η ουσία του προβλήματος είναι ότι εμείς καλούμαστε να λύσουμε αυτό το πρόβλημα σήμερα. Είμαστε υπεύθυνοι όλοι να λύσουμε το ότι το 75% του πλανήτη τους αναγνωρίζει ως Μακεδονία και το άλλο 25% ως Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αυτή είναι η αλήθεια για το σύνθετο όνομα. Και οι Μακεδόνες αυτό θέλουν, να πάρουμε πίσω το όνομα, να πάρουμε πίσω την αμφισβήτηση της ελληνικότητας του όρου Μακεδονία, που δημιουργήσατε εσείς και μην το παίζετε στρουθοκάμηλοι γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα στο διεθνές σκηνικό.

Τώρα ευτυχώς, για να είμαστε ειλικρινείς, έχουμε μαζί μας τη διεθνή κοινότητα, που υποστηρίζει ότι και οι εκατόν σαράντα εννιά χώρες θα δεχθούν να αλλάξουν το όνομα με το οποίο τους έχουν αναγνωρίσει. Γιατί κερδίζουμε πίσω κάτι που δεν είχε η Ελλάδα και το κερδίζει αυτή η Κυβέρνηση και είναι ντροπή η δική σας μίζερια, να θέλει να κάνει πίσω η Ελλάδα, να κάνει πίσω στην ιστορία. Δεν μπορούμε να μεινουμε πίσω, όμως, στα προβλήματα. Γιατί αποκρύπτετε ότι αυτά που κερδίζουμε σήμερα τα κερδίζουμε γιατί η Ελλάδα είναι πιο ισχυρή στη διεθνή διαπραγμάτευση και το κέρδισε αυτή η Κυβέρνηση.

Ποιος εποφθαλμία σήμερα τη νέα πιο ισχυρή θέση της Ελλάδας; Η Νέα Δημοκρατία. Γιατί; Γιατί τα πολιτικά της στελέχη, οι σύγχρονοι μακεδονομάχοι, συντηρούσαν πολιτικά γραφεία κάνοντας ρουσφέτια στα γραφεία του ΟΑΣΘ. Αυτοί είναι οι σύγχρονοι μακεδονομάχοι που θέλουν την τιμιότητα και τη δικαιοσύνη στη Μακεδονία και θέλουν τα εθνικά της συμφέροντα.

Αδυνατούν ταυτόχρονα οι ίδιοι ριψάσπιδες στη θέση της Ελλάδας ζητώντας ο κ. Γεωργαντάς να αποφασίσει σήμερα η Βουλή τι θα κάνει στη διαπραγμάτευση όταν αυτή η Κυβέρνηση κέρδισε πρώτα να γίνει αναθεώρηση του Συντάγματος, πρώτα να γίνει δημοψήφισμα στη γείτονα χώρα και μετά να τοποθετηθεί η ελληνική Βουλή. Κι αυτό το κερδίσαμε εμείς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**)

Η κατάληξη αυτής της συζήτησης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπορεί να δώσει μία πηγή δημιουργίας και ηρεμίας και στη βόρεια Ελλάδα. Σ' αυτήν τη συμφωνία δεν ψάχνουμε για κερδισμένους και χαμένους, και οι δύο λαοί θα είναι κερδισμένοι. Αυτή είναι η ουσία της διεθνούς διπλωματίας και τα υπόλοιπα είναι κανόνια, όπλα, αίμα και πόλεμος. Τα μεγάλα ζητήματα πρέπει να τα λύσει η κοινωνία αυτή που μπορεί. Η δυνατή κοινωνία μπορεί να λύσει προβλήματα. Η αδύνατη, η δική σας πολιτική δεν μπορεί να λύσει προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Θα ήταν εγκληματικό λάθος να μείνει άλυτο ένα ζήτημα -και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε- για να έχετε μικροκομματικά οφέλη.

Γιατί η συνταγματική αναθεώρηση, που κερδίσαμε εμείς, είναι περισσότερο από την εθνική γραμμή που είχατε μέχρι τώρα, είναι πάνω από το erga omnes με τη σύνθετη γεωγραφική ονομασία. Γιατί το κρύβετε αυτό; Και να προσθέσουμε κι άλλα όπως την αλλαγή του ονόματος της Εκκλησίας, τη σύνδεσή της με το Πατριαρχείο, την αλλαγή δρόμων, αεροδρομίων, την αντικατάσταση αγαλμάτων. Όλα αυτά δηλαδή, οι πολιτικοί που δεν κατάφεραν να λύσουν το θέμα της ονομασίας, ζητούν τώρα να μην τα κερδίσει η Ελλάδα. Αν δεν διεκδικήσουμε τη λύση θα αφήσουμε ένα πρόβλημα στα βόρεια σύνορα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πολύ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλ-

λοντος και Ενέργειας): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η επιστημονική, παραγωγική και εμπορική κοινότητα της Θεσσαλονίκης θέλει να ανοίξει τα σύνορα, να δουλέψει, να ζήσει μαζί με τη γειτονική χώρα. Όταν έρθει στη Βουλή προς ψήφιση το θέμα πρέπει να απαντήσουν: Τώρα που κερδίζουμε περισσότερα εσείς που ζητάγατε λιγότερα γιατί δεν το ψηφίζετε;

Μπαίνει ένα ερώτημα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και τελειώνω: Τι είναι τελικά ο κ. Μητσοτάκης; Είναι ο εφιάλτης για τα συμφέροντα της Ελλάδας ή είναι απλώς λαγός του κ. Σαμαρά; Δεν έχει σημασία γιατί αυτή η ακροδεξιά ομάδα, που κυριαρχεί πλέον στη Νέα Δημοκρατία, ξέρει ότι επειδή δεν της βγαίνει το σενάριο θα πρέπει να δημιουργήσουν συνθήκες πολιτικής ανωμαλίας και έναν νέο διχασμό. Αυτό θα προσπαθήσουν να κάνουν. Είναι αδίστακτοι και για αυτό είναι επικίνδυνοι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Πόση ώρα θα μιλάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Σας παρακαλώ πολύ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Η πρόταση δυσπιστίας στοχεύει στο να προλάβει τη διάσπαση της Νέας Δημοκρατίας γιατί τρώγονται σήμερα οι φιλοξενοούμενοι με τους ιδιοκτήτες και πιπινοκοκύρηδες. Αλλά είναι πλέον αργά. Προσέξτε στα μονοπάτια της νύχτας εκεί που περπατάτε γιατί κινδυνεύετε να συναντηθείτε με τη Χρυσή Αυγή.

Εμείς έχουμε διαλέξει την ημέρα την πρόοδο την εργασία, την προκοπή, τη δουλειά, τη δικαιοσύνη. Όλα αυτά είναι η δική μας πολιτική. Πού να ξέρετε άραγε εσείς από αυτά; Έχετε δουλέψει ποτέ;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υπουργέ, όπως έχει πει και ο προηγούμενος, ο κ. Λαμπρούλης που προήδρευε, έχουμε παρακαλέσει να τηρείτε τον χρόνο γιατί έτσι κι αλλιώς, αν δεν κάνω λάθος, από την Κυβέρνηση, αποφασίστηκε από τη Διάσκεψη των Προέδρων ότι πρέπει να λήξει τα μεσάνυχτα του Σαββάτου. Αν εσείς, της Κυβερνήσεως τα στελέχη, δεν προσπαθείτε να τηρήσετε τουλάχιστον τους χρόνους πώς θα μπορούσαμε και εμείς σαν Προεδρείο να το επιβάλλουμε στην πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι θέλουν να μιλήσουν μέχρι τις 12 το βράδυ;

Βοηθήστε, σας παρακαλώ, στους χρόνους.

Και κάτι άλλο, που είπαμε και θα το επαναλάβω από το Προεδρείο: Όποιος από τη λίστα δεν είναι εδώ, να αντικατασταθεί, διαφορετικά θα αναγνωστεί και θα διαγραφεί και δεν θα μπορεί να μιλήσει αύριο ή μεθαύριο. Οπότε εντός ολίγου θα διανεμηθεί και η λίστα, γιατί υπάρχουν πάρα πολλές αλλαγές μετά από αυτή την ανακοίνωση. Να είστε σε θέση, σας παρακαλώ, να βρίσκεστε εδώ όλοι οι συνάδελφοι μέχρι τη 1.30', που θα διαρκέσει η αποψινή Ολομέλεια για να μπορέσετε μιλήσετε όσο το δυνατόν περισσότεροι. Ο αριθμός αυτών που θα μιλήσουν εξαρτάται από εσάς...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ο κ. Κατσίκης έχει σειρά τώρα. Τον διαγράφετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τι θέλετε, κύριε Κεγκερογλου;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ο κ. Κατσίκης έχει σειρά τώρα. Θα διαγραφεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Να σας πω κάτι; Ο κ. Κατσίκης, αν αντικατασταθεί από κάποιον άλλον, έχει κενά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τώρα έχει σειρά ο κ. Κατσίκης. Θα διαγραφεί ναι ή όχι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μην ανησυχείτε, θα διανεμηθεί η λίστα.

Κύριε Κεγκερογλου, ο κ. Κατσίκης έχει ενημερώσει ήδη ότι θα μιλήσει αύριο ή μεθαύριο. Άρα δεν διαγράφεται...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τους άλλους θα τους διαγράψετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ποια αντικατάσταση;

Κύριε Κεγκερογλου, μη φωνάζετε. Αύριο υπάρχουν κύκλοι κατά τους οποίους υπάρχουν κενές θέσεις για τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Σε αυτές τις θέσεις θα μπει ο κ. Κατσίκης ή ο καθένας από τα κόμματα που έχουν θέση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ρουσφέτια κάνετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Όποιος δεν είναι εδώ από τη λίστα που θα σας διανεμηθεί. Είμαι ξεκάθαρος σε αυτά που σας λέω.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μπουγάδα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν υπάρχει καμμία μπουγάδα.

Κύριε Κουκούτση, ελάτε να μιλήσετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα σας το αποδείξω σε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κεγκέρογλου, μη φωνάζετε, δεν θα σας φοβηθούμε. Σας παρακαλώ πολύ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κάντε σωστά τη δουλειά σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν φοβόμαστε τις φωνές σας!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μπουγάδες μην κάνετε, σας παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν κάνω καμμία μπουγάδα!

Κύριε Κουκούτση, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η πρωτοβουλία για την άμεση επίλυση του σκοπιανού προβλήματος σίγουρα είναι ξεκάθαρο ότι ανήκει στον εξωτερικό παράγοντα. Το ζήτημα αυτό δεν είναι δικό μας πρόβλημα, αλλά είναι πρόβλημα των αλβανοσλάβων γειτόνων μας και ουσιαστικά η πατρίδα μας σύρεται στην τράπεζα της διαπραγματεύσεως, έχοντας απέναντί της έναν λαό χωρίς πολιτιστική κληρονομία, έναν λαό καταπατητή και σφετεριστή της ιστορικής αλήθειας.

Οποιαδήποτε σύνθετη ονομασία που θα εμπεριέχει τον όρο «Μακεδονία» νομοτελειακά θα καταπέσει στο εγγύς μέλλον. Κάποτε ο αμερικανικός παράγοντας δια στόματος του Υπουργού Εξωτερικών Στετίνιους το 1944 είχε τονίσει ότι η χρήση του ονόματος «Μακεδονία» στο νότιο τμήμα της Γιουγκοσλαβίας συνιστά πρόκληση επιθετικών ενεργειών εναντίον της Ελλάδας. Αλλά, τότε, βλέπετε, ήμασταν στην αρχή του ψυχρού πολέμου. Το να παραδώσουμε το όνομα της Μακεδονίας στους Σκοπιανούς δεν είναι υπόθεση της σημερινής Κυβέρνησης, δεν είναι υπόθεση της σημερινής Βουλής, δεν είναι ούτε καν υπόθεση του σημερινού ελληνικού λαού.

Είναι ρεαλιστικό να ειπωθεί σε αυτή εδώ την Αίθουσα ότι υπάρχουν πιέσεις, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα γεωπολιτικά συμφέροντα, ότι υπάρχει παρέμβαση εκ μέρους του ΝΑΤΟ, των συμμάχων μας, αλλά αυτό δικαιολογεί την ενδοτικότητα μας σε μια ιστορική συγκυρία, κατά την οποία ναι, μεν η χώρα μας είναι αδύναμη οικονομικά, αλλά έχοντας ως δεδομένο την αμερικανοτουρκική ρήξη, δεν έχουμε και κάποια μικρά πλεονεκτήματα;

Ακόμα και αν αποδεχθούμε ότι η Κυβέρνηση δέχεται αφόρητες πιέσεις και εκβιασμούς, υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι εάν ζητούσε μια εθνική πανστρατιά, δεν θα είχε τη στήριξη από την τεράστια πλειοψηφία του ελληνικού λαού;

Το συμπέρασμα είναι, λοιπόν, ότι δεν υπάρχει η βούληση, η θέληση και η αποφασιστικότητα να πράξετε κάτι τέτοιο. Αυτό, βέβαια, δικαιολογείται από το ιδεολογικό σας υπόβαθρο και από το μαρξιστικό σας DNA.

Είμαι σίγουρος ότι ουσιαστικά δεν έχετε καμμία τύψη για αυτό που πράττετε σήμερα. Θα μου πείτε τώρα, τι σχέση έχουν αυτά, γιατί να ξύνουμε παλιές πληγές; Πρέπει, όμως να το κάνουμε για χάρη της ιστορικής αλήθειας.

Τον Οκτώβριο του 1918 και με τη συμμετοχή Ελλήνων κομμουνιστών ιδρύθηκε στη Μόσχα αυτό που το 1920 ονομάστηκε «Βαλκανική Κομμουνιστική Ομοσπονδία» και η οποία έθεσε θέμα αυτονομίας της Μακεδονίας, αναφερόμενη στις τρεις Μακεδονίες: του Βαρδάρη, του Πιρίν και του Αιγαίου.

Το 1924, στο τρίτο συνέδριό του, το ΚΚΕ επικυρώνει την απόφαση του 7^{ου} συνεδρίου της Βαλκανικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας για το δικαίωμα των προλετάρων της Μακεδονίας και της Θράκης να αποκτήσουν πλήρη κοινωνική και εθνική ανεξαρτησία. Μετά δε τη Μικρασιατική Καταστροφή, όταν η Κυβέρνηση Μιχαλακοπούλου θέλει να εγκαταστήσει στη Μακεδονία χιλιάδες ξεριζωμένους Έλληνες της Μικράς Ασίας και του Πόντου, οι κομμουνιστές καταγγέλλουν την Κυβέρνηση ότι με τον βίαιο εποικισμό της Μακεδονίας εξοντώνεται ο μακεδονικός λαός.

Το 1932 ο τότε γενικός γραμματέας Νίκος Ζαχαριάδης αναφέρει «Η Ελλάδα είναι κράτος ιμπεριαλιστικό, που κατέκτησε διά της βίας ολόκληρες περιφέρειες κατοικημένες από άλλες εθνότητες που τις καταπιέζει και τις υποβάλλει σε μια αποικιακή εκμετάλλευση».

Το Δεκέμβριο του '35, στο έκτο συνέδριο, μιλάνε για παραχώρηση ίσων δικαιωμάτων στις μειονότητες και το 1943 το ΚΚΕ, σε συνεργασία με τον ΕΛΑΣ και τον Τίτο, ιδρύουν στην Καστοριά και τη Φλώρινα το «Σλαβομακεδονικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο», έχοντας σκοπό το χτίσιμο εθνικής σλαβομακεδονικής συνείδησης στους πληθυσμούς της ελληνικής Μακεδονίας, δίνοντας χώρο έτσι στον Τίτο και στους Βούλγαρους.

Ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ Ιωαννίδης, τον Ιούλιο του '43 υπογράφει στο Πετρίτσι της Βουλγαρίας με τον αντιπρόσωπο του κομμουνιστικού κόμματος της Βουλγαρίας Δασκάλωφ συμφωνία για κοινή προσπάθεια των δύο πλευρών να αποσπαστεί η Μακεδονία από την Ελλάδα.

Την ίδια εποχή μπαίνει στη Μακεδονία η «Οχράνα», μια βουλγαρική αυτονομιστική οργάνωση με αρχηγό τον κομιτατζή Άντον Κάλτσεφ, που προσπαθεί να προσαρτηθεί τη Μακεδονία στη Βουλγαρία. Φυσικά, εχθρός των Ενωμένων ΣΝΟΦιτών και των Βούλγαρων κομιτατζήδων είναι ο ελληνικός πληθυσμός της Μακεδονίας που τον κατέσφαξαν. Περισσότεροι από τρεις χιλιάδες Έλληνες Μακεδόνες πλήρωσαν με τη ζωή τους το όραμα του ΚΚΕ για ενιαία κομμουνιστική Μακεδονία.

Τελειώνει ο πόλεμος, φεύγουν οι Γερμανοί, αλλά το ΚΚΕ θα συνεχίσει το ίδιο τροπάριο. Τον Μάρτιο του '47 γράφτηκε στην «ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» ότι ο Παύλος Μελάς –άκουσον, άκουσον– ήταν Έλληνας κομιτατζής που έσφιγγε τη θηλιά στον λαό του μακεδονικού λαού.

Τον Οκτώβριο δε του '48, ο Παντελής Βαϊνός, αντισυνταγματάρχης του Δημοκρατικού Στρατού αναφέρει ότι οι Σλαβομακεδόνες θα βρουν την ισοψμία, ισονομία και ισοπολιτεία μέσα στην καινούργια λαϊκοδημοκρατική Ελλάδα.

Στις 27 Μαρτίου του '49, μια ανάσα πριν από την τελική τους ήττα, προσηλωμένοι στον αφελητισμό της Μακεδονίας, ιδρύουν την ΚΟΕΜ, Κομμουνιστική Οργάνωση της Μακεδονίας του Αιγαίου.

Το αν άλλαξε στάση η κομμουνιστική αριστερά και αριστερά γενικότερα στα επόμενα χρόνια, θα φανεί ξεκάθαρα τον Ιούλιο του '63 στη Μόσχα, όταν στον τότε Βουλευτή της ΕΔΑ Μανώλη Γλέζο απονέμεται το Βραβείο Ειρήνης «Λένιν».

Ένας Καναδός δημοσιογράφος ρωτάει τον Μανώλη Γλέζο την άποψή του για το μακεδονικό και αυτός απαντά πως «τριμερείς βαλκανικές διαπραγματεύσεις θα επέτρεπαν εις δεδομένην στιγμήν την ίδρυση μιας αυτόνομου Μακεδονίας». Βέβαια ο Γλέζος και η ΕΔΑ, μετά τον σάλο που προκλήθηκε, προσπάθησαν να τα μαζέψουν, απειλώντας με μηνύσεις, τις οποίες ουδέποτε έκαναν.

Αυτή η ιστορική αναφορά καταδεικνύει ότι η στάση της Αριστεράς δεν ήταν ποτέ αντεθνική, όπως συχνά την χαρακτηρίζουν. Γιατί αντεθνικός είναι κάποιος που θέλει να πολεμήσει το έθνος. Αυτοί δεν είχαν και δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον για το ελληνικό έθνος. Αυτοί δεν είχαν τίποτα. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι το παγκόσμιο προλεταριακό έθνος. Αυτό τους ενδιαφέρει και αυτό τους ενδιέφερε. Είναι πολίτες μιας προλεταριακής ουτοπίας. Η Αριστερά δεν ενδιαφέρεται για τις ιστορικές εξελίξεις, είναι μπολιασμένη εδώ και εκατό χρόνια με το δηλητήριο της εθνοκτονίας, της ισοπέδωσης και της παραχάραξης.

Και μη μου πείτε ότι όλα αυτά αφορούν το ΚΚΕ. Αδέλφια είσατε. Απλώς, εσείς από το 1968 και μετά ενδυθήκατε το μανδύα των ευρωπαϊστών και του σοσιαλισμού με ανθρώπινο πρόσωπο.

Αυτές σας οι ιδεοληψίες σας κάνουν σήμερα να αναγνωρίζετε το δικαίωμα σε κάθε σωματείο της πλάκας, σε κάθε σύλλογο κάποιας βουνοκορφής, σε κάθε συνδικάτο, σε κάθε συλλογικότητα και σε κάθε Ρουβίκωνα να εκφράζει άποψη για τα πάντα και να ασκεί, λέει, ακτιβισμό, όπως τον λέτε εσείς, στα όρια όμως κάποιες φορές της εγκληματικής πράξης, ενώ να υβρίζετε παράλληλα σκαϊότατα τον λαό μας, όταν αυτός πράττει αυτό που επιβάλλει η ψυχή του και μιλώ φυσικά για τα συλλαλητήρια, με χαρακτηρισμούς αισχρούς.

Θα ήθελα, όμως, απευθυνόμενος στη Νέα Δημοκρατία, να της ζητήσω να δεσμευτεί δημόσια ως κόμμα εξουσίας, όπως είναι, ότι αυτή τη συμφωνία θα την αναίρεσει στο μέλλον. Να δεσμευτεί ξεκάθαρα, σταράτα, άμεσα, τώρα σ' αυτή εδώ την Αίθουσα. Γιατί βλέπω στο βλέμμα σας μια αίσθηση ανακούφισης, ότι τη βρώμικη δουλειά θα την κάνουν πάλι οι άλλοι.

Κυρίες και κύριοι, η Μακεδονία και τα εθνικά μας θέματα δεν επιδέχονται πολιτικά παιχνίδια και είναι κτήμα όλων των Ελλήνων. Έχω ένα λόγο παραπάνω να έχω μια ευαισθησία, γιατί ως Μεσσηνίος έχω την τιμή να υπερηφανεύομαι ότι ο τόπος μου είναι γεμάτος από τύμβους Μακεδονομάχων.

Δεν χρειάζονται πολλά λόγια, ούτε ηρωικά. Εκείνο που χρειάζεται αυτή τη στιγμή ο λαός μας το έχει δείξει, γιατί σύμφωνα με τις μετρήσεις το 75% των Ελλήνων και παραπάνω δεν αποδέχεται τη συμφωνία. Ας ελπίσουμε να μην αφήσουμε δυσβάσταχτο το βάρος στις πλάτες των επόμενων γενεών.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Σας ευχαριστώ.

Θα πάρει τον λόγο τώρα η κ. Βάκη. Αμέσως μετά θα ακολουθήσουν ο κ. Μποσκώρος και ο κ. Εμμανουηλίδης.

Κυρία Βάκη, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε από τούτο το βήμα να μιλούμε πολλές ώρες και για την Πηνελόπη Δέλτα και για τις διάφορες σημάνσεις της Μακεδονίας και για το τι σημαίνει εθνικότητα και τη διαφορά της από την υπηκοότητα ή την εθνότητα και για τις ιδέες του ευρωπαϊκού και του ελληνικού Διαφωτισμού και για τον Στρατή Μυριβήλη και τη «Ζωή εν Τάφω» και για τις σημάνσεις του έθνους, γιατί δεν ορίζεται μονοσήμαντα, αλλά φωνή βωνότος εν τη ερήμω εδώ που φτάσαμε και με δική σας υπαιτιότητα.

Και εξηγούμαι. Αφ' ης στιγμής, λοιπόν, έκλεισε η συμφωνία για το όνομα, βάζοντας τέλος σ' ένα ατέρμονο «παραμύθι χωρίς όνομα», για να ανακαλέσω την Πηνελόπη Δέλτα, που διήρκεσε είκοσι έξι χρόνια, ο διεθνής Τύπος –θα ξεκινήσω απ' αυτό– πλημύρισε με διθυραμβικά σχόλια. Διαβάζω ενδεικτικά. «WALL STREET JOURNAL»: «Η Μακεδονία συμφωνεί να αλλάξει το όνομά της, για να τερματιστεί η πικρή διαμάχη με την Ελλάδα». «WASHINGTON POST»: «Η Μακεδονία κάνει συμφωνία για το όνομα με την Ελλάδα». «LE MONDE»: «Αθήνα και Σκόπια συμφωνούν για τη μετονομασία της Μακεδονίας». «FRANCE SOIR»: «Βόρεια Μακεδονία, το νέο όνομα της Μακεδονίας που αποδέχθηκε η Αθήνα».

Την ίδια στιγμή, στη γείτονα χώρα για κάποιους ο Ζάεφ είναι προδότης και ο Ιβανόφ βγήκε ανοικτά εναντίον της συμφωνίας, την οποία θεωρεί προδοτική για τη FYROM. Και διερωτώμαι: Ποιος είναι ο προδότης και ποιος ο πατριώτης και από ποια πλευρά; Και καλά, είναι και ο διεθνής Τύπος προδότης;

Προς επιλήσμονες, λοιπόν, επαγγελματίες εθνικόφρονες και υπερπατριώτες ας υπενθυμίσουμε κάποια στοιχειώδη. Το 1995 έχουμε την δεσμευτική ενδιάμεση συμφωνία, μετά από ένα εμπόριο καυσίμων το καταχείμωνο, με το αζημίωτο βέβαια για κάποιους λαθρέμπορους. Πώς λεγόταν τότε; Ποιο ήταν το όνομα της ενδιάμεσης δεσμευτικής συμφωνίας; Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Επομένως ο όρος «Μακεδονία» περιλαμβανόταν στο όνομα το οποίο χρησιμοποιούταν στα διεθνή φόρα.

Δεύτερον, πάνω από εκατόν σαράντα κράτη, μεταξύ των οποίων η Ρωσία, η Αμερική και η Κίνα, αναγνώριζαν την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας με το συνταγματικό της όνομα, δηλαδή Δημοκρατία της Μακεδονίας, τους δε πολίτες της Μακεδόνες.

Τρίτον, η συμφωνία που έφερε αυτή η Κυβέρνηση εναρμονίζεται ή δεν εναρμονίζεται πλήρως με την εθνική γραμμή για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό και χρήση «erga omnes»;

Τέταρτον, συμφωνήθηκε συνταγματική αναθεώρηση επί τη βάση της διεθνούς συμφωνίας, κάτι που δεν περιλαμβανόταν στην εθνική γραμμή των τελευταίων είκοσι χρόνων.

Πάω τώρα στη στάση σας, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και την πρόταση μομφής που καταθέτετε.

Θα ξεκινήσω με έναν τίτλο: «Τα τέσσερα πρόσωπα του πολιτι-

κού καιροσκοπισμού σας σε αυτό το θέμα». Εάν ήταν τίτλος έργου του Ευγένιου Σπαθάρη, θα ήταν: «Ο Μέγας Αλέξανδρος και το καταραμένο φίδι». Το καταραμένο φίδι είναι το όνομα που πρέπει πάση θυσία να αποφευχθεί.

Θέση νούμερο ένα: Ναι, θεωρητικώς θέλετε την επίλυση του προβλήματος στη βάση της θέσης της κυβέρνησης Καραμανλή για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό επιθετικό προσδιορισμό «erga omnes» για κάθε χρήση στο εσωτερικό και το εξωτερικό της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Θέση νούμερο δύο: Ακόμα, όμως, κι αν η ελληνική Κυβέρνηση θελήσει να ακολουθήσει τη γραμμή του 2007, δεν πρόκειται να ψηφίσετε την όποια συμφωνία γίνει, επειδή στους κόλπους της Κυβέρνησης δεν υπάρχει ενιαία στάση για το θέμα! Κοντολογίς, δεν θα ψηφίσετε την ίδια τη θέση σας, για να στριμώξετε την Κυβέρνηση. Συμπεριφορά κακομαθημένου παιδιού ή στερεοτικό σύνδρομο εξουσίας! Κατανοητό με ψυχολογικούς όρους.

Θέση νούμερο τρία: Δεν είναι η κατάλληλη συγκυρία, διερωτώμαι, με Πρωθυπουργό τον Ζάεφ, που γαλουχήθηκε πολιτικά στη διαμάχη του με τον εθνικισμό του VMRO και που δέχθηκε μετονομασία εθνικών δρόμων και την απάρνηση συμβόλων που οικιοποιούνταν μέχρι τότε; Εάν δεν είναι θετική, λοιπόν, αυτή η συγκυρία, διερωτώμαι πότε είναι. Η τρίτη θέση, λοιπόν, είναι το «στρίβειν διά της συγκυρίας».

Θέση νούμερο τέσσερα: Παράδοση αμαχητί στις ζοφερές εκδοχές του μαύρου εθνικισμού, καμμία αναφορά στο όνομα Μακεδονία και ένθερμη συμμετοχή στα συλλαλητήρια.

Εσείς, λοιπόν, οι υπερπατριώτες, εσείς οι επαγγελματίες εθνικόφρονες και οι εθνοπώλες, προσέξτε, διότι φέρετε ιστορική ευθύνη αυτή τη στιγμή, γιατί δίνετε φωνή και βήμα στην ακροδεξιά και στα νεοαζιιστικά μορφώματα. Και φέρετε ιστορική ευθύνη, γιατί αναστράτε τους σκελετούς και τα φαντάσματα της πιο μαύρης εθνικοφροσύνης και των πιο μαύρων εκδοχών του «πατρίς - θρησκεία - οικογένεια». Φέρετε ιστορική ευθύνη γι' αυτά τα αίσχλη.

Αλιεύω αυτή τη στιγμή από τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης. Δυστυχώς, όμως, δεν είναι μόνο η ψηφιακή πραγματικότητα, είναι και η ίδια η κοινωνία. Έχετε διαβάσει, συνάδελφοι, τα σχόλια την ώρα που ο Πρωθυπουργός ενημέρωνε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Παραθέτω: «Ξεφτύλες, πουλημένοι και οι δυο σας», «Η εσχάτη προδοσία τιμωρείται με εκτέλεση», «Κρεμάλα στο Σύνταγμα».

Και στον πραγματικό κόσμο να θυμηθούμε μερικά περιστατικά. Κάποιες σφαίρες προς τον Υπουργό Εξωτερικών, την επίθεση στον Γιάννη τον Μπουτάρη τον Δήμαρχο της Θεσσαλονίκης, εξώδικα στους Βουλευτές για εσχάτη προδοσία και έξαλα συλλαλητήρια, στα οποία έδωσαν τον τόνο τα μπρατσωμένα λεβεντόπαιδα της Χρυσής Αυγής και στρατηγοί που φώναζαν «Ζήτω ο Στρατός και ζήτω οι Ειδικές Δυνάμεις». Ας προσέξουμε, λοιπόν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Την επίθεση στον κ. Χατζηδάκη και τη ΜΑΡΙΝ, τα θυμάστε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή η πρόταση μομφής αντιλαμβάνομαι ότι δεν αφορά μόνο το μακεδονικό θέμα και τη συμφωνία, αλλά αφορά και την οικονομία, να δούμε τελικά πώς έχει αποδειχθεί ο πατριωτισμός σας.

Ο πατριωτισμός, ξέρετε, συνάδελφοι, δεν είναι διά στόματος των Ευρωβουλευτών σας, λίγο πριν κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση να μην διστάζετε να αμφισβητήσετε θετικά δεδομένα που παρουσιάζονταν από τους Ευρωπαίους αξιωματούχους. Είναι πατριωτισμός να βγαίνει στο εξωτερικό ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και να δηλώνει ότι δεν μας επιτρέπει ακόμη η συγκυρία να βγούμε στις αγορές με βιώσιμους όρους, ότι δεν είναι το άπαν η ρύθμιση του χρέους και ότι εντέλει έχουν κάθε λόγο να είναι καχύποπτοι μαζί μας και να μην μας επιτρέψουν δημοσιονομικό χώρο;

Εσείς οι πατριώτες που εγκλείτε εμάς σχεδόν για προδοσία, ήσασαν εσείς οι ίδιοι που πρωτοστατούσατε στα συλλαλητήρια από το '92 για να παραδώσετε κάποια χώρα μετά τη χώρα σας δέσμια στην επιτροπεία, στους δανειστές και στο Διεθνές Νομι-

σματικό Ταμείο, μια χώρα την οποία την είχατε καταντήσει έρημη χώρα, λεηλατημένη, χωρίς παραγωγικό ιστό, χωρίς ικμάδα, χρεωκοπημένη και εξουθενωμένη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία Βάκη, σας παρακαλώ πολύ, ολοκληρώστε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Γιατί, ξέρετε, δεν ήταν μόνο παγκοσμιοποιημένος χρηματοπιστωτικός καπιταλισμός. Ήταν και εγχώρια δημοσιονομική κραυγή.

Ποιος είναι ο πατριωτισμός; Όταν η δημόσια διοίκηση μετατρέπεται σε θύλακα διαφθοράς ή όταν το δημόσιο αξίωμα έγινε συνώνυμο με το ίδιο συμφέρον, καλά προστατευμένο και θωρακισμένο από τον νόμο «περί ευθύνης Υπουργών»;

Δεν είναι ο πατριωτισμός το πελατειακό κράτος, συνάδελφοί μου. Δεν είναι η κρατικοδίαιτη αρπαχτή, ούτε οι λίστες των offshore και των παραδείσων που κάποιους πολίτες τους έστειλαν στην κόλαση και τους έκαναν το βίο αβίωτο.

Κλείνω. Την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Όσο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ψαρεύει στα απόνερα της εθνικής παραφροσύνης για να μη διχάσει το κόμμα του που έχει αποφασίσει να γίνει ένα ακροδεξιό κόμμα, θα διχάζεται και θα τραυματίζει την ελληνική κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία Βάκη, σας παρακαλώ πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Και έχουμε πικρά και μακρά παράδοση από εθνικούς διχασμούς σε αυτή τη χώρα.

Είκοσι πέντε χρόνια δεν σπαταλήσαμε μόνο όλο το πολιτικό και διπλωματικό μας κεφάλαιο. Είκοσι πέντε χρόνια επώαστηκε και τελικά έσπασε το αυγό του φιδιού. Εχθρός μας δεν είναι ο γείτονάς μας. Ο εχθρός μας είναι ο εθνικισμός και η μισαλλοδοξία.

Αν πηγαίναμε τον χρόνο πίσω, η πρόταση μομφής θα στρεφόταν κάλλιστα, όσον αφορά την παρούσα συμφωνία, εναντίον του Κωνσταντίνου Μητσotάκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία Βάκη, έχετε φτάσει στα δέκα λεπτά. Μας φέρνετε σε δύσκολη θέση.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό μόνο και τελειώνω.

Έχετε επιλέξει να είστε εσείς με τον Σαμαρά, με τον Αμβρόσιο, με την παράδοση της εθνικοφροσύνης και με την Ευρώπη που σας συμφέρει, με το νεοφιλελεύθερο ιερατείο της λιτότητας.

Εμείς προερχόμαστε από μια άλλη παράδοση. Προερχόμαστε από τη μεγάλη δημοκρατική αριστερή παράδοση του διαφωτισμού και των αξιών της αλληλεγγύης και του πατριωτισμού, νοούμενοι ως συνανάπτυξη και καλή γειτονία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώστε, κυρία Βάκη. Σας παρακαλώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Προερχόμαστε από την παράδοση του αείμνηστου Δημήτρη Μαρωνίτη, του Φίλιππου Ηλιού, του Σπύρου Ασδραχά, του Λεωνίδα Κίρκου, του Μανώλη Αναγνωστάκη, σε όσους ύψωσαν το ανάστημά τους στο εθνικιστικό ντελίριο και στην παραζάλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ πολύ!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Μια κουβέντα θέλω να πω για την πρόταση μομφής, μας και ανέφερα τον Αναγνωστάκη: «Δεν έφταιγε ο ίδιος. Τόσος ήταν».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται να επτά λεπτά να γίνονται δέκα και έντεκα λεπτά. Μη μας αναγκάσετε να αρχίσουμε να κόβουμε μικρόφωνα. Το ένα λεπτό το καταλαβαίνουμε. Δεν γίνεται να πηγαίνουν μόνιμα τα επτά λεπτά στα δέκα και στα έντεκα λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, είναι σοβαρό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Αναφέρομαι και στους Βουλευτές και στους Υπουργούς. Σας παρακαλώ πολύ, σεβαστείτε τους χρόνους για να πάμε και σπίντα μας. Διότι μετά θα διαμαρτυρούσε ότι δεν τελειώνουμε στις 12 η ώρα. Και μπορεί να υπάρξουν συνάδελφοι που δεν θα μιλήσουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Θα μιλήσετε κι εσείς,

κύριε Μπάρκα, σήμερα και θα μου πείτε ότι σας κόβω.

Ο κ. Μπουκώρος έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, θα ξεκινήσω με μια απορία: Εφόσον εκατόν σαράντα κράτη είχαν αναγνωρίσει τον βόρειο γείτονά μας, γιατί δεν μπήκε στο ΝΑΤΟ, αυτό που συζητάμε σήμερα σε αυτό το Κοινοβούλιο;

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μήτρα αυτής της συμφωνίας η ανάγκη για βαλκανική συνεργασία; Όχι, γιατί η κυβερνητική πολιτική σε αυτό το ζήτημα είναι μηδενική, πενιχρή.

Είναι μήτρα αυτής της συμφωνίας η δήθεν νέα ηρωική διαπραγμάτευση του κ. Τσίπρα; Όχι φυσικά, διότι είχε αποδεχθεί το πλέον αλτρωτικό, τη Μακεδονία του Ίλιντεν. Δεν κάνει διαπραγμάτευση, λοιπόν.

Μήτρα αυτής της συμφωνίας είναι η ίδια η ιδεολογία της Αριστεράς. Άλλωστε, Αριστερά και κίβδηλος, πλαστός και ανιστόρητος μακεδονισμός πάνε χέρι-χέρι πολύ μακριά, μέχρι τα χρόνια της Κομιντέρν.

Και εδώ είναι η μεγάλη πολιτική παραδοξότητα. Ενώ η ορθόδοξη Αριστερά αναστοχάστηκε και αναθεώρησε ορισμένες από αυτές τις θέσεις, τι πιο βασικές, η «παρδαλή» Αριστερά δεν παύει να κάνει ιδεολογική της σημαία τις μεγαλύτερες βαλκανικές τερατογένεσεις, τις μεγαλύτερες ιστορικές στρεβλώσεις.

Παρακολουθώ με ενδιαφέρον -για να έρθουμε στα του σήμερα- την αγωνιώδη προσπάθεια του Πρωθυπουργού να στρέψει τη συζήτηση στο παρελθόν, στο τι είπαν οι αείμνηστοι Κωνσταντίνος Καραμανλής και Κωνσταντίνος Μητσotάκης, τι είπε ο Κώστας Καραμανλής, ο πρώην Πρωθυπουργός, τι είπε ο Αντώνης Σαμαράς, τι έκαναν, τι δήλωσαν, τι δεν έκαναν και άλλα άνευ σημασίας υπό το φως των σημερινών δεδομένων.

Και λέω «άνευ σημασίας», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι η ιστορία δεν γράφεται ούτε με «αν», ούτε με προθέσεις, ούτε με υποθέσεις. Η ιστορία γράφεται με υπογραφές, είτε αυτές είναι από μελάνι είτε είναι από αίμα. Και σήμερα, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, εσείς είστε που υπογράφετε. Γράφετε ιστορία η οποία θα κριθεί.

Η επίσης αγωνιώδης προσπάθειά σας να καταδείξετε πόσο διαφορετική είναι η σημερινή Νέα Δημοκρατία στο συγκεκριμένο θέμα σε σχέση με τη Νέα Δημοκρατία του Κωνσταντίνου Καραμανλή ή του Κωνσταντίνου Μητσotάκη, μας δημιουργεί βάσιμες υποψίες για ύπαρξη ενοχών στην πλευρά της Πλειοψηφίας, ενοχές οι οποίες, κατά την άποψή μου, δεν είναι δικαιολογημένες και θα εξηγήσω γιατί.

Αντιθέτως με ό,τι μας κατηγορείτε, εσείς στην Αριστερά, στο συγκεκριμένο ζήτημα έχετε μείνει ίδιοι και απαράλλακτοι διαχρονικά. Πάντα θέλατε να δώσετε το συνταγματικό όνομα στο γειτονικό κράτος. Και τώρα που γίνεται Κυβέρνηση, δεν κάνετε τίποτα άλλο παρά να δώσετε το όνομα και την εθνότητα και τη γλώσσα. Αυτά που πάντα πιστεύατε, αυτά που λέγατε σαν αντιπολίτευση δεκαετίες ολόκληρες, όποιο κι αν ήταν το μέγεθός σας, αυτά υλοποιείτε σήμερα σαν Κυβέρνηση. Και πραγματικά τα δίνετε όλα και τα δίνετε ολόκληρα.

Θα τα δίνετε από την πρώτη μέρα της διακυβέρνησής σας, αλλά είχατε σπουδαίες δουλειές να κάνετε, δεν είχατε χρόνο. Υπογράφατε τα μνημόνια το ένα μετά το άλλο.

Και εφόσον ο κύριος Πρωθυπουργός έχει τη συνήθεια να ανατρέχει στο τι έλεγαν στο παρελθόν οι πολιτικοί του αντίπαλοι, θα του θυμίσουμε τι λέγανε ορισμένα από τα δικά του στελέχη.

Ακούστε μια φράση: «Οι υπογράφουσες και οι υπογράφοντες υπενθυμίζουμε τα αυτονόητα. Δεν υπάρχει κανένα εθνικό συμφέρον που να διακυβεύεται αν δοθεί στο γειτονικό κράτος η συνταγματική του ονομασία». Διακόσια επιφανή στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ΣΥΝ τότε, 2008, εφημερίδα «ΑΥΓΗ». Μπορείτε να ανατρέξετε στα αρχεία. Πολλά από αυτά τα διακόσια στελέχη υπηρέτούν σήμερα σημαίνουσες κυβερνητικές θέσεις.

Ακούστε και μια άλλη φράση: «Σας αποκαλώ Μακεδονία, όπως όλος ο υπόλοιπος κόσμος». Στέλιος Κουλογλού, Ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, σε σκοπιανή σελίδα τον Απρίλιο του 2014.

Αν ψάξουμε πιθανότατα και σε κάποιες άλλες δορυφορικές συλλογικότητες και συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να ανακαλύψουμε και διακηρύξεις του τύπου ότι δεν υπάρχει καν ελληνική

Μακεδονία. Αυτή είναι η ιδεολογία σας. Αυτό κάνετε σήμερα. Αυτές ήταν πάντα οι θέσεις σας, ότι στα σύνορά μας υπάρχει ένα μακεδονικό έθνος που μιλάει μια μακεδονική γλώσσα και διατηρεί το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού.

Εκείνο που προκαλεί, όμως, εντύπωση σήμερα είναι η δική σας προσπάθεια ετεροπροσδιορισμού. Δεν είναι τίποτα άλλο αυτή η προσπάθεια παρά μια προσπάθεια να ψαρέψετε στα θολά νερά και να κερδοσκοπήσετε.

Διότι ενώ ξέρετε ότι με βάση τα όσα πιστεύει η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού -το 80% και πλέον- με αυτή τη συμφωνία προκαλείται εθνική ζημιά, επιδιώκετε ταυτόχρονα και κομματικά οφέλη. Είστε πολιτικοί τοκογλύφοι!

Αυτή η προσπάθειά σας να ψαρέψετε στα θολά νερά καταδικνύεται και από τις τελευταίες απέλπιδες προσπάθειες του Πρωθυπουργού να ενδυθεί τον μανδύα του Καραμανλισμού. Είναι, όμως, πολύ μεγάλο νούμερο τα παπούτσια του Καραμανλή για να τα φορέσει ο κ. Τσίπρας. Μόλις προχθές στη φιλική του ΕΡΤ είπε ότι δεν πιστεύει ότι υπάρχει μόνο μία και ελληνική Μακεδονία.

Εμείς της Κεντροδεξιάς με έντονη συγκίνηση θυμόμαστε μία από τις τελευταίες του Εθνάρχη δηλώσεις, δακρυσμένος να λέει ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική. Όμως, ποιον Καραμανλή προσπαθεί να μιμηθεί ο κ. Τσίπρας; Μήπως τον πρώην Πρωθυπουργό; Ο πρώην Πρωθυπουργός για το ίδιο θέμα είπε ένα ηχηρό «όχι» απέναντι στους ισχυρούς της γης. Ο κ. Τσίπρας λέει ένα βροντερό «ναι» απέναντι σε έναν αδύναμο Ζάεφ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, η πολιτική σας κερδοσκοπία αποδεικνύει τον πολιτικό σας καιροσκοπισμό. Είπαμε ότι μήτρα της σημερινής συμφωνίας είναι η ιδεολογία σας.

Δυστυχώς, δεν μπορώ να πω το ίδιο, κυρίες και κύριοι, για τα ΠΑΣΟΚογενή στελέχη του ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα για όσους προέρχονται από τη Μακεδονία. Εκείνοι άλλα έλεγαν και, βεβαίως, θα κριθούν αυστηρά και από τον λαό και από την ιστορία.

Δεν μπορώ να πω τα ίδια κυρίως για τον κυβερνητικό σας εταίρο, τους ΑΝΕΛ, οι οποίοι δεν κερδίζουν κανένα πράγμα. Κερδίζουν μόνο ένα γράμμα και γίνονται ΑΝΘΕΛ. Και για να μην γίνει καμιά παρεξήγηση, δεν εννοώ «ανθέλληνες», εννοώ ακριβώς αυτό που κάνουν, ΑΝΘΕΛ, «Αν θέλεις εξουσία, υπογράφεις τα πάντα, είτε ευθέως είτε πλαγίως». Αυτό κάνει ο κυβερνητικός σας εταίρος σήμερα.

Σταματήστε, λοιπόν, τις σκληρές διαπραγματεύσεις. Έκκληση σας κάνω. Τις πληρώνει ακριβώς η χώρα.

Παρά την ιδεολογία σας, πάντως, να θυμάστε ότι ανοίγετε καλούς λογαριασμούς με την ιστορία.

Ασφαλώς και υπερψηφίζω την πρόταση μομφής, διότι αν όχι για τη Μακεδονία μας, τότε γιατί και για ποιον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ήρθε η ώρα της αναμέτρησης του καθένα μας με τη συνείδησή του. Και είναι η μάχη με τη συνείδηση του καθενός και της καθεμιάς σκληρή και αδυσώπητη. Αποφασίστε, λοιπόν! Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπουκώρο.

Τον λόγο έχει ο κ. Εμμανουηλίδης.

Αμέσως μετά θα μιλήσει η κ. Κεφαλίδου από τη Δημοκρατική Συμπράταξη, ο κ. Μπαλωμενάκης και ο κ. Φορτσάκης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί χαίρεται ο Σαμαράς και χαμογελά, πατέρα; Γιατί, παιδί μου, ανέτρεψε εμένα και υιοθέτησε εσένα. Φίλιππος Γράψας σε παραλλαγή. Αφού οι βαρόνοι της Νέας Δημοκρατίας τ' αποφασίσανε, δώσανε τα κλειδιά στον Σαμαρά και αυτοκτονήσανε. Ποιος, επιτέλους, κυβερνά αυτή την παράταξη; Ρητορικό το ερώτημα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εσένα τώρα τι σε νοιάζει;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Από ενδιαφέρον, κύριε Βορίδη.

Όλοι το αντιλαμβάνονται ότι ο άμοιρος Αρχηγός της Νέας Δη-

μοκρατίας είναι δεμένος στο άρμα του εθνικισμού, που το οδηγεί ο μοιραίος άνθρωπος της σύγχρονης ιστορίας, ο Αντώνης Σαμαράς, ο άνθρωπος που πρώτος δέχθηκε τη Μακεδονία νέτα, σκέτα, καθαρή, όταν είχε όλη την άνεση και όλη την ιστορική ευθύνη σε εκείνο το χρονικό σημείο να αρθρώσει ένα αυτονόητο «όχι». Η κυβίστησή του ήταν στη συνέχεια αυτή που σπεκουλάρησε πάνω στον εθνικισμό, ταλαιπώρησε επί είκοσι πέντε χρόνια τον τόπο και αυτή τη στιγμή τον αναγορεύετε ως ουσιαστικό αρχηγό της παράταξής σας.

Ποιος κυβερνάει, άραγε, αυτή την παράταξη; Το ξέρουμε όλοι. Το ξέρετε και εσείς πολύ καλά.

Στέκομαι λίγο σε δύο όρους: «Πολιτικές αντιπαράθεσεις» και «αντιπαράθεσεις σε εθνικά θέματα». Οι πολιτικές αντιπαράθεσεις είναι καθημερινές σε αυτή την Αίθουσα και, αν θέλετε, είναι γόνιμες, αυτονόητες και πέρα για πέρα επιτρεπτές. Εκεί που τα πράγματα γίνονται εξόχως επικίνδυνα είναι όταν οι αντιπαράθεσεις σε θέματα εθνικά φτάνουν και ξεπερνούν τα όρια του εθνικού διχασμού. Το έχουμε ζήσει. Τραγωδίες έχουν πληρωθεί από αυτόν τον λαό.

Εθνικός διχασμός: Πού οδήγησε ο υπερεθνικισμός των βασιλοφρόνων στην κρίσιμη περίοδο της Μικράς Ασίας; Με πρόταγμα την αποστράτευση φτάσαμε στον Σαγγάριο και θρηνήσαμε αυτά που θρηνήσαμε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και στον Πελοποννησιακό θα φτάσουμε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Όχι, μέχρις εδώ. Και εκεί, όμως, να φτάσουμε, εθνικός διχασμός ήταν. Αν αυτό δεν σας λέει τίποτα, για εμάς λέει πάρα πολλά.

Και προσέξτε αυτά τα όρια της πολιτικής αντιπαράθεσης και των σπερμάτων εθνικού διχασμού, που ανιστόρητα, ανεύθυνα και επικίνδυνα σπέρνεται σε μια περίοδο που ο τόπος έχει περισσότερο από ποτέ ανάγκη από την καταλλαγή. Η έννοια «καταλλαγή» είναι μια έννοια που δεν την έχετε αφομοιώσει. Πολύ, δε, περισσότερο δεν την έχετε υπηρετήσει ποτέ, γιατί όλη σας η διαδρομή στηρίχθηκε ακριβώς σε αυτό το αίσθημα της «υπεροχής», μιας «υπεροχής» δανεισμένης από ξένες δυνάμεις. Αυτό είναι το δυστύχημα, γιατί ποτέ δεν αποκτήσατε χαρακτηριστικά κοινωνικής αυτογνωσίας.

Στη συνέχεια έρχομαι σε ένα σημείο που θα πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα από όλους. Μιλώ για ένα κομμάτι της ιεραρχίας -ευτυχώς όχι για όλη την ιεραρχία- που έχει αγνοήσει βασικές αρχές στη λειτουργία του πνευματικού της ρόλου.

Η ιεραρχία έχει πνευματικό ρόλο και σε καμμία περίπτωση από την εκκλησιαστική παράδοση δεν επιτρέπεται η εισπήδηση. Με επαγωγική λογική βλέπω ότι τελευταία αγαπητή συμπεριφορά μέρους της ιεραρχίας είναι η εισπήδηση. Φεύγει από τα καθαρά πνευματικά καθήκοντα και λειτουργεί οιονεί κομματάρχης.

Και το πρόβλημα δεν είναι αυτό. Το πρόβλημα είναι ότι χάνει την πατρική της λειτουργία. Ο πατέρας έχει έναν και μόνον σκοπό ουσιαστικό: Να προστατεύει τη συλλειτουργία και την ομόνοια των παιδιών. Όταν ο εμπρηστικός λόγος μέρους της ιεραρχίας ενσπείρει αυτόν τον φανατισμό σε ακραίες εκφράσεις, νομίζω ότι πρέπει όλους να μας απασχολήσει.

Δεν θα σταθώ μόνο στα θέματα που αφορούν την πρόταση που καταθέσατε. Γιατί, άραγε, την καταθέσατε; Για να πέσει η Κυβέρνηση; Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι έχουμε περάσει από σαράντα κύματα και μέσα στη νηνεμία των ημερών δεν υπάρχει περίπτωση να έχουμε ναυάγιο. Το κάνετε μόνο και μόνο για να στηρίξετε τα κομμάτια και τα αποσπάσματα του χώρου σας. Αυτό, επιτέλους, είναι επιτρεπτό και αποδεκτό. Το πρόβλημα είναι ότι πάση θυσία παίζετε τα πολιτικά σας ρέστα, γιατί αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει μία κυβέρνηση, η οποία δεν είναι αποτέλεσμα μιας οικογενειοκρατίας και μιας μερίδας με λαϊκή προέλευση, εκπροσώπων του λαού, που -επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω έναν αδόκιμο όρο- «μανταμσουσουδιάζουν».

Προσπαθούν να μιμηθούν συμπεριφορές οικογενειοκρατίας. Όμως, αυτά είναι πολύ μακριά από τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες. Εσείς μας φέρατε τα μηνύονια. Τα μηνύονια τα αφήνω στην άκρη. Φέρατε την κοινωνική, την οικονομική καταστροφή, την ηθική σήψη και τρέμετε στην ιδέα ότι υπάρχει συνέχεια σε έναν χώρο που έχουμε διαδρομή ζωής ο καθένας μας. Ο καθέ-

νας ό,τι ώρα χρειαστεί θα πάει στις δουλειές του. Εσείς;
Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Εμμανουηλίδη.

Κυρία Κεφαλίδου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ικανότητες της Κυβέρνησης να δημιουργεί χάος είναι αστείρευτες. Η σημερινή διαδικασία το απέδειξε για νιοστή φορά. Αδιόρθωτοι μακιαβελιστές, δεν σέβεστε τίποτα και κανέναν. Μέσα στην ίδια εβδομάδα, με διαδικασίες επείγοντος ψηφίζετε το μεσοπρόθεσμο και χωρίς καμμία έγκριση από τη Βουλή υπογράφετε πανηγυρικά τη συμφωνία για το ονοματολογικό των Σκοπίων. Συστηματικοί θιασώτες της σύγχυσης και της αποδιοργάνωσης, τα ρίχνετε όλα στο τραπέζι για να ζαλιστεί ο κόσμος και να μην ξέρει από πού του έρχεται η κατραπακιά. Του έρχεται από τα θέματα της οικονομίας ή από τα εθνικά θέματα; Με αυτά και με αυτά ελπίζετε να κρατηθείτε λίγο ακόμα στην καρέκλα και έχει ο Θεός!

Τώρα ξεδιπλώνετε ένα άλλο σχέδιό σας: Να μην αφήσετε τίποτα όρθιο στην Ελλάδα με τον τρόπο που ξέρουμε, να ξεχάσουμε ακόμη και ποιοι είμαστε. Όπως πάντα, άλλα τάξετε και άλλα πάτε να μας φορτώσετε. Έχουμε έναν ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ Πρωθυπουργό μειοψηφίας που εκχωρεί χωρίς ενδοιασμούς όνομα, γλώσσα και ταυτότητα στους γείτονες.

Ποιος του είπε ότι το αντίδοτο στη μη λύση δεκαετιών είναι μια άθλια, κακή λύση; Από πού αντλεί αυτό το δικαίωμα; Πώς τολμά να υπογράφει μόνος συμφωνίες που δεσμεύουν τη χώρα για πάντα, χωρίς να έχει ρωτήσει κανέναν, ερήμην του λαού, ερήμην της Βουλής, ερήμην του πολιτικού κόσμου, μόνο σε συνεννόηση με τους έξω;

Χωρίς εθνική συνεννόηση οι συμφωνίες είναι καταδικασμένες να αποτύχουν και όσοι τις μεθόδευσαν όλοι γνωρίζουμε πώς μηνιμονεύονται από την ιστορία. Αναρωτιέμαι πώς θα αντέξτε το βαρύ παρελθόν που σήμερα δημιουργείτε. Όμως, θα μου πείτε: Μικρό το κακό. Αφορά μόνο εσάς και τη συνείδησή σας. Το δράμα είναι ότι τις επιλογές σας θα τις πληρώνει για πάντα η χώρα.

Σε μια Ελλάδα που εδώ και οκτώ χρόνια ο κόσμος έχει φτύσει αίμα, που παλεύει για τη διατήρηση της αξιοπρέπειάς του, εσείς και η Κυβέρνησή σας με μια μονογραφία, κρυμμένος πίσω από το Σύνταγμα, που το έχετε κάνει κουρελόχαρτο, δεσμεύετε μια χώρα που δεν σας ανήκει. Και δεν είναι η πρώτη φορά. Το πρωί το κάνατε με το κοινωνικό άγος που μας φορτώσατε. Ψηφίσατε το δεύτερο δικό σας μνημόνιο μέσα σε τέσσερα χρόνια.

Όμως δεν σας έφτανε που επιβάλατε τα σκληρότερα δημοσιονομικά μέτρα και ράψατε σε όλους -αγέννητα, νήπια, μέχρι και γέροντες- το ριγέ κουστουμάκι του ισοβίτη, αλλά είστε βέβαιοι ότι με λίγη επικοινωνιακή πολιτική, μερικές εύηχες αερολογίες του τύπου «θα αναμετρηθούμε με την ιστορία και με τις ευθύνες μας...»-λες και θα είστε εδώ- θα περάσετε ατσαλάκωτοι το σκοπιανό. Και όλα αυτά για μια καρέκλα προσοδοφόρας εξουσίας. Και τι θα μείνει; Η χρήση του ονόματος του τόπου μας μόνο κατόπιν αδείας και διευκρίνσεων για το από ποια Μακεδονία είμαστε.

Κυρίες και κύριοι, η σημερινή συνεδρίαση αποτελεί την επιτομή της καταστροφής που προξενεί η Κυβέρνησή σας στη χώρα. Αφού απέτυχε παταγδώς, εξαιτίας σας πάντα, να σηκώσει κεφάλι, απέτυχε να γίνει πιστευτή και αξιόπιστη, δίνει τώρα γη και ύδωρ μπας και κερδίσει πολιτικά ανταλλάγματα και εξασφαλίσει μια κάποια εύνοια. Αντί πινακίου φακής δίνετε τα πρωτόκια.

Οι έξω φυσικά θέλουν να κάνουν τη δουλειά τους. Η δικιά σας δουλειά, όμως, είναι άλλη. Δεν διαφυλάσσετε με αυτό τον τρόπο τα συμφέροντα της δικής σας χώρας. Νομίζετε ότι το επιτυγχάνετε; Με ποιον τρόπο, με αυτή τη συμφωνία «σπασμένο τηλέφωνο»; Με τη γλώσσα; μακεδονική με αστερίσκους; Ποιος θα μπει στον κόπο να καταλάβει τη διαφορά; Με την εθνότητα; Μετατρέπετε τους κατοίκους των Σκοπίων, στην ουσία Σλαβομακεδόνες, σε Μακεδόνες. Με τις εμπορικές ονομασίες; Σε λίγο θα

ζητάμε την άδεια για τα προϊόντα μας που ήδη κυκλοφορούν, είναι γνωστά και δημοφιλή σε όλον τον κόσμο.

Σε όλα τα σημαντικά ζητήματα θα συνεχίσουν να αποκαλούνται Μακεδόνες. Η γλώσσα τους μακεδονική, τα προϊόντα τους μακεδονικά και ούτω καθεξής. Και πού είναι το περίφημο *erga omnes*, όπως μας τάξατε; Αυτό που εγώ καταλαβαίνω είναι ότι τελικά το «Βόρεια Μακεδονία» θα ισχύει μόνο για την Ελλάδα. Για όλους τους άλλους, και κυρίως τους Σκοπιανούς, θα είναι ήδη εξαρχής μια ασήμαντη προσθήκη σε πολύ ψιλά γράμματα, ένα πρόσθετο «N» στο πίσω μέρος των αυτοκινήτων τους.

Η συμφωνία τους προβλέπει ότι ειδικά οι Έλληνες, λες και είμαστε αυτιστικοί, δεν θα αποκαλούμε τους κατοίκους των Σκοπίων *Macedonians*, citizens of the Republic of North Macedonia, αλλά ως πολίτες της *Severna Macedonia*. Δηλαδή όλοι μαζί αντάμα και ο ψωριάρης χώρα! Όλοι Μακεδόνες θα τους λένε, νέτα σκέτα, κανονικά και με τον νόμο, ούτε αμετάφραστο ούτε τίποτα. Και το «κερασάκι» είναι ότι τους κάνουμε δώρο την είσοδό τους στο NATO και στην Ευρωπαϊκή Ένωση προκαταβολικά, τηρήσουν-δεν τηρήσουν τη συμφωνία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, εξαπατάτε τους Έλληνες και εξαનેμίζετε το διπλωματικό απόθεμα της χώρας σε γνώση σας. Ανοίγετε διάπλατα τον δρόμο των Σκοπίων για Ευρωπαϊκή Ένωση και NATO, χωρίς να κερδίζουμε τίποτα ως χώρα. Επιτρέπετε στον αλτρωτισμό να συνεχίζει να υποσκάπτει την ασφάλεια της περιοχής με απρόβλεπτες συνέπειες στο μέλλον. Αποπειράσθε άλλη μια φορά να διαστρέψετε εν ψυχρώ την πραγματικότητα.

Με απλά λόγια, δεσμευόμαστε βιαστικά σε μια συμφωνία που εξυπηρετεί μόνο άλλους. Και σε αυτό δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής, ούτε επαναδιαπραγμάτευση ούτε κιχ. Τα αποτελέσματα όλων των επιλογών σας θα τα πληρώνουν επιπλέον και οι μελλοντικές γενιές, τα παιδιά αυτής της χώρας που δεν έχουν γεννηθεί ακόμα. Αυτά υπογράφετε στις Πρέσπες.

Μέχρι σήμερα το μεσημέρι είχατε εντυπωθεί στο μυαλό του κόσμου ως η Κυβέρνηση των φόρων, των κατασχέσεων και των πλειστηριασμών, ανίκανοι να φέρετε τη χώρα σε οποιαδήποτε κανονικότητα. Μετά την υπογραφή που θα βάλετε φαρδιά πλατιά στις Πρέσπες, εν μέσω ιαχών και συγχαρητηρίων από τους έξω που τακτοποιούν -είναι αλήθεια- μια κρίσιμη εκκρεμότητα, η χώρα θα είναι δεσμευμένη για πάντα.

Για άλλη μια φορά παρακολουθούμε παγωμένοι, σε ένα περιβάλλον κακομοιριάς, ηττοπάθειας, διχασμού, τον Πρωθυπουργό να παίζει εν ου παικτοίς, ερήμην του Κοινοβουλίου, ερήμην του λαού που εκπροσωπεί. Αν δεν είστε ικανοί να λύσετε το πρόβλημα -που δεν είστε-, εάν δεν πιστεύετε σε μια λύση που είναι ανεκτή από τους Έλληνες πολίτες, αφήστε να ασχοληθούν άλλοι, αυτοί που διαχρονικά θέλουμε και μπορούμε, χωρίς χαμαιλεοντισμούς, χωρίς ανακολουθίες να συμβάλουμε σε μια αξιοπρεπή και έντιμη λύση. Και πρωτίστως μην έρθετε ξανά να μας πείτε τις γνωστές ιστορίες και αυταπάτες.

Τέλος, λύστε μου, σας παρακαλώ, μια απορία. Από το Σάββατο που θα υπογράψετε αυτή την περίφημη συμφωνία που διατυμπανίζετε, πείτε μου, πώς θα συστήνομαι και πώς θα αναφέρομαι για τον τόπο καταγωγής μου;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλίδου.

Τώρα θα μιλήσει ο κ. Μπαλμενάκης. Μετά τον κ. Μπαλμενάκη θα σας ενημερώσουμε για το πώς θα πάει η λίστα.

Ο κ. Μπαλμενάκης έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η πρώτη σκέψη που κάνει κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιμετωπίζοντας αυτή την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας, είναι ότι φαίνεται ότι η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας πιστεύει ότι πραγματοποιεί μια φυγή προς τα εμπρός. Στην πραγματικότητα επιχειρεί με την αμήχανη και σπασμωδική αυτή κίνηση να κρύψει την άμετρη αμηχανία που προκαλεί το ασύμβατο των σημερινών της θέσεων με τις θέσεις της στο πρόσφατο παρελθόν και βεβαίως να συσκοτίσει, όσο το δυνατόν, την πολύ μεγάλη επιτυχία που επισφραγίστηκε σήμερα το μεσημέρι με την

επιβεβαίωση της εξόδου της χώρας μας από τις μνημονιακές καταστάσεις.

Στην πραγματικότητα, όμως, η Νέα Δημοκρατία δεν συγκρούεται μόνο με το παρελθόν της, συγκρούεται και με το παρόν της, με μεγάλο μήμα των λογικών ψηφοφόρων της, με το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, με τους διεθνείς οργανισμούς που χαϊρέτισαν τη συμφωνία ως βήμα για σταθερότητα, ευημερία και πρόοδο της περιοχής. Συγκρούεται ακόμα, οξύνοντας τα πράγματα, οδηγώντας τα πράγματα σε συγκρούσεις, προσωπικά ο επικεφαλής της και με το δικό του μέλλον και το μέλλον της παράταξής του. Αν και είμαι αναρμόδιος, νομίζω ότι, αντί να συσπειρώνει, η πρόταση μομφής υπονομεύει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Είναι πολλές φορές διαπιστωμένο στον πολιτικό στίβο ότι η διαρκής υποχωρητικότητα και ο ετεροκαθορισμός μιας ηγεσίας είναι συνήθως ο προθάλαμος της αποδυνάμωσης και της ανατροπής της. Ο απόλυτα μανιχαϊστικός και ισοπεδωτικός τρόπος που η Νέα Δημοκρατία εκφράζεται απέναντι στη συμφωνία είναι ενδεικτικός μιας πολιτικής άκριτα λαϊκίστικης. Στη συσκότιση, που πάντοτε συνοδεύει τον λαϊκισμό, συμβάλλει η παραποίηση, στην οποία εδώ μέσα επιδόθηκαν οι ομιλητές της, λέγοντας σε αρκετά σημεία τη μισή αλήθεια.

Και θέλω να αναφέρω δυο παραδείγματα. Ο κ. Τσιάρας παραπονέθηκε για το μεγάλο, κατά την αντίληψή του, χρονικό περιθώριο που δίδεται στην άλλη πλευρά, προκειμένου να ολοκληρώσει τις δεσμεύσεις της, να τις υλοποιήσει δηλαδή. Δεν λέει, όμως, τι προτείνει. Προτείνει σφικτό χρονοδιάγραμμα και σε τι θα εξυπηρετούσε αυτό; Κάθε λογικός άνθρωπος καταλαβαίνει ότι πρέπει να γίνουν σεβαστές σε μια συμφωνία οι δυνατότητες και οι ρυθμοί ενός συντεταγμένου κράτους, εάν θέλουμε πραγματικά μια βιώσιμη συμφωνία, αλλιώς πάμε στο σφίξιμο της βίδας, που, ως γνωστόν, οδηγεί στη θραύση συνήθως, στο μπάχαλο. Αυτό θέλουν;

Και δεύτερο παράδειγμα επιπολαιότητας –τουλάχιστον– είναι η φράση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Γεωργαντά, ο οποίος, μιλώντας εκτός χειρογράφου, ζήτησε να έρθει η συμφωνία στη Βουλή για κύρωση, υπογεγραμμένο το «κύρωση» πριν από τις Πρέσβες. Αυτό εάν είναι δυνατόν! Εάν δεν του ξέφυγε και εάν το έλεγε στα σοβαρά, είναι τρομερό, διότι, όπως ξέρουμε όλοι, η κύρωση αποτελεί την τελευταία ενέργεια που υποστασιοποιεί μια διεθνή συμφωνία. Εάν ήταν έτσι, πώς θα μπορούσαμε εμείς να αξιώνουμε, από την άλλη πλευρά να υλοποιήσεις τις δεσμεύσεις της, όταν θα έχουμε κυρώσει τη συμφωνία; Και η κύρωση, απ' ό,τι αντιλαμβάνεται ο καθένας, είναι ένα όπλο που δεν μπορείς να το χρησιμοποιήσεις, παρά μόνο εν καιρώ, όπως ακριβώς προβλέπει αυτή η συμφωνία, όταν θα έχουν υλοποιηθεί δηλαδή όλες οι δεσμεύσεις από την άλλη πλευρά.

Μπαίνω στον πειρασμό να σχολιάσω και το περίφημο πυρηνικό όπλο του κ. Κουμουτσάκου. Εφόσον έτσι είναι και μας είχε εφοδιάσει η θητεία της Νέας Δημοκρατίας με αυξημένη ισχύ, γεννώνται ερωτήματα, όπως: Γιατί από αυτή τη θέση, από τα όπλα δηλαδή, απέστη, έφυγε, απομακρύνθηκε και υπονόμωσε η ίδια η Νέα Δημοκρατία; Η απάντηση σ' αυτό είναι πως εκείνο που τους έλειψε τότε ήταν η πολιτική τόλμη, η αίσθηση ότι υπεράνω του κομματικού είναι το συμφέρον της χώρας και βεβαίως η έλλειψη τότε της συνοχής και μαζί με τη θέληση και την αποφασιστικότητα που δεν υπήρξαν. Είναι μια συνοχή και μια αποφασιστικότητα που σήμερα υπάρχουν και απέφεραν μια συμφωνία συμφέρουσα, τόσο για την Ελλάδα όσο και για τον γειτονικό λαό, και ασφαλώς συμφέρουσα για την ειρήνη, για τη σταθερότητα στην περιοχή.

Σχολιάζω επίσης ακόμα και τη στάση του Κινήματος Αλλαγής, εάν αυτή είναι τελικά, όπως εκφράστηκε από τον κ. Σκανδαλίδη, ο οποίος χαρακτήρισε «δύβουλη και αμήχανη την Κυβέρνηση», ενώ στην ουσία καιροσκοπική και μικρόψυχη είναι η στάση τους. «Αν και βλέπουν», όπως είπε, «θετικά σημεία», εντούτοις νομίζουν «ότι θα πιάσουν την καλή», εάν πέσει η Κυβέρνηση.

Μάταια, όμως. Δεν θα γίνει αυτό το χατίρι σε κανέναν, διότι πριν από όλα έχουμε μια πολύ καλή συμφωνία, που όσο περνούν οι μέρες θα αποδεικνύεται με πόση προσοχή, με πόση ευαισθησία λύνονται θέματα που αγγίζουν την κοινή γνώμη, όπως είναι ο σφετερισμός συμβόλων και ιστορικών δεδομένων, που τώρα εξοστρακίζεται πλήρως ως δυνατότητα.

Η πρόταση μομφής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένο ότι θα απορριφθεί. Η διαδικασία που άρχισε είναι ανεπίστροπτη. Θα οδηγήσει σε ένα καλύτερο, πιο ασφαλές αύριο, σε αρμονία με τους σύγχρονους διεθνείς κανόνες ειρηνικής συνύπαρξης των λαών, που είναι και πρέπει να εξακολουθήσουν να είναι η βάση για τις διεθνείς σχέσεις, σε ένα πεδίο που η Ελλάδα είναι και μπορεί να αναδειχθεί ακόμα περισσότερο μια δύναμη σταθερότητας και ένας πυλώνας ανάπτυξης και δημιουργίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπαλωμενάκη και για την οικονομία στον χρόνο.

Κύριοι συνάδελφοι, η απόφαση από το Προεδρείο είναι ότι θα πάμε μέχρι τον αριθμό 31 από τη λίστα που θα σας διανεμηθεί. Αυτές που έχετε δεν είναι οι σωστές. Αυτό σημαίνει ότι είναι δεκαπέντε συνάδελφοι Βουλευτές και δύο Υπουργοί. Με τους υπολογισμούς, εάν τηρήσετε τον χρόνο, και το λέω ότι εξαρτάται από εσάς, στις 2.00' μετά τα μεσάνυχτα τελειώνουμε. Εάν δεν τηρήσετε τους χρόνους, πάμε 3.00' ή μπορεί να διαγραφείτε και να φύγουμε στη 1.30'. Θα κάνω μια ανάνωση στα ονόματα, για να ξέρετε όλοι οι συνάδελφοι, είτε είστε εδώ είτε λείπουν, ποιοι είναι να μιλήσουν. Εάν κάποιος βρει αντικαταστάτη, πολύ ευχαρίστως μπορείτε να το κάνετε και να μεταφερθείτε κάποιοι για αύριο κ.ο.κ..

Οι Βουλευτές που θα μιλήσουν σήμερα είναι οι εξής: ο κ. Φορτσάκης από τη Νέα Δημοκρατία, η κ. Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Γερμενής από τη Χρυσή Αυγή, ο κ. Ριζούλης από τον ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Αντωνίου από τη Νέα Δημοκρατία, ο Υπουργός κ. Σπίρτζης, ο κ. Καβαδέλλας από την Ένωση Κεντρώων, ο Υπουργός κ. Ξανθός, ο κ. Νικολόπουλος, Ανεξάρτητος Βουλευτής, ο κ. Μπάρκας από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Μηταφίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Μανιάτης από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, ο κ. Κάτσης από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Δήμας από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Ηγουμενίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Ηλιόπουλος από τη Χρυσή Αυγή και τελευταίος ο κ. Σαρακιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή είναι η λίστα. Εκεί ολοκληρώνουμε. Από εσάς, επαναλαμβάνω, εξαρτάται τότε θα φύγουμε απόψε.

Ελάτε, κύριε Φορτσάκη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι κι αυτή την προχωρημένη ώρα καλό είναι να ανταλλάξουμε μερικές σκέψεις για ένα πραγματικά μεζον εθνικό ζήτημα, το οποίο μας απασχολεί σήμερα με αφορμή την πρόταση δυσπιστίας που έχει καταθέσει η Νέα Δημοκρατία. Και είναι πραγματικά ένα μεζον εθνικό ζήτημα ιδιαίτερα βαρύ, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι το πάραυτον η ιστορία, το βαραίνει και η συγκυρία. Να θυμόμαστε πόσο πρόσφατη είναι η ιστορία της Ελλάδος. Να θυμηθούμε ότι όλα αυτά τα οποία έχουμε μάθει στα σχολεία από τους Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι αυτά που έγιναν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο υπάρχουν άνθρωποι που ακόμα τα βιώνουν στο είναι τους, τα έχουν ζήσει σαν προσωπικές εμπειρίες. Εγώ θυμάμαι όταν ήμουν φοιτητής και τελείωνα τις σπουδές μου, δύο σημαντικοί πολιτικοί ηγέτες της Ελλάδας είχαν γεννηθεί υπήκοοι Οθωμανοί. Θυμάμαι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Γεώργιος Μαύρος, που ήταν τότε οι δύο Αρχηγοί των δύο μεγάλων κομμάτων, είχαν γεννηθεί μη Έλληνες στην υπηκοότητα. Ένα μεγάλο κομμάτι της Μακεδονίας και της Θράκης είχε προσαρτηθεί -το θυμίζω- από τη γειτονική μας τη Βουλγαρία και είχε θεωρηθεί έδαφος βουλγαρικό. Αυτά στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Είναι πάρα πολύ πρόσφατη η ιστορία και βαραίνει αυτή η ιστορία τον ψυχισμό των ανθρώπων. Αλλά τον βαραίνει και η συγκυρία. Διότι σήμερα, που η Ελλάδα αισθάνεται ότι είναι εξευτελισμένη από όλα όσα έχει υπομείνει τα τελευταία χρόνια, το θέμα της Μακεδονίας είναι η ψυχή της. Και θυμίζω ότι δύο μεγάλοι ηγέτες αντιθέτων κομμάτων, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Ανδρέας Παπανδρέου, είχαν και οι δύο χαρακτηρίσει τη Μακεδονία «ψυχή της Ελλάδας».

Είναι κρίμα που η Κυβέρνηση χρησιμοποίησε τον τρόπο που χρησιμοποίησε για να αντιμετωπίσει ένα τόσο σημαντικό ζήτημα. Στέκομαι στον τρόπο πριν μπω στην ουσία. Παρέλειψε η Κυβέρνηση οτιδήποτε θα μπορούσε να έχει διευκολύνει τη δημιουργία

μιας ομοψυχίας, μιας συζήτησης που θα είχε φέρει κοντά κόμματα και πολίτες και έξεχσε τελείως την παραμικρή ευαισθησία ως προς το σημείο αυτό.

Είναι πραγματικά κρίμα, διότι, αν είχε χειριστεί το ζήτημα διαφορετικά, θα μπορούσαμε σήμερα να έχουμε μια εντελώς διαφορετική κατάσταση.

Θυμίζω ότι υπήρχε για πολύ καιρό παντελής έλλειψη ενημέρωσης, ότι ούτε τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ούτε οι πολίτες είχαν για πολύ καιρό ενημέρωση για το τι γίνεται και όλα τα μαθαίναμε μόνο από τις δημοσιογραφικές πληροφορίες που είχαμε, τις ελληνικές ή τις ξένες.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να δώσω και μια απάντηση στον αγαπητό μου συνάδελφο, τον κ. Κατρούγκαλο, ο οποίος μιλώντας προηγουμένως είπε ότι η Κυβέρνηση όταν υπογράφει μια συμφωνία με το εξωτερικό, δεν δεσμεύει τη χώρα, αλλά παραμένει το πράγμα ανοιχτό. Έδωσε το παράδειγμα του Ουίλσον, του Αμερικανού Προέδρου, ο οποίος, ενώ ήθελε να φτιάξει την Κοινωνία των Εθνών, στη συνέχεια δεν προχώρησε και οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν υιοθέτησαν τις προτάσεις του.

Εδώ το ζήτημα είναι τελείως αντίστροφο. Εδώ έχουμε μια πορεία όπου μια ξένη χώρα οδηγείται με βάση τη συμφωνία να προσχωρήσει σε έναν οργανισμό και, είτε ο οργανισμός αυτός είναι η Ευρώπη είτε είναι το ΝΑΤΟ, είναι προφανές ότι πάρα πολύ δύσκολα θα σταματήσει η πορεία προς τα εκεί. Δεν είναι, όμως, το πρόβλημα του τρόπου. Είναι και άκρως προβληματική η ουσία της συμφωνίας, διότι υπάρχουν εξαιρετικά σημαντικές διαφοροποιήσεις από πάγιες εθνικές θέσεις. Και θα ήθελα πολύ επιγραμματικά να αναφέρω οκτώ σημεία.

Σημείο πρώτο, δεν υπάρχει πουθενά στο ελληνικό ή αγγλικό κείμενο, η μνημία «*Severna Macedonia*». Ο όρος αυτός αποδίδεται ως Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, «*Republic of North Macedonia*», ή στη σύντομη εκδοχή του «*Βόρεια Μακεδονία*». Άρθρο 1 παράγραφος 3α.

Δεύτερο, δεν υπάρχει δέσμευση των Σκοπίων για ονομασία *erga omnes*. Δεν υπάρχει προσδιορισμός απωτάτου χρόνου εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της FYROM ως προς την ονομασία, αφού για μεν τα επίσημα έγγραφα που προορίζονταν για διεθνή χρήση, η αλλαγή ονόματος θα γίνει σε πέντε χρόνια - άρθρο 1 παράγραφος 10-, αλλά για τα έγγραφα που προορίζονται για εσωτερική χρήση, η αλλαγή συνδέεται με την εξέλιξη της ενταξιακής διαδικασίας. Μιλάμε δηλαδή για ένα μέλλον αβέβαιο και μακρινό. Οι συντηρήσεις του ονόματος -ίντερνερντ, εμπορικές χρήσεις κ.λπ.- παραμένουν ίδιες με τα σημερινά ακρωνύμια, με την εξαίρεση τις ταμπέλες στα αυτοκίνητα.

Στο άρθρο 1 παράγραφος 3β μετατίθεται για το μέλλον και η διευθέτηση των εμπορικών ονομασιών, σημάτων και επωνυμιών. Αυτές θα τις κρίνει μια διεθνής ομάδα ειδικών εντός τριετίας, χωρίς κανείς να μπορεί να εξοφλήσει σήμερα τις αποφάσεις της ομάδας αυτής. Μέχρι τότε τα σημερινά ονόματα και σήματα για εμπορικές χρήσεις θα παραμένουν ως έχουν.

Σημείο τρίτο: αδικαιολόγητη παραχώρηση της χρήσης του επιθέτου «μακεδονικής» για την εθνότητα και τη γλώσσα των Σκοπιανών. Συνιστά την για πρώτη φορά αναγνώριση εκ μέρους της Ελλάδας μιας δήθεν «μακεδονικής» εθνότητας και δήθεν «μακεδονικής» γλώσσας. Η αναγνώριση εκ μέρους μας μιας δήθεν «μακεδονικής» γλώσσας και εθνότητας αποτελεί τη ρίζα του σκοπιανού αλυτρωτισμού. Στην πραγματικότητα την ενισχύει.

Ενδεικτικό του πόσο εσφαλμένη είναι η εκχώρηση της μακεδονικής εθνότητας -και έρχομαι στο τέταρτο σημείο- είναι ότι η Βουλγαρία, αν και υπήρξε από τους πρώτους που αναγνώρισε τα Σκόπια με τη συνταγματική τους ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας», ουδέποτε αναγνώρισε μακεδονική εθνότητα και μακεδονική γλώσσα, διότι θεωρούσε τους Σκοπιανούς τμήμα ευρύτερου του βουλγαρικού έθνους. Έτσι εξηγείται και η ανακρίβεια του Υπουργείου Εξωτερικών της Βουλγαρίας που κάλεσε Ελλάδα και Σκόπια να μην ερμηνεύουν τη συμφωνία ως επηρεάζουσα τις αλλαγές στα υπάρχοντα σύνορα. Η βουλγαρική κυβέρνηση ουδέποτε αναγνώρισε μακεδονική εθνότητα και γλώσσα.

Σημείο πέμπτο: Απαράδεκτο το άρθρο 7 της συμφωνίας, που αναφέρει ότι κάθε χώρα θα ερμηνεύει τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» κατά βούληση. Ακόμα κι αν φανούμε καλόπι-

στοι στα όσα διακηρύσσει η σημερινή κυβέρνηση των Σκοπίων, ποιος θα εμποδίσει στο μέλλον μια διαφορετική ερμηνεία;

Έκτο σημείο, ανήκουστο! Και είναι ένα σημείο, το οποίο η Κυβέρνηση το απέκρυψε. Ανήκουστο ότι σύμφωνα με το άρθρο 8.5 της συμφωνίας θα συσταθεί κοινή διεπιστημονική επιτροπή για να εξετάσει τον τρόπο διδασκαλίας της ιστορίας και των δύο χωρών. Δηλαδή, η επιτροπή αυτή θα εξετάσει και τον τρόπο διδασκαλίας της ιστορίας όχι μόνο των Σκοπίων, αλλά και της Ελλάδας, προκειμένου να αρθούν αλυτρωτικές αναφορές στη δική μας την ιστορία; Δηλαδή θα πρέπει να σταματήσουμε να διδάσκουμε αυτά τα οποία έχουμε μάθει για τους Μακεδονομάχους;

Σημείο έβδομο: Η διαδικασία πρόσκλησης των Σκοπίων για ένταξη στο ΝΑΤΟ μπορεί να αποδειχθεί εξαιρετικά επισφαλής, γιατί έτσι όπως είναι διατυπωμένο το άρθρο 2 δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι όροι που θέτει η Ελλάδα θα γίνουν οπωσδήποτε αποδεκτοί και από τα μέλη του ΝΑΤΟ.

Σημείο όγδοο και τελειώνω μ' αυτό: Στο κείμενο της συμφωνίας δεν υπάρχει καμμία πρόνοια σχετικά με το αν η συμφωνία μετά τη διαβίβασή της στον ΟΗΕ θα υιοθετηθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας, προκειμένου δηλαδή να αντικαταστήσει την απόφαση 817/1993 που προέβλεπε την ένταξη της εν λόγω χώρας στα Ηνωμένα Έθνη με το προσωρινό της όνομα.

Συμπερασματικά, μ' αυτή τη συμφωνία εμείς αναγνωρίζουμε μακεδονική γλώσσα και εθνότητα. Εμείς προεξοφλούμε τη συνείδησή μας για ένταξη της FYROM στο ΝΑΤΟ, ενώ από την άλλη πλευρά δεν υπάρχει παρά μόνο μια υποσχετική. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ υπονομεύει τη διαπραγματευτική θέση της χώρας, δίνοντας τα πάντα χωρίς να διασφαλίζει τίποτα και αυτό είναι το κύριο σημείο.

Τελειώνοντας, θα σας θυμίσω ότι στο Facebook σήμερα κυριαρχεί μία γελοιογραφία του Αρκά, για όσους δεν την έχουν δει: «Στις συμφωνίες που κάνει ο Πρωθυπουργός μπορεί να μας παίρνουν κάτι, αλλά δίνουμε και κάτι». Αυτή είναι δυστυχώς η κατάσταση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Φορτσάκη.

Ήδη έχουμε την πρώτη διαγραφή. Η κ. Καφαντάρη δεν θα έρθει να μιλήσει. Στη θέση της θα μιλήσει ο κ. Σπύρτζης. Αυτό δεν σημαίνει ότι προστίθεται χρόνος για τους υπόλοιπους. Ίσως να φύγουμε και νωρίτερα, αν τηρήσετε τους χρόνους.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ (Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μας για τη συζήτηση που γίνεται για την ανάκτηση της ιστορικής μνήμης -έστω και εν μέρει- της Νέας Δημοκρατίας. Θυμηθήκατε σήμερα τον Κύριλλο και τον Μεθόδιο, θυμηθήκατε τον Καπετάν Κώττα και τον Παύλο Μελά, παρ' ότι δεν είχατε γεννηθεί τότε.

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σιγά-σιγά θα θυμηθείτε και άλλους, θα θυμηθείτε τον Γρηγόρη Λαμπράκη, θα θυμηθείτε τον Τσαρούχα, θα θυμηθείτε όσους έλεγαν ότι σε δέκα χρόνια δεν θα θυμάται κανείς τίποτα για το όνομα «Μακεδονία». Μου φαίνεται ότι είχε το ίδιο επώνυμο με τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας αυτός που το έλεγε.

Μετά την έκφραση της δικής μας ικανοποίησης απέναντί σας, να πούμε ότι ζούμε πραγματικά κρίσιμες και ιστορικές στιγμές. Ζούμε σε ένα ρευστό διεθνές περιβάλλον και οικονομικά και γεωπολιτικά, σε μια Ευρώπη που δεν έχει βρει συγκεκριμένη κατεύθυνση, με πολλές εστίες πολέμου και εντάσεων στην περιοχή μας.

Για λίγα λεπτά θα έλεγα να αφήσουμε την πρόταση δυσπιστίας, να αφήσουμε τις σκοπιμότητες που έχει, να απομειωθεί δηλαδή η επιτυχία της ιστορικής συμφωνίας της χώρας μας με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, να αφήσουμε τη σκοπιμότητα να απομειωθεί η τελευταία ψηφοφορία πριν από λίγες ώρες για τα προαπαιτούμενα, για τη λήξη του προγράμματος, για την ανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας που τα

κόμματα που στηρίζουν την πρόταση δυσπιστίας έδωσαν στους δανειστές, να αφήσουμε την επικράτηση της ακροδεξιάς στη Νέα Δημοκρατία, να αφήσουμε στην άκρη τις ακροδεξιές των δύο χωρών που χτυπάνε τη συμφωνία, να αφήσουμε τη σκοπιμότητα ότι θέλατε να δημιουργήσετε πρόβλημα στην Κυβέρνηση σε σχέση με τους ΑΝΕΛ, αλλά δημιουργήσατε πρόβλημα στους δικούς σας συμμάχους μέσα στο Κοινοβούλιο, απ' ό,τι διαβάζετε. Ας τα αφήσουμε όλα αυτά για λίγα λεπτά και να δούμε μια οραματική εικόνα για τη γειτονία μας, για τα Βαλκάνια, δηλαδή τι θα θέλαμε όλοι να έχουμε στην περιοχή που έχει βασανιστεί από αντιθέσεις, πολέμους και ψυχροπολεμικές κατευθύνσεις για εκατοντάδες χρόνια.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι θα ήταν θεμιτό απ' όλους να θέλαμε στις βαλκανικές χώρες να έχουν δημιουργηθεί ή να προσπαθούμε όλοι να δημιουργήσουμε τις συνθήκες των χωρών της Κεντρικής Ευρώπης, δηλαδή να περνά από τη μία χώρα στην άλλη χωρίς να αντιλαμβάνονται πού είναι τα σύνορα, να υπάρχουν συνεργασίες, κοινές παραγωγικές δράσεις, καθημερινές μετακινήσεις, λίγα έξοδα για τους εξοπλισμούς, να μην υπάρχουν απομονωμένες περιοχές στα σύνορα χωρών, ό,τι δηλαδή βλέπουμε όταν πηγαίνουμε στις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης. Κι εκεί υπάρχουν αντιθέσεις και αντιπάθειες και ιστορικές συγκρούσεις.

Άρα τι θα θέλαμε να κάνουμε; Θα θέλαμε σε όλη τη βόρεια Ελλάδα να ολοκληρώσουμε τους κάθετους άξονες στην Εγνατία που συνδέουν τη βόρεια Ελλάδα με τις γειτονικές μας χώρες, δηλαδή να ολοκληρώσουμε τον κάθετο άξονα στη Ροδόπη, τον κάθετο άξονα στον Έβρο, να ξεκινάμε τον τρίτο κάθετο άξονα της Θράκης στην Ξάνθη, να κάνουμε τον δρόμο Δράμας - Αμφίπολης, εκεί που είχατε ανακαλύψει τον Μέγα Αλέξανδρο, για να λέμε και για την ιστορική σας μνήμη.

Θα θέλαμε, επίσης, να αναβαθμίζουμε τον δρόμο από τη Θεσσαλονίκη προς τη Βουλγαρία, προς τον Προμαχώνα, προς τη FYROM, να έχουμε τελειώσει τον δρόμο στην Κρυσταλλοπηγή, στην Καστοριά. Λέμε τι θα θέλαμε οραματικά. Θα θέλαμε να συνεχίζουμε τον δρόμο από τα Γιάννενα στην Κακαβιά. Θα θέλαμε να προετοιμάζουμε τον δρόμο από την Ηγουμενίτσα στη Σαγιάδα.

Θα θέλαμε σε αυτή την οραματική εικόνα μια βόρεια Ελλάδα που τα σύνορά της δεν θα ήταν οι εσχατιές της χώρας, αλλά θα ήταν η αρχή της ενδοχώρας των Βαλκανίων. Θα θέλαμε η μισή βόρεια Ελλάδα να μην είχε καταντήσει, όπως και κατά τις προηγούμενες δεκαετίες, ερειπωμένη περιοχή με χωριά φαντάσματα, δυσπρόσιτα, εγκαταλειμμένα. Θα θέλαμε τον Οκτώβριο του 2018 να τελειώνει η σιδηροδρομική σύνδεση Θεσσαλονίκη - Ειδομένη με ηλεκτροκίνηση. Να συνδέεται η Θεσσαλονίκη με την Αθήνα με ηλεκτροκίνηση. Να συνδέεται με τη FYROM, τη Σερβία, και την Κεντρική Ευρώπη. Θα θέλαμε να γίνεται η γραμμή Θεσσαλονίκη - Βέροια - Φλώρινα, να προετοιμαζόταν για υλοποίηση η Θεσσαλονίκη - Προμαχώνα, που είναι ο δεύτερος άξονας, να γίνει η σιδηροδρομική σύνδεση του λιμανιού και η οδική σήμανση του λιμανιού της Θεσσαλονίκης.

Θα θέλαμε να προετοιμάζεται η ηλεκτροκίνηση Θεσσαλονίκης - Βέροιας - Έδεσσας και η σύνδεση Γιαννιτσών και Αριδαίας. Θα θέλαμε να υπάρχει συμφωνία και να υλοποιείται για το Θεσσαλονίκη - Φλώρινα - Κρυσταλλοπηγή και Πόγραδετς. Θα θέλαμε να υπάρχει άξονας στα Δυτικά Βαλκάνια μέσω του «INTERREG». Θα θέλαμε να μιλούσαμε με τις χώρες Αλβανία - FYROM - Βουλγαρία σε μια τετραμερή, για παράδειγμα στη Θεσσαλονίκη, που πιθανά να γινόταν πριν από έναν μήνα, για υλοποίηση κοινών συστημάτων παρακολούθησης των οδικών δικτύων, για διαλειτουργικότητα, για δίκτυο υδατοδρομίων, για συνεργασία και παροχή τεχνογνωσίας και ευρωπαϊκής νομοθεσίας, για να ενταχθούν οι άνθρωποι, να κάνουμε κοινά συνέδρια το φθινόπωρο για τις συνδασμένες μεταφορές, όπως και να έχουμε τηλεπικοινωνιακές συνδέσεις και να υλοποιούσαμε τις συνδέσεις με οπτικές ίνες.

Θα θέλαμε, λοιπόν, σε αυτή την οραματική κατάσταση η Θεσσαλονίκη να είναι οικονομικό, παραγωγικό και πολιτιστικό κέντρο των Βαλκανίων, να έχει πάρκα αντί για στρατόπεδα, να έχει εμπορευματικό κέντρο, να συνδέεται με την Αθήνα, να έχει σιδηροδρομικές υποδομές, να έχει ιστορική μνήμη και μουσείο ολοκαυτώματος, να έχει συνδέσεις με την Κεντρική Ευρώπη, να

έχει μετρό για να μπορεί να παίξει αυτόν τον ρόλο και αστικές συγκοινωνίες, ό,τι δηλαδή παλέψετε εσείς όλα αυτά τα χρόνια να μην υπάρχει.

Αυτή, λοιπόν, είναι μια οραματική εικόνα, για να ζήσουν τα παιδιά μας σε μια χώρα που δεν θα έχει ανασφάλεια, που θα έχει ανάπτυξη, που θα έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στην περιοχή, που οι γειτονικές χώρες και οι γειτονικοί λαοί θα έχουν συμφέρον να βαθαίνουν και να διατηρούν τη συνεργασία, την ειρήνη και τη φιλία μαζί μας.

Αυτή είναι η δική μας πολιτική, αυτά που κάνουμε τρία χρόνια. Είναι ο δικός μας πατριωτισμός. Υπάρχει και ο άλλος. Να έχουμε κλειστά σύνορα, να έχουμε μονοπάτια που συνδέουν τη χώρα μας, να μη συνδέονται τα λιμάνια, τα σιδηροδρομικά δίκτυα, ούτε καν με την Εγνατία, να διοργανώνουμε ομιλίες με κληρικούς, με πρώην στρατιωτικούς, με άλογα, με χλαμύδες -σκεφετείτε τι θα λέγαμε αν αυτά τα έκαναν στην Κωνσταντινούπολη-, να τραμπουκίζονται δήμαρχοι και πολιτικοί που δεν συμφωνούν, να ξεχνάμε τις δολοφονίες και το παρακράτος της Θεσσαλονίκης γιατί δεν είχαμε γεννηθεί τότε.

Υπάρχει και ο δικός σας πατριωτισμός, αυτό που προτείνετε, δηλαδή να διατηρείται η αντίθεση και οι διενέξεις με τους γειτονικούς λαούς, ώστε κάποιοι να συνεχίσουν τη δοκιμασμένη συνταγή της ακροδεξιάς, τον από Βορρά κίνδυνο.

Να επανέλθουμε στον κομμουνιστικό κίνδυνο που μας απειλεί, στην εμφυλιοπολεμική λογική που χωρίζει τον ελληνικό λαό σε πατριώτες και μειοδότες, στους Γκοτζαμάνηδες, σε όλα αυτά που έχει ζήσει η Ελλάδα και τα Βαλκάνια για δεκαετίες, σε αυτά που απομονώνουν, απαξιώνουν, ξεχνούν τη μισή βόρεια Ελλάδα, της μπάρες λίγα χιλιόμετρα έξω από την Ξάνθη λίγα χρόνια πριν που σπούδαζα εγώ και πολλά άλλα.

Έναν δόξαν πατριωτισμό που συντηρούσε και ευνοούσε συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα, που συντηρούσε παλαιοκομματικούς μηχανισμούς, συντηρούσε παρακρατικούς μηχανισμούς και ανακύκλωνε συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα.

Και, άντε, η Νέα Δημοκρατία έχει την ακροδεξιά πλευρά, έχει επικρατήσει, με γεια της, με χαρά της. Οι άλλοι, οι μεταρρυθμιστές, που τη στηρίζουν και στηρίζουν και την πρόταση δυσπιστίας; Είναι πραγματικά λυπηρό.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, τον πατριωτισμό μας δεν τον βάζουμε στο πολιτικό παιχνίδι που θέλετε. Εμείς τον πατριωτισμό μας τον τιμάμε και με αγώνες και με ιστορικές συμφωνίες και με οικοδόμηση της ειρήνης, των συνεργασιών, της ιστορίας της χώρας μας, του προοδευτικού κόσμου και της Αριστεράς. Και αυτή την πολιτική τη χειροκροτά όλος ο προοδευτικός κόσμος σε όλη την Ευρώπη, σε όλον τον πλανήτη, τη χειροκροτά γιατί τιμά την ιστορία μας, τιμά όσους έχασαν τη ζωή τους για τη χώρα, την ειρήνη και το μέλλον των παιδιών μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Στο δευτερόλεπτο, κύριε Υπουργέ. Ήσασταν ακριβέστατος!

Έχουμε και δεύτερη διαγραφή, αυτή του κ. Κάτση. Οπότε, λοιπόν, βλέπετε ότι κάποια πράγματα γίνονται εύκολα.

Τον λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Γερμενής από τη Χρυσή Αυγή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς να πούμε ότι είμαστε υπέρ της πρότασης δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης. Και πώς να μην είμαστε, άλλωστε, όταν μια Κυβέρνηση, που θέλει να λέγεται ελληνική, νομοθετεί ανθελληνικά, κάνει συμφωνίες ανθελληνικές και χαρίζει στους γυφτοσκοπιανούς ένα όνομα ένδοξο, όπως αυτό της Μακεδονίας;

Διαβάζοντας κανείς την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας -και αναφέρομαι στην πρώτη παράγραφο-, διαπιστώνει ότι το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης είναι λες και έρχεται από παρθενόγεννη, λες και δεν κυβερνούσε όλα αυτά τα χρόνια.

Διαβάζουμε επί λέξει την πρώτη παράγραφο της πρότασης δυσπιστίας η οποία αναφέρει: «Τρίμισι χρόνια τώρα η Κυβέρνηση φτωχοποιεί τους πολίτες. Υπέγραψε δύο αχρείαστα μνημόνια, δέσμευσε τη χώρα με βαριές περικοπές συντάξεων και μισθών,

αύξησε τους φόρους, υποθήκευσε τη δημόσια περιουσία. Η ανασφάλεια κυριαρχεί παντού. Με απαράδεκτες μεθοδεύσεις προκαλεί βλάβη στη λειτουργία των θεσμών και του κράτους δικαίου».

Δηλαδή, τα προηγούμενα πεντέμισι χρόνια που κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία με το ΠΑΣΟΚ υπήρχε ευημερία στο ελληνικό κράτος, στον ελληνικό λαό; Μοιράζατε συντάξεις, μοιράζατε εκατομμύρια; Περνούσε καλά ο Έλληνας πολίτης; Ζούσε με ανοιχτές πόρτες και παράθυρα;

Ήταν μια διαλυμένη κοινωνία, είναι μια διαλυμένη κοινωνία. Ο ελληνικός λαός είναι εξασθενημένος, δεν αντέχει άλλο και μέχρι σήμερα απόδειξη αποτελεί ότι κάθε λίγο και λιγάκι φέρνεται νέα μέτρα, τα οποία ψηφίζετε όλοι εσείς και δεν διαφωνείτε πουθενά. Μην ξεχνάμε ότι η κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ είχε ψηφίσει και το πρώτο μνημόνιο και το δεύτερο μνημόνιο, που παραχωρούσαν εθνική κυριαρχία. Μάλιστα, τότε και με τις ευλογίες του Καρατζαφέρη.

Κατ' αρχάς, δεν ξέρουμε για ποιον λόγο η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ κόπτεται να φέρει τόσο γρήγορα τη συμφωνία με τους Σκοπιανούς. Δεν μπορούμε να τη καταλάβουμε.

Θα μπορούσε να είχε ένα δυνατό χαρτί ο κ. Τσίπρας να ζητήσει δημοψήφισμα ως δημοκράτης που είναι από τον ελληνικό λαό, να πάρει ένα 90% και με αυτό το χαρτί να πάει να διαπραγματευτεί εάν ήθελε και να πει: «Με 90% εγώ δεν μπορώ να χαρίσω κανένα όνομα». Επειδή, όμως, έιστε γνήσια τέκνα του κομμουνισμού, έχετε ιδεολογικά παρωπίδες.

Θα σας αναφέρω κάποια λόγια κάποιου επιφανή γλωσσολόγου, όχι Χρυσανγίτη, όχι φασίστα, του κ. Μπαμπινιώτη, ο οποίος έγραφε στο «Πρώτο Θέμα»: «Γράφαμε, εξηγούσαμε, τεκμηριώναμε, επιχειρηματολογούσαμε και νομίζαμε ότι κάποιος από τους ιδύνοντες που διαπραγματεύονται και λαμβάνουν τις αποφάσεις για το σκοπιανό θέμα θα μας ακούσει. Τίποτε. Τώρα ο αφελής γράφων τις γραμμές αυτές καταλαβαίνει γιατί ο ευφυής Υπουργός παρέπεμπε πεισματικά στο 1977. Γιατί επιζητείτο εκ των υστέρων δικαιολογία για τα αδικαιολόγητα. Είχε αποφασισθεί προφανώς μέσα στο δούλει και λαβείν της διαπραγμάτευσης να αναγνωριστεί και να προσφερθεί χαριστικά η ονομασία της σλαβικής γλώσσας των Σκοπιανών σαν "μακεδονική" και αναζητείτο δήθεν "προηγούμενο" και δήθεν "ιστορικό έρεισμα". Έτσι το των Σκοπιανών διπλωματικό "επιχείρημα" -ρητά μόλις από το 1991 που αυτονομήθηκε η FYROM- πως τάχα η γλώσσα τους είναι η "μακεδονική", η χρήση δηλαδή εκ μέρους των Σκοπιανών μιας ψευδώνυμης ονομασίας για μια γλώσσα η οποία δεν είναι παρά ένα βουλγαροσερβικό ιδίωμα». Αυτά λέει ο κ. Μπαμπινιώτης.

Και συνεχίζει: «Ελαμψε η αιτία επικλήσεως του 1977 και πολλών άλλων χρονολογιών. Αναγνωρίστηκε επισήμως κατά τη διαπραγμάτευση με τα Σκόπια η βουλγαροσερβική σλαβική γλώσσα των Σκοπίων ως "μακεδονική". Δόθηκε επισήμως ένα όνομα με το οποίο η γλώσσα αυτή δεν έχει καμμία σχέση. Αντιστάθμισμα: Θα αναφέρεται κάπου στη συμφωνία ότι η επισήμως αναγνωριζόμενη από την Ελλάδα γλώσσα των Σκοπίων ως "μακεδονική" δεν είναι μακεδονική, αλλά σλαβική. Τότε, αφού και οι δύο πλευρές συνομολογούν ρητά ότι είναι -όπως πράγματι είναι- σλαβική γλώσσα, γιατί συμφωνούμε να λέγεται "μακεδονική", όνομα που παραπέμπει ρητά στην ελληνική γλώσσα της Μακεδονίας, αρχαία, νέα και σύγχρονη;

»Δεν είναι αυτό ιδιοποίηση και σφετερισμός ενός εθνικού ονόματος για μια γλώσσα που σε σχέση με τους ομιλητές της -εννοώ τους Σκοπιανούς- έχει άλλη εθνική προέλευση; Δεν γενίται ο σφετερισμός αυτός για τον προφανή λόγο, ότι μια εθνική γλώσσα είναι και καθοριστικό συστατικό εθνικής ταυτότητας, μιας άλλης δηλαδή ταυτότητας από την πραγματική ιστορική ταυτότητα που έχουν οι πολίτες των Σκοπίων;

»Είναι σοβαρό και πειστικό να επιχειρηματολογούμε ότι ο κόσμος που θα λέει τη γλώσσα των Σκοπίων "μακεδονική" θα σπεύδει εν συνεχεία να αναζητήσει τη συμφωνία που θα έχει υπογραφεί και στην οποία θα πληροφορείται ποια είναι η καταγωγή και η υπόσταση αυτής της δήθεν "μακεδονικής" γλώσσας;». Αυτά λέει ο καθηγητής γλωσσολογίας, ο κ. Μπαμπινιώτης.

Θα μπορούσατε να τον πάρετε και να κάνετε μια συμφωνία στο τραπέζι με έναν γλωσσολόγο αυτού του επιπέδου. Και έχει

μια διεθνή αναγνώριση ο άνθρωπος και δεν είναι και Χρυσανγίτης, ούτε εθνικιστής.

Επιγραμματικά η συμφωνία αυτή αναφέρει ότι η ιθαγένεια των Σκοπίων θα είναι μακεδονική, δηλαδή όλοι παγκοσμίως θα τους λένε «Μακεδόνες». Η γλώσσα θα ονομάζεται «μακεδονική» γλώσσα, οι πινακίδες των αυτοκινήτων θα λένε «Μακεδονία».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και συνεχίζοντας, λέει, θα δηλητηριαστεί η ελληνική νεολαία, με στόχο τη διαμόρφωση μιας ψευδούς ιστορικής αντίληψης σχετικά με την ιστορία της Μακεδονίας. Δηλαδή, πλέον εδώ πέρα θα φτιαχτούν νέα βιβλία, νέα ιστορία και τα παιδιά μας στο σχολείο θα μάθουν μια ιστορία για μια διαφορετική Μακεδονία. Αυτά στο ελληνικό κράτος. Το τι θα κάνουν οι Σκοπιανοί δεν μας απασχολεί. Εμείς έχουμε και ιστορία και έθνος αιώνων έχουμε.

Και επειδή ακούστηκε εδώ ότι ποινικοποιούνται αυτοί που γυμνάζονται και έχουν μπράτσα, εμείς θέλουμε να πούμε το εξής: Είμαστε και με τους μπρατσάρδες, είμαστε και με τον Στρατό, είμαστε και με τις Ειδικές Δυνάμεις.

Δεν είμαστε με αυτούς τους λεβέντες τους δικούς σας, που τους φέροντε και φοράνε φούστες και τακούνια. Για εμάς φούστες και τακούνια μπορούν να φορέσουν πολύ ωραίες δεσποινίδες, όχι οι λεβέντες σας. Μετά από αυτόν το κύκλο ομιλιών, εμείς μαχόμαστε και ευελπιστούμε η Κυβέρνησή σας να είναι παρελθόν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Γερμενή.

Τον λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Ριζούλης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Αμέσως μετά, θα πάρουν τον λόγο η κ. Αντωνίου και ο κ. Καβαδέλλας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με τα μπράτσα δεν έχουμε κανένα πρόβλημα και όσοι μπορούν έχουμε. Έχουμε πρόβλημα με τα μπράτσα τα οποία σηκώνονται να δολοφονήσουν τον Φύσσα, τους μετανάστες. Με αυτά τα μπράτσα έχουμε πρόβλημα σοβαρό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: «Μάνος» και «Γιώργος» σου λένε τίποτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μην ανοίγετε διάλογο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Έχετε παλουκώσει όλον τον κόσμο. Σοβαρά μιλάς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Μην προκαλείς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Ριζούλη, σας παρακαλώ. Μην προκαλείτε κι εσείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Και ο άλλος προκάλεσε. Δεν κατάλαβα. Γιατί;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Μην προκαλείς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Σου είπα με ποια μπράτσα έχουμε πρόβλημα. Εσύ γιατί έχεις πρόβλημα; Αρπάξεις και δολοφονείς εσύ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Ριζούλη, μείνετε στον λόγο σας και μην προκαλείτε. Δεν υπάρχει λόγος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Ήθελα κι εγώ να πω μερικά πράγματα, γιατί είναι αυτό που παίζει πολύ ωραία και η συντηρητική παράταξη είναι πλέον στο στοιχείο της. Και λέω «συντηρητική παράταξη», γιατί θα το πάμε σε βάθος χρόνου.

Η εθνικοφροσύνη και ο πατριωτισμός είναι δύο έννοιες που τις έχουν αναμείξει διαχρονικά και τις έκαναν ένα, με μια παρενθεση.

Κατ' αρχάς, για να θυμηθούμε όλοι, όσοι είχαν γεννηθεί ή δεν είχαν γεννηθεί, είχαν διαβάσει ή δεν είχαν διαβάσει, να ξέρουμε ότι από το 1945 και μετά η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας για εσωτερικούς λόγους αλλά και για γεωπολιτικούς γύρω γύρω, άρχισε να καλλιεργεί μία λογική για τη Μακεδονία και το μακεδονικό έθνος. Έζησα κάποια χρόνια εκεί και ξέρω πώς γινόνταν.

Φτάσαμε στο 1992 και θα τα πάω γρήγορα. Καλλιεργήθηκε για σαράντα -πενήντα χρόνια, λοιπόν, σε έναν κόσμο εκεί ότι είναι απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου, απόγονοι της ιστορίας αυτής η οποία πήγε μέχρι την Ινδία κ.λπ., και το 1992 ήρθε η ώρα

αυτός ο κόσμος, ο οποίος φοβούμενος και τα γύρω γύρω του και έχοντας και το υπόβαθρο της εκπαίδευσης των σαράντα χρόνων, να διατρανώσει και να διεκδικήσει αυτό που λέμε εμείς την ιστορία της ελληνικής Μακεδονίας. Τελείωσε η παρένθεση.

Από το 1945 -1950 και μετά, εδώ στην Ελλάδα, η συντηρητική παράταξη εκπλήρωνε ένα άλλο πατριωτικό καθήκον. Κυνήγησε τους ηττημένους του εμφυλίου, κυνήγησε τα παιδιά, κυνήγησε τα εγγόνια, κυνήγησε τα ανίψια, να μην μπουν στο δημόσιο, δολοφονήθηκαν μεγάλοι ηγέτες του κομμουνιστικού κινήματος, ενώ τα κλομπς του παρακράτους σηκώθηκαν και άφησαν νεκρούς στα πεζοδρόμια.

Όμως, δεν έκαναν μόνο αυτό, αλλά έκαναν κι άλλο πατριωτικό καθήκον και συνδέεται πολύ ωραία με αυτό. Ποιο είναι το πατριωτικό καθήκον; Πάει ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης. Δεν ασχοληθήκατε με αυτό. Πάει η Ίμβρος και η Τένεδος. Δεν ασχολήθηκε με αυτό η παράταξη. Είχε τον κόσμο αυτόν, που στο εσωτερικό έπρεπε να του πουλάει τον κίνδυνο από Βορρά και με αυτό δούλευε, με αυτό συντηρούνταν. Και για καπάκι...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Στο Δοξάτο που σφαγιάστηκαν μερικές χιλιάδες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κυριαζίδη, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Θα σου απαντήσω τώρα.

Δεν τον ξέρεις ούτε εσύ τον Λαμπράκη;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Πλάκα κάνεις τώρα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Την Μακρόνησο δεν την ξέρεις; Τη Γυάρο δεν την ξέρεις; Τα ξέρεις καλά!

Και ήρθε για καπάκι η Κύπρος. Και θα μου πείτε τώρα τι δουλειά έχω να μιλάω στη Νέα Δημοκρατία και στη συντηρητική παράταξη για την Κύπρο. Δεν το κάνω εγώ. Συγγνώμη, αλλά εκείνη τη πλευρά το κάνει, η οποία έψαχνε να βρει ποιος διαδέχθηκε τη νεολαία του Παπαδόπουλου στην αρχηγία. Κι εκεί που άνοιξε η δική σας αγκαλιά, ήρθε μέσα ο αντικαταστάτης. Αυτό να το προσέξετε λίγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πες για τη συμφωνία τώρα!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Δίπλα είναι. Θα σου πω για τη συμφωνία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Για την ταμπακίερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Είπαμε, Ίμβρος, Τένεδος, Ελληνισμός της Πόλης, Κύπρος. Δικό σας πατριωτικό καθήκον ήταν, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο.

Και φτάνουμε στο 1992 τώρα, με το σκοπιανό, με τη γείτονα χώρα, με τη Severna Macedonia, τη North Macedonia, κι όπως αλλιώς ειπωθεί.

Κατ' αρχάς μέσω της διολίσθησης του να μην ασχοληθείτε, δηλαδή, καθόλου, για να αποφύγετε το αντικείμενο, τι καταφέρατε; Πατριωτικό καθήκον και αυτό, να τους αναγνωρίσει όλος ο κόσμος ως γνήσιους «Μακεδόνες» και ως Μακεδονία». Με τη διολίσθηση της μη διαπραγμάτευσης, της μη συζήτησης αλλά και των δικών σας εσωτερικών διαμαχών έγινε αυτό και φτάσαμε σε αυτό το σημείο σήμερα. Και όλος ο κόσμος τους αναγνώρισε και σαν «Μακεδονία». Σε πολλές χώρες έπαιξαν και το παιχνίδι της ιστορικότητας.

Και έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση αυτή –η πρώτη φορά, δεύτερη φορά Αριστερά που λέτε και όντως έτσι είναι- η οποία τι κάνει; Βάζει τη χώρα αυτή κατ' αρχάς στο γλωσσικό θέμα, να λέει ότι η γλώσσα που μιλάνε δεν έχει καμμία σχέση με την αρχαία ελληνική και είναι σλάβικη. Και επίσης ότι δεν έχουν καμμία σχέση ιστορικά με την αρχαία ελληνική Μακεδονία και ιστορία. Αυτό το κάνει αυτή η Κυβέρνηση.

Εγώ θα πω –και με αυτό θα τελειώσω, δεν θέλω να μιλήσω πολύ- κάτι. Θέλω να μου πείτε στα σαράντα, πενήντα, εξήντα προηγούμενα χρόνια με την εθνοφοροσύνη σας και τον πατριωτισμό σας, τι κερδίσατε για τον Ελληνισμό, εκτός από υποχωρήσεις και από εκτοπισμούς Ελλήνων; Ξεκίνησα με την Κωνσταντινούπολη, μίλησα για την Ίμβρο και την Τένεδος και για την Κύπρο.

Εμείς έχουμε να πούμε ότι σε τρία χρόνια καταφέραμε αυτό που εσείς με τη διολίσθηση και τις διαπραγματεύσεις που κάνατε τόσα χρόνια, το είχατε παραδώσει. Και πλέον επίσημα ούτε σχέση έχουν με τη ιστορία της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας,

ούτε η γλώσσα τους έχει να κάνει με γλώσσα η οποία ομιλούνταν στην αρχαία Μακεδονία. Να πείτε εσείς τι κάνατε.

Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να παίζετε με αυτό που παίζατε πάντα. Παίζετε με ένα συντηρητικό κόσμο που κάποτε τον φοβίζατε με τους κομμουνιστές που θα έρθουν από τον Βορρά. Τώρα έχετε πάλι έναν εχθρό να βγάλετε, λέγοντας ότι εδώ οι προδότες ξεπουλάνε τη χώρα!

Πουλάτε, λοιπόν, έναν ψεύτικο πατριωτισμό και νομίζετε ότι με αυτόν τον ψεύτικο πατριωτισμό θα καταφέρετε να πείσει αυτή η Κυβέρνηση. Δεν θα σας κάνουμε το χατίρι. Δεν θα πείσει η Κυβέρνηση. Και εσείς δεν θα χρειαστείτε –ελπίζω για πολύ καιρό ακόμα- να κάνετε βήματα πίσω από εθνικά ζητήματα, όπως έχετε μάθει να κάνετε πενήντα χρόνια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ριζούλη.

Τον λόγο έχει η κ. Αντωνίου για επτά λεπτά.

Θα ακολούθησει ο κ. Καβαδέλλας και μετά είναι ο Υπουργός Υγείας κ. Ξανθός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μετά είναι ο κ. Μπάρκας. Ο κ. Νικολόπουλος δεν έχει βρεθεί, αλλά από τις επόμενες δεκαπεντάδες έχει το δικαίωμα να μιλήσει. Μετά είναι ο κ. Μηταφίδης και μετά είστε εσείς, κύριε Μανιάτη. Ανυπομονείτε!

Ορίστε, κυρία Αντωνίου, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια ιστορική στιγμή –την πιο ιστορική στιγμή της κοινοβουλευτικής μου διαδρομής, αλλά και πολλών άλλων Βουλευτών εδώ μέσα- και μπροστά σε ευθύνες που ερχόμαστε μια φορά στη ζωή μας.

Ήρθε η ώρα, όπως λέμε στο χωριό μου –και θα σας πω ποιο είναι το χωριό μου, γιατί έχει σημασία- «να χωρίσουμε τα στερία από τα γαλάρια». Το Σάββατο οι μάσκες θα πέσουν. Το Σάββατο οι Βουλευτές καλούνται να αποφασίσουν. Γιατί εάν την Κυριακή ο κ. Τσίπρας υπογράψει αυτή την κατάπτυστη συμφωνία, δεν έχει επιστροφή. Όταν φύγει το βόλι, η σφαίρα δεν έχει επιστροφή. Το κακό έχει γίνει.

Μετά από, νομίζω, έξι μήνες μυστικής διαπραγμάτευσης –και τώρα καταλαβαίνω γιατί ήταν μυστική η διαπραγμάτευση- προχωρήσατε στο αδιανόητο. Αναγνωρίσατε «μακεδονική γλώσσα», «μακεδονική ιθαγένεια» και στην ουσία «μακεδονικό έθνος». Είναι η χειρότερη συμφωνία για την οποία ο κ. Τσίπρας δεν έχει καμμία πολιτική νομιμοποίηση να προχωρήσει στην υπογραφή της, εκτός εάν, αγαπητοί συνάδελφοι –και κυρίες απευθυνόμενοι εκεί, στους ΑΝΕΛ- του δώσετε εσείς τη νομιμοποίηση το Σάββατο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, προχωράει στο να υλοποιήσει αυτό που για πολλές δεκαετίες ήταν αδιανόητο. Βρισκόταν, όμως, –απ' ό,τι φαίνεται- πάντα στις μύχιες σκέψεις της Αριστεράς. Αυτό φαίνεται εξάλλου και από τις τοποθετήσεις των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο κ. Τσίπρας ετοιμάζεται με μια υπογραφή να παραδώσει μακεδονική ταυτότητα και γλώσσα στους γείτονες, να ορίσει μακεδονικό έθνος, να κάνει έτσι πράξη τα βαθύτερα αλυτρωτικά όνειρα των Σκοπιανών. Και ετοιμάζεται να το κάνει με μια μονοκονδυλιά αγνοώντας τη Βουλή των Ελλήνων κυρίως, όμως, αγνοώντας την άποψη του ελληνικού λαού. Αυτός, που ως Πρωθυπουργός έκανε δημοψήφισμα για τη δανειακή σύμβαση, το οποίο βέβαια ποδοπάτησε, αρνείται, λέει, τώρα στον ελληνικό λαό να εκφραστεί για το πιο σοβαρό εθνικό θέμα.

Χαρακτηρίζει τζογαδόρους όσους του λένε «πάρε την έγκριση της Βουλής των Ελλήνων για να προχωρήσεις στην υπογραφή της συμφωνίας» και λέει ότι μιλάει με την ιστορία, η οποία είναι η μόνη που θα τον κρίνει. Αν δεν έχουμε μπροστά μας τον νέο Ναπολέοντα Βοναπάρτη, τότε σίγουρα έχουμε μπροστά μας έναν Πρωθυπουργό που δεν σέβεται τους θεσμούς. Γιατί και στον ΣΥΡΙΖΑ ξέρουν πολύ καλά ότι πριν από την ιστορία θα τους κρίνει ο ελληνικός λαός, όποτε τολμήσουν και στήσουν κάλπες, και θα τους κρίνει σκληρά.

Ως Ελληνίδα Βουλευτής που κατάγομαι και εκλέγομαι στην Καστοριά –εκεί κολλάει το χωριό μου- τον τόπο που θυσιάστηκε

για την Μακεδονία μας ο Παύλος Μελάς μπορώ να σας πω μόνο το εξής: Σταματήστε τα παιχνίδια με την ψυχή των Μακεδόνων. Ακούστε τη φωνή του λαού.

Στο συλλαλητήριο που έγινε την προηγούμενη εβδομάδα στην Καστοριά, χιλιάδες άνδρες και γυναίκες διαδήλωναν ειρηνικά και διατρώνονταν την πίστη τους για τη μία και ελληνική Μακεδονία. Όλοι αυτοί δεν ήταν ούτε τζογαδόροι, ούτε όχλος ούτε ακραίοι. Ήταν απλοί άνθρωποι που έμαθαν να σέβονται και να αγωνίζονται για τα ιερά και όσια της Μακεδονίας μας και κυρίως της Ελλάδας μας.

Δεν ξέρω αν είναι τυχαίο, αγαπητοί συνάδελφοι, ή εάν η ιστορία εκδικείται, αλλά η επιλογή των Πρεσπών ως τόπο για την υπογραφή της συμφωνίας είναι σημαδιακή και ξυπνάει άσχημες μνήμες. Οι Πρέσπες είναι εξάλλου ο τόπος στον οποίο κάποτε μια ολομέλεια πολιτικού προγόνου του ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε για την αυτοδιάθεση του μακεδονικού έθνους και τη δημιουργία του μακεδονικού κράτους. Συγχαρητήρια, κύριε Τσίπρα, από ό,τι φαίνεται θέλετε να είστε αυτός που θα τελειώσει τη δουλειά.

Μας μιλάτε όλη την ώρα για τα οικονομικά οφέλη της συμφωνίας. Αλήθεια, είστε διατεθειμένοι έναντι κατάλληλου τιμήματος να ξεπουλήσετε τα πάντα; Το Σάββατο, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ο καθένας από μας θα κριθεί και για όσα λέει αλλά κυρίως για το τι θα κάνει.

Και, επειδή πολλοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ αγωνιούν για το τι κάνει η Νέα Δημοκρατία, καλύτερα να αναρωτηθείτε τι κάνετε εσείς και πώς θα μείνετε σαν μαύρη σελίδα της σύγχρονης ιστορίας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Αντωνίου και για την ακρίβεια και για την οικονομία του χρόνου. Τον λόγο έχει ο κ. Καβαδέλλας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ανέβηκα σήμερα στο Βήμα με πόνο ψυχής γιατί διακυβεύεται προσεχώς κάτι ιερό για την Ελλάδα. Έχω μιλήσει από αυτό το Βήμα τουλάχιστον διακόσιες φορές, αλλά σήμερα είναι η μοναδική φορά που είμαι πραγματικά πολύ θυμωμένος και πολύ απογοητευμένος. Χορεύετε όλοι σας, μηδενός εξαιρουμένου, επάνω στο πτώμα της Μακεδονίας μας. Έχετε ήδη ετοιμάσει την κηδεία της και προσποιείστε ότι έχετε και διαφορές.

Η Νέα Δημοκρατία προσποιείται ότι προσφέρει υπηρεσία στην πατρίδα με αυτή την ενέργεια σήμερα γνωρίζοντας, βεβαίως, εκ του ασφαλούς ότι η κυβέρνηση έχει εξασφαλισμένη την πλειοψηφία. Είναι μια ανίερη πλειοψηφία, μια ανίερη συμμαχία βασισμένη επάνω στην εξουσία, στην καρέκλα, στα αξιώματα.

Έτσι, λοιπόν, αισθάνεται η Νέα Δημοκρατία ότι κοροϊδεύει τον ελληνικό λαό για ένα άλλοθι και για ένα άλλοθι γίνεται αυτό σήμερα. Είναι ένα άλλοθι που δεν θα το έχει, βέβαια, από εμάς.

Θα ρωτήσω το εξής: Τι έκανε η Νέα Δημοκρατία τόσα χρόνια; Κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία. Αυτή η ιστορία είναι παλιά, από τον Τίτο. Γιατί δεν περιχαράκωσε τη Μακεδονία; Δεν κυβέρνησε η δεξιά, που ζητάει, βεβαίως, και πάλι να κυβερνήσει, εξελθούσα της κολυμπήθρας του Σιλβάμ; Είχατε εσείς και έχει και ο κ. Τσίπρας τα όπλα να διαπραγματευτεί να πει κάτι.

Εγώ έχω εδώ πέρα ένα γραμματόσημο που λέει «Βαρντάρσκα». Αυτό είναι το όνομα του κρατιδίου. Ας το πουν «Δημοκρατία της Βαρντάρσκα», ας το πουν «Δημοκρατία των Σκοπίων», ας το πουν όπως θέλουν. Δεν γράφει Μακεδονία, γράφει Βαρντάρσκα, κύριοι. Κάνετε ότι δεν το ξέρετε και ότι δεν το βλέπετε.

Ο κ. Τσίπρας ουσιαστικά φέρνει τη δική σας πρόταση, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μια σύνθετη ονομασία που είχατε συμφωνήσει ή που μάλλον είχατε προτείνει. Μάλλον έχετε πάρα πολύ κοντή μνήμη.

Θυμάστε τι λέγατε στο πρώτο συλλαλητήριο; Να μην πάει κανένας στο συλλαλητήριο. Μόλις είδατε το πλήθος, αλλάξατε γνώμη. Βέβαια, η ΕΡΤ δεν το έπαιζε, έπαιζε στρουμφάκια εκείνη την ώρα, είδαν ότι ήταν και μέχρι πέντε χιλιάδες. Άλλη ιστορία από εκεί, άλλη φασιστική συμπεριφορά: Η ΕΡΤ ή να κλείσει ή να σταματήσει να ασχολείται με την ενημέρωση, να παίζει στρουμφάκια και καραγκιόζδες, υπάρχουν ωραίες ταινίες και να μην

μας ενημερώνει γιατί κουραστήκαμε με την ενημέρωση που μας δίνει.

Όσον αφορά τώρα τους αριστερούς. Οι αριστεροί είχαν παγίως τοποθετηθεί αρνητικά στο οτιδήποτε εθνικό. Σήμερα αν υπερασπίζεσαι την πατρίδα σου, κατά τους ιντρούχτορες του ΣΥΡΙΖΑ, είσαι φασίστας, είσαι αντιδραστικός, οπισθοδρομικός. Και δεν τραπερήκατε να φωταγωγήσετε τη Βουλή για μια παρεκκλίνουσα μειονότητα, να εναγκαλιζόσαστε και να φιλιέστε με ανθρώπους βαμμένους κόκκινους, πράσινους, με τακούνια κάτι άντρες τρία μέτρα. Δεν είδα πιο αστείο πράγμα από αυτό τον τελευταίο καιρό, και έχω δει πολλές αστείες ταινίες.

Θέλετε να διαλύσετε την οικογένεια, την ηθική και τώρα θέλετε να διαλύσετε και την πατρίδα. Οι αριστεροί την είχαν, βεβαίως, ήδη καταδικάσει για να μην έχουμε...

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Πες και για τα άλλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Θα τα πούμε όλα. Γιατί να μην τα πω όλα; Θα πω την ιστορία εδώ πέρα σήμερα.

Είχατε καταδικάσει την Μακεδονία μέσα στην ψυχή σας από παλιά. Έχω εδώ πέρα κάτι γελοιότητες του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», διάφορες βλακειές που λέει ότι ένας λαός, οι Μακεδόνες βασανίστηκε από Έλληνες και Βούλγαρους και εξελληνίζονται βίαια οι μακεδονικοί πληθυσμοί. Καταλήγει στο πρώτο συμπέρασμα, ότι δεν έχουμε να κάνουμε με Έλληνες. Αν διδάσκεστε και διδασκόμαστε αυτά από την Αριστερά, τι άλλο θέλουμε από τους ξένους;

Τι κάνετε; Βάλατε τον κ. Κοτζιά, πρώην θεωρητικό του ΚΚΕ, ο οποίος είναι σίγουρο ότι αυτά τα ενστερνίζεται, να διαπραγματευτεί. Βάλατε τον λύκο, που λέει ο λαός, να φυλάει τα πρόβατα.

Ξέρουμε, βεβαίως, τι παιχνίδια παίζετε. Εμείς το ξέρουμε, ο λαός δεν το ξέρει. Είσατε πολύ ειδηκοί στο παραμύθι. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός πήγε να εναγκαλιστεί τον κ. Μπουτάρη. Βεβαίως, είμαστε κατά κάθε μορφής βίας, αλλά εσείς κοιτάτε μόνο τη δεξιά βία. Την αριστερή βία τη θεωρείτε καλό πράγμα. Ο «Ρουβίκωνας» είναι παιδί σας και ποτέ δεν έχει συλληφθεί κανένας του «Ρουβίκωνα». Μια φορά έκαναν το λάθος και τους συνέλαβαν και τρέξατε να τους πάρετε από τα αστυνομικά τμήματα, να τους σώσετε. Είναι αυτοί, που υποστηρίζουν τον κ. Κουφοντίνα, ο οποίος είχε ένα προσωνύμιο, επειδή σκότωνε με τη μία, δεν το θυμάμαι καλά.

Εν πάση περιπτώσει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός πήγε να εναγκαλιστεί τον κ. Μπουτάρη, που δεν δίνει ούτε τα κόπρανά του ο κύριος, για αυτούς που εσφάγησαν, για τους Ποντίους.

Μία συμβουλή θέλω να δώσω εγώ στον κ. Μπουτάρη. Πρώτον, ο λαός της Θεσσαλονίκης τον έστειλε εκεί να μαζεύει τα σκουπίδια. Δεύτερον, τον συμβουλεύω να μην αλλάξει το όνομα του αεροδρομίου, αλλά το δικό του, γιατί το μπερδεύω με τα κρασιά. Μας φέρνεται μια δικαιολογία ότι τους έχουν αναγνωρίσει πάρα πολλοί. Δεν μας ενδιαφέρει, κύριοι ποιοι τους έχουν αναγνωρίσει. Εμείς δεν πρέπει να τους αναγνωρίσουμε και αν δεν τους αναγνωρίσουμε εμείς, δεν θα μπουουν ούτε στην Ευρώπη ούτε στο ΝΑΤΟ και θα μαραζώσουν.

Εμείς δίνουμε το δικό μας αίμα, το αίμα των Μακεδονομάχων, των Παυλομελάδων που λέγατε εσείς ειρωνικά. Εμείς δίνουμε, λοιπόν, την ψυχή της Ελλάδος, αυτοί παίρνουν κάτι που δεν τους ανήκει. Αν υπάρχει βόρεια και νότια Μακεδονία, σημαίνει ότι η Μακεδονία είναι διαιρεμένη, οπότε κάποτε θα κάνουν ενέργειες να ενώσουν τις «Μακεδονίες». Να μου το θυμάστε αυτό. Τους δίδετε και τη γλώσσα, μια γλώσσα που μιλάγαν μόνο οι Έλληνες Μακεδόνες που ήταν και ελληνική ταυτόχρονα.

Εδώ θα πω το εξής, ότι το άλλοθι για το ότι τόσα χρόνια δεν κάνατε τίποτα για να προστατεύσετε, κύριοι της Δεξιάς, τη Μακεδονία από τους παραχαράκτες, το ζητάτε από εμάς σήμερα. Η Μακεδονία είναι μια, η ψυχή της ελληνική. Μία φράση μπορείτε να πείτε στους Σκοπιανούς και στους δυτικούς «μολών λαβέ», αλλά που τέτοια τύχη!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Καβαδέλλα.

Ο Υπουργός Υγείας κ. Ξανθός έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Αγαπητοί συνάδελφοι, επιστροφή, λοιπόν, στα γνώριμα, δοκιμασμένα, ρυπαρά και δυσώδη νερά της ακροδεξιής ρητορικής, της εθνικοφροσύνης,

της πατριδοκαπηλίας και του πρωτόγνωρου αντικομμουνισμού. Αυτό συμβαίνει αυτές τις μέρες και αυτό θα κορυφωθεί μέχρι το Σάββατο το βράδυ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτό είναι το πολιτικό κλίμα, το οποίο δημιουργείται με τη συγκεκριμένη πρόταση, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Τώρα, λοιπόν, που το αφήγημα της καταστροφής και των επικείμενων δεινών δεν επιβεβαιώνεται, τώρα που διαψεύδονται οι προφητείες της χρεοκοπίας της χώρας και της καταστροφής της οικονομίας, τώρα που η προοπτική της βιώσιμης εξόδου από την κρίση και το μνημόνιο αποκτά μια ορατή και βιώσιμη υπόσταση, τώρα που το συνεχές αίτημα για εκλογές, εδώ και δύομισι χρόνια από τη Νέα Δημοκρατία και το αίτημα πολιτικής ανατροπής δεν έχει κοινωνικό έρεισμα και χρειάζεται τόνωση ο κομματικός πατριωτισμός, γιατί καμμία πολιτική πρωτοβουλία των τελευταίων μηνών δεν σας έχει βγει, τώρα που ένα μείζον εθνικό θέμα μετά από το βάλτωμα εικοσιπενταετίας οδηγείται σε μια σοβαρή, βιώσιμη και προφανώς συμφέρουσα για τη χώρα λύση, τώρα η Νέα Δημοκρατία άδραξε την ευκαιρία και προσπαθεί να μετατρέψει αυτό το εθνικό ζήτημα, όχι απλώς σε ένα πεδίο πολιτικής αντιπαράθεσης –αυτό προφανώς είναι θεμιτό– αλλά δυστυχώς σε ένα πεδίο ακραίας κοινωνικής και πολιτικής πόλωσης.

Αυτή η πρόταση μομφής πραγματικά υπηρετεί μια γραμμή διχασμού, ανάμεσα σε πατριώτες και προδότες, ανάμεσα σε εθνομύνητορες και μειοδότες. Εκεί οδηγείται και πρέπει να προβληματιστείτε πάρα πολύ για το ποιος κερδίζει απ' αυτή την αντιπαράθεση. Δεν βλέπετε ποιος δίνει τον τόνο;

Και καλά η Νέα Δημοκρατία, αλλά το προοδευτικό ΠΑΣΟΚ; Και αυτό συνεργεί στην αναπαραγωγή αυτής της φιλολογίας, της συζήτησης και της ρητορικής;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Να κάτσεις να μας ακούσεις, Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ακούω αρκετή ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Σας παρακαλώ, κύριε Μανιάτη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Προφανώς, λοιπόν, η συγκεκριμένη πρόταση δεν θα έχει καμμία τύχη. Δεν μπορείτε να κερδίσετε τίποτα και το ξέρετε. Θέλετε, όμως, να δώσετε ένα σήμα στο εκλογικό ακροατήριο ότι το παλεύετε, ότι το πάτε μέχρι το τέλος. Για τα ψηφάκια της ακροδεξιάς και των Παμμακεδόνων καίγεστε και για τίποτα άλλο! Είναι μια ακραία, ψηφοθηρική και λαϊκιστική πολιτική αυτή την οποία ακολουθείτε. Δυστυχώς αυτή είναι η αλήθεια.

Διάβασα στην εισήγηση της Νέας Δημοκρατίας, στην αιτιολόγηση της πρότασης δυσπιστίας, ότι υπάρχει φτωχοποίηση, υπάρχει ανασφάλεια στην κοινωνία, έλλειμμα εμπιστοσύνης και προφανώς, υπάρχει και υποχώρηση στο μείζον εθνικό θέμα.

Θα μιλήσω, λοιπόν, για φτωχοποίηση, ανασφάλεια και έλλειψη εμπιστοσύνης στον τομέα της υγείας.

Μέχρι το 2015, αγαπητοί συνάδελφοι, υπήρχε στη χώρα υγειονομική φτώχεια και τεράστια ανασφάλεια των ανθρώπων που είχαν χάσει την ασφαλιστική τους ικανότητα την ώρα της αρρώστιας.

Αυτή την κοινωνική βαρβαρότητα αυτή η Κυβέρνηση σε συνθήκες κρίσης, σε συνθήκες λιτότητας, σε συνθήκες ασφυκτικών δημοσιονομικών περιορισμών, την έχει ανατρέψει σε πολύ μεγάλο βαθμό. Άλλαξε την ατζέντα. Πρόταξε το αίτημα της καθολικής κάλυψης των πολιτών χωρίς διακρίσεις, το αίτημα της στήριξης του δημόσιου συστήματος υγείας, της ηθικοποίησής του, της προώθησης κρίσιμων μεταρρυθμίσεων.

Το προηγούμενο πολιτικό σχέδιο ήταν διάλυση της δημόσιας περιθαλψης, συρρίκνωση των δημόσιων δομών, μετακύλιση του κόστους στον πολίτη, αποκλεισμός των ανασφάλιστων. Έχουμε, λοιπόν, αλλαγή πολιτικού σχεδίου στο ίδιο μνημονιακό περιβάλλον. Και αυτό έχει παραγάγει μετρήσιμα αποτελέσματα.

Σήμερα οι πολίτες, οι ανασφάλιστοι, που είναι ακόμα πάνω από δύο εκατομμύρια, απευθύνονται με αξιοπρέπεια και με ισοτιμία στις δημόσιες δομές και έχουν την ίδια αντιμετώπιση με τους υπόλοιπους πολίτες. Αυτό είναι τεράστια αλλαγή, είναι τομή στην πολιτική υγείας στο κοινωνικό κράτος, στη χώρα και προφανώς έχει αντιστρέψει αυτό το κλίμα φτωχοποίησης και ανασφάλειας στο πεδίο της υγείας.

Είναι μια παρέμβαση που αναγνωρίζεται συνεχώς. Ο Παγκό-

σμιος Οργανισμός Υγείας συχαίρει τη χώρα μας, που παρά την κρίση και τη λιτότητα μπόρεσε να επενδύσει και όχι να περικόψει πόρους. Περίπου 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ αθροιστικά είναι η επιπλέον επένδυση σε λειτουργικές δαπάνες του συστήματος υγείας στα δύο μεσοπρόθεσμα προγράμματα, από το 2015 μέχρι το 2022.

Πολύ σημαντική αιμοδότηση του συστήματος υγείας, πολύ μεγάλη ένεση ανθρώπινων και υλικών πόρων έχει γίνει αυτό τον καιρό. Εξασφαλίσουμε και την επιβίωση του ΕΣΥ και φυσικά την καθολική πρόσβαση των πολιτών. Δημιουργήσαμε πραγματικά ένα πλαίσιο άρσης ανισοτήτων και επένδυσης στο θεμελιώδες αίτημα της ισότητας στην υγεία. Έχουμε αποκτήσει λοιπόν και την αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη όχι μόνο στο εξωτερικό.

Έχει ενισχυθεί το διεθνές κύρος της χώρας μας γενικότερα, αλλά και λόγω της αξιοπρεπούς διαχείρισης του προσφυγικού ζητήματος Έχουμε αποκτήσει, λοιπόν, την αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη, όχι μόνο στο εξωτερικό αλλά και στο εσωτερικό.

Έχουμε κερδίσει και την εμπιστοσύνη των ανθρώπων του Εθνικού Συστήματος Υγείας, που αντιλαμβάνονται τη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται. Βλέπουν τα θετικά βήματα που έχουν γίνει και είναι μετρήσιμα. Και κυρίως, ξέρουν πάρα πολύ καλά τι σημαίνει λιγότερο κράτος στην υγεία, τι σημαίνει σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τι σημαίνει αγορά και ανταγωνισμός, αυτά δηλαδή που είναι υποτίθεται το εναλλακτικό σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας στον τομέα της υγείας. Ξέρουν πολύ καλά πού θα οδηγήσει αυτό.

Νομίζω ότι ειδικά στον τομέα της υγείας, αλλά και σε όλα τα κοινωνικά και κρίσιμα μέτωπα, η διάκριση Αριστεράς και Δεξιάς είναι παρούσα και δεν θα μπορέσετε να την κρύψετε πίσω από τους διαχωρισμούς πατριωτών και προδοτών, μειοδοτών.

Η διάκριση της Αριστεράς και της Δεξιάς είναι παρούσα, αφορά το παρόν και το μέλλον της κοινωνίας, αφορά το παρόν και το μέλλον του κόσμου της εργασίας, των συλλογικών αγαθών, της δικαιοσύνης και βιώσιμης ανάπτυξης.

Εμείς, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, βγάζουμε τη χώρα από την κρίση, το μνημόνιο και την επιτροπεία. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη να κλείσουμε κρίσιμα εθνικά μέτωπα. Και αυτό προφανώς είναι μια κατ' εξοχήν αντιλαϊκιστική γραμμή που είναι κόντρα στη λογική της αποφυγής του πολιτικού κόστους και του γαντζώματος στην εξουσία, όπως μας κατηγορείτε.

Εμείς για πρώτη φορά υλοποιούμε σοβαρές μεταρρυθμίσεις, παρ' ότι εσείς παριστάνετε τους μεταρρυθμιστές. Εφαρμόζουμε σοβαρές μεταρρυθμίσεις, προοδευτικές, με κοινωνικό πρόσημο, και στον τομέα της υγείας και παντού.

Ανοίγουμε μέτωπο με τη διαφθορά και τη φαυλότητα. Εσείς, δυστυχώς, επενδύετε στην καταστροφή, στην κοινωνική πόλωση και αποδεικνύετε καθημερινά πόσο πολιτικά ανεύθυνοι, λαϊκιστές, τυχοδιώκτες και τελικά αμετανόητοι είστε.

Να ξέρετε, όμως, ότι δεν θα τα καταφέρετε. Δεν θα διχάσετε την κοινωνία. Δεν θα επιβάλλετε την αγριότητα και τη μισαλλοδοξία, ως πολιτικό κλίμα στη χώρα. Δεν θα μας επιστρέψετε στο κλίμα της μετεμφυλιακής χωροφυλακιστικής Δεξιάς.

Ο συνετός, σοβαρός κόσμος της χώρας, οι άνθρωποι του μόχθου, οι άνθρωποι της πραγματικής οικονομίας της αγοράς θέλουν σταθερότητα, θέλουν ασφάλεια, θέλουν ευημερία, θέλουν ανάπτυξη και βλέπουν ότι όλα αυτά τίθενται σε αμφισβήτηση από τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεστε όλα τα θέματα. Γι' αυτό και θα σας γυρίσουν οριστικά την πλάτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό. Τον λόγο έχει ο κ. Μπάρκας για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το πρωί ακούγοντας τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να καταθέτει την πρόταση μομφής εναντίον της Κυβέρνησης, σκέφτηκα τι πραγματικά δεν καταλαβαίνει; Τι πραγματικά δεν κατανοεί η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας από ένα κείμενο το οποίο θα μπορούσε άνετα, εύκολα να αντιληφθεί ακόμη και ένα δεκάχρονο παιδί.

Ποια ήταν η πραγματική επιδίωξη της Νέας Δημοκρατίας με την κατάθεση της πρότασης μομφής; Τι ακριβώς κρύβεται πίσω από αυτή την απονενομένη πράξη της; Τι θέλει να πετύχει;

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι ξεκάθαρο, ότι είναι ο τελευταίος τρόπος να ανακόψει τον δρόμο της εξόδου της χώρας από τα μνημόνια, το τέλος της κρίσης της χρηματοπιστωτικής, της κοινωνικής, της πολιτικής που η χώρα βιώνει τα οκτώ τελευταία χρόνια.

Ενοχλεί την ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας ο ρόλος της Κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ, ως μια δύναμη που επιλύει προβλήματα με όρους αλληλεγγύης, συνεργασίας και προοπτικής.

Η ιστορική συγκυρία που βιώνει η χώρα μας να βγει από ότι μνημόνια και την επιτροπεία με το κλείσιμο της τέταρτης αξιολόγησης δεν μπορεί να τοποθετηθεί σε μέλλοντα χρόνο. Η διαφορετική οικονομική και κοινωνική πολιτική που ασκήσαμε όλα αυτά τα χρόνια οδηγεί σε έξοδο από την κρίση.

Το σχέδιό σας που με μαεστρία, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, καταστρώσατε, την αριστερή παρένθεση, έπεσε με κρότο στο κενό. Δηλαδή το σχέδιο της Κυβέρνησης, που πέρασε από συμπληγάδες πέτρες, αρχίζει να αποδίδει. Και είναι αυτό που σας φοβίζει. Διότι σας ενοχλεί το κοινωνικό κράτος. Διότι σας αρέσουν τα μνημόνια. Ηχούν ακόμη στα αυτιά μας οι δηλώσεις στελεχών σας όπως: «Εάν δεν υπήρχε το μνημόνιο, θα έπρεπε να το εφεύρουμε». «Μην το χρεώνετε στην τρόικα. Είναι δικό μου αυτό» και άλλα τέτοια αφηγήματα.

Αυτή η Κυβέρνηση, λοιπόν, δεν γύρισε το κεφάλι της στα σκυλιά που γαύιζαν κατά τη διάρκεια της διαδρομής, γιατί δεν θα είχαμε πετύχει και δεν θα είχαμε φτάσει ποτέ στον προορισμό μας που είναι η έξοδος από τα μνημόνια.

Εμείς, όμως, δεν μείναμε μόνο σε αυτά. Αναλάβαμε την ευθύνη και καταθέσαμε στον δημόσιο διάλογο ένα αναπτυξιακό πρόγραμμα, το οποίο μπορεί να μας πάει στην επόμενη ημέρα και να θωρακίσει τη χώρα μας, ώστε να μην βιώσουμε στο μέλλον άλλες τέτοιου είδους κρίσεις, να θωρακίσουμε τις γενιές που έρχονται οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά. Εσείς, όμως, θέλετε να παραμείνετε δεμένοι στο παρελθόν, γιατί αυτό σας βολεύει. Αυτό σας επωάζει. Ζείτε σφιχταγκιστρωμένοι με τους επιχειρηματίες φίλους σας που τους ζητούσατε δάνεια και σας πετούσαν κάποιες κόκαλες.

Βεβαίως, πολλά ζητάτε. Σε πολλά αναφέρεστε, εκτός από τις ευθύνες σας. Και οι ευθύνες σας είναι πάρα πολλές.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, με την πρόταση μομφής που καταθέσατε σπέρνετε ανέμους και θα θερίσετε θύελλες. Με αυτή σας την πρόταση έχουμε και επίσημα το τέλος του Καραμανλισμού στη Νέα Δημοκρατία, ενός πολιτικού ρεύματος που μπορεί κανείς να του αποδώσει πολλά, καλά και άσχημα. Πολιτικό τυχοδιωκτισμό, όμως, δεν μπορεί να του αποδώσει.

Η εθνική γραμμή για ένα ζήτημα εθνικής πολιτικής, την οποία υπηρέτησε και χάραξε η Νέα Δημοκρατία άλλαξε. Δηλαδή από το σύνθετη ονομασία, *erga omnes* και συνταγματική αναθεώρηση πήγατε στο καμμία λύση. Αυτή την γραμμή, τα τρία αυτά σημεία υπηρέτησε ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσότακης, η κ. Ντόρα Μπακογιάννη αλλά και ο κ. Κώστας Καραμανλής. Τα ηνία, όμως, του κόμματος τα έχουν πάρει οι άλλοι. Και η γραμμή αντικαταστάθηκε από τις θέσεις της Πολιτικής Άνοιξης του 1994 και του ΛΑΟΣ το 2008.

Δυστυχώς, για εσάς, αλλά ευτυχώς για τους Έλληνες στην ηγεσία της χώρας βρίσκεται ένας ισχυρός, αποφασιστικός και πολιτικά ώριμος πολιτικός και μια πολιτικά ώριμη πολιτική ηγεσία. Ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας και η Κυβέρνηση ανέλαβαν την ευθύνη να δώσουν λύση μια και διά παντός σε ένα κορυφαίο ζήτημα εξωτερικής πολιτικής, ένα ζήτημα, το οποίο άλλοι το δημιούργησαν.

Αναλαμβάνουμε, λοιπόν, την ευθύνη να λύσουμε τα προβλήματα που η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δημιούργησαν. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη να ισχυροποιήσουμε τη γεωπολιτική θέση της χώρας στον χώρο των Βαλκανίων. Δυστυχώς για την Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει στην ηγεσία της έναν ελλιποβαρή Αρχηγό, ο οποίος είναι δέσμιος αυτών που τον έφεραν στην ηγεσία του κόμματος και τον κάνουν ό,τι θέλουν.

Η πατριδοκαπηλία, λοιπόν, θα είναι το τελευταίο σας χαρτί. Ο κ. Μητσότακης δεν δικαιούται να μη γνωρίζει. Οι Μακεδόνες δεν έχουν την ανάγκη σας. Διότι οι Μακεδόνες θα σας γυρίσουν για μία ακόμη φορά την πλάτη, γιατί με τη στάση σας προκαλείτε

γέλιο.

Εμείς, λοιπόν, γράφουμε ιστορία χωρίς εσάς. Δημιουργούμε εκείνο το μέλλον για τις επόμενες γενιές χωρίς εσάς με μια ισχυρή χώρα, με μια ισχυρή κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπάρα.

Καλό θα ήταν να παραδειγματιστείτε όλοι από την οικονομία στον χρόνο του.

Τον λόγο έχει ο κ. Μηταφίδης.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δεν θα ήταν υπερβολή, εάν χαρακτηρίζα την πρόταση δυσπιστίας ως την επιτομή του εθνολαϊκισμού.

Και το λέω αυτό, γιατί έχετε κάνει ένα επικίνδυνο μείγμα το οποίο σε άλλες περιόδους προκάλεσε εθνικές καταστροφές, παρά τις πατριωτικές κορώνες που εκφωνείτε απ' αυτό το Βήμα και όχι μόνο.

Το λέω αυτό, γιατί κάνετε μια επικίνδυνη ανάμειξη κοινωνικών και οικονομικών ζητημάτων με ένα κακοφορμισμένο πρόβλημα εξωτερικής πολιτικής, για το οποίο έχετε όλη την ευθύνη για το αδιέξοδο που έφτασε. Και λόγω της αλλαγής της ηγεσίας στη γειτονική χώρα, η οποία ξεφορτώνεται αυτή τη Disneyland του εθνικισμού που είχαν στήσει, και χάρη στο γεγονός ότι υπάρχει μια Κυβέρνηση εδώ η οποία έχει διαφορετικές αρχές και δεν υπηρετεί τον λαϊκισμό και τον εθνικισμό, μπορούμε να προχωρήσουμε σε μια συναινετική λύση.

Εγώ θα χαρακτηρίζα τη συμφωνία αυτή ως ήττα του εθνικισμού έναντι κακίαν των συνόρων. Ξέρω βέβαια ότι αυτό αφήνει «ανέργους» πολλούς από τους εργολάβους του πατριωτισμού σε αυτόν τον τόπο. Δεν τους έχει μείνει πια δουλειά, και τους καταλαβαίνω.

Το κακό, όμως, είναι ότι παθιάζετε τον κόσμο, τον ντοπάρετε, κινδυνολογείτε, δημιουργείτε ένα κλίμα εθνικής ταπείνωσης, γιατί δεν σας έχει μείνει και τίποτα άλλο. Είναι η ιδεολογική φτώχεια και ο εκφυλισμός μιας Δεξιάς, η οποία ξαναγυρίζει στις ρίζες της. Αυτό είναι.

Και μάλιστα ορισμένοι από εδώ εκφωνείτε, σε εισαγγελικό τόνο, για να μην πω με ύφος στρατοδική, απειλές ότι περίπου το Σάββατο θα μας περιμένει η ημέρα της μεγάλης κρίσεως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δηλαδή;

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Δεν ξέρω. Εσείς θα μας το πείτε το Σάββατο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τι καταλαβαίνετε εσείς;

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Λέω ότι απειλείτε.

Θέλω, όμως, να μιλήσω για ένα ζήτημα το οποίο εσείς το θεωρείτε βέβαια ταμπού και μας εγκალείτε γι' αυτό, για το θέμα της γλώσσας, γιατί πρέπει να τα θυμόμαστε αυτά. Κι επειδή εμείς δεν είμαστε με τη θεωρία -εάν συνοψίσω την άποψή σας- η «μη λύση είναι η καλύτερη λύση», αυτό λέτε, να σας πω, λοιπόν, για το «θέμα της μακεδονικής γλώσσας».

Ο «εθνικός ορθός» γλωσσολόγος ο κ. Μπαμπινιώτης δέχεται ως «ύστατη υποχώρηση» όπως λέει, την ύπαρξη σλαβομακεδονικής γλώσσας. Θέλω να σας θυμίσω ότι μετά τη Συνθήκη των Σεβρών και σύμφωνα με το Πρωτόκολλο της Γενεύης του 1924, το ελληνικό κράτος ανέλαβε την υποχρέωση να συντάξει αλφαβητάρι για τους κατοίκους του ελληνικού κράτους οι οποίοι δεν μιλούσαν την ελληνική γλώσσα. Εκδόθηκε μάλιστα από Έλληνες φιλόλογους. Τυπώθηκε με λατινικούς χαρακτήρες. Ήταν ο Ιωσήφ Λαζάρου και ο Ιωάννης Παπαζαχαρίου. Και μάλιστα το παρουσίασε στην Κοινωνία των Εθνών ο Έλληνας επιτετραμμένος Βασίλειος Δεδάμης στις 10 Νοεμβρίου 1925, λέγοντας τα εξής: «Η μακεδονική γλώσσα είναι διαφορετική από τη βουλγαρική και γι' αυτό φτιάχτηκε αυτό το αλφαβητάρι της».

Αυτή ήταν η επίσημη θέση της ελληνικής κυβέρνησης. Το γεγονός, όμως, ότι ήταν γραμμένο με λατινικούς χαρακτήρες προκάλεσε την αντίδραση της τότε Βουλγαρίας και Σερβίας. Δεν πρόλαβε να φτάσει στα σχολεία το βιβλίο αυτό. Κυβέρνηση Ανδρέα Μιχαλακόπουλου, ήταν τότε. Θα ήθελα να σας ρωτήσω, μήπως να προτείνετε στον κ. Καμίνη να ξηλώσει το όνομά του

από τον δρόμο. Θα τον θεωρούσατε και αυτόν «εθνικό μειοδότη»;

Θέλω να σας πω ότι με τη λογική αυτή που έχετε, λειτουργώντας ως τροχονόμοι της ιστορίας, θα έπρεπε να βάλετε απαγορευτικά σήματα για να μην μιλιούνται τα διάφορα ιδιώματα και γλώσσες που υπάρχουν στον ελληνικό χώρο.

Είναι αυτό, όμως, αντίληψη ενός σύγχρονου κράτους που σέβεται τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις; Μήπως με αυτόν τον τρόπο δεν μαζεύετε «πυρομαχικά» για τους εθνικιστές που κυκλοφορούν σε όλον τον κόσμο και εναντίον των συμπατριωτών μας; Διότι ακούμε τα ίδια επιχειρήματα και αλλού.

Δεν θέλετε, λοιπόν, να αναγνωρίσετε και να δεχθείτε αυτό που έλεγε –και εδώ κλείνω- ο Διονύσιος Σολωμός, ότι το έθνος πρέπει να θεωρεί εθνικό ό,τι είναι αληθινό. Εσείς δεν θέλετε να αναγνωρίσετε αυτή την πραγματικότητα, η οποία δεν διαμορφώθηκε, φυσικά, με ειρηνικό τρόπο. Τα πολύπαθα Βαλκάνια, όπως ξέρετε, πέρασαν από τις μεγαλύτερες αναστατώσεις και εθνολογικές ανακατατάξεις.

Δυστυχώς δεν κέρδισαν οι απόψεις του Ρήγα Φεραίου ούτε ιδρύθηκε η Βαλκανική Σοσιαλιστική Ομοσπονδία, όπως επιδίωκε στις ένδοξες μέρες του το εργατικό κίνημα. Ηττήθηκε. Κέρδισε ο εθνικισμός. Διαλύθηκε η ενιαία Γιουγκοσλαβία.

Αυτά δεν μπορείτε να τα αφαιρείτε από τη συζήτηση που γίνεται εδώ και να εγκალείτε την Κυβέρνηση με όρους, όπως πολύ σωστά είπαν πολλοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, μιας μπαγιάτικης εθνοκοροσύνης, η οποία ευτυχώς πέθανε μαζί με τη χούντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μηταφίδη και για την ακρίβεια του χρόνου.

Ορίστε, κύριε Μανιάτη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πόσοι ομιλητές απομένουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μετά τον κ. Μανιάτη είναι ο κ. Δήμας, ο κ. Ηγουμενίδης, ο κ. Γρέγος και ο κ. Σαρακιώτης. Έχω υπολοιπίσει ότι σε μισή ώρα περίπου θα έχουμε ολοκληρώσει. Εξαρτάται από τον κ. Μανιάτη.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολουθώ όλο το απόγευμα άναυδος αρκετούς Βουλευτές και Υπουργούς του ΣΥΡΙΖΑ να μιλούν για τη συμφωνία της ελληνικής Κυβέρνησης -της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ- με τα Σκόπια και ούτε ένας Βουλευτής, ούτε ένας Υπουργός δεν έχει κάνει έστω μία αναφορά σε έστω ένα άρθρο. Κανένας Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ δεν μας είπε «στηρίζω τη συμφωνία, επειδή στο άρθρο τάδε, την παράγραφο τάδε διασφαλίζονται τα εθνικά δικαιώματα ή τα εθνικά δίκαια». Κανένας!

Ξέρετε τι κάνουν οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ; Καταγγέλλουν το ΠΑΣΟΚ, την Αντιπολίτευση και ταυτόχρονα, εξιμούν τον Ανδρέα Παπανδρέου, τον Μητσοτάκη, τον Καραμανλή και όλα αυτά, προκειμένου να δημιουργηθεί μία αχλύς μυστηρίου, συνωμοσιολογίας, σκοπιμότητας, ακριβώς για να ξεφύγουν από την ουσία του θέματος.

Εγώ θα κάνω την εξαίρεση. Θα σας μιλήσω, κύριε Υπουργέ, για το άρθρο 1 της συμφωνίας, για το άρθρο 8 της συμφωνίας και για το άρθρο 13 της συμφωνίας.

Έρχομαι στο άρθρο 1, που είναι η κορύφωση του αλυτρωτισμού των Σκοπίων. Πρόκειται για μια προβληματική συμφωνία, εξόχως ετεροβαρή σε βάρος της Ελλάδας, μία συμφωνία η οποία αντιμετωπίζει κορυφαία θέματα, το κορυφαίο θέμα των διαφωνιών μας με τα Σκόπια ως ένα περιττό βάρος. Έτσι το αντιμετωπίζει η συμφωνία. Δεν το αντιμετωπίζει ως ένα κορυφαίο, πατριωτικό, εθνικό θέμα, αλλά ως κάτι από το οποίο πρέπει το συντομότερο δυνατό να απαλλαγούμε, να απαλλαγεί η χώρα, γιατί προφανώς έτσι επιτάσσουν οι εντολές του ΝΑΤΟ, των Αμερικάνων, ή δεν ξέρω ποιων άλλων.

Θέλετε απόδειξη; Αναρωτηθείτε, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ -στο πατριωτικό σας αίσθημα απευθύνομαι- τι κερδίζει η Ελλάδα από αυτή τη συμφωνία, συγκεκριμένα τι κερδίζει. Διότι, όσον αφορά τα Σκόπια, μπορώ να σας πω εγώ τι κερδίζουν. Κερδίζουν, για παράδειγμα, την ταυτότητά τους που την αναγνωρίζει για πρώτη φορά η Ελλάδα. Οι άνθρωποι αποκαλούνται εφεξής από την Ελ-

λάδα «Μακεδόνες». Δεν είχε συμβεί αυτό μέχρι τώρα.

Και κερδίζουν και ένα δεύτερο στοιχείο: τη γλώσσα τους. Η Ελλάδα αναγνωρίζει ότι η γλώσσα αυτή είναι η μακεδονική. Και υπάρχει και ένας μικρός αστερίσκος, μια υποσημείωση που λέει ότι αυτή η μακεδονική διάλεκτος είναι νοτιοσλαβική διάλεκτος. Κανένας, δηλαδή, ποτέ, πουθενά ούτε την πρώτη ημέρα που θα υπογραφεί η συμφωνία δεν θα κάτσει να δει τον αστερίσκο. Θα ξέρει ότι οι άνθρωποι αυτοί, οι γείτονές μας μιλούν τη μακεδονική. Η γλώσσα με την ταυτότητα είναι η ψυχή ενός έθνους, τα συστατικά στοιχεία ενός έθνους.

Δεύτερο στοιχείο: ο συγχρονισμός των ενεργειών. Δεν καταλαβαίνω αυτή τη λογική της διαπραγματεύσεως. Δίνουμε πράσινο φως για είσοδο στο ΝΑΤΟ, πράσινο φως για είσοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έναντι αυτού παίρνουμε μια υποσχετική μελλοντική ότι «θα», στο μέλλον, πιθανά μετά από δημοψήφισμα στο Σύνταγμα «θα» εφαρμοστούν κάποια πράγματα. Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν κάνει η ελληνική κυβέρνηση έναν συγχρονισμό ενεργειών. Την ίδια μέρα που θα γίνει η προώθηση της αίτησης για το ΝΑΤΟ και για την Ευρώπη, να έχει ολοκληρωθεί και η διαδικασία για την αλλαγή του Συντάγματος ή το οποίο αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος.

Επίσης, στο ίδιο άρθρο -άρθρο 1- στην παράγραφο ε, για ακούστε, συνάδελφοι, τι λέει: Οι κωδικοί της χώρας –και ξέρουμε ότι ο κωδικός της Ελλάδας είναι το «GR» με το οποίο είναι γνωστή η Ελλάδα σε όλο τον κόσμο- στις πινακίδες των αυτοκινήτων θα αλλάξουν. Προφανώς καταλαβαίνετε γιατί. Γιατί οι Σκοπιανοί κατεβαίνουν οι άνθρωποι όλα τα καλοκαίρια και κάνουν διακοπές στην Πιερία και στη Χαλκιδική. Το ξέρουμε. Άρα θα ήταν αδιανόητο να έχουν τις ίδιες πινακίδες. Ελάτε, όμως, που σε όλα τα άλλα, σε όλα τα προϊόντα που δεν τα βλέπουμε καθημερινά στους δρόμους, για όλες τις άλλες υπηρεσίες κ.λπ., το όνομα, θα παραμείνει με το παλιό σύμβολο, όχι το καινούργιο.

Στο ίδιο άρθρο, στο άρθρο 1 –και θέλω μία απάντηση, κύριε Υπουργέ- στην παράγραφο α για το περίφημο *erga omnes*, λέει: Το όνομα θα είναι «Βόρεια Μακεδονία» και θα χρησιμοποιείται *erga omnes*, όπως προβλέπεται στην παρούσα συμφωνία.

Κύριε Υπουργέ, η μικρή αυτή, αθώα φρασούλα, όπως προβλέπεται στην παρούσα συμφωνία γιατί χρειάζεται; Σύμφωνα με τις δικές μου γνώσεις το «*erga omnes*», δηλαδή η χρήση έναντι οποιουδήποτε στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό τα λέει όλα. Αυτή η φρασούλα εδώ ξέρετε τι μου λέει; Ότι υπάρχουν εξαιρέσεις από το κανονικό «*erga omnes*» μέσα σε αυτή τη συμφωνία.

Καταθέτω το άρθρο 1, που μόλις ανέφερα, για τον αλυτρωτισμό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να καταθέσω και το άρθρο 8 της συμφωνίας που λέει ότι οι δύο χώρες έχουν συμφωνήσει να φτιάξουν κοινές επιτροπές, για να αναθεωρηθούν τα ιστορικά βιβλία στα σχολεία των δύο χωρών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εγώ δεν αισθάνομαι ότι η πατρίδα μου έχει τάσεις αλυτρωτισμού σε βάρος των Σκοπίων. Έχω αποδεχθεί, όμως, ότι προφανώς θα συγκροτηθεί αυτή η επιτροπή και θα αναθεωρήσει τα ιστορικά βιβλία και της Ελλάδας.

Και έρχομαι στο τελευταίο και σημαντικότερο, στο άρθρο 13. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, εδώ θέλω την απόλυτη προσοχή σας. Το άρθρο 13, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, λέει: Το δεύτερο συμβαλλόμενο μέρος -τα Σκόπια- είναι περικόλιστο κράτος. Ξέρετε τι σημαίνει «περικόλιστο κράτος»; Σημαίνει κράτος που δεν έχει θάλασσα. Και τι λέει το άρθρο 13; Ότι για το κράτος αυτό θα κα-

θοδηγούνται οι σχέσεις τους από τις σχετικές προβλέψεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών. Και τι λέει η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών στο άρθρο 69 του δικαίου της θάλασσας, το οποίο καταθέτω για τα Πρακτικά;

Λέει ότι τα κράτη αυτή δικαιούνται να έχουν δικαιώματα στην ΑΟΖ, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη των κρατών με τα οποία συνορεύουν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και εδώ πια έρχονται τα εθνικά, τα πατριωτικά ερωτήματα, που απαιτούν απαντήσεις. Ερώτηση πρώτη: Γιατί χρειάζεται αυτό το άρθρο; Ποιος το επέβαλε; Γιατί το αποδέχθηκε η ελληνική πλευρά; Τι κρύβεται από πίσω;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώστε, κύριε Μανιάτη

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ερώτηση δεύτερη: Τα Σκόπια, συνάδελφοι της βόρειας Ελλάδας, εκτός από την Ελλάδα, που έχει θάλασσα, συνορεύουν και με την Αλβανία, που έχει θάλασσα, συνορεύουν και με τη Βουλγαρία, που έχει θάλασσα. Έχετε δει εσείς πουθενά σε συμφωνία των Σκοπίων με την Αλβανία και τη Βουλγαρία να προβλέπεται υποχρέωση της Αλβανίας ή της Βουλγαρίας να εκχωρήσουν δικαιώματα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη τους για τα Σκόπια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Μανιάτη, έχετε φτάσει στα εννέα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πριν μισή ώρα ο «πατέρας» της ελληνικής ΑΟΖ, ο καθηγητής Καρωάτης, μου έστειλε ένα κείμενό του, ένα άρθρο και μου γράφει το εξής, με το οποίο συμφωνώ απόλυτα: «Είναι η πρώτη φορά που παράκτιο κράτος δίνει δικαιώματα χωρίς να έχουν ζητηθεί τα δικαιώματα αυτά. Δεν έχει ξαναγίνει αυτό στην υψηλή». Και καταθέτει δύο παραδείγματα: «Ελβετία: Περίκλειστο κράτος. Συνορεύει με τη Γαλλία που έχει θάλασσα, με την Ιταλία που έχει θάλασσα, με τη Γερμανία που έχει θάλασσα. Η Ελβετία δεν έχει ζητήσει δικαιώματα στην ΑΟΖ αυτών των χωρών».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Μανιάτη, έχετε φτάσει στα δέκα λεπτά. Σας παρακαλώ πολύ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: «Και η Αυστρία: Περίκλειστο κράτος η Αυστρία. Συνορεύει με την Ιταλία και με τη Γερμανία. Ούτε η Αυστρία έχει ζητήσει δικαιώματα στην ΑΟΖ των γειτονικών χωρών».

Απαιτείται, λοιπόν, συνάδελφοι, εσείς που θα κληθείτε από την Κυβέρνησή σας να στηρίξετε αυτή τη συμφωνία, να είστε τουλάχιστον εντάξει με το πατριωτικό σας αίσθημα. Πιστεύω πραγματικά ότι έχετε ακόμη έστω ελάχιστο χρόνο για να διορθώσετε πολλά από τα κακώς κείμενα της συμφωνίας που έχουμε μπροστά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστώ, κύριε Μανιάτη.

Ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία κ. Δήμας έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας ξεκαθαρίσουμε κάτι από την αρχή, για να είμαστε όλοι συνεννοημένοι. Η πρόταση μομφής που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία κατά της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - Ανεξαρτήτων Ελλήνων είναι μια ψηφοφορία για το αν οι Βουλευτές όλων των κομμάτων αποδέχονται ή όχι τη συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ. Είναι η εξουσιοδότηση στον κ. Τσίπρα να πάει ή να μην πάει στις Πρέσπες να υπογράψει τη συμφωνία με τον Ζάεφ. Είναι, δηλαδή, μια ψηφοφορία «ναι ή όχι» στη συμφωνία για την ονομασία των Σκοπίων σε «Βόρεια Μακεδονία», παραδίδοντας τη μακεδονική εθνότητα και γλώσσα και παίρνοντας ως αντάλλαγμα κάποιους αστερίσκους που με το που θα στεγνώσει το μελάνι της συμφωνίας, θα ξεχαστούν αμέσως και κάποιες αμφι-

βολες μελλοντικές αναθεωρήσεις του συντάγματος της γειτονίας.

Έφτασε η στιγμή όπου κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας του Σαββάτου οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης έχουμε ραντεβού με την ιστορία, τη μελλοντική ιστορία, για τα αν αποδεχόμαστε ή όχι την ονομασία «Βόρεια Μακεδονία» και κατά πόσο συμφωνούμε να λέγονται «Μακεδόνες» οι γείτονές μας και ότι μιλούν τη «μακεδονική γλώσσα».

Σε αυτό το ραντεβού, όμως, πρέπει να θυμάστε τη λαμπρή και δοξασμένη ιστορία του τόπου μας και των προγόνων μας. Από τον Φίλιππο, Βασιλιά της Μακεδονίας, που κατάφερε να ενώσει τους Έλληνες και να προετοιμάσει την κατάκτηση της Περσίας, που πραγματοποίησε ο Μέγας Αλέξανδρος, μέχρι πολλούς αιώνες αργότερα, τον πρωτοεργάτη του Μακεδονικού Αγώνα, Παύλο Μελά.

Συνεπώς ας αναλάβει ο καθένας την ευθύνη του όχι απέναντι στο κόμμα του, αλλά απέναντι στην ιστορία. Διότι αν πάει και υπογράψει τη συμφωνία στις Πρέσπες ο κ. Τσίπρας, δημιουργούνται τετελεσμένα για τη χώρα, τα οποία πολύ δύσκολα θα μπορούν να ανατραπούν στο μέλλον.

Εμείς στη Νέα Δημοκρατία έχουμε πει απερίφραστα από την πρώτη στιγμή ότι δεν θα διχάσουμε τους Έλληνες για να ενώσουμε τους Σκοπιανούς.

Θέλω, όμως, να αναδείξω την υποκρισία και τον οπουρτινισμό κάποιων υποτιθέμενων πατριωτών.

Σας διαβάζω μια δήλωση από το «μακρινό» 2014 που έκανε στη Θεσσαλονίκη ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων: «Για το όνομα της Μακεδονίας, ενώπιον, λοιπόν, και θεού και λαού, απαντώ στον Παναγιώτατο ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα είμαστε η εγγύηση ώστε κανένας Σαμαράς, κανένας Βενιζέλος αλλά και κανένας Τσίπρας να διαπραγματευτεί το όνομα της Μακεδονίας. Η Μακεδονία είναι ελληνική και δεν δεχόμαστε ούτε γεωγραφικό προσδιορισμό. Είναι σαφές πλέον ότι ο ελληνικός λαός απαιτεί εκλογές. Δεν μπορούν να παραδώσουν το όνομα της Μακεδονίας δίνοντας παράταση ζωής σε μια κυβέρνηση, η οποία έχει δώσει εντολή στον κ. Νίμιτς τα Σκόπια να ονομαστούν «Βόρεια Μακεδονία». Ο ελληνικός λαός πλέον σύσσωμος πρέπει να απαιτήσει εκλογές τώρα. Να φύγει η κυβέρνηση που παραδίδει τα ιερά και τα όσια της πατρίδας, χωρίς καν να ρωτήσει τον ελληνικό λαό».

Καταθέτω στα Πρακτικά τη δήλωση του κ. Καμμένου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρίστος Δήμας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, χωρίς υπουργική καρέκλα, το 2014.

Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι πως έχει το θράσος να λέει: «ενώπιον θεού και λαού είμαστε η εγγύηση ότι κανένας Τσίπρας δεν θα διαπραγματευτεί...» -όχι για να συμφωνήσει, όπως έχει ήδη συμβεί- «...το όνομα της Μακεδονίας».

Λέει, όμως, και κάτι ακόμα. Λέει πως ο ελληνικός λαός σύσσωμος πρέπει να απαιτήσει εκλογές τώρα, να φύγει η κυβέρνηση που παραδίδει τα ιερά και τα όσια της πατρίδας, χωρίς καν να ρωτήσει τον ελληνικό λαό.

Στον Πρόεδρο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων του 2014, χωρίς υπουργική καρέκλα, απαντά, όμως, ο ίδιος ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων του 2018 με υπουργική καρέκλα, μόλις πριν από λίγες ημέρες, λέγοντας τα εξής: «Δεν συμφωνούμε και δεν θα ψηφίσουμε τη συμφωνία με τον όρο «Μακεδονία» για το σκοπιανό, αλλά θα παραμείνουμε στην Κυβέρνηση». Βέβαια, δήλωσε πως στηρίζει την Κυβέρνηση, ότι εκλογές θα γίνουν το 2019 και πως είναι σε άμεση συνεννόηση και σε στενή συνεργασία με τον Πρωθυπουργό».

Καταθέτω και αυτή τη δήλωση του κ. Καμμένου στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρίστος Δήμας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το ερώτημα είναι το εξής: Είναι σε άμεση συνεννόηση και σε στενή συνεργασία και για το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων

ο κ. Καμμένος; Στο Υπουργικό Συμβούλιο, κύριε Σπίρτζη, συζητήσατε το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων;

Ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων μάς ανακοίνωσε πως η συμφωνία δεν θα περάσει σε δημοψήφισμα στη γείτονα και στη Βουλή των Σκοπίων, άρα όλα είναι υπό έλεγχο. Δηλαδή, η «εγγύηση ενώπιον θεού και λαού» ότι η επόμενη κυβέρνηση δεν θα παραδώσει τον όρο «Μακεδονία», δεν ήταν για το τι θα πράξουν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες στο ελληνικό Κοινοβούλιο και εντός της Κυβέρνησης, αλλά για το τι εικάζουν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ότι θα συμβεί στο κοινοβούλιο των Σκοπίων.

Το ενδεχόμενο, όμως, να κάνουν οι Σκοπιανοί αυτά που περιγράφει η συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ και να δεσμεύσουν με αυτόν τον τρόπο την Ελλάδα με αυτή τη διμερή συμφωνία, στην οποία εμπλέκεται και το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση, το έχει σκεφτεί, ή τόσο ανεύθυνα λαμβάνει τόσο σημαντικές αποφάσεις;

Δείτε, όμως, το μέγεθος της υποκρισίας του Προέδρου των ΑΝΕΛ με δήλωσή του λίγες ημέρες πριν τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015 στην Κοζάνη: «Λοιπόν, για να εξηγηθούμε από εδώ, από τη Μακεδονία, επόμενη κυβέρνηση με Ανεξάρτητους Έλληνες δεν θα έχει κανένα σύνθετο του όρου «Μακεδονία» η επόμενη ονομασία των Σκοπίων. Και για να λέμε τα σύκα - σύκα και στη σκάφη - σκάφη, όπως ρίξαμε την κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου, έτσι θα ρίξω και την επόμενη κυβέρνηση, αν πάνε να πουλήσουν έστω και μια σπιθαμή ελληνικής γης και ελληνικού δικαίου».

Καταθέτω τη δήλωση του κ. Καμμένου για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρίστος Δήμας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τελικά, κατά τις δηλώσεις του ιδίου του Προέδρου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, τα σύκα - σύκα και τη σκάφη - σκάφη δεν τα λέει, διότι προτιμάει, κατά δήλωσή του, να παραμένει στην Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα. Τα ψέματα του Προέδρου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων τρέχουν με τόσο μεγάλη ταχύτητα, που θα μπορούσαν να κερδίσουν το Γκραν Πρι στο Μονακό!

Και έστω ότι ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων δεν θέλει να φύγει από την Κυβέρνηση, οι Βουλευτές των Ανεξαρτήτων Ελλήνων πώς δέχονται να παραμείνουν σε αυτό το κόμμα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Πώς δέχονται να εξουσιοδοτήσουν με την ψήφο τους τον κ. Τσίπρα να πάει στις Πρέσβεις, να υπογράψει τη συμφωνία για το σκοπιανό;

Κλείνοντας, προφανώς, όποιος ψηφίσει υπέρ της Κυβέρνησης, στην πραγματικότητα ψηφίζει υπέρ της συμφωνίας Τσίπρα - Ζάεφ. Είναι μια κακή, προβληματική αλλά και απαράδεκτη εθνική υποχώρηση.

Άρα φτάσαμε στο σημείο, όπου δεν υπάρχουν πια δικαιολογίες. Ας αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του απέναντι στην ιστορία, απέναντι στον εαυτό του και απέναντι στην πατρίδα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Δήμα.

Ο κ. Ηγουμενίδης έχει τον λόγο.

Απομένουν ο κ. Γρέγος και ο κ. Σαρακιώτης, για να ολοκληρώσουμε.

Ορίστε, κύριε Ηγουμενίδη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παχιά λόγια και μεγάλα. «Να αναμετρηθούμε με τη συνείδηση μας», είπε η κ. Αντωνίου.

Προσωπικά σαν Βουλευτής της Αριστεράς σε κάθε στιγμή της κοινοβουλευτικής μου δραστηριότητας -έτσι το αντιλαμβάνομαι, δεν μπορώ να το αντιληφθώ διαφορετικά- αισθάνομαι και αντιλαμβάνομαι ότι αναμετρώνται με τη συνείδησή μου.

Γιατί η Νέα Δημοκρατία κάνει πρόταση μομφής εναντίον της Κυβέρνησης; Ας προσπαθήσουμε να το προσεγγίσουμε. Βέβαια, θα χρειαστεί μια προσπάθεια από εσάς, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, από τη μικροπολιτική που ασκείτε να αφήσουμε στην άκρη το μικρό και να κουβεντιάσουμε λίγο πολιτικά.

Κακά τα ψέματα, δύο γραμμές συγκρούονται για την έξοδο από την κρίση. Η μια γραμμή είναι η πρόταση που έχετε εσείς, που λέει ότι για να βγούμε από την κρίση χρειάζεται λιγότερο κράτος, χρειάζονται λιγότερες δαπάνες του κράτους. Άρα μείωση μισθών. Δεν μας βγαίνει; Και μείωση συντάξεων. Δεν μας βγαίνει; Και μείωση εργαζομένων, απολύσεις και ανεργία. Δεν μας βγαίνει; Και μείωση συνταξιούχων, αύξηση των ορίων για να βγει κάποιος στη σύνταξη. Μείωση των δαπανών για τη δημόσια παιδεία. Μείωση των δαπανών για τη δημόσια υγεία. Είναι η γραμμή που ακολουθήσατε και εφαρμόσατε και την έζησε ο λαός μας, που ουσιαστικά οδήγησε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Όλα αυτά ήταν στο πολυνομοσχέδιο που ψηφίσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κυριαζίδη, δεν έχει ανέβει άνθρωπος στο Βήμα και να μην έχετε παρέμβει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Είναι η ώρα πολύ βραδιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κυριαζίδη, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Βοηθήστε λίγο να ολοκληρώσουμε.

Συνεχίστε, κύριε Ηγουμενίδη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Είναι η γραμμή που ακολουθήσατε και που χάσαμε το 25% του ΑΕΠ της χώρας. Και σε αυτή τη ρημαγμένη κοινωνία, που δημιουργήσατε, βλέπατε μαγνήτη επενδύσεων, άσχετο πως καμμία επένδυση δεν φέρατε στην Ελλάδα.

Απέναντι σε αυτό είναι η γραμμή που έχουμε εμείς, να βγούμε από την κρίση με την κοινωνία όρθια, η γραμμή που αντιμετωπίζει και επιλύει τα προβλήματα με όρους κοινωνικής αλληλεγγύης, αξιοπρέπειας, δικαιοσύνης, προοπτικής. Αυτό δεν το θέλετε. Είναι θεμιτό. Και είναι απολύτως συνεπής με τη θέση σας η πρόταση μομφής, έτσι όπως ξεκίνησε από τον Γενάρη του 2015, που προσπαθήσατε να μας κάνετε αριστερή παρένθεση. Είναι ένας λόγος θεμιτός και δεκτός.

Για ποιον άλλο λόγο κάνει πρόταση μομφής η Νέα Δημοκρατία; Λένε οι κακές γλώσσες -ειπώθηκε και σε κάποιες τοποθετήσεις, δεν άκουσα καμμία απάντηση να το διαφεύδει- ότι ορισμένα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας «δίνουν τα ρέστα τους» ή ενδεχομένως και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας στο σύνολό του «δίνει τα ρέστα του», γιατί νιώθουν την καυτή ανάσα της δικαιοσύνης και την απαίτηση του λαού μας για απόδοση δικαιοσύνης να τους αγκαλιάζει. Κοντός ψαλμός αλληλούια! Θα το δούμε.

Ο τρίτος λόγος που η Νέα Δημοκρατία κάνει πρόταση μομφής, είναι το θέμα των Σκοπίων, το θέμα των γειτόνων μας στον Βορρά.

Πρώτον, ο λαός μας, κύριοι συνάδελφοι, αλλά και η Αριστερά, έχει μεγάλη εμπειρία. Έχει ζήσει τις καταστάσεις της πατριδοκαπηλίας, έχει ζήσει αυτόν τον πλειστηριασμό του εθνικισμού, έχει ζήσει τις κραυγές. Εν πάση περιπτώσει, είναι προφανές ότι είναι μακριά από εμάς μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση.

Να ξεκαθαρίσω εδώ, πριν προχωρήσω παρακάτω, ότι όπως δεν αμφισβητώ τον πατριωτισμό -και αναφέρω στους συναδέλφους του δημοκρατικού τόξου- έτσι δεν θα ανεχθώ από κανέναν σας να ισχυρίζεται ότι είμαι λιγότερο πατριώτης από αυτόν, δεν θα ανεχτώ από κανέναν σας να αμφισβητήσει τον πατριωτισμό μου.

Πιστεύω, πάντως, ότι για την αντιμετώπιση του θέματος χρειάζεται νηφαλιότητα και ψυχραιμία. Ένα το κρατούμενο.

Αρκετοί Υπουργοί και συνάδελφοι Βουλευτές ανέφεραν στις ομιλίες τους τι έγινε, έκαναν ιστορική αναδρομή, αναφέρθηκαν στα ντοκουμέντα που υπάρχουν, στο τι ονόματα μπήκαν στη διαπραγμάτευση απ' όλους τους μέχρι σήμερα διαπραγματευτές. Εγώ δεν θα να αναφερθώ σε αυτά.

Ακούστηκε και κάτι άλλο: Τόσα θέματα έχετε ανοιχτά. Γιατί να ανοίξουμε κι αυτό; Αφήστε το εκεί που βρίσκεται.

Ο κ. Μητσοτάκης μέσα στις πολλές δηλώσεις που έκανε το τελευταίο εξάμηνο και ανάμεσα σε διάφορες προτάσεις που έκανε, πρότεινε να μην το λύσουμε τώρα, να λυθεί αργότερα.

Για να δούμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πού βρίσκεται αυτό το θέμα:

Πρώτον, εκατόν σαράντα χώρες, μεταξύ των οποίων οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Κίνα και η Ινδία, τα 4/5 του πληθυσμού του πλανήτη, τους λένε «Μακεδονία». Είναι έτσι ή όχι; «Δίνετε το όνομα του

λαού μας», είτε η συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ. Δηλαδή, ποιο όνομα έχουν τώρα; Και είναι όλων των διαπραγματευτών και όλων όσοι συζητήσαν μέχρι σήμερα. Εγώ δεν στάθηκα στο τι έγινε, τι ονόματα χρησιμοποίησαν και τι έπεσε στο τραπέζι. Με ποιο όνομα συζητούνται;

Δεύτερον, έχουν σύνταγμα που μιλάει για αλυτρωτισμό και για μειονότητες που έχουν στην Ελλάδα, που πρέπει να προστατεύσουν;

Τρίτον, ο στρατός τους, οι αξιωματικοί τους που εκπαιδεύονται; Τέταρτον, είναι χώρα που έχει αναγνωρίσει το ψευδοκράτος της Κύπρου.

Δεν μου λέτε, κύριοι συνάδελφοι, σας αρέσει όλη αυτή η εικόνα; Λέμε ότι το πρόβλημα για τους Σκοπιανούς είναι ότι θέλουν να μπουν σε διεθνείς οργανισμούς και αυτοί πιέζονται. Αλήθεια, το ότι τα 4/5 του πλανήτη τους λέει «Μακεδονία», εσάς δεν σας πιέζει, όταν έχει περάσει μια εικοσιπενταετία σε αυτή την κατάσταση; Πόσα χρόνια πρέπει να περάσουν για να θεωρηθεί δεδικασμένο;

Αν θέλετε, αυτές τις εξελίξεις τελευταία με τους βόρειους γείτονες σε συνδυασμό και με τα υπόλοιπα και τις εξελίξεις που έχουμε σε σχέση με την Αλβανία, το ότι έμπρακτα αμφισβητείται το μουσουλμανικό τόξο στα δυτικά Βαλκάνια, το μετράτε καθόλου ή όχι; Μήπως πιστεύετε ότι η επιθετικότητα της Τουρκίας έχει να κάνει μόνο με τον ορυκτό πλούτο της νότιας Κύπρου και της νότιας Κρήτης;

Πιστεύω -για να ολοκληρώω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- και επειδή πολλά ακούστηκαν ότι αναμετριάσατε με την ιστορία κ.λπ., να δούμε, πράγματι, αν και ο ποιητής δεν το έγραψε για την περίπτωση, βλέποντας συνολικά την κατάσταση θα έλεγα ότι η στάση στο θέμα ξεκαθαρίζει και ανάμεσα στους πολιτικούς, αλλά και ανάμεσα στους πολιτικούς ηγέτες, αυτούς που πραγματικά γράφουν ιστορία από αυτούς που δηλοί, μοιραίοι και άβουλοι, αντάμα προσμένουν ίσως κάποιο θαύμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ηγουμενίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών):** Επειδή ο κ. Μανιάτης αναφέρθηκε σε κάποια πράγματα, ας καθίσει να διαβάσει την ενδιάμεση συμφωνία του 1995 γι' αυτά που ανέφερε. Είναι ακριβώς το ίδιο άρθρο. Δεν θέλω να επεκταθώ, διότι είναι και περασμένη η ώρα. Ας καθίσει να διαβάσει την ενδιάμεση συμφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ο κ. Γρέγος έχει τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μίλησαν πολλοί ομιλητές και πολλοί αγωνιστές της μνημονιακής καρέκλας, οι γνωστοί βέβαια.

Περί πρότασης δυσπιστίας, λοιπόν: Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 είχα τη χαρά και τη μεγάλη τιμή να είμαι ενταγμένος στο Κίνημα των Ελλήνων Εθνικιστών, τη Χρυσή Αυγή. Ήταν τότε που οργανωμένα κατεβήκαμε στο συλλαλητήριο για τη Μακεδονία μας, κρατώντας περήφανα στα χέρια μας τα λάβαρα, για να ενώσουμε τη φωνή μας με τους εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες που είχαν κατακλύσει τη Θεσσαλονίκη, από άκρη σε άκρη. Δεν ήμασταν πολλοί τότε, είχαμε όμως φλόγα στην καρδιά και πίστη στα εθνικά ιδεώδη.

Από τότε και μέχρι σήμερα, όμως, όλο και πιο πολλοί και το ίδιο πάντα πιστοί βρεθήκαμε όπου χρειάστηκε, προκειμένου να δηλώσουμε ότι δεν συζητάμε καν και δεν διαπραγματευόμαστε το όνομα και την ιστορία της Μακεδονίας μας. Μέσα από τα έντυπά μας, με εκδηλώσεις, με ομιλίες, με παρεμβάσεις κάθε είδους, στεκόμαστε πάντα απέναντι σε κάθε προσπάθεια των ανθελλήνων που είχαν ως στόχο την παραχάραξη της ιστορίας μας και την παράδοση και τον σφετερισμό του ονόματος από το γειτονικό μόρφωμα.

Το πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας είχε σαν εξώφυλλο τον τίτλο «Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας». Από τότε και μέχρι σήμερα έγιναν πολλά. Το πολιτικό σύστημα της χώρας είχε

θέσει σε εφαρμογή το σχέδιο της προδοσίας. Το ξέραμε. Το λέγαμε. Εξάλλου, το πολιτικό σύστημα της χώρας είχε δώσει πολλά δείγματα σε θέματα εξωτερικής πολιτικής.

Λίγα χρόνια αργότερα, εξάλλου, έγινε και η προδοσία των Ιμίων από την κυβέρνηση Σημίτη.

Οι παραχωρήσεις και οι υποχωρήσεις συνεχίζονταν με την αλλαγή στην εξουσία είτε του ΠΑΣΟΚ είτε της Νέας Δημοκρατίας είτε του ΣΥΡΙΖΑ και πάντα στη λογική του ότι δεν διεκδικούμε τίποτα.

Και ήλθαμε σήμερα, με την Κυβέρνηση-μόρφωμα ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, να παραχωρούμε τα πάντα στους Σκοπιανούς, προκειμένου -λένε- να έχουμε μια σταθερότητα στην περιοχή και σχέσεις καλής γειτονίας. Φυσικά, αυτό είναι μια πρόφαση. Οι συριζαίοι, τυφλωμένοι από το ανθελληνικό τους μίσος, προσπαθούν να εκχωρήσουν όνομα, εθνότητα, γλώσσα, εδάφη, ιστορία, πολιτισμό στους Σκοπιανούς. Φυσικά παράνομα, σε αντίθεση με τη θέληση του ελληνικού λαού, που περιφρονούν αλλά και τρέμουν. Περιφρονούν τη λαϊκή βούληση και τρέμουν τη λαϊκή οργή που ξεχειλίζει σε όλη τη χώρα για όσα έχουν διαπράξει μέχρι τώρα και για όσα θέλουν να διαπράξουν.

Έτσι έμαθαν, εξάλλου, από νεολαίοι οι συριζαίοι και λοιποί ψευτοαριστεροί στα νιάτα τους. Φιλελεύθεροι, βέβαια, όταν βολεύονται, αλλά πάντα πιστοί διεθνιστές και απάτριδες. Όμως, τι να περιμένεις από τη νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ να λείψει μέσα στο θολωμένο από τις ουσίες μυαλό της; Γιατί είναι κατάντια και κίνδυνος να πέσει ένας νέος σε τέτοια πολιτική παγίδα και να καταντήσει εγγεγραμμένος σε νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ.

Και μιας που μιλάμε για νεολαία, γιατί εδώ ελλοχεύει ο τεράστιος κίνδυνος να μολυνθούν τα παιδιά μας από τις ιδέες του διεθνισμού και του πολυπολιτισμού, εδώ, λοιπόν, ως γονείς πρέπει να ελέγξουμε τα βιβλία και τους εκπαιδευτικούς, αλλά κυρίως να μιλήσουμε στα παιδιά μας, να τους καταδείξουμε τα κατάλληλα ιστορικά βιβλία και να τους πούμε κυρίως ότι ποτέ, μα ποτέ τα Σκόπια και οι Σλάβοι δεν θα γίνουν Μακεδόνες, όσες πολιτικές συμφωνίες και να κάνουν, είτε εσείς είτε οι ψευτοδεξιολογίες είτε οι ανθέλληνες του Ποταμιού, οι οποίοι με χαρά θα παίξουν τον ρόλο του δήμιου σε αυτή την επαίσχυντη και προδοτική συμφωνία.

Μου κάνει εντύπωση, μάλιστα, που γράφτηκαν και ομιλητές του δήθεν συνταγματικού τόξου. Για τη θέση των κομμουνιστών τα έχει καταγράψει η ιστορία με κάθε λεπτομέρεια.

Ζούμε ιστορικές στιγμές. Η πατρίδα έχει πέσει στα νύχια ανθρόπων επικίνδυνων και ακραίων. Ίσως, αν ψάξουμε, κάποιοι από αυτούς να έκαigan και ελληνικές σημαίες πριν από μερικά χρόνια. Κάποιοι, επίσης, υποστηρίζουν ανοιχτά και τρομοκράτες πολλές φορές.

Είχαμε προειδοποιήσει για το ποιόν αυτών των ανθρώπων. Και, φυσικά, ο στόχος τους είναι η καταστροφή της πατρίδας. Μιας πατρίδας χωρίς σύνορα. Μιας πατρίδας οικονομικά εξαθλιωμένης. Μιας πατρίδας πνιγμένης σε λαθρομετανάστες και κάθε λογής εγκληματίες. Μιας πατρίδας χωρίς πολιτισμό ήθη και έθιμα. Μιας πατρίδας με χαλαρά ήθη. Μιας πατρίδας χωρίς παρόν και μέλλον. Μιας πατρίδας έρμαιο στις ορέξεις διεθνών τοκογλύφων. Μιας πατρίδας γεμάτης με απελπισμένους και καταρρακωμένους ηθικά πολίτες, να εκλιπαρούν για ένα ψευτοεπίδομα.

Μιας πατρίδας που δεν θα έχει σύμβολά της το άστρο της Βεργίνας, αλλά ένα άθλιο πανί στα χρώματα του ουράνιου τόξου. Μιας πατρίδας που το «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες» είναι ρατσιστικό και το εθνικό φρόνημα διώκεται με κάθε μέσο. Μιας πατρίδας απάτριδων, καιροσκοπών και βολεψάκηδων.

Κάποιοι τόλμησαν εδώ μέσα να πουν κατά καιρούς ότι ακολουθούμε τη Νέα Δημοκρατία ή τον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς δεν μοιάζουμε με κανέναν. Εμείς δεν μολυνθήκαμε και δεν θα μολυνθούμε από το σάπιο και διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα. Εμείς μεγαλώσαμε με τα ιδεώδη της αγάπης στην πατρίδα. Εμείς υπηρετήσαμε σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, στον Έβρο, στην Κύπρο, στα νησιά του Αιγαίου. Όπως έγραφε ένα έντυπό μας πολύ παλιά, έχουμε διπλωμένη τη στολή μας στο σπίτι μας και το φύλλο πορείας στο συρτάρι και είμαστε έτοιμοι να υπερασπιστούμε την πατρίδα μας, όποτε και όταν χρειαστεί, από εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς. Ούτως ή άλλως, πολλοί από τους χρυσαιγίτες, που τολμάτε και πιάνετε στο στόμα σας, είναι απόγονοι μακεδονομάχων

και ηρώων σε όλες τις μάχες για την ελευθερία της πατρίδας.

Εμείς θα κρατήσουμε ψηλά τις σημαίες, θα πάμε περήφανοι στις πόλεις μας και θα είμαστε και στα συλλαλητήρια, όπου χρειαστεί. Εμείς μαζί με τον ελληνικό λαό δεν θα αφήσουμε την πατρίδα μας να χαθεί. Εσείς θα καταγραφείτε στην ιστορία με τα πιο μελανά γράμματα.

Κάτω τα χέρια από τη Μακεδονία μας. Η Κυβέρνηση πρέπει να πέσει. Καμιά ανοχή στους Βουλευτές που τη στηρίζουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Γρέγο και για την οικονομία στον χρόνο.

Όπως λέμε σε καλά ελληνικά, last but not least, κύριε Σαρακιώτη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες τις εξελίξεις γύρω από τις διαπραγματεύσεις με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και την τελική συμφωνία που επετεύχθη και ειλικρινά θέλω να πω το εξής προς τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Ως εδώ. Επιτρέψτε επιτέλους σ' αυτή τη χώρα, που τόσο έχουν ταλαιπωρήσει οι αδέξιοι χειρισμοί σας -μεταξύ πολλών άλλων και στα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής- να ορθοποδήσει, να αποκτήσει εξωστρέφεια, να σταματήσει να κοιτά το δέντρο αντί του δάσους.

Αντί να δώσετε εξηγήσεις και να αναλάβετε τις ιστορικές ευθύνες του προβλήματος που καθ' ολοκληρίαν σας αναλογούν, έρχεστε και ασκείτε μια βαθύτατα διχαστική πολιτική, δηλητηριάζοντας έτσι τον δημόσιο διάλογο. Αντί να απολογηθείτε και να ασκήσετε αυτοκριτική για τα πεπραγμένα σας, υιοθετείτε ύφος χιλίων καρδινάλιων και νοθεύετε. Ποιους άραγε; Την Κυβέρνηση, η οποία τόλμησε και δεν μετακύλισε τις ευθύνες της στους επόμενους διαδοχώντας για το εθνικό συμφέρον;

Η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα και έρχεται σήμερα ο κ. Σαμαράς, το πολιτικό τέκνο, όπως ο ίδιος διατείνεται, του αείμνηστου Ευάγγελου Αβέρωφ, να συνεχίσει την ένδοξη πολιτική του καριέρα ως άλλος Γκρουέφσκι της Ελλάδος. Συγχαρητήρια, λοιπόν. Και εις ανώτερα!

Ηγέτες απ' όλον τον κόσμο και δημοσιογραφικά πρακτορεία δίνουν συγχαρητήρια για την επιτευχθείσα συμφωνία και μόνο η Νέα Δημοκρατία των κυρίων Σαμαρά και Γεωργιάδη ευθυγραμμίζεται με την ακροδεξιά αντιπολίτευση της γειτονικής χώρας, η οποία υποστηρίζει ότι «μας τα πήρε όλα η Ελλάδα». Σας θυμίζει κάτι η φρασεολογία; Αλλάξτε απλά το όνομα της χώρας και το προσωπείο του πολιτικού αριθμός είναι το ίδιο.

Ας με συγχωρέσει ο κ. Μητσοτάκης, αλλά επέλεξα να απευθυνθώ στην πραγματική ηγεσία του κόμματός του. Εξάλλου, είναι φανερό ότι ο ίδιος δεν διαφωνεί με τη συγκεκριμένη ρητορική.

Μιλώντας, λοιπόν, περί πολιτικής συγγένειας Αβέρωφ - Σαμαρά, αξίζει να θυμηθούμε τι έλεγε ο αείμνηστος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας εν έτει 1959: «Η μακεδονική γλώσσα ομιλείται εις τα Σκόπια και έχει γραμματική και συντακτικό». Την πολιτική συγγένεια επιβεβαιώνει ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης το 1991 από το Βήμα της Βουλής αναφέροντας: «Στο συμβούλιο των Υπουργών Εξωτερικών ο κ. Σαμαράς είχε δεχθεί κατά τη συζήτηση του Κανονισμού να αναφερθεί η δημοκρατία αυτή με σκέτο το όνομα «Μακεδονία»».

Ιστορική η αναληψία, διαχρονικά τα λάθη, αλλά και φοβερός ο σημερινός φαρισαισμός. Αυτή είναι η παρακαταθήκη του «αχρηστότερου Υπουργού Εξωτερικών από καταβολής του ελληνικού κράτους», όπως αποκαλούσε τον κ. Σαμαρά ο νυν Αντιπρόεδρος σας κ. Γεωργιάδης.

Αυτή την παρακαταθήκη κληθήκαμε να διαχειριστούμε, γιατί η

κριτική επί της συμφωνίας θα μπορούσε να είναι εύλογη αν αυτή ερχόταν εν έτει 1992, 1993 ή και λίγο αργότερα. Δεν είναι, όμως, βάσιμη εν έτει 2018, όταν έχουν προηγηθεί κυβιστήσεις, παλινωδίες επί παλινωδιών από τις -κατά τα λοιπά- εθνοσωτήριες κυβερνήσεις σας.

Είκοσι πέντε χαμένα χρόνια απραξίας και αναβλητικότητας, τα οποία απλά μετέθεταν το πρόβλημα εις βάρος του εθνικού μας συμφέροντος. Πρόκειται για τέτοια ιδεολογική και πολιτική παραζάλη, που φτάσατε να έχετε Αντιπρόεδρο τον άνθρωπο που το 2007 ανέφερε τα εξής: «Αυτή η απίστευτη υποχώρηση, για να μη χρησιμοποιήσω μια πιο βαριά έκφραση, αυτή η απίστευτη κωλοτούμπα του Μακεδόνα -τρομάρα του- Πρωθυπουργού, του Κώστα Καραμανλή, ο οποίος μπαίνει στην ιστορία ως ο άνθρωπος, ως ο Πρωθυπουργός που ξεπούλησε τη Μακεδονία. Αυτή είναι η πραγματικότητα».

Σήμερα, συμπαράτασσε με όσους εξύβριζαν τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, αποκαλούσαν προδότες τον Κώστα Καραμανλή και τη Ντόρα Μπακογιάννη, η οποία παραδεχόταν το 2008 ότι θα ήταν αποδεκτό ένα όνομα, όπως «Ανω Μακεδονία» ή «Νέα Μακεδονία». Έχετε κάνει τις επιλογές σας. Προτιμάτε να μετατρέψετε ένα ιστορικό κόμμα, όπως η Νέα Δημοκρατία, σε δεκανίκι της ακροδεξιάς, σε έναν μεγάλο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Προτιμάτε να διαφυλάξετε τις πολιτικές καριέρες, οι οποίες χτίστηκαν επί του μακεδονικού, καθώς πράγματι τι θα απογίνουν αυτές χωρίς βαρβάρους;

Μετά την επίδειξη μνημιώδους πολιτικής ανευθυνότητας, έρχεστε και καταθέτετε πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης επικαλούμενοι τα πατριωτικά σας αντανakaστικά, κατά το δοκούν, πιστοί στην παράδοση του Ιωάννη Κωλέττη, των μεγαλόστομων διακηρύξεων αλλά και της ταυτόχρονης υπονόμησης κάθε προσπάθειας διαφυγής της χώρας από τη μιζέρια και την εσωστρέφεια.

«Είναι απαράδεκτη η υποκρισία εν ονόματι της εθνικής υπερφάνειας και της εθνικής αδιαλλαξίας να δεχόμαστε να μείνει αυτό το κράτος με το όνομα «Μακεδονία» και να μη δεχόμαστε ένα σύνθετο όνομα». Τα λόγια αυτά ανήκουν στον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, στο όχι και τόσο μακρινό 1994.

Καλώ τους πάντες να αναλάβουν τις ευθύνες που εκπορεύονται από τα ιστορικά τους, αν μη τι άλλο, λάθη και να σταματήσουν να δηλητηριάζουν την ελληνική κοινωνία με έναν, όπως τον ονόμαζε ο Παναγιώτης Κονδύλης, νευρωτικό εθνικισμό, ο οποίος είναι εν τέλει εθνικά επιζήμιος και βαθιά ενάντιος σε κάθε πραγματική έννοια ελληνικότητας.

Οφείλουμε να αντικρίσουμε το γεωπολιτικό μας περιβάλλον με αυτοπεποίθηση και ταυτόχρονη προσήλωση στην εξισορρόπηση αναδυόμενων απειλών και να γυρίσουμε την πλάτη μας στη μικρόνοια και στον φόβο άνευ λόγου και αιτίας.

Καλό σας βράδυ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Σαρακιώτη και για την οικονομία του χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.53' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 15 Ιουνίου 2018 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης επί της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, που υπέβαλαν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και εβδομήντα πέντε Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.